

IBLIOTHECA
S
RVM GRAECORVM ET ROMANORVM
EVBNERIANA

3 1761 05976453 0

SOPHOCLES
TRAGOEDIAE

EDIDERVNT

W. DINDORF — S. MEKLER

EDITIO MAIOR

1807

L I P S I A E
IN AEDIBVS B.G. TEVNERI

151

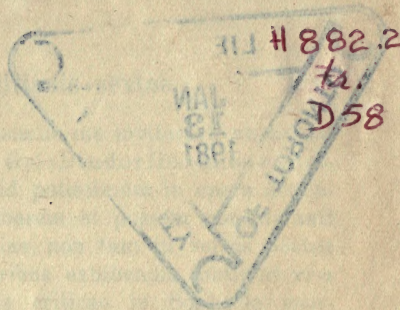
REGIS
BIBL. MAJ.
COLLEGE

WITHDRAWN

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

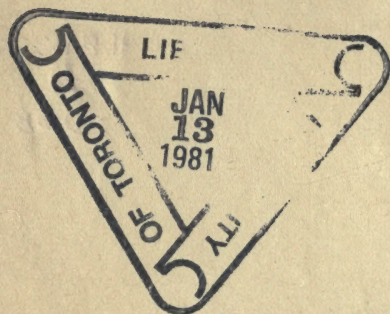
s.

REGIS
BIBL. MAJ.
COLLEGE

WITHDRAWN

51891

a*

HERMANN BOHNTZ

JOYNI VAHLENO

PA
4413
A2
1889

MILITARY
RECORDS
1919
MILITARY

Praefatio editionis sextae.

Cum redemptor honestissimus me invitasset, ut novam Sophoclearum fabularum a Gu. Dindorfio editarum recognitionem providerem, quid potissimum in opera nequaquam facili praestare et deberem et possem consideranti summa rationis ac diligentiae non tam in verbis poetae qualicumque auxilio limatioribus exhibendis contineri visa est quam fundamento artis criticae in Sophocle exercendae, quod a viro illo de poeta eximie merito pridem iactum necdum conlabefactum cognoveram, pro tenui parte stabiliendo. quamvis enim sint qui subtilius iudicium adhibentes e libro antiquitate insigni eoque praestantissimo L (Laur. plut. XXXII, 9) reliquos vel omnes vel plerosque derivari posse prae fracte negant, ab hoc uno codice quicumque fabularum recensendarum operam navet in lectionum dissensione necessario proficisci nemo infitiat: adeo manifestum omnium librorum in lacunosis locis consensum deprehendimus, adeo deteriorum librorum et manuum in illo correctricum sublestam fidem, quibus leviorum tantum mendorum qualia prima codicis Laur. manus sexcenties committit correctio debeatur, cum in depravatissimo quoque loco redintegrando nihil nos iuvent. viam igitur ab eruditissimis criticis praemunitam ingressus ad illius libri exemplar pleraque redegi quae correctionibus de manu secunda vel aliunde depromptis omnino non egere videbantur: quamquam loci aliter comparati non defuere, quorum emendationem a Dindorfio modo probatam modo spretam libri deteriores ex parte nuper excussi suppeditant. quanta autem cautione opus sit, ubicumque optio datur utrum correctiorem scripturam ex his subsidiis adripias an primariam in Laur. amplectaris ceterum vitiosam, cui tamen interdum multo lenior medicina

succurrat, cum alii loci permulti argumento sunt tum quasi exempli causa doceat Aiacis v. 149, qui, cum ante Nauckium vulgatum esset *εἰς ὧτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς*, revocato *πάντων* quod in codice exstat genuinam formam *εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς* induit. itaque codicis vestigia prementes iam alii bonarum lectionum memoriam levidensi mendo oblitteratam eruerunt, ut spes non desit ad corruptelas usque ad hunc diem verborum contextum inquinantes aliquando expediendas: pauca proprio Marte novavi, sive in lectionum locum e codicibus in proecdosi vulgatarum sive correctionum in eandem receptarum aliae correctiones, quas ipse invenissem vel ab aliis acceptas aliquantulum recoxissem, cum aliqua probabilitatis specie substitui posse visae sunt. et illuc quidem Ai. 461. 516. 670. 876. 923. 1096. El. 219. 325. 533. 727. 742. 1314. Oed. R. 360. 438. 906. 1208. 1383. Oed. C. 511. 755. 1510. 1604. Ant. 356. 782. Trach. 175. 256. 663. 781. Phil. 782, huc pertinent Ai. 405. El. 818. 1097. Oed. R. 1512. Oed. C. 243. 307. 547. 1021. 1132. Ant. 351. Phil. 187. 1100. earum autem correctionum quae aliis debentur numerum vel triplicare poteram, nisi tironum potissimum gratia, cum plurima quintae et priorum editionum exempla etiam nunc in scholis ferantur, ad eas hanc quoad fieri posset conspirare maluissem: quae lyricarum quoque partium discriptionis ubique fere intactae necnon argumentorum in universum non mutatorum causa fuit, etsi nunc cum opus absolutum est paenitet quod Electrae argumentum secundarium antiquae doctrinae prorsus expers non removi. quodsi vero in poetae verbis recensendis a Dindorfio longius recedere nolui, cum multis quidem multorum periclitationibus Sophocles paene obrutus iaceat, nec tamen cuiusvis loci vitii emendatio successerit quam quis contextui inserere audeat, rei ipsius excusationem habeo: nec magis eam rationem qua usus complures correctiones ex Musgravii Brunckii Hermanni auctoritate a Dindorfio repositas vel ab ipso prolatas retinui quamvis non satis certas, perspicuitati tamen utiles, ab

iis improbatum iri spero, qui quam angustis finibus lectionum delectus contineatur ipsi sint experti. praeterea ex earum correctionum numero quas Dindorfium in editionem minorem iteratam aliquando recepturum fuisse adnotationibus Oxoniensibus et Poetarum Scenicorum editione conlatis concludi poterat, probabiliores elegi: orthographica ipsius et fratris praecepta secutus codice invito magnam partem servavi, alia ad normas a Blaydesio Kirchhoffio Nauckio Wecklino propositas redigenda, nonnulla ad codicis fidem exprimenda censui. versuum vel uncis inclusorum vel in paginarum calce exsulantium partem penitus abieci, partem immerito in suspicionem vocari ratus in genuinorum numerum adsciscere non dubitavi, in interpolatione statuenda ipsemet parcus: nam Ai. 835sq. omnino abhorrere τὰς ἀεὶ παρθένους a vindictae mentione iam alii suspicati sunt, non recte tamen corrigendo salutem petiverunt. idem fere tribus locis Oed. R. 541, 943sq., Ant. 392sq. factum: e quibus is quem primo notavi non cum interprete anonymo corrigendus videtur, sed ex scholio aliquo in margine adscripto quod *τογαρίδα* continuerit repetendus, reliqui quamvis diversa seu interpretationis seu correctionis adiumenta anquisita sint, pro sententiae fatuitate verborumve stribligine vereor ne plane falsario inducendi sint, et in Antigoniae quidem loco iam Nauckius praevit.

En cur hanc editionem, cum amplius quadringentis locis, rerum videlicet minutarum quales ad orthographiam et distinctionem spectant ratione non habita, a quinta differat, neque nimis a communi recensiois principio deflectere idemque plus quam semel paullo accuratius effingere adseverem: cuius rei testimonia praeter ea quae iam dixi adferre libet Ai. 799, ubi Bothianae Bergkiana, El. 47, ubi Reiskianae Vahleniana correctio praeferenda videbatur, eiusdem fabulae 746. 1304. Oed. R. 229. 478. 1090. 1100sq. 1336. Oed. C. 121sq. 174sq. 247. 1169. Ant. 110sq. 519. 606sq. 674. 1166. 1289. Trach. 98. 331. 644. 956. 988. 1032. Phil. 491. 696. 1132. 1455.

Quo vero expeditiore conspectu potior lectionis varietas perlustrari posset, Dindorfianae Praefationi quam ille editioni quartae praemiseraat, eruditionis plenae mea auctaria apte interponi non posse ratus adnotationem criticam, selectam quidem sed ad eorum quorum interest usum idoneam, addere malui, in qua quibus siglis usus sim, indiculus quem subicicio enarrat.

L (L pr.) primaria scriptura,

L¹ correctio ab ipso librario facta.

L² eius qui scholia adscripsit, quem sunt qui eundem esse atque L¹ censent,

L², L³ posteriorum manuum correctiones, inter quas qui librum excusserunt,

L^a (perantiquam, antiquam), L^r (recentiorem), Lⁿ (recentissimam) dignoscere sibi visi sunt.

r lectio e recentiorum librorum consensu aut uno alterove ducta.

* littera sive signum erasum.

L² passim ineptias vendit, quas quamvis sollemni signo γρ. insignitas neglegere satius duxi, perinde quaedam minuta velut *λεύσειν, ὄθ' οὔνεκα, ἄρα* ubi *ἄρα, νῦν* ubi *νῦν, οὔνεκα* ubi *εἴνεκα* requiritur, *οἰκτιλεῖν, θάύξειν, τίμησα* sine coronide, *εὐρέθη*: personarum vices aut omissas aut perperam notatas perpauca locis exceptis non attuli.

Emendationum auctores eos qui primi eas protulere indagare studui, interdum duo nomina adposui quorum consensio quodammodo coniecturae commendatio esset.

Unum restat ut Theodoro Gomperzio et Ottoni Hensio, qui coniecturas benigne mecum communicaverunt, et Rudolfo Prinzio, cui accuratiorem nonnullarum codicis L scripturarum notitiam debeo, publice grates agam quam maximas.

Scribebam Idibus Febr. MDCCCLXXXV.

Adnotatio critica.

A I A X:

ΥΠΟΘΕΣΙΣ accedit ex r

V. 2 θήραν τιν' ἐ. ἀ. πειρώμενον Lugebilus 9 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 23 τρανόν Nauckius 28 νέμει r: τρέπει L 33 ὅτον L corr., ὅπου pr., ut videtur 40 ὠδ' ἤξεν (ἤξεν L): ἤμαξεν Bergkius, ἤμαξεν Wecklinus 44 ἦ καί: ἦ γὰρ Lobeckius βούλεμ' r: βούλημ' L 49 καί δὴ: ἤδη Nauckius 50 μαιμῶσαν: διψῶσαν L², μαργῶσαν Nauckius 51 ἀπείρξω L^r 52 λήμας Madvicus: γνώμας L τῆς ἀνηκέστον χαρᾶς suspectum: φορᾶς Reiskius, φθορᾶς Rauchensteinus. an τῆς ἀνηφαίστον πυρᾶς i. e. caedis? 57 παρὼν L², ἐλὼν Morstadtus 58 ἄλλοσ' ἄλλον Wunderus, ἄλλον ἄλλοσ' Nauckius ἐμπίτων (ἐμπιτωνῶν L^r) Elmsleius: ἐμπίτων L 60 εἰς ἔρημ κακά: εἰς ἐρινῶν κακὴν L², unde Ἐρινῶν ὠτρυνον εἰς ἔρημ κακά Hermannus 61 πόνου r: φόνου L 68—70 del. EReichardus 70 ἀπείρξω L^r 71 αἰχμαλωτίδας r: αἰχμαλώτιδας L 74 ἔξω: σφ' ἔξω L² 75 ἀρεῖ Schneidewinus: ἄρηισ L 80 ἐν δόμοις L²: ἐς δόμονσ L, unde τόνδ' ἔσω δόμων Hartungus 82 φρονοῦντι τοί νιν Heimsoethius 96 τὸ μὴ οὐ Hermanno praeunte Nauckius 98 οἶδ' L pr. Erfurdtius 99 ἄνδρες Brunckius: ἄνδρεσ L ξυνήκ' ἔπος Meinekius 102 ἔστημεν L 104 ἔγωγ' Ὀδυσσεῖα (Ὀδυσσῆ Nauckius): ἔγωγ' Ὀδυσσεῖα Wolffius, Ὀδυσσεῖα γὰρ D. 108 ἐρκείου Elmsleius: ἐρκίον L 110 φανῆ Bothius, δαμῆ D.: θάνη L 112 ἐγώ σ' r: ἐγωγέ σ' L, unde ἐγωγέ σ' εὐχομαι Schneidewinus 115 ἐννέπεισ L² 116 σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι Bergkius, σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεᾶ D.: τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι L 122 ἐμπας schol.: ἐμπησ L 130 ἦ χειρὶ σωκείσ Nauckius 131 ὡς ἤμαρ ἐν Burgesius 135 ἀγχίαλον Bothius 137 ζαμενῆσ πληγῆ Διὸσ ἦ Herwerdenus 143 ἐππόνουμον Heathius, ὄπλομανῆ MSchmidtus 145 βοτὰ r: βοτὰ L 149

πάντων Ὀδυσσεύς Nauckius, πᾶσιν Ὀδυσσεύς r: πάντων ὀδυ-
 σεύς L 153 τὸ σοῖ σ' L pr. 154 ψυχῶν Nauckio suspectum
 155 ἀμάρτοι L^r Campbellius 167 ἐπέδραν L pr., ut videtur
 169 ἀλγυπιὸν δ' Dawesius: ἀλγυπιὸν L ὑποδεισαντες alii cum
 Dobraeo delent 173 ὦ μελέα Nauckius 176 ἦ που Lo-
 beckius: ἦ που L ἀκάρπωτος Nauckius: ἀκάρπωτον L 178
 ψευσθεῖς, ἀδώροις Stephanus ἐλαφαβολίας Nauckius: ἐλα-
 φαβολείαις L pr., ἐλαφαβολίαις corr. (cf. Pappageorg. Ann. phil.
 vol. suppl. XIII, 403). 179 ἦντιν' Johnsonus, εἴ τιν' Elmsleius, σοί
 τιν' Reiskius, ἦ τιν' Schneidewinus: ἦ τιν' L 185 ποιύμαις
 r: ποιύμαισι L 190 corruptus. Σισυφίδα L^s, Σισυφίδας Har-
 tungus: fort. ἦ 'τας i. e. ἔτης, sicut Eur. El. 546 ἦ 'της in ἦ
 τῆς abiit 191 corruptus. μ' delet Wilamowitzius Herm.
 XVIII 217, iamque Blaydesius, μὴ μηκέτ', ὄναξ, ὄδ' Morstadtius
 192 ὄμ' ἔχων: ἐμμέναν Reiskius 194 μακροίων Neuius 195
 ποτὶ Ritschelius: ποτὲ L 196 ἀτάρβητος D.: ὄδ' ἀτάρβητα
 (ἀταρβῆτα L) L^r ὀρμᾶται Triclinius: ὀρμᾶτ' L 199 ἀπάντων
 καχαζόντων D.: πάντων κακαζόντων L βαρυαληγῆτος D.: βα-
 ρυάλγητ' L 200 ἄλγος Nauckius 202 γενεὰ Reiskius
 Ἐρεχθειδῶν r: ἐρεχθειδᾶν L 205 μέγας Lobeckius: ὁ μέγας L
 208 ἠρεμίας Thierschius, εὐμαρίας Hermannus: ἀμερίας L 210
 Φρυγίῳ Iaegeus, Φρυγιὸν σὺ Porsonus: φρυγιὸν L 211 δου-
 ριάλωτον Brunckius: δοριάλωτον L 215 βάρος L¹: πάθος L
 221 αἶθο . . νος L, αἶθοπος L^r 225 ὑπο κληζομένην r: ὑπο-
 κληζομένην L 226 ὁ πολὺς μῦθος Nauckius 227 ὠμοί L
 228 ἀνῆρ Brunckius: ἀνήρ L 230 παραπλάκτω Blaydesius:
 παραπλήκται L 232 ἱππονόμας Porsonus: ἱππονόμας L, ὁ ex
 alia littera, ἱππονόμοις corr. 234 ποιύμνην Ellendtius: ποι-
 ὑμνην L 236 τὰ r: τὰς L 237 ἄμ' ἔλων coni. M. 241
 ἱππολέτην L pr. 243 δ' ἐννάξων L 245 ἦδη r: ἦδη τοι L
 κᾶρα Triclinius: κᾶτα L 251 ἐρέσσουσιν vix integrum: ἐρεῖ-
 σουσιν praeunte Nauckio Wieselerus, ἀράσσουσιν Bergkius
 255 ἄτλατος r 257 στεροπῆς D.: στεροπᾶς L 270 aut ὅπως
 cum Meinekio in ὅπερ aut πῶς cum Nauckio in τί mutandum
 271 ἀνῆρ Brunckius: ἀνήρ L 279 ἦκει r Elmsleius, ἦκη r
 Erfurdttius: ἦκοι L 283 τοῖς ξυναλοῦσιν τόχαις Nauckius
 289 ἀκαιρος Herwerdenus: ἀκλητος L 297 εὐερόν τ' Schnei-
 dewinus: εὐκερόν τ' L 299 κἀράχιζε L pr. 304 ἐπίσσοιτ'
 Musgravius 305 ἐπάξας r, ἐσάξας Morstadtius: ἀπαῖξας (ἀπάξαις
 L) L corr. 309 ἐρειφθεῖς e v. praeced. (ἐρειπίοις) inlatum:
 ἐρεφθεῖς L pr., ἐρεισθεῖς L^s Blaydesius 313 φανοίην r: φα-

- νείην L 314 seclisit Nauckius 316 ἐξηπιστάμην r: ἐξεπιστάμην L 322 βριμώμενος Morstadtius 324 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 327 delevit Nauckius 330 λόγοις Stob. flor. CXIII 8: φίλοι L, quo usus ἐν τοιοῦσδε νικ. φίλοι Blaydesius 331 sq. δεινοῖς...κακοῖς Bentleius 332 διαπεφοιβασθαι r: διαπεφοιβασθαι L 337 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 337 sq. ἢ τοῖς πάρος νοσ. ξ. λυπ. πάλιν Nauckius 344 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L ἀνοιγε δὴ Wecklinus, ἀνοιγέ τοι, si quid mutandum, malit M. 350 μῶνοι ἔτ' Hermannus: μῶνοι τ' L 354 οἶμ' ὡς Nauckio suspectum 358 ὃς ἀλίαν ἔβας Hermannus, ἔλιον ὃς ἐπέβας idem: ἀλίαν ὃς ἐπέβας L ἐρέσσω πλάταν Blaydesius 360 πημονᾶν Reiskius: ποιμένων L 370 αἰαῖ αἰαῖ r D.: αἰ αἰ αἰ L 372 χερὶ μὲν Hermannus, χεροῖν Triclinius: χερσὶ μὲν L 379 πάντα δρωῶ Wakefieldus (cf. Heimreichium krit. Beiträge p. 4): πάνθ' ὄρωῶν L ἀπάντων τ' L^r: πάντων L 380 λαρτίον r: λαερτίον L 382 ὑφ' ἡδονῆς γελᾶς Nauckius 383 ζῦν τοι Schneidewinus: ζῦν τῶι L 384 μὴν add. LDindorfius 389 προπάτωρ suspectum: πάτερ Triclinius, γένητορ D. 390 ὀλέσας Turnebus: ὀλέσας L 397 ἔλεσθ' Elmsleius: ἔλεσθ' μ' L 399 θεῶν τινος Wyttenbachius 400 ὄνασιν Brunckius: ὄνησιν L 402 ὀλέθρι' D., οὔλιον Wunderus: ὀλέθριον L. ὀλέθριον κήδει Lex. Vind. 406 φθίνει φίλοισι τοῖσδ' ἐμοῦ σέβας M., φθίνει, φίλοι, τίσις δ' ὀμοῦ πέλει D.: φθίνει φίλοι τοῖσδ' ὀμοῦ πέλας L verba nondum expedita 407 μῶραις Elmsleius: μωραῖς L 412 ἰῶ add. Brunckius 417 ἀμπνοάς γ' Wecklinus 418 ὦ Brunckius: ἰῶ L 424 ἐξερω Porsonus: ἐξερω L 428 οὐδ' ὄπως Elmsleius: οὐθ' ὄπως L 433 seclisit Nauckius cum Morstadtio 438 Τροίας suspectum: ἄπωθεν ἐλθῶν Heimsoethius, ἐλθῶν σὺν ἄλλοις D. 439 ἀρκέσας vix integrum 450 ἀδάματος Elmsleius: ἀδάματος L 456 βλάπτει Reisigius τὰν (τ' ἂν r) Elmsleius: γ' ἂν L 461 προδούς τ' Ἀτρείδας M.: μόνου τ' ἀτρείδας L 464 γόνυιν φανέντα Leeuwenus 467 ξυμπεσὼν πολλοῖς μόνος Morstadtius, ξυμπ. μόνος μόνως (μόνω? cf. Eur. Heracl. 807) Bergkiius GrLG. III 370 469 εὐφραίναιμι πον r: εὐφραίναιμι πον L 476 γε L^r in litora: δὲ L 477 οὐκ ἂν ποιοίμην Nauckius 493 συνηλλάχθης r: συναλλάχθης L 496 ἦ Bothius: εἰ L θάνεισ L pr. τελευτήσας r: τελευτήσεις L, τελευτήσης L^r ἀπῆς Gomperzius, μ' ἀφῆς Brunckius, ταφῆς Reiskius: ἀφῆσ L 499 δούλιον L pr., unde δούλιον στέρξειν τροφήν Schneidewinus 501 ἀτίζων L^r 507 προλείπειν Wolffius 515 σὺ r: σοὶ L

δόρει D.: δορί L 516 ἤδη M., ὠμή Nauckius (similia alii):
 ἀλλ' ἢ ἰ, ἄλλη r D. Bergkiius l. c. 464 521 πάθοι r: πάθη L
 εἴ τι προῦπαθεν Badhamus 531 ἐξεροσάμην ex schol. Her-
 mannus 537 ἐκ τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus 538 αὐτὸν om. L,
 add. L^r 543 λόγων L, λόγου L^r 544 ὄδ' r: ὠδ' L 546
 τοιόνδε M.: τοῦ τόνδε L. versum spurium iudicat D. 554 b
 om. Stob. flor. LXXVIII 9, del. Valckenarius 559 χαρμονή
 Morstadtii 564 τηλουργός (τηλουρός Musgravius) L^r θή-
 ραν: φρουρὰν idem 565 ἐνάλιος r: ἐνάλιος L 569 Ἐρίβοιαν
 Schaeferus 571 delevit Elmsleius 573 Ἀχαιοῖς r: ἀχαιοὺς L
 μήτε λυμεῶν Schaeferus 579 δῶμα πάντων Eustathius: δῶμ'
 ἀπάντων L 582 τραύματι L^r Nauckius 589 ἄγαν με λυ-
 πεῖς Nauckius 597 ἀλίπλακτος r: ἀλίπλαγκτος L 602 Ἰδαῖα
 μίμνω (schol.) λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν Hermannus: ἰδαῖαι μίμνων
 λειμώνια ποῖαι μήλων L verba nondum persanata 604 εὐνόμαι
 Bergkiius: εὐνόμαι L (εὐνόμα Triclinius) 605 πόνω τρυχόμε-
 νος Martinus 610 ὦμοι μοι Brunckius: ἰά μοι μοί μοι L
 617 sq. χερσὶν μεγίστας Triclinius: χερσὶν μέγιστ' L 620 παρ'
 ἀφίλοις r: παρὰ φίλοις L 622 ἢ που ταλαίνα D. σύντροφος
 Nauckius: ἔντροφος L ἀμέρα Brunckius: ἡμέρα L 625
 λευκὰ Schneidewinus: λευκῶι L 626 φρενομόρως (φρενομώ-
 ρως L^r) nondum expeditum: φρενοβόρως D., φρενομανῶς vel
 μωροφρόνως Meinekius 631 χερόπλακτοι Erfurdiius: χερό-
 πληκτοι L 633 στέρνοισι r: στέροις L 634 ἄμυγμα Bo-
 thiius: ἀμύγματα L 635 παρ' Elmsleius: γὰρ L ὁ νοσῶν
 Lobeckius: ἢ νοσῶν L 636 δε εὖ π. ἦκων Burgesius ἄριστος
 suppl. Triclinius 645 δίων Reiskius: αἰὼν L 647 φαίνει τ'
 ἄδηλα Herwerdenus 649 καὶ Brunckius: καὶ L 656 ἐξαλί-
 ξωμαι Hesychius: ἐξαλεύσωμαι L 667 Ἀτρείδας r: ἀτρείδα L
 668 τί μὴν Herwerdenus 669 τὰ θεῖα Wilamowitzius 670 ἔτοιμ'
 ὑπέκει M.: τιμαῖς ὑπέκει L 674 λείων τ' ἄημα Musgravius,
 λήγόν τ' ἄημα FGSchmidtii: δεινῶν (δεινόν pr.) L 675 ἐν
 δ': ἐκ δ' Bothiius, ἡδ' Nauckius 678 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως
 μαθὼν ὅτι D., λέγω δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι Wecklinus:
 ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι L 679 ἡμῖν L^r: ἡμην L
 682 πολλοῖσι r: πολλοῖς L 685 διὰ τάχους ex schol. Hartungus:
 διὰ τέλους L 687 ὁμεις δ' Blaydesius: ὁμεις θ' L 692 σεσωμένον
 Wecklinus 696 χιονοκτόπου r: χιονοτόπτου L 704 εὐγνωτος r
 705 ξυνεῖης L^r 706 ἔλυσεν: ἔλυσε γὰρ L^r, ἔλυσ' ἄρ' Purgoldus
 712 ἐξήνυσ' r: ἐξήνυσεν L 714 μαραίνει Heathiius: μαραίνει
 τε (L^r, γε L) καὶ φλέγει L 715 ἀναύδατον φατίσαιμ' Lo-

beckius: ἀναύδητον φατίξαιμ' L 718 θυμῶν r, θυμοῦ τ' (τ' r) Hermannus: θυμόν L 719 πρῶτον τόδ' Blaydesius 726 τὸν add. L² στρατῶ Schaeferus: στρατοῦ L 729 ἔς τ' Thierschius, κατ' Meinekius: ὅστ' L 737 ἰὸν ἰὸν ἰού L 738 βραδεῖαν vix sanum: ἀχρεῖον FG Schmidtius, μάταιον Nauckius 742 τύχοι r: τύχη L 743 πρὸς τὸ κέρδιον r Nauckius 747 πάρει Schneidewinus: περί L 752 ἀπέσυρησεν L 755 ποτέ suspectum: πέρα Wecklinus. an εἰσιδεῖν βούλοισ' ἔτι? 756 τῆδ' ἔθ' ἡμέρα Bothius, τῆδ' ἐν ἡμέρα Lobeckius 758 κἀνόνητα L, κἀνόνητα Suidas, quod post alios Nauckius praefert Morstadtio praeunte κἀνόνητα λήματα scribens 764 δόρει D.: δορί L 771 διὰν Ἀθάναν Mehlhornius 776 τοιοῖσδέ τοι Hermannus: τοιοῖσδε τοῖς L 782 εἰ δ' ἀπεστερήμεθα (ἀπεστηρήμεθα L) obscurum: ἀφυστερήμεθα Wakefieldus, ἄρ' ὑστερήμεθα Schenkelius 783 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L κείνος r: ἐκείνος L 784 δύσμορος γύναι Schenkelius: δύσμορον γένος L 790 βάξιν Reiskius 792 Αἰάντος δέ τοι Nauckius 794 θυραῖός γ' Elmsleius 799 ἐλπίζει φρεσίν Bergkius, ἐλπίζειν φέρει Bothius, alia alii: ἐλπίζει φέρειν L 802 δε Iacobsius: δετ' L φέρει: φροεῖ Nauckius 805 ἐσπέρους ἀύλωνας Blaydesius 809 οὐχὶ δυρτέον Herwerdenus 812 del. D. θέλοντες L² δε L²: δε ἂν L 820 νεακονῆς Nauckius 822 διὰ τάχους κτανεῖν Morstadtius: siquid mutandum, fort. praestat θενεῖν 825 λαχεῖν e λαβεῖν L 828 πεπταότα L pr. 829 κατ-οπτενθῶ, v. seq. delete, ex schol. Heimreichius Beitr. p. 8. 830 θ' r: τ' L 831 τσαῦνά σοι L² 835 sq. ἀρωγούς . . . ἀεὶ θ' (r: δ' L) del. M.: frustra τὰς ἀεὶ τ' ἐπαργέτους Meinekius 839—842 ut spurios notat schol. 844 σεύεσθε Wakefieldus: γεύεσθε L 853 τάχει in τύχη mutandum censet Nauckius, τιπὶ in τανῦν Schenkelius 856 τὸ νῦν suspectum: ἡμέρας σέλας τόδε Nauckius. an ἡμέρας ἀγνὸν σέλας? 858 κοῦποι' r: καὶ οὔποι' L 863 τροφῆς Brunckius: τροφεῖς L 867 παπαῖ παπαῖ Lachmannus 869 nondum emendatus: ἐπίσταται με συμβαλεῖν Hartungus, ἐπίσταται σφε συμμαθῶν D. 874 ἐστίβενται Herwerdenus 876 πεσόν M., μολόν Nauckius: πλέον L 877 βολῶν L¹: βολῆς L 879 δῆτά μοι Hermannus: δῆ μοι L 879 φιλοπόνων: τλαμόνων Engerus 880 ἀύπνοος: ἀμφ' ἀύπνοος Hermannus 885 ποταμῶν r: ποταμῶν**ἰδρος L, unde ποταμῶν ἐφνδρῆς Bergkius GrLG. III 465 891 ἰώ Triclinius: ἰώ ἰώ L 896 ᾄχωκ' ex Herodiano D.: οἴχωκ' L 901 σὸν add. r Hermannus 902 ᾄ τάλας r D.: ἰώ τάλας L

- 903 *ταλαίφρον* r: *ταλαίφρων* L 905 *ἔρξε* Hermannus, *ἔπαθε*
 Wecklinus: *ἔπραξε* L 908 *ῶμοι* r: *ἰώ μοι* L 910 *ἄφαρκτος*
 D.: *ἄφρακτος* L 914 *δυσώνυμος* r: *ὁ δυσώνυμος* L 916
ῥάληνφα Wecklinus 919 *μελανθῆν* corruptum: *μελανθῆς* Bur-
 gesius, *κελαινὸν* D. an legendum *μολυνθῆν εἰμ*? 920 *βα-*
στάσει r: *βαστάση* L 921 *ἀκμαί* ἂν Hermannus Wakefieldo
 praeunte: *ἀκμαῖος* L, ὡς *ἀκμαῖος ἦμην ἂν μῶλοι* Herwerdenus,
 ὡς *ἀκμαῖος ἂν βαιή μολῶν* Pantazides 923 *ὦ δύσμορ*’, *ἄτας*
οἶος ὦν οἶας ἔχεις M., *ὦ δύσμορ*’ *Αἴας*, *οἶος ὦν οἶων κρηεῖς*
 Nauckius (*οἶοις ἔχει* Hensius), *ὦ δ. Α.*, *οἶος ἀνθ’ οἶων πέλεις*
 ex Ignatii versibus in Adamum 126 CFMuellerus: *ὦ δύσμορ*’
αἴας, *οἶος ὦν οἶωσ* (*οἶος* pr.) *ἔχεις* L 926 *ἔξανύσειν* r, *ὦδ’*
ἔξανύσειν Erfurdus 930 *φασέθοντ*’ vitio deformatum: *φα-*
έθοντος αἰεῖ Bergkii l. ad 885 indicato 936 *χρησοδέτων*
 supplet Musgravius, *οὐλομένων* Thierschius 938 *δειλαία δύη*
 FGSchmidtus 945 *σκοποί* languet: *κόποι* Nauckius 946
ῶμοι L (*ῶμοι* r), *ἰώ μοι* L² 947 sq. *ἀναυδ’ ἔργ’ Ἀτρειδᾶν*
τῶδ’ ἄχει (= *ἀναξ, τόνδε συνναύταν, τάλας*) Hermannus 955
πολύτλας Porsonus: *ὁ πολύτλας* L 957 *γελᾷ τε* et mox *ξὶν*
δὲ Blaydesius *τοῖσδε* Elmsleius, *τοῖσι* Triclinius: *τοῖς* L 959
βασιλῆς r: *βασιλῆς* L 961 *οἱ δ’* Berglerus: *οἷδ’* L 966—968
 del D., 966—970 Nauckius 969 si genuinus, corruptus. *τί*
δητα τοιοῦδ’ (*τοιωδ’* vel *τοιουδ’* L pr.) *ἔγγελῶεν* Turnerius 976
ἐπήβολον μέλος Nauckius 979 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ* L 986
δεῦρ’ αὐτὸν ἄξεις δητα Elmsleius 988 *ἐχθροῖσι* Herwerdenus,
σθένουσι MSeyffertus: *θανοῦσι* L 991 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ*
 L 994 *ὀδός θ’ ὀδῶν πασῶν* r: idem, sed *ἀπασῶν* pr., L, *ὀδῶν*
θ’ ἀπασῶν ὀδός Brunckius 1004 *φάσμα* Nauckius 1008
πό με Toupius: *πον* L *ἐμός θ’ ἄμα*: *ἐμός τ’ ἴσως* L pr.
 Hermannus Nauckius 1009 *ἴσως*: *ἰδῶν* Hermannus 1011 *ἦδιον*
 L² D.: *ἔλεον* L 1013 *δορὸς vix sanum*: *τὸν ἐκ λέχους γεγῶτα*
δοριπόνου Nauckius, quem vide 1016 *καὶ θρόνους* Blay-
 desius 1020 *λόγοισιν* suspectum: *ψόγοισιν* FGSchmidtus,
γονεῦσιν Morstadtus. an *φλοισιν*? cf. 330 adn. 1022 *ἠφελήσιμα*
 Johnsonus: *ἠφελήσιμοι* L 1024 *σ’* add. r 1028—1039 cum
 Morstadtio proscibit Nauckius 1029 *τοῦδ’* L²: *τοῦτ’* L 1032
δαρειαὶν Bambergius 1040 *κρύψεις* L²: *κρύψης* L 1044 *ἔστιν*
οὖν τίς L pr. *τίς δ’ ἔστι*; *μῶν τιν’* Morstadtus 1049 *ἀνάλωσας* r:
 1056 *δόρει* Hermannus (*ἔλοιδόρει* pro *ἔλοι δόρει* L²): *δορί* L 1059
λαχόντες Morstadtus ἂν add. L² 1061 del. Nauckius 1063
τοσοῦτον r: *τοιοῦτον* L 1064 *λευρὰν ψάμαθον* Burgesius 1070

λόγων r: *λόγων τ'* L, unde *λόγων γ'* Campbellius (cf. adn. Ai. 1127 et O. C. 882) 1071 *ὄντα* Reiskius: *ἄνδρα* L 1074 *κείοντ' ἄν* Nauckius 1075 *ἄρχοιτ' L^r: ἄχοιτ' L* 1078 *ὕπὸ σμ. κακοῦ* Nauckius 1082 *ποτέ: ποτ' ἄν* Elmsleius 1096 sq. *ἐν λόγοις: ἐπεὶ ἄγ' M.: ἐν λόγοις ἔπη. ἄγ' L* 1098 *τόνδ', non τὸν, L* secundum Pappageorgium (cf. 178 adn.) 1100 *λεῶν r: λαῶν L* 1101 *ἤγαγ' (sic r) vel ἤγετ' Elmsleius, ἤγεν Porsonus: ἤγειτ' L* 1105 sq. del. Schneidewinus 1112 *οἱ πόνον πολλοῦ πλέω* de Laconibus mire dictum 1113 *ἐνόμοτος L^r: ἐπόμοτος L* 1117 *ἕως Bonitzius, ἔστ' Schneidewinus: ὡς L* 1118 sq. choro tribuit Brunckius: in L 1118 Menelao, 1119 Teucro datur 1127 *δεινόν γ' r: δεινόν τ' L* 1129 *ἄτις* Elmsleius *σεσωμένως* Wecklinus 1132 *αὐτοῦ r: αὐτοῦ L* *οὐ γὰρ καλόν; Dobraeus, οὐ γὰρ κακόν* Prinzius 1137 *κακῶς L corr.: καλῶς L* 1141 *τοῦτον: τοῦθ' ἔν* Wecklinus 1144 *ὃ φθέγμ' ἄν οὐκ ἐνεῦρες Hartungus, ὃ φθέγμ' ὄν οὐκ ἄν ἤδρες Wolffius: ὡι φθέγμ' ἄν οὐκ ἄν εἶδες L* 1148 *ἐμπνεύσας* Reiskius 1152 *εἰσιδεῖν* Bergkius 1165 *ἰδεῖν* suspicione non caret: *κάπετον στεῖλαι* Leeuwenus 1167 *εὐρώεντα L* 1170 *περιστελοῦντι* Wakefieldus 1182 *ὕμεῖς δὲ* Blaydesius 1184 *μεληθῶ* Etym. Magn.: *μεληθεῖς L* 1187 *ἀπαύσαν* Nauckius *δορυσοτήτων* inauditum, emendatio incerta 1190 nondum expeditus, v. antistr. *ἄν' εὐρώδη Τροίαν D., ἄν τὰν εὐρώδεα (ἄν' ἀερώδεα Wolffius) Τρωίαν Ahrens: ἀνὰ τὰν εὐρώδη τροίαν L* 1192 *ἔφελε r: ὠφελε L* 1197 *πόννοι πρόπονοι D.: πόννοι πρόγονοι πόνων L* 1199 *ἦ κείνος Hensius: ἐκείνος L* 1205 *ἐρώτων δ' ἐρώτων r: ἐρώτων ἐρώτων δ' L* 1206 *ἀμενηνός* Meinekius 1211 *ἐξ ἐννοχίου D., αἰὲν νυχίου Wolffius: ἐννοχίου L* 1214 *ἀνεῖται L^r: ἄγκειται L* *στυγερώς L pr.* 1225 *μούστι Hermannus: μολιστί L* 1227 *ἀνοιμωκτι r: ἀνοιμωκτεῖ L* 1228 *ἀλχμαλωτίδος r: ἀλχμαλώτιδος L* 1230 *ἐκόμπεις* schol. Arist. Ach. 638, *ἐφώνεις L^r: ἐφρόνεις L* 1233 *οὐδὲ σοῦ* Blaydesius: *οὔτε σοῦ L* 1236 *κέρραγας r: κέρραγες L* 1239 *ἔιγμεν* Nauckius 1250 *οἱ παχεῖς* Nauckius 1253 *πλευρὰν L^z* 1256 *τινά: ποτέ* Nauckius 1268 *ἐπὶ σμικρὸν χρόνον* Jaegerus 1270 *δόρει D.: δορί L* 1272 *κάνόνητ' L^r: κάνότητ' L* 1274 *ἐγνεκλημένους* Elmsleius: *ἐγνεκλειμένους L* 1276 *μῦνος* add. L^z 1281 *οὐδὲ συμβῆναι ποδί* nondum expeditum: *σοῦ δίχ' ἐμβῆναι ποδί* Wecklinus, alia alii 1285 *κρωσσὸν* Nauckius: *μείσον L* 1288 *σὺν δ' ἐγώ τι δρῶν* Vitelli 1290 *ποτ' αὐτὰ (r: αὐτῶ L, αὐτὸς L^a): τοιαῦτα* Madvicius 1296 *φιτύσας r:*

φυτεύσας L 1304 ἀριστέως Porsonus: ἀριστος L ἀριστέως
 L pr. 1307 λέγων nonnullis languere visum: γελῶν Burge-
 sius, ψέγων Erfurdus, βλέπων Schneidewinus 1311 sq.
 non uno vitio laborant ὑπὲρ r: ὑπερ L 1312 σοῦ σοῦ θ'
 ὀμαίμονος Hermannus, non minus dubia correctione quam quae
 ab aliis excogitatae sunt: τοῦ σοῦ θ' ὀμαίμονος L ἢ τοιαῶδ'
 ὑπὲρ γων. οἶαν τὴν ὀμαίμονος λέγω vel tale quid Gomperzius
 requirit 1325 σ' add. L^z 1329 ξυνηρετεῖν Lobeckius:
 ξυνηρεμεῖν L (ξυνηρετεμεῖν L^z) 1339 οὐκ ἀντατιμάσαιμ'
 Bothius, οὐ τὰν ἀτιμάσαιμ' Elmsleius: οὐκ ἄν (οὐκ οὖν L^r)
 ἀτιμάσαιμ' L 1344 εἰ θάνη Wunderus 1348 με χρῆ Leeu-
 wenus: σε χρῆ L 1355 ἀνήρ Brunckius: ἀνὴρ L 1357
 poetae verba non integra: τῆς ἐχθρας πάρος Nauckius. an νικᾷ
 γὰρ ἀρετὴ με· τῆς ἐχθρας δ' ἄλλος? 1360 δῆτα L^r: δῆ L, unde
 τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆ σὺ καὶ κτήσει φίλους; Nauckius 1369
 γ' add. L^r 1372 ὁμῶς L^r: ὅμως L 1373 χρῆς D., λῆς Nauckius:
 χρῆ L 1374 σ' add. L^r 1377 ἦ Elmsleius: ἦν L 1379
 ὄσων Porsonus: ὄσον (ὄσων L^a) L 1381 ἀναξ Ὀδυσεῦ Nauckius
 1396 ξύμπρασσε Brunckius: ξύμπραττε L 1398 τὰμὰ πάντα
 Rauchensteinus, ταῦτα πάντα Schneidewinus 1404 ταχύνετε
 r: ταχύνετε L 1417 del. D., 1418 sqq. Ritterus

ELECTRA.

V. 1 τυραννήσαντος L^z 11 φονῶν D.: φόνων L 14 τι-
 μωρὸν φόνον L^r aut L^z: τιμωρῶν φθόνον L 15 sq. Ὁρέστα
 καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη damnat Nauckius 20 sq.
 delet Nauckius, 20—22 Schenkelius 20 ἔξοδον περᾶν Tur-
 nerius 21 ἐνταῦθ' ἐμέν verba vexatissima necdum expedita:
 ἴμεν pro ἐμέν (ἐσμέν r) Dawesius, ἔβης D., ἐλήλυθμεν MSchmidtus,
 alia alii, in his qui sequentis quoque v. initium temptant. an
 ὡς ἔσταλθέ μοι? 28 ἔπει suspectum: ἔπει Wolffius Kvičala,
 πάρει Leopardus, ἐν πρώτοιισιν εἶ Nauckius. an ἐν πρώτοις
 βλέπει? 33 πατρός L^r 35 τοιαῦτα Φοῖβος Blomfieldus.
 post 35 nonnulla excidisse statuit Morstadtus 36 καὶ δορός
 Meinekius 40 ἴσθι πᾶν: ἰστόρει Nauckius 43 ὡδ' ἠσημημένον
 Meinekius 45 Φωκίως παρ' ἀνδρός Bentleius: φωκίως παρ'
 ἀνδρός L 47 ἔργω Vahlenus ind lect. aest. berol. 1883 p. 9,
 ὄρκον Reiskius: ὄρκω L 51 ὡς ἐφείτό μοι D., ὡς ἔφη θεός
 Wunderus 54 κτύωμα Nauckius 55 μοι L, πον L^r 57 φέ-

ρωμεν r: φέρομεν L 61 del. Steinhartus, 61—66 Morstadtus,
 62—66 Wecklinus 61 οὐδὲν r: ὡς οὐδὲν L 77 *ἰὼ μοι μοι* D.:
ἰὼ μοι μοι δύστηνος L 81 *κἀπακούσωμεν* ex schol. Nauckius:
κἀνακούσωμεν L 84sq. φέρειν *νίκην τέ φημι* (vel *φησι*, scil.
Λοξίας) Turnerius: φέρει *νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν* L 87 *ἰσόμοιρ'* r Por-
 sonus: *ἰσόμοιρος* L 90 *πληγὰς r: πλαγὰς* L 92 ἤδη suspectum:
κῆδη Froehlichius, ἤχη Hensius 93 *οἴκων* L^r: *οἰκῶν* L
 96 *ἐνάρηξεν* Gentius 99 *φονίω r: φοινίω* L 100 *ἀπ' ἄλλης*
ἦ' μοῦ delet Nauckius 102 *αἰκῶς* (*ἀεικῶς* schol., *ἀικῶς* Brunckius)
 Hermannus: *ἀδίκως* L 105 *παμφεγγεῖς ἄστρον* Reisigius,
λεῦσω παμφεγγεῖς Dobraeus: *λεῦσω παμφεγγεῖς ἄστρον* L
 108 *κωνιτῶ* L^r: *κωνιτῶν* L *τήνδε* Musgravius 109 *ἠχῆν*
 Nauckius 113 sq. *ὄραθ'*, *αἰ* Dobraeus: *ὄρατε* L. *τοὺς ἐνὰς*
ὑποκλεπτ. del. Porsonus 121 *ῶ* Triclinius: *ἰὼ* L 122 sq.
vix integra, cf. 139: *τίς αἰεὶ τάνει σ' ᾧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰ*
Κνίcala. an verbis antistrophicis sicut traduntur servatis *τάνει*
ᾧδ' ἀκόρεστ' αἴλιον ἀχάν? 124 *ἀθεώτατα* Porsonus: *ἀθεω-*
τάτασ L 126 *ὡς r: ᾧσ* L 129 *γενναίων* Hermannus Monkius:
γενναίων πατέρων L 132 *οὐδ' ἐθέλω r* (*οὐδὲ θέλω* L^r): *οὐδ'*
αὐθ' ἐθέλω L 133 *στενάχειν* Elmsleius: *στοναχεῖν* L 138 *λιμένος*
 Nauckius 139 *γούσιν* Triclinius: *γούσι* L *οὐτ' ἄνταις* He-
 sychie duce Hermannus: *οὐτε λιταῖσιν* L 151 *ἄτ': ἄ γ'* Monkius
 152 *αἰαῖ: αἰεὶ* vel *αἰὲν r* Nauckius 157 *οἶα r: οἶα* L 159
ἀχέων: ἀπέων Mudgius, *ἀνέχων* Vsenerus 160 *ὄλβιον* Brunckius
 162 *ἐπάτριδᾶν* ἔδος M. Musgravio Blaydesioque prae-euntibus:
ἐπάτριδαν διὸς L *ποδὸς* pro *Διὸς* Hauptius v. seq. *βήματι* a
 variis coniecturis vindicans 164 *ὄν γ' ἐγὼ* Hermannus: *ὄν*
(γ inser. L^r. ἔγωγ' L 170 *ἀγγελίας ἀπατωμένη* Herwerdenus
 171 *αἰεὶ* Brunckius: *αἰεὶ* L 172 *ἀπαξιοῖ* Bothius, cf. 192 174
οὐρανῶ Heathius: *ἐν οὐρανῶι* L 178 *ἐθμενῆς θεός* Blaydesius
 180 *Κρίσα* Musgravius, *Κρίσας* Nauckius: *κρίσαν* (*κρίσαν r* Her-
 mannus) L 182 *Ἀγαμεμνονίδας r: ἀγαμεμνίδας* L *ἀνεπί-*
στροφος (schol.) Burgesius 187 *τεκέων r* Meinekius: *τοκέων* L
 192 *ἀφρίσταμαι r* Eustathius, *ἐφρίσταμαι* L^r: *ἀφρίσταμαι* L, unde
κοινὰς δ' ἀφρίσταμαι τραπέζας Schneidewinus 195 *ὅτε οἱ* Her-
 mannus, *ὅτ' ἔσω* Κνίcala: *ὅτε σοι* L 197 *δόλος et ἔρος* (*ἔρος* L
 pr.) sedes mutare iubet Wakefieldus 201 *ἀμέρα* L^r: *ἀμερᾶν* L
 205 *τοῖς* Johnsonus: *τοὺς* L *ἴδε* Brunckius: *εἶδε* L 206 *αἰκεις*
 Seidlerus: *αἰκεις* L *χειροῖν* Heathius: *χεροῖν* L 213 *θηρηεῖν*
 Blaydesius 216 *αἰκῶς* Seidlerus: *αἰκῶς* L 219 *δεῖ τοι*
 scholii ope M.: *τὰ δὲ τοῖς* L 221 *δεινοῖς* bis Brunckius: *ἐν*

δεινοῖς bis L, δειν' ἠναγκάσθη ἐν δεινοῖς Wolffius 222 ὀργά:
 ἄτα Nauckius 224 ἄτας: ὀργάς Nauckius 226 ἄν add. r
 238 ἐν τίσιν Reiskius ἔβλαστ' r: ἔβλασται L 242 ἰσχύουσα L
 pr. 244 γὰ r Schuppius 249 ἕρροι τῶν Martinus 252 ἦλθον:
 ἔλεγον vel εἶπον Nauckius 253 ἐψόμεσθ' ἀεί Morstadtus
 259 sq. molesti Nauckio videntur 261 πρῶτα μὲν τὰ L¹ aut
 L²: πρῶτα L 265 λαθεῖν L pr. 271 τούτων nonnullis sus-
 spectum: τούτων r Morstadtus, πάντων Schenkelius 272 αὐτο-
 ἐντην schol.: αὐτοφόντην L 277 ὥσπερ ἐλιθῶσα FG Schmidtus.
 τοῖς πεπραγμένοις Nauckius 278 εὐροῦσ' vitiosum: τηροῦσ'
 Reiskius, φροροῦσ' Nauckius, ἱεροῦσ' A Seyffertus 279 ἀμόν:
 ἀ in litura L corr. 282 ὀρῶσ' ἦ: ὀρῶσα r Nauckius 285
 αὐτήν r: αὐτήν L 286 ἠδονὴν ἔχει Nauckius 298 τεί-
 σουσα Nauckius τίσουσ' ἔτ' Blaydesius Wecklinus 300
 ταῦτά Blomfieldus: ταῦτα L 301 post 302 conlocandum cen-
 set Nauckius Oed. Col. ed. VIII. praef. p. 4 305 μόν: μοι r
 Porsonus 308 εὐστομεῖν Morstadtus ἐν τοι Hermannus:
 ἐν τοῖς L 314 ἦ καὶν (. . . ἔχει;) D., ἦ τῶν Doederlinus, ἦ
 δᾶν Hermannus: ἦ δ' ἄν L, ἦ καὶν L corr. 316 ἰσθόρει
 τί σοι φίλον: Iebbius, ἰσθόρει τό σοι φίλον Matthiae post 316
 versum excidisse putat Jahnus 323 ἔζων ἔτι Meinekius 325
 κάσιν M.: φύσιν L (φύσαν r, φύσαν ἐκ ταύτου πατρός Froehli-
 chus 327 an legendum κομίζεται? 329 ἐλθοῦσα suspectum:
 ἐσιῶσα Nauckius, ἀλοῦσα Seebeckius 330 vitiosus 331
 ψυχῇ ματαία L² 337 τοιαῦτα δ' ἄλλα D., τοιαῦτ', ἀδελφῆ,
 Stuerenburgius: τοιαῦτα δ' ἄλλὰ L 345 ἐπεὶ ἕξιοῦ Blaydesius
 354 ἀπαρκούντως Thom. Mag. δ' ἐμοί Brunckius: δέ μοι L
 357 ἡμῖν abundat' Johnsonus: σὺ δ' ἡ λίαν μισοῦσα Gomperzius
 359 οὖν add. L^r 363 τοῦμὲ L^r: τοῦ με L μὴ λυποῦν scholio
 duce Erfurdus: ceterum verba varie temptata sunt τοῦμὲ-
 νειν λύπη μόνον MSchmidtus, τοῦμὲ μὴ λήγειν γόων Schneide-
 winus, similiter olim Nauckius 364 τοχεῖν: λαχεῖν L² (aut
 L^r) r 365 νῦν δ' L²: νῦν L 367 πλεῖστον κακῆ Nauckius
 371 αὐτή r: αὐτή L 376 εἰ δὲ τῶνδε Elmsleius 378 σοι:
 τοι L^r 379 λήξῃσ (λέξῃσ Lamio teste) L pr. λόγων L²
 380 μηκέθ' Nauckius 382 non integer: πόλεως τῆσδ' ἐκτὸς
 Nauckius, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς Schenkelius, θόλω στέγης τῆσδ'
 Wilamowitzius 383 κοῦ με Blaydesius 385 δῆ: γάρ r Nau-
 ckius 391 προσωτάτω φύγω LDindorfus: προσώτατ' ἐκφύγω
 L 395 τοῖς κακοῖς εἶναι φίλην CHartungus 396 εἰκαθεῖν
 Elmsleius: εἰκάθειν L 405 τῶ r: ποῖ L ἔμπυρα suspectum:

τῷ φέρεται περιήματα Nauckius Blaydesius 407 ἢ L^r: εἰ L
 408 ὃν γ' ἔκταν' Monkus 409 τοῦτ': τόδ' vel τάδ' Elmsleius
 413 λέγοις Triclinius: λέγεις L 414 μικρὸν L^a: μικρῶι
 L, μικροῖς L¹ (Lamio teste) 418 νυκτέραν ὀμιλίαν Mor-
 stadtus 421 ἐκ δὲ r: ἐκ τε L 422 ᾧ r: τῶι L, unde κλῶνα,
 τῷ Bergk. possis κλάδον βρύνοντα, τῷ, sed adquirendum in
 vulgata lectione 427 μ' ἐκείνη r 433 ἀπὸ add. L^r correctione
 admodum incerta, cui praeferenda videtur quam Nauckius propo-
 suit ἐχθρὰς ἰσταναι περιήματα γυναικός. οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶ σὺν
 γυναικί σ' ἰστ. κτ. coni. M. 435 προαΐσιν suspectum: πόαισιν Iohn-
 sonus, ροαΐσιν Heathius 436 ῥῖφον Todtius. ἔνθεν Meinek. 437 ἔστ' ἂν θάγγη Turnerius 439 δ' ἂν L^r: δ' ἂν L, γὰρ L¹ 440
 ἔβλαστε πασῶν Dobraeus. δυσσεβεῖς Nauckius 442 αὐτῆς
 Schenkeli. 443 δέξεσθαι Heathius: δέξασθαι L 445 λύτροισιν
 Nauckius. κάρα schol. Brunckius: κάρα L 449 φόβας: κόμας L¹
 451 τήνδε τ' ἀλιπαρῆ Froehlichius, τήνδε δυσπινῆ Campbellius
 453 γῆθεν: νέρθεν Nauckius 454 εἰς φάος μολεῖν Nauckius
 459 μέλειν Blaydesius, graviolem corruptelam suspicatus οἶμαι
 μὲν οὖν καὶ θεοῖσι τάνεινον μέλειν πέμψασιν vel tale quid
 Nauckius 467 δυοῖν suspectum: κλόνοντ' Nauckius, εἰ γνόντ'
 Frankfurterus amicus 475 ἀ πρόφαντος Herwerdenus 479
 θάρσος L corr. 482 ἀμναστεῖ r: ἀμνηστεῖ L γ': σ' Wake-
 fieldus 485 χαλκὸπλακτος r: χαλκὸπληκτος (χαλκὸπλεκτος La-
 mio teste) L, χαλκὸπακτος Erfurdus ἀμφάκης Hesychius:
 ἀμφήκης L 492 ἐπέβαν Blaydesius 493 ὀμιλήμαθ' Musgra-
 vius 495 sq. multifariam temptati necdum probabiliter ex-
 pediti: μήποτε μήποθ' r, θράσος (vel θάρσος, cf. 479) Erfurdus
 secuti plerique inserunt 497 ἀψεφές Hesychii ope Ber-
 gk. D., μαψεπές Schneidewinus 499 βροτοῖς Blaydesius
 510 παγχρῦσον ἐκ D., παγχρυσέων Hermannus: παγχρῦσων L
 511 δύστανος Nauckius 513 τι Hermannus: τίς L 514 ἔλιπεν
 r: ἔλειπεν L οἴκου r: οἴκουσ (eraso σ) L 515 πολυπάμονας
 (πολυτήμονας schol.) Bothio praeunte Bergk., πολυπόνους
 Turnerius Blaydesius 516 στρέφη r: τρέφη L 517 σ' add. L^r
 521 τραχεῖα Morstadtus 530 σὸς οὔτος Erfurdus: οὔτος σὸς L
 531 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ Morstadtus, τὴν ἦν τε κάμῃν Vitelli: si quid
 mutandum, γέννημ' ὀμαιομον suppetat 533 ὃς ἔσπειρ' M.:
 ὅτ' ἔσπειρ' L 534 τοῦ χάριν τίνων (L, τίνος L corr., r)
 verba vexata: πρὸς χάριν τίνων Reiskins, τοῦτο τοῦ χάριν
 Schmalfeldus, τοῦ χάριν πατῆρ Turnerius (τεκῶν Blaydesius)
 540 θνήσκειν πάρος versu seq. delete Nauckius 543 λήσασθαι

(Hesychius *ληίσασθαι· κτήσασθαι, ἀφελείσθαι*) FGSchmidtius
 πλέον L^r: πλέων L 546 *ἀνόλβον* Herwerdenus 548 *φαίη*
 τ' ἄν Morstadtus 550 post *κακῶς* distinxit Schneidewinus
 552 *λέξασά τι* Nauckius 554 θ' add. Triclinius τοῦ τε-
 θνηκόςτος περί olim Nauckius, qui postea *τῆς κασιγνήτης ὑπερ*
 ... τοῦ τεθνηκόςτος θ' ὁμοῦ 556 *λόγοις* L^r 560 *δείξω δέ σοι*
 Morstadtus 562 *πιθῶ* L 564 *ποινήσ* L^r *Ἀύλιδι* L^r: *δυ*ιωι* L
 Hinckio, *αὐλιῶι* Duebnero, *κνθῶι* fere Lamio te-te 565
 del. Iahnus 571 *ἕως* Froehlichus 573 sq. *οὐ γὰρ ἤλυσαις*
 . . *πρὸς οἶκον ἦν οὐδ' Ἴλιον* Wunderus 574 *ἔς Ἴλιον* Nauckius
 573 sq. vide an sint spurii 575 *λιασθεῖς* Nauckius *πολλά τ'*
ἀντιβάς CWalterus 581 *τιθῆς* r Suidas: *τίθης* L 583 *τυγ-*
χάνοις r: *τυγχάνεισ* L 584 *τιθῆς* r 585 *εἰ γὰρ θέμις* Mei-
 nekus, *εἰ γὰρ σθένεισ* FGSchmidtus 588 del. Wunderus.
ἄμὸν Lⁿ: *ἔμὸν* L 589 *παιδοποιεῖ* Blaydesius *εὐγενεῖς*
κάξ εὐγενῶν Nauckius 591 *ἐπαινέσαιμ' ἄν: ἐπαινέσωμεν* Lⁿ
 Nauckius *καὶ ταῦτ'* Dobraeus: *καὶ τοῦτ'* L 592 *λαμβάνεισ*
 r: *λαμβάνει* in litura septem fere litterarum (*τυγχάνει fuerat*)
 L¹ aut Lⁿ 593 *αἰσχροῦσ* r, *αἰσχροῦσ γ'* Hartungus: *αἰσχροῦσ δ'* L
 593 sq. del. Wilamowitzus Herm. XVIII 219, 594 iam Blay-
 desius 595 *σε* L^r: *σοι* L 596 *ἦς* r: *ἔισ* L 597 *κακορ-*
ροθοῦμεν Nauckius 601 *ἄλλοσ* ἔξω multis suspectum: *ἄλλοσ'*
ἔξω Neuius, *ἀμὸσ* ἔξω Wexius, audaciora alii 606 *χεῖς* (He-
 sychius) Wunderus, *λῆς* Nauckius, *ἔρεῖς* Hensius: *χεῖ* (*χεῖ* La-
 mio teste) L 608 *ἔργων* Schneidewino suspectum: *κακῶν* r,
 idem schol. indicare videtur (*εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος*)
 610 sq. *εἰ δὲ σὸν δίκη ξύνεστι* verba vitii vix immunia: *καὶ*
δίκη Reiskius, *σοι* (Clytaemnestrae) *δίκη* Blaydesius 612 *δ'*
ἔμοι Monkio praeunte Nauckius: *δέ μοι* L 618 *προσηκόντα*
 r: *προσηκόντα* L 621 *αἰσχροῖς γὰρ ἔργοις αἰσχε'* ἔπη δι-
 δάσκειται Nauckius 636 *ἀνάσχω* suspectum: *ἀνείπω* Blay-
 desius 638 *ῥῆσιν* Nauckius 641 *καλιγγλώσσω* ex He-
 sychio Meinekius, *κακογλώσσω* Blaydesius 645 *διπλῶν* Mi-
 chaelis, *δεινῶν* Schenkelius 651 *θρόνονσ* Ἀτρειδῶν Blayde-
 sius 653 *εὐημεροῦσάν* L, α rescripit L^r. *εὐημεροῦσιν* Kvčala,
εὐημεροῦσα Erfurdus 653 sq. del. Nauckius 659 del.
 Iahnus. *πάνθ'* L^r: *πᾶνθ'* L, unde *πᾶν* Wecklinus 662 *ἦκασασ*
 Brunckius: *εἰκασασ* L 669 *τίσ σ'* Lⁿ: *τί σ'* L 670 *πορθ-*
μεύων Hensius: si mutatione opus, *χάρμα πορσύνων* malit M.
 681 *τὸ κοινὸν Ἑλλάδοσ* Thomas Mag. 683 *ὄρθρωῖων* PFaber
γρημαῖων Herwerdenus 684 *δρόμον* r: *δρόμον* L 686 *δρό-*

μον L^r: δρόμω ut videtur L τάρφσει Musgravius: τῆι φύσει L
 688 ἐν παύροισι πολλά Bergkius Nauckius 689 τοιάδ' r οὐκ οἶδα·
 τοῖα τάνδρως ἔργα praeunte Vauvillerio Schneidewinus 691 de-
 lent Lachmannus Burgesius Hermannus πεντάεθλ' r Vahlenus
 l. ad v. 47 indicato p. 4, ἄθλ' ἄπερ νομιζέται Porsonus, alia alii
 692 δρόμων ἐνεγκῶν Nauckius, ἄθλων ἐνεγκῶν Turnerius, uterque
 v. praeced. deleto 694 τὸ κοινὸν Schneidewinus 695
 ἀγείραντος γόνος Nauckius 697 δύναι**τ' duabus vel
 tribus litteris post ι erasis L. versus vix sanus: δύναι' ἄν
 Meinekius, ὁ σθένων Heimsoethius 698 ἱππικὸς Blaydesius
 703 ἐπὶ τούτοις Nauckius 706 Αἰνιὰν r: αἰνειᾶν (ε eraso) L
 708 τέλος Βοιωτὸς Nauckius 709 ἐν' αὐτοῖς Nauckius, alia
 alii: ὅθ' (ὄτ' r) αὐτοῖς L 710 κλήρους Wunderus: κλήροις L
 711 εἰθ' αἶα Blaydesius 717 αὐτῶν: ἄλλων Musgravius
 720 ὄχων Froehlichius 721 δεξιὸν τ' Triclinius, δεξιὸν δ' L^r:
 δεξιὸν L 724 Αἰνιᾶνος r: αἰνειᾶνος L 726 τελούντος Mus-
 gravius 727 ὄχοι M.: ὄχοις L 730 Κρισαῖον Brunckius:
 κρισσαῖον L 732 κἀνοκωχεύει Cobetus: κἀνακωχεύει L 734
 ὑστέρως: ὑστέρως δ' L^r 738 κἀξιόσωσαντες r 739 τότ'
 αὐτός Nauckius, τόθ' οὗτος Blaydesius 741 ἀσφαλῆς Reiskio
 praeunte Nauckius 742 ὠρμαῖθ' M., ὠχειδ' Nauckius:
 ὠρθοῦθ' (ὠρθοῦτ' pr.) L 743 λύων frustra temptatum,
 velut ab Arndtio qui ἔπειτ' ἀνέλκων 746 ὠλισθεν' ἐν δ'
 Nauckius: ὠλισθεν (sic) σὺν δ' L 747 πέδοι D. 754 κατα-
 σχεθόντες Hermannus Elmsleius: κατασχεθόντες L 757 κέαντες
 Erfurditius suasore Brunckio: κήαντες L 758 corruptus:
 δειλαίαν σποδὸν Musgravio Neuio praeuntibus Hartungus,
 μεγίστον σώματος δειλήν (βραιὰν Nauckius) σποδὸν Wecklinus.
 φλογιστὸν σῶμα Blaydesius 760 ἐκλάχη r: ἐκλάχοι L 761
 λόγοις L¹: λόγοι L 762 τοῖς δ' ἄλλοισιν Heimsoethius, τοῖς
 παροῦσι δ' olim Nauckius, mox ἄλγιστα idem: importuna
 loquacitas falsarium prodit Antigoniae proemii (6) memorem,
 cuius additamento resecto tale quid periclititeris: ἐν λόγοις
 ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν ἀλγία πολὺ 767 λυπηρῶς γ' Froeh-
 lichius 768 τοῖς ἐμαντῆς vix integra: τῶν ἐμαντῆς Seidlerus
 769 τῷ νῦν λόγῳ L corr.: τῷ νᾶν λόγοι L, unde τῶμῳ λόγῳ
 Morstadtus 775 ψυχῆς nonnullis suspectum: γαστρὸς γεγῶς
 Blaydesius, τῆσδε νηδύος γεγῶς Wecklinus 780 ἐφ' ἡμέρας
 (r) Heimsoethius Meinekius 781 ἐμοὶ πελάζειν Reiskius
 προσστατῶν Meinekius 783 ἀπήλλαγμαi L¹: ἀπηλλάγην L
 786 δ' del. Brunckius 797 πολλῶν ἄν ἦκες Monkius, πολλῶν

ἄρ' ἡμεῖς Morstadtius *τυχεῖν* L^r: *φιλεῖν* L, unde *φίλων*
 Michaelis, *φίλοις* Nauckius 798 *παλιγγλώσσου* Bergkii, *περι-*
σπερχοῦς Meinekii 800 *κατάξι' ἄν* (*κατ' ἀξίαν* r) Bothiius
 Monkii: *καταξίως* L *έμοῦ γ' ἄν ἀξίως* BArnoldus 804 sq.
sic fere conflatos malit Nauckius: *ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλοῦσα κωκῦσαι*
δοκεῖ 809 *οἴχη φρενός* L^r: *φρενός οἴχη* L 812 *χρῆ μένειν*
 Schneidewini, *χρῆ βλέπειν* Wolffii 818 *ξύνοικος, ὄμνυμ',*
M., ξύνοικος εἴσειμ' (vel αὐτοῖς) Hermannus, *ἔσομαι ξύνοικος*
 Dawesius, *κείνοις ξύνοικος* Heimsoethius: *ξύνοικος ἔσομ' (ἔσσομ'*
L^r) L 819 *ἄφιλον* r Monkii 821 *ἦν θάνω* schol. El. 975
 Brunckii 822 *ὅτι ζῶ* Nauckius 825 *Ἄλιος* r: *ἀέλιος* L
 827 *ἔ ἔ: αἰαῖ* D. 834 *κατ' ἔμοι τακομένα* Morstadtius 838
ἔρμασι Campbellii, *ἄρκυσι* Blaydesii *κλεφθέντα* Nauckius
 Blaydesii *γυναικῶν* Brunckii: *γυναικῶν ἀπάταισ* L 840
ἔ ἔ, ἰά: αἰαῖ αἰαῖ D. 841 *παμοῦχος (vel τιμοῦχος) ἀνάσσει* Nau-
 ckii, *πάντιμος ἄν.* Morstadtius, cf. Heimreichium Beitr. p. 4
 843 *ὄλοά τᾶρ'* Wolffii, *ὄλοά μάν* Wecklinus 846 *νεμέτωρ*
 Meinekii 847 *ὅς γάρ ἔφν* Nauckius, *ὅς δέ ποτ' ἦν* Herwer-
 denus: *si mutatione opus, ὃν γάρ ἐχρηῖν* malit M. 851 *παν-*
δύρω πανθρήνω Nauckius 852 *στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι* (hoc
 iam Hermannus) D., *qui praeterea δεινῶν pro πολλῶν reponi*
mauult: δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων L (*ἄχε*ων* L¹) 853 *ἀθρή-*
νεις Gernhardo praeunte D.: *ἄ θροεῖσ* L 856 *τί φῆς* Tri-
 clinii: *τί φῆς; ἀδᾶισ δὲ ποῖον;* L *τί φῆς αὖ* Bergkii
 857 *ἐκ φίλων* Blaydesii: *ἐλπίδων* L 859 *ἀρωγαί* schol., r:
ἀρωγοί L 861 *χαλάργοις* D.: *χαλαργοῖσ* L 863 *ἐγκύρσαι*
(ἐγκύρσαι L²) Hermannus: *ἐγκύσαι* L 867 *παπαῖ φεῦ* Bergkii
 873 *ἠδονάς suspectum: εὐδῖαν* Heimsoethius, *ἐκλυσιν* Nauckius.
an ἀμπνοάς? 876 *ἰασιν οὐκ ἔνεστ' ἔτι* L² r, *ἰασιν οὐκ ἔτ' ἔστ'*
ἰδεῖν BThierschii 878 *ἐναργῆς* Wecklinus 885 *ἄλλον* L^r:
ἄλλησ L 887 *ἔχουσα πίστιν* Meinekii Nauckius: *ἰδοῦσα πίστιν* L
 888 *κλέψασα* L pr. *ἀνηφαιστῶ* Bergkii Nauckius 889 *μα-*
θοῦσά με Froehlichio praeunte Wecklinus 890 *λοιπὸν* r:
λοιπὸν μ' L, τὰ λοιπά μ' Blaydesii *μῶραν* Neuius: *μωρὰν*
 L *λέγης* L^r: *λέγοις* L 891 *τῶν λόγων* Reiskii, *τῷ λέγειν*
 Nauckius 892 *κατείδομεν* Nauckius 898 *ἐγγριμπτει* (r) Nau-
 ckii: *ἐγγριπτει* L, *ἐγγριμπτει* r 901 *νεώρη* Ellendtius: *νεωρῆ*
 L 902 *μοι* L^r: *μου* L 903 *ψυχῆ* L^r: *ψυχῆσ* L *σύννηθες*
φάσμα scholiorum ope Nauckius 909 *πλήν γ' ὁμαιμόνων*
 Hensius, *πλήν γε συγγενῶν* Schubertus 912 *ἀκλαύτω* D.:
ἀκλαύστω L 914 *ἔληθεν ἄν* Heathio Elmsleio praeuntibus

Meinekius 915 *τάπιτύμβια* D., *τάγλαΐσματα* L^z: *τάπιτίμια* L
 917 *οὐχ αὐτός* Brunckio praeunte Schaeferus: *οὐκ αὐτός* L
 922 *ὁ ποιεῖς* Wecklinus 924 *τὰκ κείνον* Canterus τε Wunderus
 925 *μηκέτ'* Nauckius 929 *δυσμενής* L^z 938 *δ' ἔμοι*
 Brunckius *πιθῆμι* L 941 *ἐς τόδ'* Hauptius: *ἔσθ' ὃ γ' L^a,*
ἔσθ' ὄδ' L 939—941 del. Schenkelius 944 *γ' suspectum:*
πῶς ἀπόσομαι Hensius, *ἀλλ' εἴ τις ὠφέλησις* Nauckius praef.
 OC. ed. VIII. p. 4 947 *ποεῖν: τελεῖν* L^r r 948 *σὺ που* L^r: *πού*
σοι L 949 *ἔστιν* Nauckius: *ἔστιν* L 950 *λελεήμεθα* r
 Elmsleius 952 *θάλλοντ' ἔτ'* Reiskius: *θάλλοντά τ' L* 956
κατοκνήσεις r: *κατοκνήσις* L 957 *adfert* schol. Eur. Hec. 570,
 del. Wunderus, ante 956 conloc. Bergkii 961 *πάρεστι δ' L^r:*
πάρεστιν L 966 *αὐτῶι* L pr. 969 *κεύθοντος* Meinekius,
ναίνοντος Camperus 973 *λόγων* Dobraeus: *λόγωι* L 986 *'πί-*
σθητι L *συμμάχει πατρί* Nauckius 987 *ἀδελφῆ* r *λύσον*
ἐκ κ. ἐμέ, *λύσον δὲ* Nauckius 989 *καλοῖς* Blaydesius 991
καὶ τῶι (τῶι del. L¹) κλύοντι L 993 om. L, add. L^z 995 *ποτε*
βλέψασα r 998 *ἔλασσον* Brunckius: *ἔλαττον* L 999 *ἐότυχῆς* L¹:
ἐότυχεῖ L 1003 *πάσχοντε* schol. Oed. Col. 1676 1005 *ἡμῖν*
 Elmsleius: *ἡμᾶς* L 1005. 6 del. Ahrens 1006 *δυσκλεῶς*
suspectum: δυστυχῶς Morstadtii, *alia alii* 1007 om. L,
 add. L^z 1007. 8 secl. Nauckius 1014 *εἰκάθειν* Elmsleius:
εἰκάθειν L 1015 *πιθοῦ* r 1018 *ἤδη* (Thom. Mag.) Heathius:
ἦδειν L 1019 *ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν μοι* L^z 1022 *πᾶν γὰρ*
ἄν Dawesius, *πάντα γ' ἄν* Musgravius: *πάντα γὰρ ἄν* (eraso
ἄν, quod om. r) L 1023 *ἦ* Elmsleius: *ἦν* L *φύσιν τε τὸν τε*
νοῦν Morstadtii 1024 *τοιαύτη νοῦν* L^r: *τοιαύτην οὖν* L
 1026 *εἰκὸς κάκ' ἐγχειροῦντα* Wakefieldus 1029 *πάθης* L^r:
μάθης L 1030 *ἄκρος* Subkovius 1038 *εὐ φρονῆς*
ποθ', ἠγήσει Meinekius 1047—1049 *inverso ordine* (1049. 1048.
 1047) *legi malit* FG Schmidtii 1052 *εἰσιθ' οἶ σοι olim D.,*
alia non magis certa alii: εἰσιθ'. οὐ σοι L (οὐ σοι r) 1060 sq.
βλάστωσιν Schaeferus: *βλαστῶσιν* L 1061 *ὄνασιν* Brunckius:
ὄνησιν L 1063 *οὐ τὰν* Turnebus: *οὐ μὰ τὰν* L 1070 *σφῖν* Schae-
 ferus: *σφίσιν* L 1071 *syllabae ante τὰ defectum nemo adhuc*
probabiliter explevit: νοσεῖ γὰρ Lachmannus, *νοσώδη* Erfurdtius,
νοσεύει D., *alia alii* 1075 *verba vexatissima: Ἠλέκτρα, πότμον*
ἄει πατρὸς (servato μὰ 1063) Bergkii. *Ἠλέκτρα, τὸν ἄει* (sic
 vel *ἔδν* D.) *πότμον* Paleius, *Ἠλέκτρα, θάνατον πατρὸς* Froeh-
 lichius 1077 *πάνθυρος* Erfurdtius Porsonus: *πανόθυρος* L
 1081 *ἄν* Triclinii: *ἄν οὖν* L *βλάστοι* Schaeferus: *βλαστοῖ* L

1082 ἀγαθῶν γὰρ Hermannus, ἀγαθῶν τοι LLangius: ἀγαθῶν L
 1086 κοινὸν vitiosum: κλεινὸν Sirksius, αἰῶ ξύνοικον olim
 Nauckius 1087 καθοπλίσασα corruptum: ἀπολακτίσασα
 IHHSchmidtus, καταπτύσασα Blaydesius 1088 φέρει δ'
 Nauckius: φέρειν L ἐν add. Brunckius 1091 χειρὶ Eustathius:
 χειρὶ L τῶν Hermannus, τοσόνδ' LLangius: τῶν L 1092
 ὑπόχειρ Musgravius: ὑπὸ χεῖρα L 1094 ἐν add. r 1097 τῆ
 παιδὸς M., τῆ πατρὸς Gleditschius: τῆ διὸς L, ἀρίστα ταξη-
 νος L² 1099 ὀρθῶς θ' r: ὀρθῶς δ' L 1101 μαστεύω L²
 1107 ματεύουσι r: μα*στεύουσι L 1113 sq. θανόντος αὐτοῦ
 σμ. λ. ἐν βρ. τ. φέροντες Nauckius 1114 προσήκομεν Weck-
 linus 1115 post ἐκεῖν' distinxit Neuius 1116 πρόχειρον
 ἄλλος Nauckius 1124 ἐπαιτεῖται L^r: ἐπαιτεῖ L 1125 del.
 Iahnus τίς ἐστίν Froehlichius, ἔφν τις Nauckius, uterque
 φύσιν delete 1127 ψυχῆς suspectum: μορφῆς Morstadtus ὡς
 σ' r Brunckius: ὡς L ὑπ' ἐλπίδων Schaeferus 1128 οὐχ
 ὄνπερ r Lascaris. εἰσέπεμπον ut videtur L pr. 1129 sq. del.
 Nauckius 1136 κάπὸ L pr. 1139 σ' add. r Schaeferus
 1144 ἔγωγ', ἀδελφε, σοὶ Froehlichius 1145 παρεῖχον Nauckius
 1146 φίλος nonnullis suspectum: (δ)φελος scholii ope Meinekius,
 τέκος D 1148 ἐγὼ δὲ μήτηρ Nauckius σὴ L¹: σοὶ L 1152
 τέθνηκ' ἐγὼ: σὺ φρ. Erfurdus 1170 del. Zippmannus 1173 del.
 Bergkius 1174 ἀμηχανῶν r: ἀμηχάνων L 1175 γνώμης L¹
 1177 Ἠλέκτρας L^r: ἠλέκτρα L 1180 οὐ δὴ L¹ aut L²: τί δὴ L
 1184 τί δὴ L¹: τί μοί L 1185 ἦδη Heathius: ἦδειν L
 τῶνδε σῶν Purgoldus οὐδὲν L^a: ἐγὼ L 1189 τῶνδ' ἔτ'
 r: τῶνδ' ἔτ' L 1193 γὰρ σ' L^a: γὰρ L προστρέπει Reiskius
 1197 οὐδ' ὁ r: οὐθ' ὁ L 1200 ποτέ: ἐμέ r Herwerdenus 1201
 τοῖσι σοῖς L corr. 1207 πιθοῦ r 1208 μ' ἐξέλη Elmsleius 1216
 τόδε; Morstadtus: vulgo τόδε. 1221 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L
 1223 σφραγιδα πατρὸς stichomythiae gratia Electrae tribuit
 Morstadtus 1225 ὄδελοφ' Froehlichius 1226 χερσίν L^a, χει-
 ροῖν Neuius: χεροῖν L ἔχεις L^a, unde ἔχ' εἰσαεῖ Kvíčala 1232
 γοναί add. L^r 1235 εἶδεθ', εἴλεθ' Heimsoethius 1239 ἀλλ'
 del. Seidlerus, τὰν del. Blaydesius ἀδμήταν vix integrum: ἀδα-
 μάταν Neuius, τὰν ἀδμήτ' αἰεῖ Blaydesius Wecklinus 1245
 ὄτοτοτοτοῖ τοτοῖ Hermannus: ὄτοτοῖ L 1246 ἐνέβαλες schol.
 Hartungus 1251 παῖ, ταῦτ' Meinekius: καὶ ταῦτ' L παρ-
 ρησία (ut iam r Reiskius) παρῆ Blaydesius 1255 δῖνα χρόνος
 Triclinius: δικαί (δῖνα L²) ἀχρόνος L 1256 ἔσχον L^a: ἔχον L
 1260 ἄν (ἀν) add. L^a σοῦ γε Seidlerus 1264 ἐπώτρωναν Reiskius:

ὄτρυναν L post 1264 senarium deesse viderunt Heathius
 Brunckius 1267 ἐπόρισεν Hesychii ope D.: ἐπῶρσεν L (ἐπόρσεν
 L¹) 1271 εἰργαθεῖν Elmsleius: εἰργάθειν L 1275 πολύπονον
 r Hermannus: πολύστονον L 1277 ἄδοναν D.: ἠδοναν L
 1280 μῆν Seidlerus: μῆ L 1281 ὦ φίλοι: ὦ φίλ', ὄτ' Wunder-
 derus, alia alii remedia protulerunt ad unum omnia incerta
 1283 οὐδ' ἄν add. Arndtius, aliter alii lacunam explere conati
 sunt 1284 κλύουσα del. Neuius 1289—1292 del. Arndtius
 1292 ἔργου Reiskius, πόνου D. an χρέους? 1296 οὕτω r: οὕτως
 L 1297 ἐσελθόντων Nauckius 1298 λελεγμένη L^r. ἠγγελ-
 μένη Nauckius: δεδεγμένη L 1304 δεξαίμην r, βουλοίμην L^r:
 λεξαίμην L 1306 ὑπηρετοίην Musgravius: ὑπηρετοίμην L
 1311 τε om. L pr. 1312 χαρᾶ Schaeferus: χαρᾶς L 1314 τῆδ'
 ὀλωλόθ' ἡμέρα M.: τῆιδ' ὀδῶι θανόντα τε L 1322 sq. choro
 dant schol. Hermannus κλύω: τινὸς Froehlichius 1328 ἐγγενῆς
 schol. r: ἐγενῆς L 1336 ἀπαύστου Meinekius σὺν βοῇ χαρᾶς
 Purgoldus 1343 ἐν: οὖν r. χλίουσιν ἐν τ. Wecklinus 1347
 ξυνίης r: ξυνίεις L 1357 ἔχων suspectum: ἐμοί Schneidewinus
 1361 χαῖρ', ὦ πάτερ, μοι πατέρα γάρ σ' ὄρᾶν δοκῶ Nauckius 1362
 ἴσθι δ' L¹: ἴσθ' L σ' add. L^r 1367 γὰ Hermannus: γε L 1368
 κλυταιμήστρα L Wecklinus, cf. Berl. Phil. Wochenschr. 1884,
 31/32 1372 ἐνδέον λόγων Nauckius 1384 ὅποι Schneide-
 winus, ὅπως Bergkius: ὅπον L 1389 ἀμμενεῖ schol.
 Wunderus: ἀμμένει L 1393 ἐδράσματα L² 1394 graviter
 corruptus: νεαρόρητον Meinekius. αἷμα Musgravius. νεακό-
 ρητον, αἷ, μάχαιραν φέρων Heathius, νεακὸς πρὸς αἷμα
 χάλκευμ' ἔχων GHMuellerus Ann. phil. 129, 158, similia alii
 1396 σφ' ἄγει r: ἐτάγει superscripto ut videtur ἐξ L, ἐπάγει L^r,
 ἐπί σφ' ἄγει Neuius, σφ' ἐπεξάγει Kvíčala, uterque Ἐρμῆς deleteo
 1398 ἄνδρες Brunckius: ἄνδρες L 1403 ἡμᾶς add. r Reiskius
 1409 ποῦ r: ποῖ L 1410 ὦ τέκνον τέκνον Triclinius: ὦ τέκνον ὦ
 τέκνον L 1412 οὐδ' r D.: οὐθ' L 1413 πόλις suspectum: ὦ
 Πέλοπος γενεὰ Gomperzius. an ὦ πολιὰ γενεὰ? 1414 καθαμερία r
 Triclinius: καθημερία L φθίνειν ἔχει D., alia alii: φθίνει
 φθίνει L 1416 Αἰγίσθω γ' Hermannus 1418 τελοῦσ' Triclinius:
 τελοῦσιν L ὑπὸ κείμενοι Brunckio praeunte Hermannus: ὑποκεί-
 μενοι L 1420 παλῶροντον Bothius: πολλῶροντον L (πολῶροντον r)
 1422 sq. choro dat Hermannus: HA praefigit L 1423 φέγειν
 Erfurdcius: λέγειν L 1423 κυρεῖτε Reisigijs Elmsleius: κυρεῖ L
 1426 τέθνηκεν ἢ τάλαινα; Electrae dat Erfurdcius: Oresti
 continuat L post 1427 trium versuum defectum indicavit

Erfurdcius, quorum duo priores Electrae, tertium Oresti dat Hermannus, contra illos Oresti, Electrae hunc Nauckius post 1429 unius trimetri defectum indicavit Seidlerus 1431 personae notam post *ἄνδρ'* posuit Hermannus: post *ἡμῖν* habet L 1432 hemistichii lacunam praeunte Brunckio indicavit Hermannus 1434 *τάδ' ὡς πάλιν* nondum expedita: *τάδ' αὖ πάλιν* D., *τάδ' εὖ πάλιν* Gleditschius 1445 *καὶ σέ* Reiskius: *καὶ σὲ* L 1446 *μάλιστα σοὶ* Blaydesius: *μάλιστα σοι* L 1449 *τῆς φιλιότης* L¹ L^r: *τε φιλιότων* L *τῶν ἔμοιγε φιλιότων* Vauvillerius 1450 *μήννέ μοι* L^z 1454 *μ' ἀθροῖν* Kayserus 1457 *τρογάνει* r 1458 corruptus nec tamen corruptelae sedes certa: *οἴγειν ἄνωγα* Wecklinus, *κάμπετανόνοι πύλας* Hartungus, *πύλαις* r Doederlinus, *πέλας* Reiskius 1459 del. Herwerdenus 1460 *ἀστῶν* Benedictus 1466 *θεοῦ* Gomperzius: *φθόνον* L^z (*φόνον* L) 1467 *πεφηνός* Nauckius 1469 *τοι* r Brunckius: *τε* L 1473 *κλυταιμήστρα* L, v. 1368 adn. 1478 *ζῶντας* Tyrwhittus: *ζῶν τοῖς* L 1483 *κἄν μικρὸν* L^z: *κἄν ἐπι μικρὸν* L 1485 sq. om L, add. in litura duorum versuum L^r, del. D. 1490 *γένοιτο* add. L^z 1492 *ἀγών* Heathius: *ἀγών* L 1499 *σά γοῦν* Meinekius 1505—1507 adfert Nicephorus Basil., del. D. 1505 *τῆνδε* add. L^z 1506 *τι* Nicephorus: *γε* L *θέλει* L^r: *θέλοι* L

OEDIPVS REX.

Argumentum metricum. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ del. Nauckius 7 *θνήσιμον* r D.: *θανάσιμον* L 15 *πόρπαισι δισσὰς* Brunckius: *δισσαῖς τε χερσῖν* L

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ 2 *ἀπλῶς τινες* Gomperzius: *ἅπαντες* L

V. 7 *ἔμῶν* Meinekius 8 del. Wunderus 11 *στέργαντες* L, *στέξαντες* L^r 16 *βάθροισι* MSchmidtus: si quid mutandum, possis *βωμοῖσι τοισίδ'* 17 *πάσθαι* Elmsleius *σθένοντες*: *στένοντες* L 18 *ἱερῆς* Brunckius: *ἱερεῖς* L *ἱερεὺς ἐγὼ μὲν* Bentleius, *ἱερεὺς ἐγωγε* Nauckius *οἶ δ' ἐπ' ἠθέων* Wunderus, *οἶδε δ' ἠθέων* Schneidewinus, *οἶ δ' ἐξῆς θεῶν* Wecklinus: *οἶ δε ἠθέων* (littera post δε erasa) L, *οἶ δὲ τ' ἠθέων* L^r 20 *κλάδοισι* Reiskius 32 *ἀζόμεσθ'* Naberus: *ἐζόμεθ'* (*ἐζόμεσθ'* r) L 36 *ἀοιδοῦ, δασμὸν ἢ παρείχομεν* Herwerdenus 42 *ἡμῖν εὐρεῖν* L, corr. L^r 44 sq. exitus versuum *καὶ τὰς ξυμπορὰς et τῶν βουλευμάτων* sedes mutare iubet Toupius: ne sic quidem proba

oratio efficitur. fortasse vitium in ζώσας latet, qua voce in ζίξας
 mutata vide an apta sententia prodeat 'in hominibus rerum
 peritis cum maxime calamitatibus bona consilia elici' 48 πάρος
 L, πάλαι L corr. προμηθίας r 49 τῆς: γῆσ L μεμνήμεθα
 Eustathius, μεμνήμεθα malit Nauckius 50 τ' add. L^r στάν-
 τες κατ' ὀρθόν Blaydesius, σταθέντες (ὡς στάντες Herwerdenus,
 στάντες ποτ' Hensius) ὀρθοί MSchmidtius 54 ἥσπερ κρατεῖς
 Blaydesius 58 ἀγνώτ' μοι Ritterus: ἀγνωτά μοι L 62—64
 Teles apud Stobaeum flor. XCV 21 sic exhibet: τὸ μὲν γὰρ
 ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται, ἐγὼ δ' ἔμμαντὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ
 στένω 65 ἐνδόντα Badhamus: εὐδόντα L 66 δακρύσαντα
 suspectum: βουλεύσαντα Mollweidius, πολλὰ μὲν μεριμνήσαντα
 (vel μ' ἀγροπνήσαντα) M., μ' ἐρευνήσαντα Hensius 72 ἑνσοί-
 μην Linwoodius: ἑνσαίμην L (τήνδ' ἐρευσάμην pr.) 74 τοῦ
 γὰρ εἰκότος περᾶ πέραι L, ι L¹) versu 75 deleto Bentleius,
 τοῦ γὰρ εἰκ. πέρα ἄπεσθ' ἔκοιτο, τηρικαῦτ' Hensius 77 ὅσ'
 ἂν r: ὅσα L 79 προσστείχοντα Erfurdthius: προστείχοντα L
 81 φαιδρός Nauckius 87 τὰ δύσθρο' scholii ope Heimsoe-
 thius 90 οὔτ' αὖ Ritterus 93 πλέον τρέφω Blaydesius
 97 ἐντεθραμμένον Blaydesius 99 πόρος FGSchmidtius: τρό-
 πος L 101 χειμάζειν L corr. (de L¹ lebbius dubitat) 102
 τῆιδε L pr. 105 εἰσίδον L pr. πω suspectum: εἰσεἰδόν γ' ἐγὼ
 Hartungus, ἀνὸς εἰσιδῶν Nauckius 107 τινά D.: τινὰς L
 108 πῆ τόδ' εὐρεθήσεται; partim Sintenisio praeunte Nauckius
 111 ἐκφεύγει Valckenarius: ἐκφεύγει L 117 κατεῖδ' r: κατεῖδεν
 L ὅτου L^r: ὅπου L vulgata lectio merito suspecta: κατεῖφ'
 ὅτω τις D., κατεῖδεν ὅ τι τις Nauckius, alia alii 127 ἐγίνετο L^r:
 ἐγείνετο L, unde ἐφαίνετο Nauckius 134 πρὸς L pr. 138 αὐτοῦ
 r: αὐτοῦ L 140 τιμωροῦνθ' ἔλοι Bergkiius: τιμωρεῖν θέλοι L
 141 ἄλλος: πομπός Nauckius, οὔτος Schenkelius 145 δρᾶσαντος
 L pr. 147 ἰστώμεσθα r: ἰστώμεθα L 150 μαστήρ MSchmidtius
 151 τὰς r: τὰς L 153 πᾶλλον: πολλῶι L^z 158 πρῶτα *
 σε L, πρῶταν γε L^z κεκλομένω Lⁿ 159 ἄμβροτ' suspectum:
 ὄβριμ' Heimsoethius, alia epitheta alii, ἄντομ' Wecklinus
 161 ἀδμηθ' ἂ Ritterus θύοντ' ἀγ. κύκλον MSchmidtius
 Ἐβκλεα (schol.) Elmsleio praeunte Wilamowitzius 162 ἰὼ r:
 ἰὼ ἰὼ L 165 ὑπερορνημένος Musgravius 166 καὶ L^a in
 marg. add. 173 κλαντᾶς Nauckius, καντᾶς Herwerdenus,
 κλειτᾶς Hartungus 174 ἰήσιος καμάτους ἀνύτουσι Heim-
 soethius 175 ἄλλον δ' ἂν ἄλλᾳ Dobraeus 178 ἔσπερον
 θεοῦ Hartungus 180 δὲ γένεθλα r: δ' ἂ γενεθλα (γενέθλα L^r) L

νηλέα γένεθλα Heimsoethius 182 ἢ δ' ἄλοχοι Nauckius 184
 ἄλῃν Nauckius: ἀκτᾶν L. (ἀκτᾶν) παρὰ βόμιον r, quo recepto
 ἄλλοθεν ἄλλαν D. 185 ἐκετῆρες r: ἐκτῆρες L ἐπιστενάχουσι
 r: ἐπιστονάχουσι L 186 παιῶν L pr. γᾶρης Bothius ἀνα-
 λος Nauckius 187 sq. θύγατερ Διδὸς εὐῶπι, πέμψον Lobeckius
 190 Ἄρεα τὸν Heimsoethius 191 περιβόατον D.: περιβόητος L
 ἀντιάζω Hermannus: ἀντιάζων L 194 ἄπουρον L: ἔπουρον L
 ἐξόριον Heimsoethius 196 ὄρων Doederlinus: ὄρον L, quo
 servato Θρηκίον κλύδωνος aptius dici potuisse monuit D. 198
 nondum expeditus: τελεῖν Hermannus, τέλος GHMuellerus, ἀεὶ
 Arndtius, alia alii 199 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ οἴχεται Meinekius
 200 τᾶν add. Hermannus, Ζεῦ (mox ᾧ Ζεῦ delens) Lachmannus:
 ᾧ πυρφόρων L 203 Λύκι' ἀναξ Heimsoethius 204 ἀγνύλᾶν
 Elmsleius: ἀγνύλων L 205 ἀδάματ' Erfurdcius: ἀδάμαστ' L
 206 προσταχθέντα D., προσταλέντα Ribbeckius: προσταθέντα L
 211 οἰνώπα r: οἰνωπα L εὐίων r MSchmidtius 212 ὁμό-
 στολον L^r: μονόστολον L 214 lacunam indicavit D.: νυντιέρφω
 supplet IHHSchmidtius 217 τῆ νόσφ suspectum: τῷ θεῷ
 Nauckius, τῷ νόμφ AHugius 218 ἄκη λάβοις ἄν Mollweidius
 220 ἡ γὰρ ἄν Schneidewinus 221 αὐτός r Schneidewinus
 (qui μὴ delet): αὐτὸ L 227 sqq. nondum expediti. ὑπεξέλοι D.:
 ὑπεξελών L καὶ μὴ φοβείσθω τοῦπίπλημ' ὑπεξελεῖν Blaydesius.
 an lectione tradita ceterum servata 229 γῆς ἄπεισι scriben-
 dum, ut parenthesis sit πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἄστεργες οὐδέν?
 229 ἀβλαβῆς L^r 230 ἄλλον nonnullis suspectum: ἐλθόντ'
 Nauckius, ἐλθὼν Herwerdenus 232 χάρις (ν super q scripto) L,
 unde καὶ χάριν προσείσομαι Nauckius, καὶ χάριν πρὸς οἴσεται
 Schenkelius 237 θρόνους ἔχω Herwerdenus 239 μηδὲ
 θύμασιν Elmsleius 240 χέριβας L^a: χέριβος L 246—251
 post 272 transposuit Ribbeckius, spurios censet Wecklinus
 248 ἄμορον Porsonus: ἄμοιρον L, quod deletο νιν (om r) re-
 ponit Burtonus δύμορον τριῖναι βίον Blaydesius 252 ταῦτα
 πάντ' L^a: τὰ πάντ' L, unde τὰπίοντ' Nauckius 258 ἐπεὶ κυρῶ
 Burtonus: ἐπικυρῶ L γ' Benedictus: τ' L 261 κοινῶν τε
 παιδῶν κοινὰ verba vitiosa: κοινῶν τ' ἀπ' εὐνῶν κοίν' ἄν... ἦν
 τέκν' ἐκπεφ. Engerus (poterat τέκν' ἄν ἐκπεφνύοτα, scil. ἔχων,
 nisi praestat μὴ' δυστύχησ', ἦν τέκν' ἄν ἐκπ.), καὶ νῶν τὰ παιδῶν
 κοίν' ἄν MSchmidtius 264 ἐγὼ τοῦθ' Mudgius 265 ὑπερμαχῆσω
 Blaydesius πᾶν Nauckius, πάντ' L corr.: πᾶντ' L pr. 267 sq.
 del. Burgesius 270 αὐθις MSchmidtius γῆς Vauvillerius:
 γῆν L 273 τοῖς τ' ἄλλοισι Iernstedtius 276 εἴλες Eustathius

- 281 ἄν HStephanus: ἄν (ἄν pr.) L οὐδ' ἄν εἰς r: οὐδὲ εἰς L
 284 ἄνακτι in dubium vocat Nauckius: si quid mutandum,
 αἰνίητι ἄνακτι ταῦθ' ὄρ. conicere possis. ταῦθ' L^r Brunckius:
 ταῦθ' L 287 οὐκ ἐν ἀργοῖς L^a: οὐκ ἐναργῶς L ἐπράξαμεν
 Meinekius 290 τά γ' r: τά τ' L 293 τὸν δὲ δρωῶντ' ano-
 nymus: τὸν δ' ἰδόντ' L οὐδεὶς θροεῖ Herwerdenus 294
 δειματός γ' Triclinius, δειμάτων Hartungus: δειματόστ' L 297
 οὐξελέγξων L¹: οὐξελλέγγων L αὐτὸν (αὐτίη' Nauckius) εἰσιν
 Wecklinus 305 εἴ τι μὴ LStephani, εἴ μὴ καὶ Fritzschius:
 εἴ καὶ μὴ L 307 τήνδε Blaydesius 308 ἢ Meinekius, αὐ
 Kvičala: εἶ L 310 σὺ νῦν Elmsleius, σὺ δὴ Nauckius, σὺ δ'
 οὖν L^r: σὺ νῦν L 313 λῦσον δὲ Blaydesius 314 ἀνδρῶν
 Sehrwaldius 315 πόνων L² 321 πιθῆμι L pr. 322 ἔννομ' r:
 ἔννομον L, ἔμφορον' malit Nauckius εἶπεσ L pr. 324 οὔτε
 D., qui vs. seq. sic conformat: πρὸς καιρὸν ὀρθῶς μῆτ' ἐγὼ
 ταυτὸν πάθω. φρόνημ' ἰὸν Naberus 325 ὡς οὖν μὴ λέγων
 Kvičala 326 sq. choro tribuunt schol. r Elmsleius 329
 locus desperatus: οὐ μὴ ποτε τᾶμ', ὡς ἄν εἶπω μὴ τὰ σ', ἐμφ.
 κακὰ scholii ope Erfurditius, τᾶμ' ἐξανείπω Brunckio praeunte
 D., τὰ μάσσον' εἶπω CFHermannus, τᾶμ' ὧδ' ἀνεῖπω Weck-
 linus, ἀνωγας εἶπω Nauckius, εἶπω τὰδ', ὡς ἄν Campbellius
 332 ἐγὼ οὐτ' r: ἐγὼ τ' L 335 σὺ τ' et mox ἐξερεῖ L pr.
 ὀργίσειας Blaydesius 336 ἀπαραιτήτος Sehrwaldius. fort.
 κάναλεούθερος 'engherzig' 337 ὀργῆν L^a: ὀρηῆν (μεχγ) L ἐμέμψω
 r: ἐπέμψω L τὴν σοὶ r: τὴν σὴν L 338 κάτοιδας r
 346 ὄνπερ Blaydesius 347 εἰργάσθαι δ' L pr. 349
 εἶναι om. L, add. L^a, τοῦτ' ἔφην ἅπαν μόνου Kirchoffius, ali-
 ter alii 351 προεῖπας Brunckius: προσεῖπας L 355 καὶ
 πον Brunckius: καὶ ποῦ L 360 ἢ πέτρα' λεγον M.: ἢ ἐκπει-
 οῦ
 οἶ λέγ (Duebnero, λέγοι Campbellio teste) L (λέγειν corr.,
 primariam scripturam esse Iebbius testatur). πειροῦ r 361
 γνωτὸν Elmsleius: γνωστὸν L 366 φημι τοῖσι φιλιτάτοις
 Nauckius 369 εἶπερ γ' ἔτ' Hensius κράτος r 371 πηρὸς
 Nauckius 376 σε μοῖρα πρὸς γ' ἔμοῦ Brunckius: με μοῖρα
 πρὸς γε σοῦ L 404—407 post 428 conlocat Engerus 405
 Οἰδίπους Elmsleius: οἰδίπον L 411 ὥστε nonnullis suspectum
 413 δεδοκῶς οὐ βλέπεις Reiskius 419 ὀρθὰ L: νῦν μὲν
 φῶς Blaydesius 420 λιμῆν, v super ι scr. L^a ποῖος οὐκ
 ἔσται μυχός (Ἐλικὸν Blaydesius) Wecklinus 425 corruptus: σῶ
 τοκεῖ καὶ σοῖς τέκνοις Nauckius 433 ἦδη r: ἦιδει L, ἦιδειν

- L^r 434 σχολῆ γ' ἂν . . . ἐμούς σ' ἐστειλάμην Porsonus 435
 ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ Schaeferus 437 τίς με φησὶ βροτῶν Blay-
 desius 438 τῆδ' ἡμέρα πύσει σφε Nauckio duce M.: ἥδ' ἡμέρα
 φύσει σε L διαφθερεῖ M.: διαφθερῆ L 439 ἄγαν τ' L μτ.
 440 σὺ add. L^z 441 εὐρίσκεις Herwerdenus 442 ἡ τέχνη
 Bentleius 446 ἀλύνοις Elmsleius: ἀλύναισ L πέρα Mei-
 nekius 448 ἔσθ' ὅπως Blaydesius 457 αὐτοῦ L 458
 αὐτὸς Erfurdcius: αὐτὸς L 460 ὁμοσπόρος τε Bothio prae-
 eunte Schneidewinus 461 ἐψευσμένα Wilamowitzius 464
 ἄρρητ' ἄρρητον Turnerius 465 φοινίαισι: φοινι***σι L
 466 ἀελλάδων ex Hesychio Brunckius: ἀελλοπόδων L 470
 ὁ Διὸς γενεᾶς Kvíčala 472 κῆρες r: χεῖρες, η superser.,
 L 475 φάμα r: φήμα L 478 πέτρας ἰσόταυρος Lushing-
 tonus D., πέτρας ἴσα ταύροις MSchmidtius, πέτρας ἄτε ταῦρος
 Dorvillius: πετραῖος ὁ ταῦρος L, πέτρας (πετραῖς Vitellio
 teste Phil. Rundsch. IV, 388) ὡς ταῦρος L^r 483 δεινά με
 νοῦν Nauckius 485 οὐτ' ἀπαρέσκονθ' Blaydesius, οὐτ'
 ἀπαρίσκονθ' Autenriethius 493 lacunam indicavit Brun-
 ckius, qui χρῆσάμενος supplevit 502 ἀλαθῆς Herwerdenus:
 ἀληθῆς L 509 γὰρ ἐπ' αὐτῷ Triclinio praeunte del. Her-
 mannus versum strophicum lacunosum esse negans 511 ἀδύ-
 πολις Erfurdcius: ἡδύπολις L τῷ ἀπ' ἐμᾶς: τῶν schol. (λεί-
 πει τὸ ἔνεκα) indicare videtur, τῷ πρὸς ἐμᾶς Elmsleius. an τῷ
 δι' ἐμᾶς? cf. Ant. 1060 τάνινητα διὰ φρενῶν 516 πρὸς τί μου
 Hartungus: πρὸς τ' ἐμοῦ L^a, ε in rasura, προστεμοῦ vel προσ-
 γεμοῦ L, πρὸς γ' ἐμοῦ r Suidas, unde δοκεῖ τι πρὸς γ' ἐμοῦ
 πεπ. Blaydesius 519 κλύοντι Nauckius 523 τάχα D. 525
 τοῦπος δ' r: τοῦ πρόσδ' L γνώμαις vix sanum: βουλαῖς Heim-
 soethius. fort. praestat τόλμαις 528 δ' add. Suidas τε: δὲ
 L^r, quod vulgatae lectioni praeferendum videtur 529 del.
 Oerius 532 ἦ (ἦ L^r) Elmsleius: om. L, unde ἦλυθες; Nauckius
 533 τὰς ἐμᾶς στέγας Nauckio suspectum 537 τίν' r ἐν μοι
 Reisigius: ἐν ἐμοὶ L 538 ἦ Schaeferus γνωριοῖμι Elmsleius:
 γνωρίσοιμι L 539 ἦ οὐκ ASpengelius: οὐκ L 541 del. M.
 ἄνευ τε πλούτου anonymus in translatione Germ. a. 1803 557
 ἔθ' αὐτὸς L^z: ἔθ' αὐτὸς L 565 οὐ δῆτ' Blaydesius, qui mox
 οὐκ οὐκ ἔρευναν requirit 566 τοῦ κτανόντος Meinekios: τοῦ
 θανόντος L 567 ἀλλ' ἔσχομεν Schneidewinus, κάρτ' ἔσχομεν M.
 οὐκ ἠκούσαμεν suspectum: οὐδὲν ἤνομεν Nauckius, οὐκ ἠκνή-
 σαμεν Turnerius, οὐκ ἔχνεύσαμεν M. 568 οὗτος τόθ' L,
 corr. L^a 570 τόσον Hermannus 572 τὰσθ' Doederlinus:

τὰς L 575 ταῦθ' Brunckius: ταῦθ' L 579 ταῦτὰ γῆς
 ἴσον vitiosa: τοῦ κράτους ἴσον Heimsoethius, ταῦτὰ τῆς τιμῆς
 Wecklinus. ταῦτ' ἀποιστέον temptabat M. 583 ὡς ἔχω
 Heimsoethius 586 ἄτρεστα ναίοντ' Nauckius, ἄτρεστον
 οἰκοῦντ' Meinekius 591 κἄν ὀνῶν ἔδρων Heimsoethius 596
 πᾶσι χαίρω (χαίρων L pr.) vix integra verba: νῦν πᾶς φιλεῖ με
 Heimsoethius 597 ἀκάλλοισι Musgravius LDindorfius: ἐκκα-
 λοῦσι L 598 αὐτοῖσι r: αὐτοῦς L πᾶν r: ἅπαν L, ἅπαντ' L^a
 versum deleri vult Wecklinus 600 nonnullis correctione egere
 videbatur: οὐκ ἂν γ. νοῦς καλὸς κακῶς φρονῶν Hartungus, οὐκ
 ἂν κακὸς γ. νοῦς καλῶς φρ. Blaydesius 602 μετ' ἄλλον L^a:
 μεγάλου L δρᾶν τόδ' (κάκ' Blaydesius) ἂν Heimsoethius 604
 πεύθου in litura L corr., πνθοῦ r: επνθου L 605 ἀλλ'
 L τοῦτ' αὐθις, ἦν με Blaydesius, ἄλλως τ' ἔάν με Heimsoe-
 thius 608 χωρὶς nondum expeditum 612 αὐτῶι L, αὐτῶι L^r
 παρ' αὐτοῦ r Nauckius 616 εὐλαβοῦ δὲ μὴ πεσεῖν Nauckius
 618 μούπιβουλεύων Hartungo praeunte D. 623 θνήσκειν ἢ
 φυγεῖν MSchmidtius 624 sqq. nondum expediti: οἶόν ἐσθ' ὃ
 φῆς παθεῖν Heimsoethius. verba ὑπέικειν et πιστεύειν in Oedi-
 pum, non Creontem convenire perspexit Haasius, cuius medicina
 Oedipum ad ὡς οὐχ ὑπέικων οὐδὲ π. λέγεις; obloqui iubentis
 ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν; ex parte usi aut unum aut
 plures versus excidisse iudicant D. Nauckius GHMuellerus.
 fortasse lenius remedium sufficit: KP. ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι
 τὸ φθονεῖν. OI. ὡς (σοῖς?) οὐχ ὑπέικων οὐδὲ πιστεύσων ΛΟΓΟΙC;
 KP. οὐ γὰρ (οὐκ ἄρα Meinekius) φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. 'egone
 qui verbis tuis nequicquam sim cessurus nec fidem habiturus,
 priusquam supplicio te adficiam, ipse crimen tuum diluam?'
 627 δεῖ τοῦμόν Herwerdenus 628 ξυνίης r: ξυνίεισ L εἰκτέον
 Hennebergerus pro ἀρχτέον, quo servato v. seq. ἄρχοντας (ἄρ-
 χοντες L pr.) Musgravius 630 μέτεστιν Triclinius: μέτεστι τῆσδ'
 L 634 τί τήνδ' Doederlinus ἄνολβον Herwerdenus 636
 ἴδια κινοῦντες: ἴδιαν κινοῦντες L pr. 637 σύ τ' οἴκουσ L^a:
 σύ τ' εἰκουσ (i. e. σύ τε οἴκουσ) L, σύ τ' εἶσω Blaydesius
 Κρέον Elmsleius: κρέων L 638 οἴσεται Lpr. 640 θάτερον
 δυοῖν D.: δυοῖν ἀποκρίνας L 642 δρῶντα L^s: δρῶν L 656
 τὸν ἀναγῆ ex Hesychio Musgravius 657 λόγῳ σ' Hermannus:
 λόγῳ L^a, λόγον L βαλεῖν r Suidas: ἐκβαλεῖν L, unde ἄτιμ' ἐκ-
 βαλεῖν Kvícala τὸν ἀναγῆ φ. μήποτε σ' αἰτία σὺν ἀφ. λό-
 γων (sic r) ἄτιμον β. Nauckius 658 ὅταν χορήξῃς r Meinekius
 659 φυγῆν L^a: φυγεῖν L 660 μὰ τὸν πάντων Hartungus

- 665 φθίνως D.: φθίνουσα L 666 τὰδ' Hermannus (qui alibi ψυχάν deleto sic locum conformat: ἀλλά μ' ἄ δυσμόρους γὰ φθίνουσα τρύχει, καὶ τὰδ'): καὶ τὰδ' L 668 προσάξεις Nauckius τὰ πρόσφατα idem: τὰ προσφῶν L (τὰ πρὸς σφῶν r)
- 669 τόδ' οὖν ἰτω Nauckius 672 ἐλεινόν Porsonus: ἐλεινόν L 676 πορεύομαι Wecklinus 679 δόμων r: δόμον L 681 δόκησις ἄλλως λόγων Herwerdenus 682 δάνκει δὲ Blaydesius
- 685 ἄλις ἔμοιγε γὰς ὦδε πονιυμένης Nauckius 688 παρήης καὶ καταβλύνεις (καταβλύνει Heimsoethius) Hartungus: παροιεῖς καὶ καταβλύνων L 689 ὠναξ Triclinius: ἀναξ L 691 ἄπορον ἐπὶ πόριμα Nauckius 693 εἴ σ' ἐνοσφιζόμεαν Hartungo praeunte Badhamus: εἴ σε νοσφιζομαι L 694 ὄς γ' Turnebus 695 σαλεύουσαν Dobraeus: ἀλύουσαν L οὐρισας Eustathius: οὐρησας L 696 τ' L^a: δ' L δύναι L, δύναιο L^z εἰ γένοιο pro εἰ δύνα γενοῦ Bergkii (= τρύχει ψυχάν· τί δ', εἰ... τὰ πρὸς σφῶν;)
- 702 ἐγκαλεῖν ἔχεις MSeyffertus 705 πανοῦργον Nauckius 707 σεαντὸν L^z: εἰαντὸν L ὦν λέγει περὶ MSchmidtus 709 ἔχον τέχνης vix integra: τυχόν τ. Hartungus, ἔχον μέρος Wecklinus
- 713 ἔξοι Cantero praeunte Halmius: ἦξοι L, ἦξει L^a 715 ὥσπερ γ' ἢ φάτις κρατεῖ, ξένοι (ποτὲ deleto) Nauckius 719 δμῶων χερσίν Nauckius ἄβατον εἰς ὕρος Musgravius: εἰς ἄβατον ὕρος L 722 παθεῖν L^a: θανεῖν (e v. 713) L 724 sq. ὦν γὰρ ἂν θεὸς χρεῖαν ἐρευνᾶ sensu cassa: ὦν γὰρ ἢ θεὸς χρῆζων ἐρευνᾶ Eggerto praeunte Nauckius, ὦν γὰρ ἂν θεὸς χρῶν ἐξερευνᾶ MSchmidtus. ᾧ γὰρ ἂν θεὸς χρῆ, κἂν ἐρευνᾶ (vel κἂν ἐρέμν' ἦ), ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ temptabat M. (chrῆ iam Wolfius)
- 728 ὕπο στραφεῖς r D., ἐπιστραφεῖς Blaydesius: ὑποστραφεῖς L 730 τριπλαῖς r: διπλαῖς L 738 τί δρᾶσαι μου Blaydesius 739 τοῦτ': τῶνδ' Nauckius 741 ἦλθε D., εἶπε Schneidewinus, ἔτυχε Hartungus: εἶχε L, quo servato alii alteram versus partem corrigendam existimant. 'correctio loci incertissima' Nauckius 742 μέλας r λευκανθεῖς vel λευκανθέν r χροάζον ἄρτι λευκανθεῖς κ. Hartungus 743 ἀπεστάτει L^a: ἀποστάτει L 746 σ' add. L^z 748 ἐξείπης r: ἐξείποις L 749 ἂν δ' ἔρη r 750 ἐχῶρει μόνος Nauckius 752 ἐν δ' αὐτοῖσιν r: ἐν αὐτοῖσι δ' L, unde ἐν δ' αὐτοῖς ἰδεῖν conicere possis 753 Λαῖον μόνον r, Λαῖον βίαν Herwerdenus 756 ὥσπερ L^z: ὥσπερ L 760 δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν Nauckius 763 οἴ' Hermannus: ὄγ' L 764 δοῦλος suspectum: ἐσθλὸς Nauckius, εὐνοῦς FGSchmidtus, ἄδολος Meinekius 768 δι' δ Turnerius 773 λέξιαιμ' r: λέξιαιμ' L 780 παροινῶν Heimsoethius 782 θατέρα r: θ' ἡτέρα L 785 sq.

κάγω κλύων μὲν ταῦτ' ἑτεροπόμην, ὅμως δ' ἔκνιξέ μ' αἰεὶ κείν' Nau-
 ckius verba scilicet non praestans 789 δ' ἀθλία: θ' ἀθλίω^{* L},
 unde ἄλλα δ' ἀθλίω Herwerdenus 790 δύσσημα Heimsoethius
 προύφηγεν Hermannus: προύφάνη L 791 χρεΐη Dawesius:
 χρεΐ ἦι L 792 ἀλάστορον βροτρῖσι δηλώσοιμ' Nauckius
 795 τεκμαροῦμενος Nauckius, qui malit κάγω ἐπακούσας ταῦτα,
 τεκμ. ἄστροις τ. λ., τὴν Κορινθίαν χθόνα ἔφρευγον: ἐκμετρού-
 μενος L 800 habent r, L^r: om. L, del. Nauckius prob-
 abilitate 801 ἦ Elmsleius: ἦν L 808 ὄχους HStephano
 praeunte Doederlinus: ὄχον L 810 συντόνας Dobraeus 814
 Λαῖον Bothius: λαῖωι L, Λαῖω τε r, unde εἰ δέ τι ξένω τ. προσήκει
 Λαῖω τε συγγενές Blaydesius, εἰ δέ τῶ ξένω τ. προσῆν καὶ Λαῖω
 τι σ. Heimsoethius 815 del. D. correctio admodum incerta,
 verba vix digna quae emendentur: νῦν ἔτ' olim D., alia ipse
 et alii 817 ὄν μὴ Schaeferus: ὄι μὴ L τινι D.: τινὰ L εἰ
 μὴ ξένων ἔ. μ. ἀ. τινι δ. δ. μ. προσφ. ἐμέ Nauckius 821 ἐν
 Sehrwaldus: ἐν L 822 ἄρ' ἔφην κακός vitium alunt:
 ἄρ' ἐγὼ οὐ κακός Martinus, sed ἔφην servandum videtur
 823 πάντ' ἀναγνος Nauckius 825 μηδ' D.: μὴ μ' L, μήτ'
 L^a, ut v. praeced. μήστι L, μήτε L^a 827 del. Wunderus
 829 ἄν ὀρθοίη Schaeferus: ἀνορθοίηι L 831 ταύτην r:
 ταύταν L 836 γ' add. L^r 840 ἄγος Blaydesius 843
 κατακτείνειαν r: κατακτείναιεν L^r, κατακ. . . ν . . εν L, unde
 κατακτείνοιεν Wolffius Nauckius, κατακτάνοιεν M. 845 del.
 Nauckius cum Deventero 849 τοῦτο μεταβαλεῖν Blaydesius
 852 σόν Bothius: τόν L. genuina scriptura latet: οὔτοι . . τόν
 γε Λοξίον φανεῖ χρησμὸν δικαίως ὀρθόν, ὅς γε Λαῖον διεῖπε vel
 tale quid requirit Nauckius. τόν γε Λαῖον φόβον (v. 722 con-
 lato) Schubertus 854 παιδὸς ἐξ αὐτοῦ (ἐν χεροῖν Nauckius)
 θανεῖν Blaydesius 856 ἀλλὰ πρόσθεν (poterat ὅς πάροιθεν)
 αὐτὸς ὤλετο Nauckius 857 ἄν add. L^z 859 ἀγρότην Weck-
 lino praeunte Nauckius: ἐργάτην L 862 del. Zippmannus
 863 τρέφοντι Blaydesius 866 ὕψιπετεῖς Nauckius, cf. 876
 867 αἰθέρα τανυσθέντες Bergkius: 869 θνατὰ r: θνητὴ L
 870 μήποτε Elmsleius: μήν ποτε L λάδα r, λάδα LLangius:
 λάδραι, ρ eraso, L 873 nonnullis vitiosus videbatur: ὕβριν
 φυτεύει τυραννίς Blaydesius 876 sq. graviter adfecti: ἀκρο-
 τάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον L ἀκρότατον Erfurdus, αἶπος
 add. Arndtius, probabilis ἀκρότατα γεῖσ' ἀναβᾶσ' Wolffius.
 ἀποτομῶν ὄρουσεν (= δι' αἰθέρα τεννωθέντες) Schnellius,
 ἀκροτάταν (cf. 866) εἰσαναβᾶσ' ἄκραν ἀποτομον (sic r) ὄρ. Nau-

ckius 878 ἐν' οὐ malit Nauckius ποδὶ ῥυσίῳ D.: an
 φνξίμω? 880 πάλαισμα hoc loco alienum esse nonnullis
 visum 883 ὑπέροπλα Dobraeus (cf. Ant. 130 adn.) 893
 θυμῶν Schneidewinus, θυμοῦ r: θυμῶι L 894 εὔξεται
 Musgravius: ἐρέξεται L 896 χορεύειν r: χορεύειν πονεῖν ἢ
 τοῖς θεοῖς L. glossema latere suspicantur D. (ἢ πονεῖν τοῖς θεοῖς)
 et Campbellius (πανηγυρίζειν). χορεύειν ipsum fortasse vitiosum:
 δυοσκεῖν Wecklinus, ποῖ δεῖ μ' ἔτι λεύσσειν vel tale quid Nau-
 ckius, τί δεῖ μ' ἐφορεύειν Hensius 903 ὄρθ' r: ὄρθὸν L
 904 πάντα λεύσσειν BArnoldus 906 Δαλίον (Δοξίου Nauckius)
 M.: λαῖον L lacunam ante Λαῖον indicavit D., ante θέσφατ'
 cum L Linwoodius: illam vocabulo Πυθόχρηστα explet Schnei-
 dewinus, hanc Δαλίον <θνατοὶ θεοῦ> θέσφατ' fere M. 912
 βρωμὸς ἐνέσθαι Heimsoethius 917 τοῦ τυχόντος M. εἰ: ἦν
 L^a λέγη L¹ 918 ἐς πλέον r: εὔ πλέον L 920 κατάργμασιν
 Wunderus: κατεύγμασιν L 923 ὡς κυβερνήτην λέως scriben-
 dum aut post νεῶς unum versum excidisse conī. Herwerdenus
 926 κάτισθ' r: κάτοισθ' L 928 μήτηρ θ' ἦδε ex schol. et Maximo
 Plan. Heimreichius Beitr. p. 7 930 γένοι' Wecklinus: γένοιτ' L
 935 δ' add. L^a 936 τάχ' ἄν Brunckius: τάχα L 937 πῶς
 δ' οὐκ ἄν ἀσχάλλοις ἄμα Nauckius, v. praeced. οὔξερω τάχα
 servato 938 non integra verba: πῶς ἄν δύν. ᾧδ' ἔχοι διπλ.
 Heimsoethius, πῶς ἐν δύν. ᾧδ' ἔχει δ. vel πῶς ἄν δύν. ἐν δ.
 ἔχοι Nauckius. an ποῖ' ἄν (vel τί ποτ' ἄν) δύν. ᾧδ' ἔχοι δ.?
 943 sq. del. M. 948 καὶ νῦν ἰδοὺ Blaydesius 951 δεῦρο
 δωμάτων πάρος Heimsoethius 954 ποδαπὸς ἐστὶ MSchmidtius
 957 σημάνας L, σημάντωρ L² 959 σάφ' ἴσθ' Porsonus,
 ἔξισθ' Meinekius 960 φόνοισιν Meinekius 966 ὄρνεις
 LDindorfius: ὄρνις L 967 κτενεῖν r Elmsleius: κτανεῖν L
 968 δῆ add. L¹ κάτω κένευθε γῆς Cobetus, verbis κεύθει κ. γ.
 servatis Οἰδίπους δ' ὕδ' Nauckius 971 γέροντα FG Schmidtius:
 παρόντα L 976 οὐκ ὄννεῖν λέχος με δεῖ vel οὐκ ὄννεῖν με
 δεῖ λέχος D., λέχος ἔτ' οὐκ ὄννεῖν με δεῖ Bergkius: λέχος (λέκ-
 τρον L²) οὐκ ὄννεῖν με δεῖ L 977 ᾧ: οὐ Blaydesius, οἷς
 Meinekius, alia alii 980 σὺ δ' οὐκ . . μὴ φοβοῦ Herwerde-
 nus, σὺ δ' εἰς . . μὴ σκόπει Heimsoethius 980—983 Deven-
 tero praeunte del. Hilbergius 987 γ' add. Porsonus ὄφθαλ-
 μὸς Nauckio suspectum, qui si recte observat lucri solaciive
 notionem requiri, μέγα σφῶν (tibi et Meropae) ὄφελος οἱ π. τ.
 — μέγα, ξυνήμ' conici possit 993 οὐχὶ θεμιτὸν Brunckius,
 οὐ θεμιστὸν Johnsonus: οὐ θεμιτὸν L 998 ἀπόμιστ' r 1002

ἐγὼ Porsonus: ἔγωγ' L 1003 ἐπέπειρο εἰδὼς ἦλθον Nauckius.
 an ἔννοους praestat? 1004 ἄν add. L² 1011 ταρβῶν r:
 ταρβῶ L ἐξέλθῃ L^r: ἐξέλθοι L 1019 sq. Kvíčala praeunte
 Nauckius del. 1022-1024 inverso ordine conl. Nauckius
 simul χειρῶν ἄπο et ἔστεργεν λαβῶν scribens 1024 αὐτὸν
 ἐξέπεισ' in litura L, ἐξέπεισ' αὐτὸν pr. 1025 τυχῶν Bothius:
 τεκῶν L ἢ κυχῶν μέ που δίδως Heimsoethius 1028 ἐπιστά-
 τουν L pr., unde ἐπιστατῶν Wecklinus 1030 σοῦ τ' Herman-
 nus, σοῦ δ' r Elmsleius: σοῦ γ' L 1031 ἴσχοντ' L¹ marg.:
 ἴσχων L ἐν κακοῖς με λαμβάνεις r: ἐν καιροῖς λαμβάνεις L,
 in quibus vera scriptura delitescit. ἐν νάπαισι Wakefieldo
 praeunte D., ἐν σκάφαισι Nauckius: ἐν καλῶ σὺ (ἐν δέοντι
 Wecklinus) Weilius probabilis 1035. 36 Nauckio suspecti
 1037 ὦ πρὸς θεῶν: τοῦ δ' ἐρρίφην Heimsoethius 1038 φρονεῖ
 suspectum: φράσει vel φανεῖ Nauckius 1040 σε desiderant
 Blaydesius Herwerdenus 1041 ἦ L pr. 1042 δήπου: δμῶων
 Nauckius 1044 γ' r: γὰρ L εἰδειτ' ἄν r: εἰδητ' ἄν in litura
 L^a, ἄν εἰδητ' L 1050 εὐρίσκειν vel ἐξευρεῖν Nauckius, εὐρέσθαι
 Bellermannus 1052 κάματενες r: καὶ μάτενες L 1054 νοεῖς
 εἰ κείνον ASpengelius 1055 τόνδ' οὗτος λέγει idem, ἀνὴρ οὗτ.
 λ. praefert Nauckius 1056 τί L, τίς L^a 1061 ἐγὼ schol. r
 Vauvillerius: ἔγω L 1062 θάρσει Brunckius: θάρρει L ἐὰν ἐγὼ
 'κ τρίτης D., ἐὰν τρίτης ἀπὸ Hermanno praeunte Turnerius: ἄν
 ἐκ τρίτης ἐγὼ L 1063 μητρός: γονῆς Nauckius 1064 δρᾶν
 L^r 1070 χαίρειν vitiosum: χλιδᾶν (τροφᾶν, ἐναβρύνεσθαι
 schol.) Nauckius, χλίειν Subkovius 1074 ἀίξασα L 1075
 λυγῆς Nauckius: σιωπῆς L ἀναρρηξέει r: ἀναρρηξῆη L 1078
 αὐτῆ Hermannus: αὐτῆ L 1079 γ' post ἐμῆν in L era-
 sum 1084 τοιόσδε δ' ἐκφύς r L^a, τοιόσδε δὴ φῶς Blaydesius:
 τοιόσδ' ἐκφύς ὡς L, unde τοῖος πεφνηκῶς δ' possis. οὐκ ἄν
 ἐξέλθοιν ποτὲ ἄλλοιός D., οὐκ ἄν ἐξέλθοιμ' ἔτι ἄτιμος Nauckius
 ὥστε μὴ σὸ μαθεῖν Blaydesius 1084. 85 del. D. 1087 γνώμαν
 Erfurdthius: γνώμην L 1088 ἄπειρος r 1090 αὐρι Nauckius, ἦρι
 Wecklinus: αὐριον L οὐκέτι τὰν ἐτέραν pro οὐκ ἔση τὰν αὐριον D.
 1092 ματέρ' D.: μητέρ' L 1099 ἄρα (Heathius: ἄρα L): κορᾶν
 Blaydesius 1100 πατρός πελασθεῖσ' Lachmannus: προσπελα-
 σθεῖσα L Νύμφα ὀρεσσιβάτα που (που Hermannus add.) Πανί
 πλαθεῖσ' pro πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα D. 1101 ἦ
 σέ γ' ἐνάτειρα Arndtio praeunte Nauckius, ἦ σὺ γε καὶ γε-
 νέτας D.: ἦ σέ γε θυγάτηρ L 1104 ἀνάσσαν εἶθ' ὁ
 βακχεῖος θεὸς ab L omissa add. L² 1105 ναίων: ἀνάσ-

σων L pr. 1107 σ' εὔρημα D.: εὔρημα L vera scriptura
 nondum reperta: σε κῆμα Lugebilio praeunte Nauckius, σε
 θρέμμα Wolffius, κόρευμα M. 1108 ἐλικωπίδων Wilamowitzius:
 ἐλικωνιάδων (Ἐλικωνίδων r Porsonus) L 1113 σύμμετρος r Er-
 furdlius: ξύμμετρος L 1114 ἄλλως τε τοὺς L^r: ἀλλ' ὡσετοὺς L,
 ἄλλως L¹ in marg., δμῶς τε τοὺς ἄγοντας ὄντας οἰκέτας Nauckius
 1115 τῆ δ' r: τῆιδεδ' L 1117 ἔγνωκά τοι malit Nauckius, ἔγνωκ'
 ἄφαρ, si quid mutandum, M. 1118 ὡς L^s: ὦ L, unde ὦν Her-
 werdenus 1123 ἦ schol. Hom. E 533, θ 186: ἦν L 1130 ἦ L^r:
 ἦ L. πως: πούσ ut videtur L pr., unde πον Blaydesius 1131
 ἄπο Reiskius: ὑπο L 1134 τῶ . . τόπῳ Margoliouthus: τὸν . .
 τόπον L 1136 τῶδε τάνδρε Margoliouthus: τῶιδε τάνδρι L
 1137 ἐκμήνουσ Porsonus: ἐμμήνουσ L 1138 χεῖμῶνι r: χεῖ-
 μῶνα L 1140 τοῦτον L pr. 1145 ἦν βρέφος Wecklinus
 1151 εἰδῶσ οὐδὲν L in litura, οὐδὲν εἰδῶσ pr. 1155 τί προσ-
 χρῆζεις Blaydesius 1156 εἰ παιδ' ἔδωκας τόνο' Heimsoethius
 1157 ἡμέρα r: ἐν ἡμέραι L 1160 ἀνῆρ D.: ἀνῆρ L 1165
 ἱστόρει πέρα Heimsoethius 1166 ταῦτ' Schaeferus 1167
 nondum emendatus: τῶν A. δόμων τις ὠνομάζετο D., τῶν A.
 τοίνυν τις ἦν ὁ δοὺς βρέφος Nauckius, τῶν A. τοίνυν τις ἦν
 ἐκ δωμάτων Herwerdenus. servi ambagibus forsitan τ. A. τ. τις
 ἦν κηδευμάτων conveniat, quo locasta potius quam infans
 designetur 1170 ἀκούειν schol.: ἀκούων L 1171 del.
 Nauckius 1172 μάλιστ' Nauckius 1180 εἰ γὰρ αὐτὸς εἰ
 Heimsoethius 1182 ἐξήκοι r: ἐξίκοι L ἄρ' ἐξήκει Nauckius,
 δῆ' ἐξήκει Eggertus, ἄμ' ἐξήκει Turnerius 1185 οἷς τε χρῆν θανεῖν
 κτανῶν Nauckius 1186 ἰὼ L^r: ἰὼ L 1191 πλὴν τοσοῦτον Heim-
 soethius 1192 ἀποκλῖναι Nauckio suspectum 1193 τὸν σόν τοι
 Camerarius: τὸ σόν τοι L 1194 Οἰδιπόδα r: οἰδίποδα L 1195
 οὐδὲν Hermannus: οὐδένα L 1197 ἐκράτησε Hermannus, ἐκύρησε
 Heimsoethius: ἐκράτησας L 1200 ῥαφωδόν Herwerdenus ἀν-
 ἔστας L^r, ἀναστάς Elmsleius 1201 βασιλεὺς κλύεις Heimsoethius
 1202 ἀμὸς Blaydesius 1203 Θήβαισι r: Θήβαισι L 1205
 τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις Hermannus, τίς ἄταις ἐν ἀγρίαις,
 τίς ἐν πόνοις, servato in antistr. 1214 τὸν, Gleditschius: τίς ἐν
 πόνοις τίς ἄταις ἀγρίαις L 1208 ἦ στέγας λιμὴν v. 1262 conl. M.:
 ὦι μέγας λιμὴν L αὐτὸς Brunckius: αὐτὸς L 1209 παιδὶ καὶ
 πόσει Blaydesius 1210 πέλειν Heimsoethius 1212 ἐδυνάθη-
 σαν r: ἐδυνάσθησαν L 1213 ἔφηνέ σ' Gleditschius ἀγνώθ'
 Herwerdenus 1214 δικάζει τ' Hermannus: δικάζει τὸν L
 1216 ὦ τέκνον Erfurdlius: τέκνον L, unde alii alia excogita-

runt. an *Λαίσιον* ἔγγονον? 1217 εἶθε σε Wunderus, εἶθ' ἔγῳ
 Heathius: εἶθε L εἰδόμεαν r: ἰδόμεαν (ἰδόμεην pr.) L 1218
 δύρομαι Seidlerus: ὀδύρομαι L περιάλλ' Heathius: περιάλλα L
 ἰὰν χέων Burgesius, ἰακίῳν Erfurdcius: ἰαχέων L 1222
 κατεκοίμασα Heathius: κατεκοίμησα L 1225 ἐὸγενῶς Har-
 tungus, ἐμπεδῶς HHirzelius, εὐμενεῖς Heimsoethius 1229 εἰς
 φάος Nauckius 1232 εἶδομεν Wecklinus: ἦιδειμεν L (ἦδμεν
 Elmsleius) 1234 βράχιστος Lugebilus 1237 αὐτῆς r: αὐτῆς L
 1242 εὐθῦς L pr., εὐθῦς ἐς τὰ νομφικὰ r Nauckius 1244
 ἐπιρράξασ' Dobraeus: ἐπιρρήξασ' L 1245 καλεῖ Erfurdcius:
 κάλει L 1246 παλαιῶν θεσφάτων Nauckius 1247 τίκτουςαν
 Nauckio suspectum 1253 ἐτι θεάσασθαι Blaydesius 1260
 ὑφηγητοῦ r: ὑφ' ἡγητοῦ L, ὑφηγητοῦ θεοῦ Nauckius 1264 sq.
 nondum expediti. 1264 ἑώρας L²: ἑωραῖς L (αἰώραις r) 1265
 ὄπως: ὄπως δ' L hinc profectus πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπειλεγμέ-
 νην (ἀρτάναισιν [πλ. ἐν ὀρκάναισιν malit Wecklinus] αἰωρουμένην
 Nauckius) ὄπως δ' κτλ. Herwerdenus 1267 ἔκειθ' ὁ L pr.
 δὲ suspectum: δεινὰ τάνθεν ἦν Brunckio praeunte Herwerdenus,
 σχέτλι' ἦν τάνθένδ' Heimsoethius 1270 ἔπαισε βλέφαρα
 Heimsoethius αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 1271 ὄψοιντο L^a: ὄψοιτο L
 1274 οὓς δὲ χρῆν ποτ' Nauckius 1275 τε L^a: δε L 1276 ἦρασσε
 πείρων Nauckius 1277 κρῆναι Wakefieldus ἀνέισσαν L 1279
 χάλαζά θ' αἵματοῦσ' Heathio praeunte Porsonus: χαλάζι,σ
 αἵματος L 1280 sq. del. D., 1280 iam Elmsleius 1280 (ἐρωραγεν)
 οὐ μόνον κακά Schneidewinus, οὐ μόνον κατά Otto 1283 τῆδε
 θῆμέρα r, τῆδ' ἐν ἡμέρα Lobeckius: τῆιδέθ' ἡμέραι L 1284
 ἄτη L²: ἄτε L θάνατος, ἀγγόνη Naberus 1289 τὸν μητέρ'
 — αὐδῶν Nauckius: τὸν μὴ προσανδῶν L, προσ in τρὸς corr.
 L² 1291 vix sanus: δόμοισιν, ἔνοχος (ὄν vel) οἷς ἠράσατο
 Nauckius 1294 γὰρ r: γε L 1298 ὅσ' ἐμοὶ Her-
 werdenus 1299 σ' add. L¹. τλήμων L pr. 1301 μάσσονα
 Blaydesius Herwerdenus μακίστων L¹: κακίστων L. quae post
 1302 sequuntur φεῦ φεῦ δύστανος del. D. 1304 sq. del. Nauckius,
 θέλων ad ea quae praecedunt referens, 1305 del. Heimsoethius
 1306 τοῖαν r: ποῖαν L 1307 αἰαῖ αἰαῖ Hermannus, αἰαῖ φεῦ φεῦ
 Wolffius: αἰ αἰ αἰ φεῦ φεῦ L 1310 sq. graviter corrupti:
 διαπέταται (διέπιταται, διαπέπιταται r) olim del. D., quem se-
 cutus πᾶ μοι φθογγά; φοράδην, ὦ δαῖμον, (vel φοράδην μοι,
 δαῖμον,) ἐνήλω Nauckius. ἐξήλλον Hermannus: ἐξήλον L 1314
 ἐπιπλώμενον r: ἐπιπλώμενον L 1315 ἀδάματον Hermannus:
 ἀδάμαστον L δυσούριστον ὄν Hermannus, δυσεξούριστον

Blaydesius, *δυσοιώνιστον* Nauckius 1320 *φέρειν* r, *θροεῖν*
 Nauckius 1322 *ἐμὸς ἐπίπολος: ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις* L^z 1323
με Erfurdinus: *ἐμέ* L 1330 *κακὰ τελῶν ἐμὰ: κακὰ et ἐμὰ*
add. L^a πάθη Elmsleius 1333 *τλάμων* del. Deventerus Har-
 t ngus 1335 *ὄτω γ' L^a: ὄτωι θ' L* 1336 *τᾶδ'* Nauckius,
ταῦθ' r τὰδ' L 1338 *τί δῆτ' ἐμοὶ θικτὸν ἢ δερκτὸν* Barthol-
 dus 1339 *ἀδονᾶ* D.: *ἡδονᾶ* L 1343 *τὸν ὀλεθρον μέγαν*
 Turnebus (*με γὰς Bergk*), *τὸν μέγ' ὀλέθριον* Erfurdinus: *τὸν*
ὀλέθριον μέγαν L 1348 *ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε*
D., ὡς σ' ἠθέλησα μηδαμὰ γνῶναί ποτ' ἂν Dobraeus: *ὡς σ'*
(ὄσο' pr.) ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἂν L 1349 *ἀγρίας*
r: ἀπ' ἀγρίας L 1350 *νομάδ'* Elmsleius: *νομάδος* L *ἐλαβέ*
μ': ἔλυσεν L^a r 1351 *ἔρυντο* D.: *ἔρυντο* L *ὄλοιτ' ἀγρότας, ὃς*
ἀπὸ πέδας μ' ἀπὸ τε φόνου ἔρυντο (= Ἀπόλλων, φίλοι, ὁ
κακὰ τελῶν τὰδ' ἐμὰ πάθη. ἔπαισε) Nauckius, non nimis
 audacter pro fide utriusque loci incertissima: certe *ἐπιποδίας*
 importunum deletque Wecklinus 1352 *πράσσω* del. De-
 venterus Hartungus 1355 *ἦ* D.: *ἦν* L *ἄχος* r, *ἄχος* Faeh-
 sius: *ἄχθος* L 1360 *ἄθεος* Elmsleius: *ἄθλιος* L 1362 *ὁμο-*
λεχῆς Meinekius: *ὁμογενῆς* L 1365 *ἔτι* Hermannus: *ἔφρι* L
 1368 *ἦσθ' ἂν* Porsonus 1376 *ἔβλασταν* L 1377 *ὀφθαλ-*
μοῖς ἔτι Wecklinus 1379 *ἱερά θ', ὦν* Nauckius 1380 del.
 Herwerdenus 1383 *γένους τοῦμοῦ μύσος* M., *γένους ἀλάστορα*
 Herwerdenus: *γένουσ τοῦ λαῖου* L 1387 *φαργμός* D. *ἂν ἐσχό-*
μην r: *ἀνεσχόμην* L 1388 *ἀποκλῆσαι* Elmsleius: *ἀποκλεῖσαι* L
 1389 *ἦ* r: *ἦν* L 1393 *ἦ* Elmsleius: *ἦν* L 1396 *ἔλκος κα-*
κῶς ὑπουλον Nauckius 1397 del. Hartungus 1399 del.
 Blaydesius Turnerius 1400 *τοῦμόν* vix sanum: *θερμόν* Herwer-
 denus, *χλωρόν* Nauckius, *στυγνόν* Lehrsius. an *τλήμον*? 1401
μέμνησθ' ἔτι r, *μέμνησθέ τι* Elmsleius: *μέμνησθ' ὅτι (ὅταν* L^z) L
 1405 *ταύτὸν suspectum: τοῦμόν* Nauckius, *ἄτλητον* Herwerdenus
 1409 *μηδ' ὄραῖν* Nauckius 1410 *ἔξω με γῆς* Nauckius 1411 sq.
καλύψατ' et ἐκρίψατ' sedes mutare iubet Burgesius 1414
πεῖθεσθε L^a: *πεῖθεσθαι* L, *πίθεσθε* Elmsleius 1416—1423
 post 1424—1431, quos Oedipo continuat, conlocari vult Nau-
 ckius 1416 *εἰς δέον: κύριος* Nauckius 1422 *οὐχ* L^r: *οὐ*, una
 post *v* littera eluta, L 1423 *οὐδ' L^r: οὐθ' L οὐθ'—οὐθ'* ser-
 vant Herwerdenus Nauckius 1423 *πάρως λόγων* Engerus, *πάρουθ'*
ἐπῶν Hensius. post 1423 nonnulla excidisse suspicatur Herwer-
 denus 1424 *καταισχύνεσθέ τι* Elmsleius 1425 *λεύσσοσαν*
φλόγα Blaydesius 1430 *μόνοις θ' ὄραῖν* Dobraeo praeunte

Blaydesius 1437 *φανοῦμαι* Meinekius: *φανοῦμαι* L 1438
ἴσθι νυν, εἰ μὴ θεοῦ Nauckius 1445 *τὰν* Ehnslsius: *τ' ἄν* L
 1446 *τε* L^a: *γε* L 1449 *μηκέτ'* Nauckius 1451 *ὄρεσιν* r:
ὄρεσσιν L 1453 *ζῶντι* Toupius: *ζῶντε* L 1454 *οἷς μ' ἀπωλ-*
λύτην Turnerius 1457 *θνήσκειν ἐσώθη* Marklandus *μὴ πλ*
τῶι L pr. 1458 *ὄπηπερ* r 1459 *Κρέον* r: *κρέων* L 1460
προθῆ Elmsleius: *πρόσθη* L 1461 *ποτ' ἄν σχεῖν* Ritterus
 1462 sq. *τοῖν δ' ἀθλίωιν οἰκτροῖν τε παρθένωιν ἐμοῖν, οἷν*
 Nauckius 1463 sq. *nondum sanati: ἡμῆ nonnullis suspectum,*
in his Nauckio, qui tale quid requirit: αἷν οὔποθ' ἡμῶν χω-
ρίς ἐπλήσθη βορᾶς τράπεζα, non dissimulans ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός
post ἡμῶν χωρίς abundare. αἷν οὔποθ' ἡμῆ χωρίς ἐστάθη
(τροφή κατ' οἶκον, οὐδὲ ταῖνδ' ἐμεστώθη) βορᾶς τράπεζ' ἄνευ
τοῦδ' ἀνδρός temptabat M. 1465 *τῶδ'* olim Schneidewinus
 1466 Nauckio *suspectus* 1469 *τὰν* Elmsleius (*τ' ἄν* L^r): *δ'*
ἄν L 1470 *δοκοῦμ' ἰδεῖν* Blaydesius 1474 *ἐγόνοι* r: *ἐγ-*
γόνοι L 1475 *λέγω. τί;* L 1476 *γάρ εἰμ': γάρ εἶμ'* L 1477
τὴν πάρος σὴν Kvíčala *ἦν εἶχεσ* L^r r, *ἧς σ' εἶχεν πόθος* (*πόθος*
iam Nauckius) Herwerdenus 1478 *τῆσδε τῆς πόλεως* Schnel-
 lius 1480 *ἔτ' add.* L^r 1483 *προσέλησαν* Gomperzius
 MSchmidtus: *προὔξένησαν* L 1484 sq. *del.* Todtius 1487
τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ βίου r 1489 *ὀμηγύρεις* Nauckius 1491
ἰξεσθ' L^z: *ἦξεσθ'* L 1492 *δῆ* r: *δεῖ* L, *δ' ἠ* L^r 1494 sq. *τοῖς*
ἐμοῖς γονεῦσιν vix integra: τοῖσδε τοῖς γονεῦσιν Schneidewinus,
τοῖς ἐμοῖς γόνοισιν Schenkelius, *τοῖς ἐμοῖς γαμβροῖσιν* Arndtius
 1500 *ὄνειδιεῖσθαι* L pr. 1504 *τούτοι* Nauckius 1505
περιίδης Dawesius: *παρίδησ* L. *alia alii protulerunt, velut μὴ*
παρὰ σφ' ἰδης Porsonus, *μὴ σφε μοι* (*δῆ Erfurdus*) *προδῶς*
 Blaydesius: *at unaquaque correctione in versu infimae aetatis*
quem a productum prodit spreta haec fere poetae vindicanda
videntur: ᾧ καὶ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ ταῦταιν λέ-
λειπαι, — νῶ γάρ, ᾧ φντεῦσαμεν, ὀλόλαμεν δὴ ὄντε τοῖς
ἐμοῖς κακοῖς — ἀλλ' οἰκτιρόν σφας. 1506 *ἐγγενεῖς* D.: *ἐγγεῖεῖσ*
 L pr. 1510 *ξύννευσον* L, *ν add.* L^z 1512 *εὖ θέσθε μοι*
 M.: *εὐχεσθέ (εὐχεσθαί pr.) μοι* L 1513 *ἐᾶ* D., *ἦ* Meinekius:
ἀεὶ L 1517 *εἰμι* Brunckius: *εἰμί* L 1518 *πέμψησ* L pr. *ἄποικον:*
ἀπ' οἰκῶν L pr. *ἄπωστον* Nauckius, *ἄοικον* FGSchmidtus. *si*
quid mutandum, ἄποπτον malit M. 1521 *ἀφ' οὗ* L pr. 1523
διὰ βίου Nauckius 1524—1530 *Oedipo* tribuit Hartungus,
del. Ritterus 1525 *ἦδη*, *superscr.* *ει, L* 1526 *οὗ τίς* Martinus:
ὄστις L *ἦν* Engerus: *καὶ* L *οὗ τίς οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις*

ἐπιβλέπων <ἐκπρεπεῖς γάμους ἐθρόλει καὶ τυραννίδ' ὀλβίαν>
temptabat M. 1528 ἰδεῖν vitiosum: ἔδει Stanleius, χρεῶν vel
θέμις Nauckius

OEDIPVS COLONEVS.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ. 4 post ἦσαν γὰρ excidisse αἱ θυγατέρες sus-
picatur D. 11 γεννησομένην Elmsleius: γενομένην L 18
κολώνηθεν L 25 Κολωνῶ add. Hermannus

ΣΑΛΟΥΤΣΤΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ. 4 Ἐρινύων del. Elmsleius

ΑΛΛΩΣ. 3 μήκωνος L 6 τραγικούς Clintonus: στρατη-
γός L 11 δ' add. Hermannus

V. 5 μικροῦ r: μικροῦ L 9 θάκησιν Seidlerus: θάκοισιν L
10 χώροις βεβήλοις Hartungus 11 κἀφίδρυσον Meinekius
πυθώμεθα Brunckius: πυθοίμεθα L 13 ἄν δ' Elmsleius,
χ' ἄν Triclinius: ἄν L 15 στέφουσιν Wakefieldus, σκέπουσιν
Meinekius 16 ἱρὸς L ἀπεικάσαι L²: ἀφεικάσαι L 22 εἶδ' μαθεῖν
(ἐκμαθεῖν malit Nauckius) μ' ἔδει Sehrwaldius 23 ὄπη vel
ὄπον r 25 τοῦτό γ' r: τοῦτον L 27 εἰσοικῆσιμος Hartungus
30 προσστείχοντα D.: προστείχοντα L κἀφορμώμενον Meinekius
32 ἀνήρ: ἀνήρ L 33 ἀκούω Triclinius Nauckius 34 αὐτῆς r:
κὺτῆς L θ' add. r οὖνεκ' L 35 ὦν Elmsleius: τῶν L ἀδημοῦμεν
Hesychii (ἀδημεῖν) ope Bergkii 39 pro ἔμφοβοι, si corruptam
esset, ἔγκοτοι Meinekius, ἔννοχοι Nauckius 40 Σκότον r: σκότους L
41 εὐξαίμην λέγων Naberus 42 ἄν Vauvillerius: ὦν L 44 Ἰλεω
(sic r) ἐμὲ Nauckius, Ἰλεω μὴν Elmsleius: Ἰλεωσ μὲν L τὸν ed.
Lond. 1747: τόνδ' L 45 ὡς Elmsleius: ὡστ' L quae sequun-
tur medelam desiderant: ἔδρας γ' ἐκ τῆσδ' Turnerius aliis
praeuentibus, probabilius in ἔδρας vitium latere suspicatus ὡς
οὐχ ἐκῶν γῆς τῆσδ' Nauckius. fort. ὡς οὐχὶ χώρας τῆσδ', ut
intellegatur quo pacto ΟΥΧΙΧΩΡΑC in ΟΥΧΩΡΑC abierit, dein
syllaba deficiente ἔδρας γῆς sint interpolata 47 sq. οὐ δ'
ἐμοὶ τοι Seidlerus: οὐδεμόν (οὐδ' ἐμόν L^r) τοι L quae sequuntur
verba vexatissima: πρίν γ' ἄν ἐνδείξῃ Schneidewinus, πρίν γ'
ἄν ἐξειδῶ FMartinus, ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι τοῦξ. σ' ἔδρας πόλεωσ
δίχ' ἐστὶ, πρίν γ' ἄν ἐνδείξω τινί olim Nauckius, quo prae-
eunte ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦξ. σ' ἔδρας τῆσδ' ἐστὶ θάρσος, πρίν
γ' ἄν ἐνδείξω πόλει GHMuellerus 51 ἄτιμος: ἄτιμος γ' L 52
τίς ἔσθ' r Brunckius: τίς δ' ἔσθ' L 55 ἡδ' ὁ πυρφόρος θεός

Nauckius. an *σύν δ'*? 57 *ὁδὸς* Brunckius: *ὁδὸς* L 59 *τὸν*
 Reiskius: *τόνδ'* L *ἴπιον* Nauckius 60 *φοροῦσι* Nauckius 61
ἄνομασμένοι schol., r: *ἄνομασμένον* L 63 *πλέον* L, *πλέω* L¹, *λεῶ*
 Schneidewinus οὐ *λόγοις ἐγνωσμέν'*, ἀλλὰ *τῇ πάλαι ξυνουσία*
 Turnerius 66 *τίς* L *λόγος* ex 62 aut 68 *invasit*: *κράτος* scholii
 ope Bonitzius. an *νόμος*? 70 *ἄρ' ἄν* r: *ἄρ' οὖν* L 71 *ὅπως* *τι*
λέξων Nauckius *παρῆ* D.: *μόλοι* (ex 70 repet.) L, *μολεῖν* r 72
σμικρὰ Elmsleius: *μικρὰ* L 75 sq. *οἷσθ'*, *ὦ ξέν'* ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς*;
ἐπεὶ *πάρει*, *αὐτοῦ μέν'*, v. 76 *deleto*, olim Nauckius, ἀλλ' *ὦ*
ξέν', ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς* *τοῦ* *δαίμονος*, *αὐτοῦ μέν'* idem, *ἴσχ'*,
ὦ ξέν', ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς* *τοῦ* *δαίμονος*: *ἐπέπερ* *εἰ* *γενναῖος*,
ὡς *ἰδόντι* *μοι*, *αὐτοῦ μέν'* Hensius 78 *τοῖς* Brunckius: *τοῖσδ'* L
 79 *σοι*: *γε* L^a r 80 *εἰ* Turnebus: *ἦ* L 85 *γυῖ'* *ἔκαμψ'*
 Burgesius 89 *ἐλθόντα* Elmsleius 90 *κατάστασιν* L² 92
οἰκῆσαντα *vix sanum*: *οἰκῆσοντα* Triclinius, *ἐμπολῶντα* Nauckius,
εἰσοῖσοντα Hensius. *κέρδη* *μὲν* *εὐσοιάν* *τε* *concl.* v. 390 *coni.* M.
 94 *παρηγγύα* r, *φερέγγυα* Herwerdenus: *παρεγγύα* L 99 *ὄμιν*
 schol., Suid.: *ὄμῶν* L 102 sq. *βίον* in vocabuli *τινα* locum
 transponit Nauckius, quid post *θραῖ* substituendum sit incertus
 104 *μειόνως* *ἔχειν* suspectum: scholiasta duce (*ἐλαττόνως* *ἔχειν*
τὰ *κακὰ* *καὶ* *δεισθῆναι* *προσθήκης*) *μειόνως* *νοσεῖν* requirit Nauckius
 fort. *μείον* *ἀντισχεῖν* 'nisi forte parum obdurasse vobis videor'
 de *ἀντί* in ὡς *depravato* cf. Trach. 267 105 *μόχθους* *λα-*
τρεύων *τοὺς* *ὑπερτάτους* Wunderus 113 *ἐξ* *ὁδοῦ* *πόδα* *vitio-*
sum: *πάλιν* pro *πόδα* Cobetus, *τόδε* pro eodem Martinus, *ἐκ-*
ποδῶν *ὁδοῦ* Keckius, *ἐξ* *ὁδοῦ* *ἔκποδῶν* Turnerius 114 *τῶνδ'*
 L²: *τῶν* L 115 *ἐν* *τῷ* *γὰρ* *μαθεῖν* vel *ἐν* *δὲ* *τῷ* (ὡς *ἐν* *τῷ*
 Nauckius) *μαθεῖν* Elmsleius 117 *ποῦ* *ναίει* (= 149 *ὀμμάτων*)
 suspectum: *ποῦ* *υφρεῖ*, de quo D. quoque cogitavit, olim Nau-
 ckius, *ποῦ* *νάπους* Hensius. fortasse *ποῦ*, *ξέν'*, *εἰ*; 121 sq. *προσ-*
δέρον, *λεῦσσε* *νιν*, *προσπεύθου* Hermanno praeunte Nauckius,
λεῦσσε *αὐτόν*, *προσδρακοῦ*, *προσπεύθου* Meinekius: *λεῦσατ'* *αὐτόν*.
προσδέρον *προσπεύθου* L 125 *ἔγχωρος* Bothius: *ἐγχώριος* L
 127 *ἀμαιμακετᾶν* Hermannus: *ἀμαιμακέταν* L 132 *εὐφάμον*
 Doederlinus: *εὐφήμον* L 133 *ἰέντες* suspectum: *φέροντες*
 Nauckius, *ἄλογον* τ. τ. *εὐφάμον* στ. φρ. *τιθέντες* Meinekius
τίν' *ἦκειν* schol. 134 *ἄζονθ'* suspectum, cf. 166: *οὐδὲν* *ἄγονθ'*
 Triclinius, *οὐκ* *ἀλέγονθ'* Blaydesius, *οὐδ'* *ἐκὰς* *ὄνθ'* tempt. M.
 138 *ἐκείνος* *ἐγώ* r, *ἐκείνος* *ὄραν* r Elmsleius: *ἐκείνοσ* *ὄραν*
ἐγώ L 142 *νομίστη* Meinekius 143 *ἀλεξήτορ* r: *ἀλε-*
ξήτωρ L 144 *μοῖρασ* L 145 *πρώτης* cum Vauvillerio

Nauckius 146 οὐ γὰρ ἄν r, οὐ τὰν Nauckius: οὐ γὰρ L
 149 ἐή D., αἶ αἶ Musgravius: ἔ ἔ L 150 post δυσαίων di-
 stinxit D., post φυτάλιμος alii. μακροίων γ' D., μακροίων θ'
 Heathius: μακροίων τέ θ' L ὄσ' Bothius: ὄσ L 155 ἀφθέγ-
 κτω r: ἀφέγκτω L 156 προπέσης Hermannus: προσπέσης L
 ἀλλ' ἴθι (sic Nauckius) τῷδ' ἐν ἀφθ. μή τι πρόσω νάπει Hensius
 159 ποτῶν r: πόντων L 160 χεύματι Meinekius 161 τῶν:
 τῷ Brunckius, τὸ Heathius 164 ἐρατύοι Musgravius 166
 ἰσχεις Reisius, ἔχεις Meinekius, οἴσεις L^r: ἔχεις L 170 ἔλθῃ r:
 ἔλθοι L 172 κἀκούοντας (καὶ ἀκούοντας) Musgravius, κοὺκ
 ἀκοντας Triclinius, κοὺ κατοκνοῦντας Hermannus, κοὺκ ἀπι-
 θοῦντας Hartungus: κοὺκ ἀκούοντας L 173 καὶ δὴ ψαύω
 Herwerdenus 174 ξένε Nauckius: ξένοι L, ξεῖνοι r ὃ
 ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ¹ σοὶ πιστεύσας μεταναστὰς Her-
 mannus 177 τις ἄρη Elmsleius 178 προβῶ Hermannus,
 ἔτ' οὖν Bothius: ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ L 179 ἐπίβαινε: ἔτι
 βαῖνε Reiskius πόρσω Bothius: πρόσω L 180 ἔτ' οὖν Weck-
 linus XO. add. r προβίβαξε r: προσβίβαξε L 181 πόρσω D.:
 πρόσω L 182 ἔπεο μὲν ἔπε' r: ἔσπεο μ' ἄν ἔσπε' L, ἔπεο
 μοι L marg. 183 ἄ σ' ἄγω L^z: ἄσ ἄγω L post 183 quattuor
 versuum defectum (= 199—202) indicavit Hermannus, maiore
 cum probabilitate Nauckius, 197 ἡσυχία servans neque cum
 Hermanno verba ἰὼ μοί μοι (199) transponens, trium post 181
 (= 197. 199. 198) et unius (= 202) post 183 defectum. 199—201
 totidem versuum strophicorum ephymnium esse Bergkii opinio
 est GrLG. III 153 184 XO. add. Hermannus ξένης Bothius:
 ξείνης L 185 τλάμων Bothius: τλάμον (τλάμον pr.) L πόλει
 τέτροφεν Nauckius 189 εὐσεβίας r: εὐσεβείας L 190 εἶπωμεν...
 ἀκούσωμεν L¹ 191 χρεῖα r: χρεῖα L 192 αὐτοπέτρον Musgravius,
 ἀγχιπέτρον Meinekius 193 κληῆσις L: κινήσης L^z, κίνει vel τείνης
 Blaydesius 195 ἐστῶ Nauckius, ἦ^c στῶ praefert Turnerius, σταθῶ
 Hensius: ἦ σθῶ L, ἦσθῶ L corr., ἦστῶ L^z, quem ἦ στῶ voluisse
 ait D. 196 λάος D.: λάον L Herodianus 197 ἄσυχαιά
 Hermannus: ἡσυχίαι L ἄρμοσαι Elmsleius: ἀρμόσαι L 199
 ab Hermanno huc transpositus et Oedipo tributus post ἡσυχίαι
 legitur in L 200 γεραὸν D.: γεραῖον L 202 δυσφόρον
 ἄτας Blaydesius D. 204 τίς ἔφης L^r: τίς σ' ἔφην L τοῦ
 ἔφης Schneidewinus 205 τίς ὁ L^r: τίς ὢν L τίς σε π. ἄγει
 Wecklinus τίν' ἄν Vauvillerius: τίνα L 210 μὴ (μὴ δὴ
 Meinekius) μὴ μ' ἀνέρη Hartungus 212 τόδ'; αἰνὰ Wunderus:
 τόδε; δεινὰ L 214 ὃ add. Heathius 215 ξένε Triclinius:

ξείνε L 217 βαινεις Triclinius, μέλλεις Meinekius: μένεισ L
 219 μέλλετον Hermannus, μέλλομεν Elmsleius: μέλλετ' L τάχυνε
 Elmsleius: ταχύνετε L 220 ἴστε τιν' ὄντ'; ὁσοῶ Reisigio
 praeunte D., ἴστε τιν'; ὦ. — ὦ ὦ ἰού Boeckhiius, aliter alii:
 ἴστε τιν' ἀπόγονον; ὦ ὦ ἰού L 224 ὠὸ ὠὸ (ἰῶ ὦ ὦ Brunckius),
 δύσμορος, ὠὸ D.: ἰῶ ὦ ὦ ὦ. δύσμορος. ὦ ὦ L 226 πρόσω Tri-
 clinius: πρόσω L 227 ὑπέσχετο, τ in σ converso, L καταθήσει
 Schneidewinus 228 οὐδενὶ μοιριδία r: οὐδενὶ μοι φαιδία (οὐδενὶ
 μοίραι διὰ corr.) L 229 ἄν Wunderus: ὄν L προπάθη L²:
 προμάθη L ὄν προπάθη χρέος ἀντιτίθειν Gleditschius 232 δὲ
 Triclinius: δ' ἐκ L 234 αὐθις r: αὐτισ L 236—257 a vete-
 ribus criticis damnatos esse testatur schol., adstipulantur Cobetus
 Meinekius alii, adversatur Lachmannus 238 ἀλαὸν post γεραὸν
 add. L², unde γεραὸν ἀλαὸν ἄνδρα τόνδ' (ἐμὸν delete) Wecklinus
 239 ἔργον Lpr. 243 τοῦδ' ἀθλίον M., τοῦμοῦ μόνου Hermannus,
 τοῦ τλάμονος Hensius: τοῦ μόνου (MONOY = ΔΑΘΛΙΟΥ) L 247
 ἐν ὑμῖν γὰρ Bergkiius, ἐν ὑμῖν Brunckius: ἐν ὑμῖν γὰρ L
 250 σοι φίλον ἐκ σέθεν vitium alunt: σοι φίλον οἰκοθεν
 Elmsleius, τίμιον ἐκ σέθεν Turnerius scholii ope, alia alii
 251 ἢ τέκνον r: ἢ τέκνον L λέχος Reiskius: λόγος L versum del.
 Hensius 252 ἄν ἀθρῶν r: ἀναθρῶν L βροτὸν Triclinius:
 βροτῶν L post ὅστις ἄν Hermannus praeunte trium syllabaram
 defectum indic. D. ἄταν supplet Wecklinus 253 φρυγεῖν D.
 257 πρὸς σὲ suspectum: πέρα τι τῶν τὰ νῦν εἰρημένων olim
 Nauckius, πέρα τῶν πρόσθεν ἐξειρημένων Hensius. praestat
 fortasse τῶν πρόσθε νῦν τ' εἰρημένων (ut quae 161 sqq. 233 sqq.
 dixit designentur) 259 ῥοθούσης Nauckius 260 τὰς γ'
 scholiorum editor Romanus, τὰσδ' Hartungus, τὰς Wecklinus:
 τὰσ τ' L 268 χρεῖη Heathius: χρεῖ' ἦι L 278 nondum
 emendatus. μοίρα D.: μοίραισ L, μοίρας vel μοῖραν r εἶτα τοὺς
 θεοὺς μοίρα ντίθεσθε μηδαμῶς olim Meinekius, similiter alii,
 εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραισ ποιῆσθ' ἐν οὐδαμαῖς Wecklinus: magis
 probanda Blaydesii ratio, qui εἶτ' ἐν οὐθενὸς μοίρα ποιῆσθε,
 μηδαμῶς, Nauckiique qui εἶτα τοὺς θεοὺς μάρους ποιῆσθε,
 μηδαμῶς proposuit 281 sq. ἀνοσίον. τὰδ' οὖν ξυνεις D.:
 ἀνοσίον βροτῶν. ξὴν οἷσ L θεῶν pro βροτῶν requirit Wecklinus
 282 ξύννευε, μὴ κάλυπτε Nauckius 286 δυσπρόσωπον r
 Nauckius εἰσορᾶν Wakefieldus 288 δὲ κύριος Triclinius
 294 τῆσδε r: τῆσ L 297 πομπὸς Wecklinus 298 ἔπεμπεν
 L¹: ἔπεμψεν L 300 αὐτὸν ὄστ' Porsonus: ἀπόνως τ' L
 301—304 del. HHirzelius, 299—307 Wecklinus 302 δ' add. r

307 οὐ δεῖ M.: εὐδει L 308 τῇ θ' αὐτοῦ r: τῇ τ' αὐτοῦ L
 309 ἔσθ' ὅς Nauckius: ἔσθλός L 313 ἡλιοστεγῆς Coraës,
 ἡλιοσκεπῆς Nauckius: ἡλιοστερησ L κρατὶ δ' ἡλιοστεγεῖ
 Meinekius 315 τί φῶ νιν Hermannus, τί φωνῶ Meinekius
 316 πλανᾶ L¹: πλανῶ L ἡ γνώμη πλανᾶ Spengelius 320
 σαίνει r: σημαίνει L προσστείχουσα D.: προστείχουσα L
 321 ἔστ' ἀδελφὸν Iacobsius, alia alii: ἔστι δῆλον L 323
 ἐξέεται Dobraeus 325 προφωνήμαθ' L 327 δύσμοιρ' r,
 δύσμορφ' Buechelerus: δύσμορ' L 330 legitur post 327 in L,
 transposuit Musgravius: 327. 29. 28. 30 malit Wecklinus
 330 ᾧ δὲ ἀθλία τροφά D.: ᾧ δυσάθλια τροφαί L 331 δυσ-
 μόρου τ' Marklandus: δυσμόρου δ' L 332 προθυμία Weck-
 linus 333 λόγων L¹: λόγοισ L 334 ξὺν ᾧπερ r: ξυνῶπέρ
 τ' L 335 ἀνθόμαιμοι r: ἀθθ' ὄμαιμοι L ποῦ schol.: ποῖ L
 πονεῖν vix sanum: τὸ νῦν Canterus, πόνων ed. Londin. 1722
 336 τὰν κείνοις (νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις θεινά ἐστιν schol.) Schaeferus,
 δ' αὐ κείνοις Turnerius: δ' ἐκείνοις L (δ' ἐν κείνοις L²) 337
 —343 ASchoellio Meinekio suspecti 351 δεύτερ' r: δεῦρ' L
 355 φύλαξ τέ Elmsleius: φύλαξ δέ L 358 σ' add. r 361 &
 πᾶθον L 366 σημανοῦσ' r: σημαίνουσ' L 367 αὐτοῖν
 Meinekius ἔρις inrepsit e v. 372: ἔρας Tyrwhittus, ὄρος
 Nitzschius, ἤρεσεν pro ἦν ἔρις Bergkii, ἦνέδη 'adquieverunt'
 conī. M. τε quoque suspectum: γε Nauckius, τοὺς D. 368
 sq. μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν φόνω, σκοποῦσι Blaydesius 370
 οἶα L pr. 371 κάξ ἀλιτριάς D., κάλιτηρίον Toupius, κάξ
 ἀλαστόρου Bergkii: κάξαλιτηροῦ L 372 τρεῖς ἀθλίον Por-
 sonus: τρισαθλίον L 379 κλεινὸν Elmsleius 380 sq. de-
 sperati: 'propter sententiae absurditatem suspecti' D. κα-
 θέξον r: καθέξων L πρὸς οὐρανὸν r: προσοῦνῶν L ὡς αὐτίκ'
 αὐτὸς ἦ (Ἀργόθεν pro Ἄργος ἦ Meinekius) τὸ Κ. πέδον τιμῆ καθ-
 ἔξων Nauckius (αἰχμῆ καθέξων Blaydesius Cobetus) 382
 ἀριθμὸς suspectum: ταῦτ' οὐκ ἄρ' ὕθλος (ἀθύρματ' Machlyus)
 Meinekius 383 ὄπη Halmius, ὄπον Hartungus 384 κατοι-
 κιοῦσιν r Bothius, καταστρέφουσιν Nauckius 385 ᾧδ' ἔμοῦ
 Hartungus 386 ὄραν schol. et ut videtur L, ὄραν L corr. 388
 τεθέσπισται νέον Blaydesius 390 εὐσοίας schol., Suid.: εὐνοίας L
 391 τι add. Hermannus 393 ὅτ' οὐδὲν εἰμι Blaydesius 401
 θύρασι Elmsleius: θύραισι L 402 ὁ τύμβος δυστυχῶν verba ob-
 scura: τύμβος ἐκτός ᾧν requirit Rauchensteinus, νεκρὸς ἐγκοτῶν
 Nauckius, qui si recte tale quid desiderari observat, quo Oedipi
 manes filiis posthac succensentes dicantur, sufficit fortasse κεί-

νοισι πότιμος δυστοχῶν 405 κρατοῖς Brunckius: κρατήισ L
 406 κατασκιῶσι Meinekio suspectum: καταστεγῶσι Gleditschius
 407 αἰμά σου, πάτερ Meinekius 415 ὡς φασίν L, unde ὡς
 φασί γ' Herwerdenus Meinekius εἰς Θήβας πάλιν Wecklinus
 417 ἄμφω γ' r: ἄμφω θ' L 420 ἀλγῶ λέγουσα (sic Blay-
 desius: φέρουσα Wecklinus) ταῦτ' ἐγώ, λέγω δ' ὅμως Nauckius
 421 σφιν Elmsleius: σφι L τὴν πεπρωμένην L corr., τὴν πεφασ-
 μένην Turnerius: τῶν πεπραγμένων L 422 ἔν τ' Elmsleius:
 ἐν δ' L 423 αὐτοῖν r: αὐτῶν L 424 κάπαναίρονται
 Hermannus: κάπαναιροῦνται L 426 οὔτ' ἂν οὔξεληλυθῶς r:
 οὔτ' ἐξεληλυθῶς L 432 κατήνεσεν r: κατήνυσεν L 434
 ἡδιστόν τε Hermannus 436 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται' (r: ἐμφαίνεται'
 L) ὠφελῶν verba de vitio suspecta: ἐρῶντα τοῦδ' Herwerdenus,
 ἔρωτ' ἐς τόνοδ' Pappageorgius Beitr. z. Erkl. u. Kritik d. Soph.
 p. 16 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετο στραφεῖς temptabat M. cf. Ai.
 1116 sq. τοῦ δὲ σοῦ ψόφον οὐκ ἂν στραφεῖην 443 ἀλλ' ἔπος
 σμικροῦ r: ἀλλέπου σμικροῦ L 444 φηγῶς σφιν r: φηγασφιν L
 ἠλώμην r: ἠλόμην (η priore in litura pro ει) L αἰί: ἐγώ r. 445 sq.
 τοῖνδε δ' ὄντοι . . . αὐτοῖν Nauckius 447 κοίτης τ' ἄδειαν
 Wecklinus, στέγης τ' ἄδειαν Nauckius: καὶ γῆς ἄδειαν L γένους
 corruptum: τέγους Madvicius, κρύους Nauckius. σίνος alibi quidem
 apud Sophoclem non exstat, hic tamen ut poneret, Aeschyli Hero-
 dōtique exemplum movere poterat 450 λάχωσι (ου L¹ sup. ω)
 L, τόχωσι Brunckius 451 οὐδέ Elmsleius: οὔτε L 452 ἦξι L¹:
 ἐξει L τε r: γε L 453 τε τάξ' ἐμοῦ Heathius, τε τὰπ' ἐμοῦ
 olim Meinekius, τε τὰπ' ἐμοῖ Rauchensteinus, τε θέσφατα Heim-
 soethius: τὰτ' ἐξ ἐμοῦ L 454 ἀμοῖ Heathius: ἄ μοι L 457
 θέληθ' ὁμοῦ D.: θέλητέ μου L 458 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι
 D., σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι Canterus, πρὸς ταῖσι τρεῖς σεμναῖσι
 Nauckius, qui versum post 459 conlocatum malit: πρὸς (σὺν
 superser. L^a) ταῖσι ταῖς σεμναῖσι L versum qui Meinekio quoque
 importunus videbatur del. Schenkelius 459 ποιεῖσθαι r: ποιεῖσθε L
 τῆδε τῆ πόλει vel τῆδε μὲν πόλει r: τῆιδε μὲν τῆι πόλει L,
 unde τῆδε μὲν τῆ γῆ Nauckius 460 τοῖς δὲ γῆς vel τῆς δὲ
 γῆς Nauckius: τοῖς (οῖ in litura pro ἦ) δ' ἐμῆς L τοῖς δ' ἐμοῖς r
 463 ἐπαγγέλλη Nauckius: ἐπεμβάλλεισ L 467 κατέστυψας r:
 κατέστυψας L, καὶ κατάσπεισον (κατάσπεψον schol.) πέδον Nauckius
 469 ἀειρότου r Suid. Brunckius: ἀειροῦτον L 470 ἐνεγκοῦ
 Elmsleius: ἐνέγκου L 471 λάβω L^a: βαλῶν (ex λαβῶν) L
 ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβης schol. Ar. Ach. 961 475
 νεαλοῦς D., νεογνοῦ Valekenario praeunte olim Meinekius,

νεώρους Musgraviо Reisigio ducibus Blaydesius, γε (σὺ Beller-
mannus) *νεαράς* Heathius: *νεαράς* L *νεοπόκω* Canterus: *οίνεο-
τόκω* L, *οίποκόκω* L^a (*οίπόκω* teste Campbellio, qui *εὐπόκω* con.),
νεοτόκω r *βαλών* r: *λαβών* L 476 *πῆ* Hartungus 479 *δισσοῖς*
γε *πηγάς* Schneidewinus. *ὄλον* suspectum: *τὸν τελευταῖον δὲ
χοῦν* — Heimsoethius, *τὸν δὲ λοῖσθιον χοῦ* — Nauckius 480
πλήρη θῶ vel *πληρώσω* Meinekίus, *πλήσας*; *ἐκδίδασκε* Her-
werdenus 481 *μηδὲ* L^r: *μῆ* L 487 *σωτηρίους* LDindorfius
Bakius 488 *σύ τ'* r: *σύ γ'* L 491 *θαρωῶν* Brunckius:
θαρωῶν L *παρασταίην* r: *παρασταίμην* L 492 *δὲ* r: *δ' αὖ* L
493 *παῖδε*, *κλύετον* r: *παῖδ' ἐκλύετον* L 494 AN. Brunckius:
XO. L^a, IΣM. r *τι*: *σε* L, *τε* L corr. 495 *λείπομαι γὰρ οὖν*
Bothius, *λειπόμεσθα γὰρ* Nauckius 496 *μήτε σωκεῖν* D.: *μῆ
δύνασθαι* L 497 *ἀτέρα* Elmsleius: *ἡτέρα* L 499 *ἐκτίνουσαν*
Canterus, *ἐκτελοῦσαν* Reiskius: *ἐκτείνουσαν* L 500 *τι*: *τοι* Borne-
mannus, *τῶ* Schneidewinus 502 *οὐδ'*: *ὠδ'* Hermannus Wexius
ὕφηγητοῦ δίχα vel *ὕφηγητῶν ἄνευ* Hermannus: *ὕφηγητοῦ δ' ἄνευ* L
504 *χρηῖται* Nauckius: *χρηῖσται* L (*χρη' σται* D.) 505 *ἄλλος...*
τόδ' Elmsleius (*τόδ'* recepit Nauckius) *δέ τοι* L pr. ut videtur
509 *πονοῖ* D., *πονεί* r: *πονή* L 510 *ἤδη κακὸν spuria iudicat*
Nauckius 511 *ὄρα με πνθῆσθαι* v. antistr. conlato M.: *ἔραμαι*
(i add. L^r) *πνθῆσθαι* L 514 *ἀλγηδόνας* L pr. 515 *ξενίας* L^a:
ξενίας L 516 *τὰς σὰς* r: *τὰς σὰς* L *πέπον* Bothius: *πέπονθ'*
L, unde *ἔργ'* deleto ἃ *πέπονθ' ἀναιδῆ* Hermannus Reisigius
ἔργ' ἀναυδα Nauckius, *ἔργα δεινά* Gleditschius 517 *μηδαμᾶ*
Brunckius: *μηδαμᾶ* L 518 *ξεν'* Neuius: *ξέν'* L 519 *ὄμοι*
Hermannus: *ὠμοι* L *στέρξον*, *σ' ἱκετεύω* Bergkίus Gleditschius
(= 532 *παῖδες*) 520 *πιθοῦ* Meinekίus *προσχορήξεις* r: *προ-
χορήξεις* L 521 sq. nondum expediti: *ἠνεγκον ἄκων μὲν* L,
ἠνεγκον ἐκὼν μὲν non minus vitiose Bothius, *ἠνεγκ' ἀέκων μὲν*
Martinus Bergkίus (Gr. LG. III, 445), *ἠνεγκον* et *μὲν* deleri vult
Nauckius (cf. 510). propter *τούτων δ' ἀόθαιρετον οὐδέν* vocem
ἄκων omnino non praecessisse vero propius est: fort. *ἠνεγκον*
AKPAN *μὲν*, scil. *κακότητα*. *θεὸς ἴστωρ* Campbellius 524
ἀλλ' ἐς τί verba obscura 525 *μ'* r: *μὲν* L. *ἴδριν* Mudgius: *ἴδρισ* L
κακᾶ μοῖρα Mudgius, *κακᾶν μ' εὐνᾶν* (*κακᾶς* vel *αἰσχυρᾶς μ'
εὐνᾶς* Heimsoethius) Gleditschius 526 *λέκτρων* Heimsoethius
527 *ματρόθεν* Elmsleius: *μητρόθεν* L 528 *ἐπάσω* Nauckius:
ἐπλήσω L *δυσόνημα τέκν'* *ἐπάσω* Gleditschius 530 *μὲν*
add. Elmsleius 532 *παῖδε* Elmsleius: *παῖδες* L 533
ὠδῖνες Nauckius 534 *αὐται γὰρ ἀπόγονοι τεαί* correctione

admodum incerta Hermannus: *σαι τ' ἄρ' εἰσὶν ἀπόγονοί τε*
καὶ L. *σαι τᾶρ' ἴσ'* (ἀμ' Bellermannus: *ἀπόγονοί τε καὶ* — Reisigius,
σαι τᾶρ' ἀπόγονοί τ' εἰσὶ καὶ — Bothius, alia alii 535 *τε*
 Meinekius: *γε* L, quod servant qui *τε καὶ* tuentur, velut Weck-
 linus: *αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοί τε καὶ* — *ἐμαί γε* 537 *ἰὼ μυρίων*
γε *δητὰ περιπλοκαὶ κακῶν* Heimsoethius 538 *ἄλαστ' ὄχεϊν*
 Wecklinus, *ἄλαστ' ἄχη* Blaydesius 541 *πόλεος* Hermannus:
πόλεως L 'ἐπωφέλῃσα prorsus incredibile est poetam dixisse
 pro ὄφελον' Meinekius, qui ὁ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπω-
 φελήσας πόλεος ἢ ἔξελεσθαι conicit, orationis formam paulo im-
 plicatiorem ipse concedens: *ἐκ ταῶδε πόλεος ὄφελον ἐξελεσθαι*
 Blaydesius. ὅ μ' οὐποτ', ἐγὼ ταλακάρδιος, ἐπωφέλῃσε π. ἐξελ.
 tempt. M., ut exclamatio idem valeat atque ὦ τάλας ἐγὼ
 543 *πῶς τοῦτο* Heimsoethius 544 *δευτέραν ἔλεξας* Heim-
 soethius 546 sq. *καὶ γὰρ ἄν, οὗς ἐφόνευσ', ἐμ' ἀπό-*
λεσαν ὅμως δὲ M.: *καὶ γὰρ ἄλλουσ' (ἄνους Porsonus) ἐφόνευσα*
καὶ ἀπόλεσα (ὄλεσα Bothius). *νόμοι δὲ* L 550 *ἐφ'*
ἀστάλη D., ὅς ἐστάλη Hermannus: *ἀπεστάλη* L 552 del.
 Nauckius 554 *ἀκούων* e v. 551 inrepsit: *ἐν ταῖσδε λεύσ-*
σων Nauckius, *ἐν ταῖσδ' ἀπαντῶν* M. 557 *'περέσθαι*
 Reisigius: *τι ἐρέσθαι* L *Οἰδίπους* Elmsleius: *οἰδίπου* L 562
 ὅς D.: ὡς L *οἶδα καὶ τὸς* Doederlinus: *οἶδά γ' αὐτὸς* L
 563 *χῶς εἰς* Dobraeus 565 *γ' ἄν* Vauvillerius: *γὰρ* L
οὐδέν' r: οὐδέν L *οὐδέν' ὄνθ' ὕπερ σὺ νῦν* Meinekius 566
συνεκῶζειν r: συνεκῶζειν σ' L 570 *βραχέα μοι* Brunckius:
βραχέ' ἐμοὶ L *δεῖσθαι suspectum: ὥστε βρ. μνθεῖσθαι πρέ-*
πει olim Nauckius, ὥστε βρ. ἐμοὶ φράσαι πάρα Hensius
 574 *διοίχεται r* Meinekius: *διέρχεται* L 580 *πον: πω* Schaefer-
 us, *νῦν* Blaydesius 581 *πόσῳ γὰρ* Blaydesius 584 *ἢ*
λήστις ἴσχει σ' Keckius 586 *ἀλλ' οὖν βραχεῖαν τήνδε* Hermannus
 587 *οὐκ, ἀγῶν* (οὐκ ἀγῶν vel οὐχ ἀγῶν L pr. Cobeto Campbellio
 testibus) Brunckius: *οὖν ἀγῶν, γ* post *οὖν* eraso, L Duebnero
 teste. ceterum οὐ L, ω superscr. L^a, quo ὡς μικρὸς οὐκ ἀγῶν ὅδε
 indicari videtur, fortasse recte, etsi ὡς μικρὸς scribendum (cf.
 443) 588 *ἐγγενῶν* Hartungus *κάμου* Schneidewinus: *ἢ μού* L
ἢ τοῦ λέγεις; CGEggertus 589 nondum emendatus: *κατελ-*
θεῖν κ. ἀναγκάζουσι Nauckius, *κομίζειν κ. ἀναρπάσουσι* (κ., ἀναξ,
χορήσουσι Kayserus, κ. ἐπαξιοῦσι Meinekius) *με* FG Schmidtius,
 κ. ἀναγκάζουσί σε Hartungus 590 *οὐ θελότων* EGoebelius:
εἰ θελότι' ἄν L 591 *ὅσ' αὐτὸς ἠθέλον* Nauckius *παρίεσαν r:*
παρήεσαν L 592 *δ' om.* Stobaeus flor. XX 27, del. Brunckius

ξύμφορος Stobaeus 594 ψέγειν Herwerdenus 595 πρὸς
 κακῶν κακὰ Maehlyus 596 λέγεις Nauckius 603 ἔξαναγ-
 κάζει r 608 θεοῖσι r: θεοῖσ L 610 φθίνει μένος (μὲν ἔς
 Coraës) ψυχῆς Froehlichius 610. 11 del. Nauckius, 614. 15 idem
 615 γίνετε L pr. 617 καλῶς τὰ (τὸ Hermannus) ed. Lond. 1722,
 τὰ λῶστα Schneidewinus, ᾧ λῶστε Nauckius: καλῶς τε L 618
 ἡμέρας τ' ἴσας Blaydesius 619 δεξιόματα r: δεξιάματα L 620
 δόρει Hermannus: δορὶ L 622 αὐτῶν ex αὐτὸς L 625 ἠύξά-
 μην Nauckius 628 με L^r: μοι vel μου L 630 τῆδ' L^s: τῆι L
 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 631 ἐκβάλοι ξηνουσίαν Nauckius
 632 ὄτω Suidas: ὄτου L φιλόξενος L^s 636 σεβισθεὶς su-
 spectum: ἄγωγε σεφθεὶς Blaydesius. an ἀγὼ σέβας θεὶς? 637
 ἔμπολιν Musgravius, ἔμπα νιν Meinekius: ἔμπαλιν L 638—641
 del. D., 640 sq. iam Nauckius 640 τόδ' : τὸ δ' L, quo ser-
 vato tale quid Sophoclem dedisse Meinekius conicit: εἰ δ'
 ἐνθάδ' ἦδὺν . . . εἴτ' ἔμοῦ στείχειν μέτα, αὐτοὶ φυλάξομέν σφε
 μὴ πάσχειν κακῶς. τὸ δ' ἦδὺν τούτων κτλ. Οἰδίπους r: οἰδίπον L
 643 ἦ r: ἦ L 644 θεμιστ' ἦν Wunderus 645 sq. ἐν ᾧ τί
 πράξω; σοῦ γὰρ ἀντιστήσομαι. — ἐν ᾧ κρατήσεις Nauckius
 647 λέγοις L^r ut videtur: λόγοις L 652 σ' add. r 654 λεί-
 πων r: λειπῶν L latet fort. ὄρα μ' ἀπειπῶν. ἂ χρεὶ μ' ὄραν
 Spengelius Nauckius 655 ὀκνεῖν γ' ἀνάγκη Wecklinus
 658 sq. πολλοὶ ἀπειλοὶ κατηπείλησαν verba vix integra: πολλοὶ
 δ' ἀπειλᾶς (πολλοὶ δὲ πολλοῖς Schneidewinus) Toupius, contra
 κατηπείλησαν in suspicionem vocat Meinekius 660 αὐτοῦ
 L pr. 663 πλεῦσιμον Meinekius, πλώσιμον Herwerdenus 664
 κἂν ἐμῆς ἄνευ (δίχα Heimsoethius) D. Hermannus, κἂν ἄνευ γ'
 ἐμῆς Dobraeus, κἀπὸ τῆς ἐμῆς Meinekius, qui v. seq. εἰώμης
 (αἰχμῆς Herwerdenus): κἂνευ τῆς ἐμῆς L 666 ἄλλως δὲ
 Meinekius ἴσθ' ὅτι Maehlyus 669 γᾶς del. Nauckius
 670 sq. τόνδ' r ἐνθ' ἂ Porsonus: ἐνθα L 674 οἰνώπα
 νέμουσα D., οἰνωπὸν ἔχουσα Erfurdlius: οἰνωπ' ἀνέχουσα L
 676 ἀνάλιον Triclinius 678 βακχιώτας r: βακχιώτας L 680
 θεαῖς Elmsleius: θεαῖσις L ἀμφιπῶλῶν (ἀμφιπόνων pr.) L
 682 ἀεὶ del. Nauckius 683 μεγάλων θεῶν Plutarchus mor.
 p. 647 B, Clem. Al. Paed. p. 213, μεγάλοιν θεοῖν Nauckius
 689 ἐπινίσσεται r: ἐπινίσσεται L 691 σπερμούχον Hermannus
 692 ἂ r: αὐ L aut 696 sq. aut 709 sq. aut uterque locus
 interpolatorem experti videntur, quamvis de additamentorum
 ambitu parum constet: Δωρίδι νάσω ποτὲ βλαστὸν (= δαι-
 μονος αὐχνημα μέγιστον) FG Schmidtio praeunte Schneide-

winus, ποτὲ iam Triclinius. Δωρίδι βλαστὸν (= δαίμονος εἰπεῖν) Nauckius, Δωρίδι νάσῳ πάποτε βλαστὸν (= δαίμονος, εἰπεῖν, κτῆμα [σχῆμα Bergk] μέγιστον) Meinek. Πέλοπος Ritscheli quoque delet 698 φῖττυμ' r Nauckius ἀγήρατον Nauckius: ἀχέρητον (ἀχῆρητον pr.) L, ἀχείρωτον r Pollux 2, 154 αὐτόποιον: αὐτόφοιτον Meinek., ἀνθοποιόν Nauckius 700 μέγιστα Triclinius: μέγισται L μάλιστα Blaydesius 701 νουροτρόφον ex Hesychio Nauckius 702 τὸ μὴν τις Seebassius, τὰν οὔτις Nauckius. οὐδ' ἄβδος D.: οὔτε νεαρὸς L neque hoc nec quae sequuntur γήρα σημαίνων persanata: οὔτ' ἐνεδρος οὔτε χώρας ἐμβαίνων Buechelerus, alia alii 703 χειρὶ Heathius: χειρὶ L 704 αἰὲν Porsonus: εἰσαιὲν L vide tamen antistr. 710 χθονὸς add. Porsonus, quem falli ex iis quae ad v. stroph. dicta sunt veri simile est. an Nauckio duce δαίμονος, ἀῦχημ' ἑδῖππον scribendum? non minori certe offensionem est μέγιστον post μέγιστον quam ἀῦχημα bis positum 715 ταῖσδε κτίσας r: ταῖσδ' ἐκτίσας L 716 σὰ δ' Musgravius. παραπτομένα nondum expeditum: παραῖσσομένα Meinek., περιπτυσσομένα Maehlyus, uterque servato εἰσαιὲν 704, ἐρροσομένα Blaydesius 721 σὸν Nauckius: σοὶ L κραίνειν ἔπη Nauckius 723 ἡμῶν Blaydesius 726 γέρων κυρῶ L² r 727 χειρὸς Naberus: χώρας L 729 ὀμμάτων vix sanum: ὀμμάτοιον (dat.) aut οὐ μάτην Turnerius εἰληφότα Blaydesius: εἰληφότας L 732 οὐχ ὡς r: ὡς οὐχ ὡς L δρᾶν: δρᾶ * * * v L 735 τηλικὸσδ' Brunckius: τηλικόνδ' L 737 ἀστῶν ὑπὸ r Nauckius 738 οὐνεχ' ἦμε r: οὐνεκ' ἦμε L οὐνεχ' ἦμ' ἔμοιγ' ἐνὶ Bergk 739 del. Dobraeus 741 ἱκοῦ Elmsleius: ἱκον (ἦκον L) L² 743 sq. εἰ μὴ πλεῖστον ἀνδρώπων ἔφον κάκιστος, quae schol. non agnoscit, del. Nauckius 744 ἀλγῶ add. L^a τοῖσι σοῖς παθήμασιν schol. 746 δ' add. L² 751 πτωχῆ L¹ r 752 ἔγκληρος Nauckius, ἔμμοιρος Meinek.: ἔμπειρος L 755 ἀλλ' εἰ M.: ἀλλ' οὐ L σὺ νιν Blaydesius: σὺ νῦν L 758 sq. τήνδε μὲν πόλιν φίλος λιπὼν Herwerdenus (λιπὼν iam Blaydesius) 759 ἢ δ' οἴκοι πλέον δίκη σέβοιτ' ἄν vix incorrupta: ἢ δ' ἐκεῖ Wecklinus, δίκη σέβοιτ' ἄν Meutznerus 761 ἀμφέρων L pr. 767 ἦθέλες θέλοντι: θέλες θέλοντι in litura angustiore ab L², videtur ἦθέλοντι fuisse 768 ἦ Elmsleius: ἦν L post 769 recurrunt ex 438 repetita καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι, del. Valckenarius 770 ἐξεώθεις r: ἐξεώθησ L 773 ἀγάγας τόκον Herwerdenus 775 τίς αὐτῆ r: τοσαύτη L 776 φαγεῖν

Herwerdenus 778 *χρήζοις* r: *χρήξεις* L 779 *φέροι* L¹:
φέρει L 780 *ἄρ' οὐ ματαίον* Hartungus *ἄν* post *τῆσδ'*
 add. r. versus Nauckio molestus 781 *σὸν* r: *σοι* L 783 *τοῖσδ'*
 r, *τάδ'* Blaydesius: *τοῖς* L *κακόν* in *τίς* εἶ mutant Nauckius
 Hensius 785 *οἰκίσης* r: *οἰκήσης* L 786 *ἄνατος* r: *ἄναιτος* L
τῆσδ' Scaliger: *τῶνδ'* L 790 de vitii sede inter criticos non
 convenit: *τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον* LLangius, *ὅσονπερ ἐνθανεῖν*
μόνον Blaydesius, *τοσοῦτον, ἐνθάπτειν μόνον* Meinekius 792
καί r: *ἐκ* L 793 del. Lugebilius 796 *σωτηρία* L pr. 797 *οἶδα*
γάρ: *δα* et *γ* in litura L *ἀλλ' ἴσθι* (*οἶσθα* anonymus apud
 Musgravium) *γάρ με τ. μὴ πείσων* (*πείσων* Nauckius) Meinekius
 799 *ζῶμεν* r: *ζῶμεν* L *εἰ* L, ἢ L¹ r 810 *ὄτω:* *ὄ. τῶι* L, *ὄσω*
 corr. 813 sq. 'locus corruptissimus criticorum conatus elusit'
 Nauckius. *οὐχὶ σ', ὅς γνώσει φίλους* D.: *οὐ σέ, πρὸς δὲ τοὺς*
φίλους L *μαρτύρομαι τοῦσδ', οὗς σὸ πρόσθε* Erfurdtio prae-
 eunte Halmius, v. Bellermanni notam app. crit. 195 816 *τοῦδε*
 Musgravius: *τῶνδε* (*τῶν* L) L² 818 *σοι* L¹: *σε* L 820 *οἴμοι*
 Brunckius: *ῶμοι* L (*ῶμοι* r) 821 *τ'* Bothius: *γ'* L 825 *τανῶν*
δίκαι' ἃ πράσσεις Meinekius, (*δίκαια* pr.) *οὔτε πρόσθεν* Koenius
εἰργάσω, de quo iam Reisigius cogitavit, Blaydesius 827
πορεύεται L² 829 *ἀρήξειν* L pr. *δραῖς* L²: *δραῖ* L 830
ἀλλὰ τῆς κόρης Turnerius. an *ἀλλ' αὐτῆ' στ' ἐμή?* 837 *μαχεῖ*
 Porsonus: *μάχη* L *πημανεῖς* idem: *πημαίνεις* L 838 OI.
 Mudgius, XO. L² 840 *δ' ἔγωγ'* r: *δ' ἐγὼ δ'* L 841. 43
πρόβαθ' Nauckius: *προβαθ'* L 841 *ῶδε, βᾶτε* r: *ῶδ' ἐμβᾶτε* L
ἐντοποι Brunckius: *ἐντόπιοι* L 842 *πόλις ἐμὰ σθένει*
 correctione egere nonnulli opinati sunt: *πόλις ἐμὰ φθίνει*
 FGSchmidtus, *πόλις ἔτ' οὐ σθένει* Wecklinus, *πόλις ἀμαχανεῖ*
 Gleditschius 844 *ἀφέλομαι* Triclinius: *ἀφέλομ' ῶ* L 849
ὀδοιπορήσης r: *ὀδοιπορήσεις* L 850 *πατρίδα τε* Triclinius,
πάτραν τε Reisigius: *πατρίδα* L 853 *αὐτὸν* r: *αὐτὸν* L
 857 *τοῖνδ' ἔγ'* Wecklinus 858 *μείζον σὺ τᾶρα* Blaydesius
 859 *τίσεις* (*τείσεις*) Nauckius, mox *τούτοιον μόνον* idem 861
 emendatio incerta. *δεινὸν λέγεις* r: *δεινὸν λέγοις* L *ὡς* add.
 Triclinius correctione parum probabili: *δεινὸν λόγοι σου* Nauckius,
δεινὸς λόγοις εἶ Wecklinus, *δεινὸν λέγοις ἄν* Hermannus, alia
 alii *λέγεις* recipientes 862. XO. *ἦν μὴ σ' (γ' Wecklinus)*
ὁ κραίνων Pideritus: *ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων* L 863 *ῶ θρέμμ'*
ἀναιδές Blaydesius *ψαύσεις* r: *ψαύεις* L 865 *τῆς* ed. Lond.
 1747, *σῆς* Blaydesius: *γῆς* L 866 *ὅς μ': ὅς* D., *ὅς γ'* Blay-
 desius. *ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας* verba vix sana: *φίλιον ὄμμ'*

ἀποσπάσας Meinekius, ψιλὸν ὄμματος τιθεὶς Froehlichius 868
 σέ τ' αὐτὸν Brunckius: σε χ' αὐτὸν L 875 χρόναι βραδύς L,
 γηρῶν βαρῦς L^a, quod e γήρα βαρῦς corruptum censet D. 879
 νεμῶ ex schol. Reisigius: νέμω L 882 lacunam Triclinio prae-
 eunte indicavit Hermannus: ἴστω μέγας Ζεὺς (Ζεὺς μοι ξυν-
 ἴστωρ Campbellius) Engerus supplet, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς D., σαφῶς
 ἐγφῶδα Spengelius Ζεὺς γ' ἄν Engerus: ζεῦστ' ἄν L, Ζεὺς
 ταῦτ' ἄν L^r 886 περῶσ' οἶδε δὴ Elmsleius: περῶσι δὴ L
 887 ποθ' r: ποθεν L ἐκ τίνος λόγον Nauckius 889 εἰδῶ r:
 ἴδω L 890 spurium censet Nauckius 893 τίς σ' ὁ πημήνας
 Nauckius 896 ποῖ' εἶπας Nauckius 897 οὐκουν r: οὐκοῦν L
 899 θυμάτων πάρα Meinekius 902 δ' add. r 905 ἦκον
 ex ἦκεν (sic lemma scholii) L 906 οὐ μεθῆν' ἄν fort. L^r:
 οὐδ' ἀφῆν' ἄν L 907 nondum persanatus. οὔσπερ Reiskius:
 ὡσπερ L τοὺς post οὔς vitiosum: αὐτὸς ἦλυθεν νόμους ἔχων
 Nauckius, an αὐτὸς κανόνας εἰσέβησ' ἔχων? 909 ποτ'
 ἔξει: ποθ' ἔξει L^r 910 στήσης r: στήσεις L 911 οὔτε
 σοῦ Nauckius: οὔτε μου L (οὔτ' ἔμοῦ r) κατάξια Elmsleius
 912 πέφυκας ἀστὸς Meinekius, πέφυκας νίδς Nauckius, alia
 alii 912 sq. σῆς πόλεως — εἰσελθὼν χθόνα Nauckius 914
 κρινουσαν Meinekius 915 ἐπεισεσῶν r: ἐπιπεσῶν L 917
 ἢ βουλήσ διχα (κενήν FKernius) Wecklinus, v. tamen 940 adn.
 919—923 del. Badhamus, 920 Nauckius 924 οὐκουν r:
 οὐκοῦν L ἐπεμβαίνων r: ἐπιβαίνων L 926 πόλεως Heim-
 soethius. versum del. Schneidewinus 927 ἄν ἦγον r: ἀνῆγον L
 928 ξένον r: ξείνον L αὐτοῖς L pr. 929 αἰσχύνεις r: αἰσ-
 χύνησ L 930 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 931 καὶ φρενῶν κενόν
 Nauckius 936 τοῦ νοῦ θ' ὁμοίως Meinekius, φρονῶ θ'
 ὁμοίως Schneidewinus 938 δρῶν δ' r: δρῶν τ' L κακός
 Meinekius 939 λέγων r, νέμων Schneidewinus: λέγω L
 Spengelius 940 ἀνολβον Nauckius 941 τόδ' r: τό γ' L
 945 κἄναγρον r: κἄνανδρον L δεξοίαι' (ut Elmsleius coni.)
 Campbellio, δεξιαίαι' Duebnero teste L 946 τέκνων corruptum:
 τέκνω Reiskius, τουέων Hartungus ἀνοσιώτατοι r Hensius
 948 ξυνῆδη Brunckius: ξυνῆδειν L χρόνιον Brunckius 954 sq.
 del. Nauckius Blaydesius 957 καί r: καὶ εἰ L 962 συμφορᾶς L
 971 ὄνειδίζοις r: ὄνειδίσεις L 972 πω r: πῶς L γενεθλίους
 L^r: γενεθλίαις L 976 ξυνιείς r: ξυνιείσ L ἐς οὔς Nauckius
 977 πῶς ἄν Elmsleius, πῶς τᾶν Fritzschius: πῶς γ' ἄν L
 πρᾶγμ' L^r: πρᾶγ' L 978 τλήμον r: τλήμων L 984 αὐτῆς r:
 αὐτῆσ L 986 δυσστομεῖν r Brunckius: δυστομεῖν L 987

ἄκων τ' ἔγημα r Meinekianus 988 ἀλώσομαι Herwerdenus:
 ἀκούσομαι L 989 ἐμφέρεις. r, ἐμφορεῖ Madvicus, ἀμφέρεις
 LDindorfius: ἐμφερεῖς L, ἐμφορεῖς L^a 999 ἔχειν Nauckius:
 ἐμοί L 1003 θωπεῦσαι φίλον Turnerius 1007 τιμαῖς
 Turnebus: τιμᾶς (ex τιμᾶς) L τοῦθ' r, τῷδ' Kunhardtus: τοῦδ'
 L 1009 τ' ἔχειροῦ r: τε χειροῦ L 1010 τάσδε τὰς θεᾶς r:
 τᾶσδε θεᾶς L 1011 del. Nauckius, mox scribens ἐλθεῖν
 ἀρῶμαι ξυμμάχους, ἴν' ἐκμ 1012 θ' add. r Reisigius 1015
 ἀμναθεῖν Elmsleius: ἀμννάθειν L 1016 ἐξειργασμένοι
 FGSchmidtus 1017 ἔσταμεν L 1018 ἀφανροῦ Turnebus 1019
 πομπὸν δέ μοι Heathius 1021 ἐνί M.: ἐμοί L 1022 σφ'
 ἄγουσιν ClOtto 1023 πολλοὶ γὰρ vel ἄλις γὰρ Nauckius οἱ
 σπεύσοντες dubitanter Meinekianus 1024 ἐπεύξωνται schol.
 lemma, r: ἐπεύχονται L (ἐπεύξονται r) 1025 εἴ' ὄφηγοῦ Blay-
 desius 1026 εἶλεν αἰροῦνθ' Meinekianus ἡ Δίκη Doederlinus
 1027 'κτημέν' Turnerius 1033 ξένου Nauckius 1036 οὐδέν τι
 μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἐρῶ σ' ἔπος Blaydesius, qui si recte ob-
 servat ἐνθάδ' ὦν uni Creonti convenire, conicere possis οὐδέν
 σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὄντ' ἐρεῖς ἐμέ' *haudquaquam me, dum hic
 moror, obiurgatorem vocabis*, μεμπτός usu transitivo velut Trach.
 446 1042 γενναίου τρόπου Blaydesius 1045 τάχα συστρο-
 φαί Nauckius 1047 μείξουσιν Nauckius 1050 σεμνὰ Valcke-
 narius: σεμναί L 1051 θανάτοισιν, eraso α, L 1052 βέ*βακε
 L pr., πέπαγε Maehlyus 1054—1058 vitii adfecti fere de-
 speratis 1054 ἐγρεμάχαν: ὄρει(ο)βάταν L^z r, unde ἐνθ'
 οἴμαι λεὼν ὄρειβάταν Nauckius 1055 pro Θεσία καὶ Halmius
 ἑνσόμενον, D. Αἰγείδαν requirit, παιδᾶς pro καὶ τὰς Wecklinus
 ἀστόλουσ L¹ 1056 ἀδελφεᾶς L^z r Hermannus 1057 ἀντάρκει
 'mire dictum' D., qui πανταρκεῖ: ἀνταρκεῖ Meinekianus 1059
 ἢ HStephanus: ἦ L 1060 λιχάδος Meinekianus περῶσ' et mox
 εἰς νομὸν Hartungus 1065 ἀλώσεται suspectum: ἐλῶσ' ἔται
 conl. M. 'vestigiiis eorum cives insistent'. de verbo ἔτης a
 librariis expulso cf. Ai. 190 adn. 1066 Θεσιδᾶν r: θησιδᾶν L
 1068 κατὰ Bothius: κατ' L vera scriptura latet: καθειῶσ'
 Schneidewinus, χαλᾶ τ' (χαλῶσ' Hermannus) Meinekianus 1069
 ἀμπυκτῆρι' _ _ _ Hermannus Bothius praeaeuntibus D.: ἀμπυκ-
 τῆρια φάλαρα πόλων L (ἀμπυκτῆρια: τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς
 Οἰδίποδι ἐν Κολωνῷ Hesychius) (κατὰ) ἀμπυκτῆρια στομιῶν
 Wecklinus, contra recepto ὄρειβάταν: ἀμπυκτῆρια ποικιᾶ (ποικιλή
 intellegi vult Meinekianus) Hermannus. strophica si sana essent,
 sic fere responsio staret: πᾶσα δ' ὀρμαῖται ταχεῖ' ἀμπυκτῆρα

πάντα χαλῶσ' ἄμβρασις 1074 ἔρδουσ' Elmsleius Steinhartus: ἔρδουσιν L 1075 προμᾶται Nauckius 1076 ἐνδώσειν schol. Turnebus, ἀντάσειν Buechelerus: ἂν δώσειν L τάχ' εὐσοιαν Halmius, τύχαν λῶω Nauckius 1077 sq. τᾶν — τλασᾶν — εὐρούσᾶν schol. Reisigius Elmsleius: τᾶν — τλασαν — εὐρούσαν L 1078 ἀύθαίμων Bothius: ἀύθομαίμων L 1083 κύρσαιμι τῶνδ' Wunderus, κύρσαιμ' ἄνωθ' Hermannus: κύρσαιμ' αὐτῶν δ' L 1084 ἐωρήσασα Wunderus: θεωρήσασα L verba nondum emendata: Vauvillerio praeunte τῶνδ' ἀγώνων θέα πλήσασα (θέα τέρπουσα Nauckius, θεωρὸν θείσα Turnerius) τοῦμόν ὄμμα Hartungus, longe aliter Meinekius: αἰθερία ἢ τεφέλας κύρσαιμι τ. ἀγώνων ἐωρήσασα τ. οἶμα 1085 sq. ἰὼ πάνταρχε θεῶν, ἰ παντόπτα Ζεῦ, πόροις (= ἔρδουσιν ἢ μέλλουσ'; ἰ ὡς προμᾶται τί μοι) Hermannus πανόπτα Nauckius, παντόπτ', ὦ π. Meinekius 1088 σθένει ἰπινικεῖω Hermannus: ἐπινικεῖω σθένει L 1094 διπλᾶς r: διπλᾶς L 1096 τὸν σκοπὸν Elmsleius μὲν: νῦν Heimsoethius 1098 προσπολονμένας corruptum: προσπωλονμένας Bergkius, τῶ κόρα . . τῶδ' ἄ. αὐ. ὅδε προσστείχοντε νῶν vel τῶδ' ἄσσον ὅδ' ἰόντε προσπόλων μέτα Hensio praeunte Nauckius. fortasse ναυστολονμένας, cf. praeter alia huius usus exempla Soph. frg. 123 N., Eur. Med. 677 1099 ὃ πάτερ πάτερ r: ὃ πάτερ ὃ πάτερ L 1100 τόνδ' r: τῶνδ' L 1103 τ' add. L¹ 1104 προσέλθει' r: πρόσελθ' L μηδαμὰ r: μηδαμᾶ L 1105 ὄτε r: τότε L 1109 γε Reiskius: τε L 1110 ἔτ' ἂν r: ὅταν L 1111 θανῶν vix genuinum: τὰ νῦν Blaydesius οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος αἰὼν ἂν εἶη temptabat M., cf. Electrae πάγκλιαντον αἰῶνα et Ismenae in hac fabula τλάμονα: Ο ΑΙΩΝ, ut saepissime numero adversante articulus inculcatur (v. ex. gr. Ai. 205. 914), vide quam facile in ΘΑΝΩΝ abierit. παρεστῶτοι D. Nauckius 1112 πλευρὸν r: πλευρᾶν L ἀμφιδέξιον Mudgius, ἀμφιδέξιοι Madvicus: ἀμφιδεξιδὸν L 1113 ἐμφύντε Mudgius: ἐμφύτε L pr., ἐμφῦσᾶ corr. κάναπαύσατον r: κάναπαύσειτον (κάναπαυστέον pr.) L 1114 vix sanus. τοῦδε: τοῦ τε L² ut videtur. τὸν πρόσθ' ἔρημον τοῦδε δυστήνον Sehrwaldius, τοῦ πρ. ἐρήμον τόνδε δύστηνον Herwerdenus 1116 τοῖς τηλιοῖσδε Nauckius 1118 nondum expeditus. τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' Hermannus: τοῦργον τοῦμόν L οὐ κᾶστι τοῦργον· τοῦμόν ὅδ' ἔσται βραχύ Wexius, καὶ σοί γε τοῦργον τοῦμόν εἰρηται βρ. Spengelius, alia alii. fortasse καὶ σοί e v. 1124 inlatum in εἶσει corrigendum est, ut τοῦδε χρῆ κλύειν εἶσει τε τοῦργον similiter

dictum sit atque OR. 1517 λέξεις, καὶ τότ' εἶσομαι κλύων, ubi Nauckius videndus: pro ἔσται possis ἐσιτάω, quode v. Blayd. ad Ai. 1084 1119 post θαύμαζε distinguit Winshemius, post λιπαρὲς alii 1121 τὴν Musgravius: σὴν L 1124 πόροειν L^r: πορεῖν L, unde παρεῖν Meinek. πόροειν οἱ Hartungus 1125 τό γ' r: τοῦτό γ' L 1130 χέρ', ὄναξ, δεξιάν r: χαῖρ', ὄναξ, δεξιάν τ' L 1131 τ', εἰ vel θ', ἦ r: τ' ἦ L 1132 ἔρνος Αἰγέως M., Thesei nomen requiri Hermannus intellexit: ἄθλιος γεγῶσ L 1133 τίς Hermannus: τισ L 1135 ἐμπείροις ἐμῶν D., ἐμπείροις κακῶν et mox συνταλαιπωρεῖν κακά Nauckius 1137 σὺ δ' L^z: σὺ τ' L 1141 οὗτ' Elmsleius: οὐδ' L 1142 del. Nauckius 1148 ἀγὼν ἠρέθη Heathius, οὗτος ἠρέθη Bothius Meinek.: ἀγὼν οὗτος ἠρέθη L, quod omisso μάτην servari posse Schaefero et aliis praeceuntibus monet D. 1149 ἐκ τούτοις Nauckius 1150 ἐκπέπτωκεν r et Campbellio teste L, unde εἰσπέπτωκεν Turnerius 1151 στείχοντι r: στίχειν τί L 1153 ἀνθρώπων ex schol. Brunckius: ἀνθρώπων L 1155 μὴ r: μ' L πυνθάνει suspectum 1156 σοὶ γ' ὁμόπολιν Nauckius 1159 ὠρῶμην r: ὀρῶμην L 1160 προσχέροντα r: προσχρήζοντι L 1164 sq. vitio inquinati nondum persanato: τ' add. Heathius, quo carere possis, modo recte Nauckius scribat ἐλθεῖν θέλουτ' (poterat tamen μολεῖν θέλουτ'). ἐλθεῖν μόνον Vauvillerius 1169 φίλτατ', ἴσχε σ' Doederlinus, φίλτατε, σχές Heathius: φίλτατ' ἴσχεσ L οἴπερ L corr. 1171 ὁ πρόστροπος Hartungus. 1172 δν ἀν ἐγὼ Vauvillerio praeceunte Brunckius 1176 τοῦδ' Elmsleius 1178 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 1181 καὶ r: καὶ εἰ L 1183 θ' L^r: δ' L 1187 κακῶς Hermannus: καλῶς L 1189 μηδὲ Dawesius: μήτε L 1190 δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ Dawesius, κάσεβεστάτων, πάτερ Toupius: δυσσεβεστάτων πάτερ L 1189—1191 del. Meinek. 1192 ἕασον ed. Londin. 1722, ἕα τόδ' (similia alii) FGSchmidtus, εἶξον Musgravius: αὐτόν L pr., αὐτόν corr. 1194 ἐξεπάδονται r: ἐξαπάιδονται L 1195 εἰς ἐκεῖνά μοι Camerarius 1196 ἀπαθεις r: ἀ' πάθεσ L 1197 λύσσης Piersonus: λύσησ L 1199 οὐχὶ βία Musgravius: οὐχὶ (οὐ r) βία L 1204 βαρεῖαν ἠδονὴν verba obscura: βαρεῖαν δὴ δόσιν Blaydesius 1205 ἔστω δ' ὠδ' ὅπως Nauckius 1208 χεῖρ' λέγειν Wecklinus 1209 δ' post κομπεῖν add. L^z σὺ δ' ὦν σῶς ἴσθ' Scaligero praeceunte D., σὺ σῶς ὦν ἴσθι L, δέ σε superscr. fortasse L^z, quem veri simile est κομπεῖν δ' οὐχί, βούλομαι δέ σε σῶν, ἴσθι νο-

luisse. alioquin σὲ δὲ σῶν οἶδ' possis cum Meinekio, et fuere
 qui similia temptarent 1210 σῶξῃ r: σῶιζει L 1211 sq. τοῦ
 et χρήζει om. L pr. 1212 τοῦ μετρίον πέρα ex schol. Schneide-
 winus 1213 σκαιοσύναν ὀφείλων Maehlyus. si quid mutan-
 dum, σκαιοσύνας πέλας ζῶν malit M. cf. Nauckium ad O. C. 7
 1215 sq. πολλὰ μὲν ἀμέραι μυρία Nauckius 1218 sq. ὄπον.
 ὅταν τις L²: ὀπότ' ἂν τις L 1219 προβῆ Nauckius 1220
 τοῦ δέοντος Reiskius, τοῦ σθένοντος Musgravius ὁ δ' Her-
 mannus: οὐδ' L 1221 sq. ἄλλος ἄχρος ἀνυμέναιος ἢ μοῖρ'
 ὅτ' Ἄιδος ἀναπέφηνε Martinus 1225 ἐπεὶ φύῃ Maehlyo prae-
 eunte Nauckius 1230 κοῦφας L pr. φέρων r: φέρων L, unde
 κοῦφος, ἀφροσύνας γέμων Nauckius. an κούφας ἀφροσύνας
 ἔρον? ut τὸ νέον nominativus sit 'ubi iuventus nugis delectari
 desiit' 1231 πλαγὰ Vauvillerio Dobraeo praeentibus Her-
 werdenus: πλάγχθη L τίς πλάγχθη ποτὲ μόχθος ἔξω Schneide-
 winus, τίς μόχθος πολύπλαγτος ἔξω Nauckius 1233 φθόνος
 Faehsius: φόνοι L 1234 καὶ φόνοι Faehsius: καὶ φθόνος L
 1235 κατάμεμπτον r: κατάπεμπτον L 1240 ποντόθεν Reisigius
 1242 ὡς Brunckius: ὡς L 1244 ἄται r: αἶτε (αἶτε pr.) L
 1248 δ' ἐννυχιᾶν ex schol. Lachmannus: δὲ νυχιᾶν (νυχιᾶν r: L
 ῥιπᾶν schol. 1250 ἀνδρῶν μονωθεῖς Heimsoethius, alia alii.
 versum del. D. Nauckius 1251 ἄστακτα Bothius 1256 ver-
 sum serius in marg. additum del. Nauckius v. seq. coniciens
 σὺν σφῶν ὃν ἠῤῥηκ' 1258 ὁ δυσπινῆς Nauckius 1259
 πίνος Scaliger: πόνος L 1262 φέρει r Meinekius τοῖσδε
 συμφέρει Blaydesius 1266 τὰμὰ Reiskius: τἄλλα L 1270
 προσφορὰ r: πρόσφορα L 1273 σὺ δ' ἀνταμείβει Meinekius,
 οὐδ' ἀνταμείβει Wecklinus 1274 μηνίεις r: μηνιῖς L 1277
 δυσπρόσωπον Nauckius 1278 τὸν θεοῦ Blaydesius 1279 οὔτως
 ἀφῆ με D.: οὔτως μ' ἀφῆι γε L 1280 ὧν χρεῖος Nauckius
 1281 στέρξαντα dubitanter Meinekius 1286 ἐνθεν r: ἐνθε L
 1288 ἀσφαλεῖ r: ἀσφαλήι L 1290 τοῖνδ' ἀδελφοῖν Nauckius
 1293 ἀνάρχοις Nauckius 1294 γεραίτερος Iacobsius Nauckius:
 γεραιτέροι L 1297 οὐδ' ἔργον Hermannus: οὔτ' ἔργον L 1300
 κλύων r. συνείς τε κἀπὸ μαντ. τ. κλύων Hartungus 1304 δόρει
 D.: δορεῖ L 1306 τοῖσδ' L²: τοῖς L 1310 αὐτός τ' Reiskius:
 αὐτός γ' L 1311 σὺν ἐπτά τ' ἀσπίσιν Bergkius 1313 οἶνος
 L pr. δορυσσοῦς Reisigius: δορύσσοος L 1314 δόρει Seidlerus
 Hermannus: δορεῖ L οἰωνῶν νόμοις Maehlyus 1321 τῆς δαρῶν
 ἀδμήτης χρόνον Nauckius 1322 κεδνός Nauckius 1326 ἀμφὶ
 παίδων LDindorfius 1328 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L

1332 σὸν: σοὶ L pr. τοῖσδ' ἐφέψεται κράτος Nauckius 1333
 κρηνῶν suspectum: κελίων (scil. χρηστηρίων) Herwerdenus,
 Θηβῶν Nauckius 1334 παρεικαθεῖν Elmsleius: παρεικάθειν L
 1336 οἰχνοῦμεν FG Schmidtius 1337 ἐξειληχότες r: ἐξειλη-
 φότες L 1339 ἀγγελῶν L pr. 1340 ξυμπαραστήσει r:
 ξυμπαραστήσεις L χειρὶ Blaydesius 1341 καὶ πόνω r Nauckius
 1343 ἐκβαλῶν L pr. 1346 Οἰδίπους Valekenarius: οἰδίπου L
 1348 δημοῦχος L^s r: δημοῦχοι L Reisigius 1351 οὐ τᾶν vel
 οὐδ' ἄν Brunckius: οὐτ' ἄν L 1352 γ' ἐμοῦ r: γέ μου L
 1353 ἃ τὸν: αὐτὸν L pr. 1355 σὸς L^s r: σοὶ L 1357 φορεῖν r:
 φέρειν L, quod qui servat Meinekius τροφᾶς conicit pro στολάς
 1358 sq. ἐν πόνω κακῶν vix sanum: ἐν βυθῷ Reiskius, ἐν
 πόνω Bergkius, contra τυγχάνεις ἄκων Turnerius 1360
 κλαυστὰ (κλαυτὰ r) δ' ἐστὶν L^s: κλαυστ' ἐστὶν L 1361 ἕωσπερ
 Reiskius, ἔς περ Meinekius: ὥσπερ L φονέως r: φονέος L
 μνησθένον D. 1363 δ' add. L^s 1367 δ' αἶθε μ' L^s: δαί
 μ' L 1370 sq. nondum expediti. πω L¹: πον L νῦν ὄρα μὲν
 (εἰσοραῖ νῦν Heimsoethius) r. τοιγάρ σε δαίμων . . . ὃς αὐτίκ'
 Dobraeus, alia alii 1371 εἶποθ' Heimsoethius 1373 κείνην
 ἐρείφεις Turnebus, σὴν τήνδ' ἐρεῖ τις Blaydesio praeunte
 Turnerius: κείνην ἐρεῖ τις L 1376 ἀγκαλοῦμαι D. 1378 οἶ
 τυφλοῦ π. Badhamus 1379 ἐφύτην Elmsleius: ἔφυτον L
 1381 κρατοῦσιν suspectum: κρανοῦσιν Hartungus, κρινοῦσιν
 oim Nauckius 1382 θρόνοις Bergkius 1386 δόρει Her-
 mannus Reisigius: δορεὶ L 1388 θανεῖν κτανόνθ' Blaydesius
 1389 τὸ Hermannus: τοῦ L 1390 'quid sit πατρῶον ἔρεβος
 nemo adhuc docuit' Meinekius: πέλωρον vel Στύγιον ἀρωγόν
 (στυγνοῦ 'παρωγόν poterat) Schneidewinus, κάτωθεν Nauckius
 1394 ἄπασι dubitanter Meinekius, τοῖς πᾶσι Nauckius, qui
 tamen verum abesse malit 1396 αὐτοῦ Brunckius: αὐτοῦ L
 1398 σου Wecklinus 1402 τινι Tyrwhittus: τινὰ L 1407
 σφῶ γ' ἂν Elmsleius: σφῶν γ' ἂν L 1410 κᾶν r: κ' ἐν L
 1414 πεισθῆναι r: πισθῆναι L 1415 τὸ add. r (μοι al.): fort.
 ποῖον τόδ', ut O. R. 571 et alibi 1416 στρέφας — ὡς τάχιστ'
 ἄγε Blaydesius Badhamus, στρέφαι — ὡς τάχιστα σε Meinekius,
 ipsum quoque Blaydesius 1417 σέ τ' Brunckius: σέ γ' L
 ὡς μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ κάσιν διεργάση Naberus 1418 τε r:
 γε L ἂν Vauvillerius: αὐ L 1419 ἄγοιμι τακτόν Martinus,
 ἄγοιμ' εὐτακτον Nauckius 1424 ἐκφέρεται Tyrwhittus 1425
 ἃ σφῶν Turnerius ἐξ αὐτοῖν Blaydesius 1429 οὐκ r: οὐδ' L
 1435 σφῶν δ' εὐ διδοίη Burgesius, σφῶ δ' εὐδοοίη Hermannus:

σφῶιν δ' εὐδοοίη L τελεῖτε r: τελοῖτε L corr. (τελεῖται pr.) τὰδ' εἰ θανόντι μοι τελεῖτ' Lobeckius 1436 post alios del. D. ἐπεὶ οὐ με ζῶντα r Elmsleius, quam scripturam probans Madvicus verum versui 1409 subicit 1437 τ' r: γ' L 1438 αὐθις r: αὐτισ L 1441 πιθοῦ r: πείθου L 1444 φῆναι Meinekius, κρᾶναι Nauckius. si quid mutandum, ἐφείναι 'zu verhängen' malit M. σφῶ Elmsleius: σφῶιν L 1448 νέα add. Hermannus 1450 κυχάνει Hermannus, κυχάνη Wecklinus: κυχάνη (τυγχάνη L) L^a 1451 ματᾶν Blaydesius 1454 ὄρα δ' ὄρα Bergkius πάντ' αἰεὶ D. ἐπεὶ μὲν ἔτερα (ἑτέρα L pr.) nondum expedita: ὄπισθεν ἔτερα Schneidewinus. 'apertum est requiri participium' Meinekius, qui ἐφεις coni. στρέφων (τρέπων schol.) Hartungus, ἐπέχων Wecklinus 1455 τὰ δὲ παρ' ἡμαρ ex schol. Canterus: τὰδε πῆματ' L τὰ δ' αὐθις παρ' ἡμαρ Meinekius 1457 πῶς ἂν οὖν τις ἔντοπος GHMuellerus 1462 μάλα μέγας L^s in litura quinque litterarum: inde Nauckius, partim Hartungo praeunte, κτύπος ὅδε μέγας ἐρείπεται | διόβολος ἄφατος· ἐς δ' ἄκραν (= νέα τὰδε νεόθεν ἤλυθεν | βαρύποτμα παρ' ἀλαοῦ ξένου). μέγας ἴδε μέγας pro ἴδε μάλα μέγας Meinekius ἐρείπεται r: ἐρίπεται L 1466 ὄρανία D. correctione admodum incerta, οὐρία Elmsleius, ὀμβρία Bergkius, αἰθρία Meinekius, alia alii: οὐρανία L fort. οὐ χαλᾶ γὰρ ἀστραπή· φλέγει πάλιν 1468 ἀφήσει L corr.: ἀφήσ (in ἀφ' ἡσ mutatum) L ἀφήσει βέλος Meinekius, τί φήσω τέλος olim Nauckius, ἀθήσσω τέλος FGSchmidtus 1469 δέδεια r: δέδεια L δ' Triclinius: τὸδ' L δέδοικα δ'· οὐ (= χρόνος στρέφων) Nauckius 1470 οὐδ' ἄνευ Heathius 1472 τῷδε τάνδρῃ, de quo iam Elmsleius cogitavit, Blaydesius 1474 et infra 1488 AN. Turnebus, ὀ L² πάτερ add. D., τοῦτο post οἶσθα vel post τῷ δὲ add. r 1481 ἀφεγγές r: ἀφθεγγέσ L 1482 σοῦ τύχοιμι Cobetus: συντόχοιμι L 1486 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 1488 ἐμφῦσαι Hermannus, ἐμφῆναι Nauckius φρενί e v. proximo invasit: ξένω Wunderus 1490 τυγχάνων nondum expeditum: ἀρτίως ex schol. Blaydesius 1491 sqq. mendosae versuum lacinae criticorum conatus eludunt eludentque: parum proficiunt strophica. ἰῶ alterum add. Hermannus. lacunam Reiskio praeunte indicavit D. ἄκραν Vauvillerius: ἄκραν L 1492 ἐπὶ γύαλον r: ἐπιγύαλον L relicto post hoc vocabulum sex vel octo litterarum spatium 1494 Ποσειδαονίω r: ποσειδαωνίω L Ποσειδανίω Bergkius, Ποσειδανειῶ Meinekius. θεῶ Hermannus: θεῶι τυγχάνεισ L 1495 ἀγίζων L^a r: ἀγιάζων L ἰκοῦ Elmsleius: ἴκον L 1498 παθῶν r: παθῶν L 1499

σπεῦσον, ἄισσ' Triclinius, ἄσσον ἄισσ' Engelmannus, ἄσσε νυν,
 ἄσσ' Elmsleio praeunte Gleditschius: ἄισσ' L 1501 ἀστῶν
 Reiskius: ἀστῶν L versus del. FG Schmidtus, qui v. praeced.
 καινὸς conicit 1506 τῆσδ' ἔθηκε Heathius, ἦκε τῆσδε Rei-
 sigius: θῆκε τῆσδε L 1510 τῶ δ' ἐκπέπεισαι M.: ἐν τῶι δὲ
 κείσαι L 1512 σῆμα τῶν D.: σημάτων L σ. τ. πεπωμένων
 Nauckius 1514 αἱ πολλὰ βρονταὶ r: δηλοῦσι βρονταὶ Reiskius: αἱ
 πολλαὶ βρονταὶ L 1515 στράψαντα (r) Piersonus, σκήψαντα For-
 sterus: στρέψαντα L 1517 χρῆ r: χρῆν L 1519 γήρωσ ἄμοιρα
 Nauckius. σῆ τε κείσεται L^r ut videtur 1522 τύμβον δὲ Schneide-
 winus 1523 del. Herwerdenus 1525 γειτονῶν L^r: γειτόνων L
 1529 στέργων ὄμως r: στέργω νόμωι L 1531 ἀφικνῆ r: ἀφίκη L
 γόνω Nauckius: μόνωι L 1534 ὑπ' ἀνδρῶν Schaeferus αἱ δὲ
 μυρία πόλεις vix sana: οἱ δὲ μυριοὶ πόλεως Wecklinus, οὐ δὲ
 κυρία πόλις Nitzschio Kaysero praeuntibus Nauckius 1540
 τοῦκ θεοῦ πτερόν Matthiae 1541 μηδ' ἔτ' Reisigius Her-
 mannus: μηδέ γ' L 1543 σφῶ r: σφῶι L 1549 που r:
 ποῦ L ποτ' L in litura, fuit .στ. ὃ φῶς, ἀφεγγές πρόσθε π.
 π. ἦσθ' ἔμοι Nauckius 1551 sq. τὸν τελευταῖον βίον κρύψων
 verba corrupta: ἔρω τὴν τελευταίαν, βίον κρύψων Musgravius,
 τόνδε δελταῖον (τὸν ταλαίπωρον FG Schmidtus) βίον κρύψων
 Martinus, alia alii 1555 μεμνησθε Elmsleius 1556 ἀφαῆ
 Meinekius 1559 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ Hermannus: αἰδωνεῦ αἰδωνεῦ L
 1560 λίσσωμαι D., δίδον μοι ex schol. Hartungus, αἰτοῦμαι Doeder-
 linus, aut idem aut 1571 ἐκ πετρῶν Meinekius: λίσσομαι L vera
 scriptura latet 1561 ἐπιπόνω Seidlerus, μῆ' πιπόνω Bergkius:
 μῆτ' ἐπιπόνω L 1562 ἐξανύσαι Vauvillerius (κατανύσαι schol.):
 ἐκτανύσαι L 1564 νεκρῶν Triclinius: νεκῶν L 1565 ἀνταλ-
 λαγὰν Buechelerus: ἄν καὶ μάταν L 1567 σφε Reiskius:
 σε L 1568 ἀμαιμάκον vel μαιμάκον Meinekius: ἀνικάτον L
 1570 ταῖσι Bergkius: φασὶ L πολυξένοις Musgravius: πολυ-
 ξέστοις L 1572 ἀδάματον Brunckius: ἀδάμαστον L 1573 ἔχει
 Triclinius: ἀνέχει L 1574 ὄν: τὸν Hermannus, δός Nauckius
 1575 ἐκ καθαρῶν Madvicius, ἐκ καθαρῶν Meinekius. μολεῖν
 Hermannus 1578 τὸν r: τίν' L αἰὲν ἄπνον L pr. 1579
 ξυνομώτατον Elmsleius 1584 corruptus: ἐκείνον ἄρι β.
 Meinekius, κείνον τὸν ἄβιον β. Nauckius, alia alii. fortasse
 κείνον τὸν ἄνδρα 1585 κάπόνω r: καὶ πόνωι L 1588 ὄφη-
 γητῆρος r: ὄφ' (ἀφ' pr.) ἠγητῆρος L 1590 ὄδον r: ὄδον L
 1592 πολυσχίστων Heathius: πολυσχίσται L 1595 ἀφ' οὐ
 Brunckius: ἐφ' οὐ L μέσος Musgravius: μέσον L τούτον μέσος

Nauckius: τοῦ τε Θορικίου r et ut videtur L^s: τοῦδ' ορικίου L
 τοῦ τ' Ἐρικίου Meinekius, τοῦ τε τριχορόφου Schneidewinus
 1596 κἀπὶ λαίνου Canterus, καύτολαίνου Dobraeus 1597
 ἔλυσε r: ἔδυσσε L 1600 τῶ δ' r: τῶιδ' L ἐπόσιον r 1601
 πηγὴν LStephani μολούσα r, μολόντε D. 1602 βραχεὶ
 Reisigius ἐπέραναν Blaydesius 1604 πάνθ' ὄσ' εἶπ'
 ἔδρων πρὸς ἡδονὴν M.: παντὸς εἶχε δρωῖτος ἡδονὴν L 1605
 ἀργὸν οὐδὲν r ἐφίετο r: ἐφείετο L 1608 περόντ' ἔκλαον D.
 ἀνέεσαν r: ἀνείεσαν (ἀνήεσαν L¹) L 1609 παμμυγεῖς Nauckius
 1614 τὴν δύσπονον τήνδ' Blaydesius 1619 varie tempta-
 tus. τὸ λοιπὸν ἤ. τὸν βίον δ. Elmsleius, τὸν λοιπὸν ἤ. βίον
 ἐκδιάξετον Meinekius, τὸν λοιπὸν ἤ. τοῦ βίον δ. Suida ducē
 Froehlichius: τὸ λοιπὸν (τὸν λοιπὸν r) ἤδη βίον διαξέτον
 L 1622 οὐδ' εἴ' Turnebus: οὐδέ τ' L 1625 εὐθιῶς D.
 1626 Hermanno praeunte Lehrsius del. κάλει r πολλάκις
 Blaydesius 1627 sq. τί μέλλομεν; χῶρει Nauckius 1632
 ἀρχαίαν suspectum: ἀρθμῖαν Wecklinus, ἀρκίαν LSchmidtius
 1635 μέλλης r: μέλλεισ L νέμης FG Schmidtius 1636 οὐκ
 (οὐδ' Bergkius) ὄκνον μέτα Bothius: οὐκ οἴκτον μέτα L 1640
 τλάντε D. φρενὶ r: φέρειν L versum del. Nauckius 1641
 μηδ' r: μὴ μ' L 1644 μανθάνειν Reiskius 1646 εἴτ' ἀστακτὶ
 Blaydesius, εἴτ' ἀκασκα Nauckius 1647 στείχοντες Nauckius
 1648 ἐξαπείδομεν suspectum: πάλιν στραφέντες εἶδομεν Nauckius
 1650 ἐπισκεπῆ Rauchensteinius 1652 ἀνασχέτον L pr. 1658
 αὐτὸν r: αὐτῶν L 1659 ἐξήραξεν Maehlyus, ἐξέφλεξεν Blaydesius
 1662 διστὰν Madvicus ἀλάμπετον L^s, ἀναύγητον Piersonus
 1663 ἀνήη Brunckius: ἀνήη L 1664 ἀλγεινὸς r: ἀλγεινῶς L
 1669 φθόγγοι σφε r: φθόγγοις δὲ L 1670 αἶ αἶ ed. Glasg.
 1745: αἶ αἶ φεῦ L ἔστι νῶν r: ἔστιν νῶιν L 1671sq. οὐ τὸ
 μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πάθος ἔμφυτον ἀλαστόρων ἐν δαιμόνων στε-
 νάζειν vel tale quid requirit Nauckius 1672 ἄλαστον L 1673
 ὥτινε Badhamus: ὥτινι L 1675 παρεύρομεν Hartungus, ἀπελαύ-
 σαμεν Arndtius 1676 παθόντε Brunckius Cobetus: παθούσα
 (παθοῦσα pr.) L 1677 ἔστιν μὲν Hermannus: οὐκ ἔστι μὲν L
 1678 ἐν Canterus: εἰ L 1680 μήτε νοῦσο: ex schol. Reisigius,
 dubitanter tamen, similia alii 1682 φερόμενον Kunhardtus,
 φερόμεναι Hermannus: φαινόμεναι L 1683 ὀλεθρία r: ὀλε-
 θρίαν L 1684 βέβηκε r: βέβηκε L 1685 πόθι γὰρ Heim-
 soethius 1689 πατρὶ D.: πατρὶ ξυνθανεῖν γεραῖωι L 1693
 διδύμα τ. ἀρίστα Triclinius, διδύμο τ ἀρίστω Nauckius: δίδυμα
 τ. ἀρίστα L 1694 τὸ παρὸν Sallierius apud Heathium Nauckius

καλῶς Elmsleius: καλῶς φέρειν χρῆ L 1695 μηδὲν D., μηδ' ἔτ' Bellermannus qui φέρειν χρῆ tuetur: μηδ' L ἄγαν Burtonus: ἄγαν οὕτω L 1696 κατάμεμπι' L^a: κατάπεμπι' L ἀπέσβη schol. MSchmidtus: ἔβητον L, ἔβήτην Elmsleius 1697 τοι add. Hartungus (= αἰαῖ φεῦ) ἦν τις r: ἦν τις ἦν L 1698 ὁ μηδαμὰ Brunckius: ὁ μηδαμῆι L quae sequuntur vitio adfecta sunt: δὴ φίλον ἦν φίλον Brunckius, δῆτα φίλον φίλον Firnhaberus. an δῆτ' ὄφελον φίλον? 'quod nunquam debebat iucundum esse, iucundum erat' 1699 ὁπότε (ἕως Heimsoethius) γ' ἔτ' αὐτὸν Arndtius, ὀπηνίκα' αὐτὸν M. 1702 γὰρ ὦν Hermannus, θανὼν Elmsleius, περ ὡδ' Meinekius, alia alii: γέρων L 1703 τᾶδε Triclinius: τάδε L 1709 ἀνὰ Hermannus: ἀει L 1710 δακρυῶν r Reisigius: δάκρυον L 1712 τόσον Arndtius: τοσόδ' L 1713 quae post ἄχος sequuntur ἰὼ μὴ γὰς ἐπὶ ξένασ θανεῖν ἐχρηζες ἀλλ' ut e v. 1705 lacunae explendae causa inlata del. D.; qui servant, varie corrigunt (μὴ del. Nauckius) 1715 πότμος ἔμ' Nauckius post πότμος quae sequuntur αὐθις ὡδ' ἔρημος ἄπορος (= 1735) del. Lachmannus 1718 ἐπαμμένει Hermannus: ἐπιμένει L τὰς add. Hermannus τὼ πατρὸς ὡδ' ἐρήμω D. 1722 λήγεται' ἤδη τοῦδ' (= μηδ' ἄγαν οὕτω) Hermannus 1725 ῥέξομεν r: ῥέξωμεν L 1728 ἐγὼ r: ἔγωγε L 1729 τὰδ' add. L^z 1733 ἐπενάριζον Elmsleius: ἐνάριζον L 1734 πῆ r Halmius: ποῖ L 1736 ἄξω r 1739 sq. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῶν Hermannus (τὰ σφέτερα Heimsoethius): ἀπεφεύγετον σφῶν L 1739 ἐφευγε Heimsoethius, cf. quae disputat RKlotzius Jahresber. 1883. XXXVI. III. p. 359 1741 ὅπερ νοεῖς Graserus: ὕπερνοεῖς L 1744 ἐπεῖχε Wunderus, ἐπήει Bothius: ἐπέει L 1745 ἄπορα Wunderus, ἕτερα Meinekius: πέρα L 1746 ἐλαχέτην Elmsleius: ἐλάχετον L πέλαιος ἔλαχε (ἐλάχεται' poterat) ἄτας Blaydesius 1747 del. D. 1748 αἰαῖ D.: φεῦ φεῦ L μὴλωμεν r, μένωμεν Schneidewinus: μέλωμεν L 1749 τίν' ἔτι με Hermannus: τί με L 1751 παύετε θρηῆνον r Nauckius 1752 ξύν' ἀπόκειται Reisigius, ξενία κείται Meinekius, νῆξ ἀπόκειται (ἐπίκειται Wecklinus) Martinus, ξυννπόκειται Wilamowitzius hom. Unters. 325: ξυναπόκειται L 1754 προσπίτνομεν r: προσπίττομεν L 1755 χρεῖαν Brunckius 1757 καὐταί Meinekius 1758 ἀλλ' οὐ θεμιτόν Bothius, ἀλλ' ἀθέμιστον Nauckius: ἀλλ' οὐ θεμιστόν (eraso σ) κείσε μολεῖν L 1764sq. κακῶν—ἄλυπον Hermannus. ἄσλον Wecklinus, ἄδρον Nauckius 1766 ἔκλυε L 1768—79 del. Nauckius, 1777—79 Ritterus 1771 ἰόντε Naberus

1772 τοῖς ἡμετέροισιν ὀμαίμοις Meinekius 1773 δράσω τὰδ' ἐγὼ
 RKlotzius. si quid mutandum, καὶ τὰδε δράσω oonici possit.
 ὀπόσ' Porsonus, ἄσσ' Nauckius: ὄσ' L 1775 ἔρρει r: ἔρρεισ L
 1776 οὐ Hermannus: οὐ γὰρ L 1777 μηδ' Elmsleius: μήτ' L
 ἐπὶ πλειῶ r: ἐπιπλειῶ L 1778 θρηῆνον r: θρηῆνον L

ANTIGONA.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. 3 ἀνήρηται: ἀνήρ-
 τησεν ἐαυτήν Wecklinus 8 Μαίονα ex Homero Nauckius:
 αἰμονα L, μαίδονα L^a, μαίμονα r

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ. 5 Λαοδάμαντος ex Apollodoro Brunckius:
 λαομέδοντος L

V. 1 κοινὸν suspectum: κλεινὸν Wecklinus, μούνον MSchmid-
 tius, qui λοιπὸν poterat 2 sq. conclamati: ἄρ' ἔσθ' ὃ τι Ζεὺς D.,
 ἄρ' οἶσθα δὴ Ζεὺς Meinekius. ἄρ' οἶσθ' ὃ τι ζῆ Turnerius. ἐλ-
 λειπὸν D.: ὀποῖον L ζώντοιιν ORiemannus ἄρ' οἶσθά πού τι
 (οἶσθας ἐν τι Nauckius) τῶν ἀπ' Oιδ. κακῶν, ὀποῖον οὐ Ζεὺς
 v. ε ζ. τ.; Heimsoethius, ἄρ' οἶσθ' ὃ τι Ζεὺς νῶν ἐτι ζώσαιν
 τελεῖ, ὀποῖον οὐχί τ. ἀπ' Oιδ. κακῶν; Nauckius, ἄρ' οἶσθ' ὅτι
 Ζεὺς τ. ἀπ. Oιδ. κακῶν οὐκ ἔσθ' ὀποῖον οὐχί νῶν ζ. τελεῖ; Paleius
 4 ἀτήσιμον (ἄτης μέτα Iohnsonus, ἀτήριον Brunckius, ἄτης γέμον
 Hermannus) D.: ἄτησ ἄτερ L loco desperato Oedipus nondum
 exstitit 6 εἰσόπωπ' ἐγὼ φίλων (φίλων Morstadtus) Todtius,
 versum abesse malit Nauckius 7 καὶ νῦν τοιοῦτ' Naberus
 8 τὸν τύραννον Nauckius 10 τάξ' ἐχθρῶν Blaydesius 'ne sic
 quidem versus placet' Nauckius 13 δύο L^a: δύο L 18 ἤδη
 schol. Piersonus: ἠιδεῖν L 23 sq. σὺν δίκη χρησθεῖς δικαίῃ
 interpretationem eludunt necdum probabiliter emendata sunt:
 σὺν δίκη χρηστοῖς δικαίῃ FGSchmidtus, similia alii, Ἐτεοκλέα
 μὲν σὺν δίκη (ἢ δίκη Schneidewinus, ὡς λόγος D., ὡς νόμος
 Kayserus) κατὰ χθονὸς ἔκρουσε Iacobus, v. 24 del. Wunderus
 29 ἀκλαντον ἄταφον r: ἄταφον ἀκλαντον L 30 θησαυρὸν
 suspectum: γλυκὺ ἔρμαιον ex schol. Heimreichius Beitr. p. 9
 εἰσορῶσι vir doctus apud Burtonum: εἰσορῶσι L versum de-
 lendum censet Nauckius 31 sol Schaeferus 33 τοῖσι Hea-
 thius: τοῖσ L 34 προκηρύξαντα, ξα in litura pro το vel ττο, L
 40 ἡ φάπτουσα schol.: ἡ θάπτουσα L, unde εἰδ' ἄπτουσα Por-
 sonus ἄπτουσ' ἂν ἡ λούουσα Nauckius 42 ποῦ γνώμης r 43
 ἄθρει vel ὄρα pro χερί requirit Meinekius 44 ἡ L^a: εἰ L 45

καὶ τὸν σὸν D., τὸν καὶ σὸν MSchmidtius: καὶ τὸν σὸν L ἔγωγε
 τὸν ἑμὸν, τὸν σὸν ἢν σὸν μὴ θέλης Nauckius 46 del. veteres
 critici 48 μ' add. Brunckius 51 ἐπ' αὐτοφώρων Turnerius
 53 διπλοῦν πάθος L^z 56 αὐτοκτονοῦντε Coraë: αὐτοκτενοῦντε L
 57 ἐπαλλήλοιη Hermannus: ἐπ' ἀλλήλοιη L δαίωιν χειροῖν Nauckius
 58 δ' add. L^r 60 καὶ κράτη Axtius 63 ἔπειδ' ὀθοῦνεκ'
 Wecklinus κρεισσόνων L^a: κρειττόνων L 70 ἔμοῦ γ' ἂν
 ἀσμένης Lehrsius. praestat fortasse ἔμοῦ γ' ἂν ἡδέως ΔΡΩΧΗC
 μετὰ, scil. πρᾶσσοις 71 ὅποια Triclinius 76 σὺ δ' Elmsleius:
 σοὶ δ' L 77 τὰ τοῖς θεοῖς Turnerius 78 ἐγὼ νιν Blaydesius
 80 ἐγὼ δ' ἤδη ex schol. AemCastellanus 83 μὴ 'μοῦ Schaeferus
 πότιμον: βίον L^z 86 πολλὸν suspectum: μᾶλλον Porsonus, πολλὸ γὰρ
 Blaydesius 89 μάλισθ' HStephanus: μάλιστ' L 91 μὴ add.
 L^z 93 ἐχθαρῆ L^r: ἐχθρανῆ L 94 vix sanus: ἐχθρα Κνίcala
 προσκείσει Δίκη Lehrsius, προσκείσει κάσει (κάτω LDindorfius)
 D. 96 πείσομαι γὰρ οὖν Elmsleius 100 ἀελίου L pr., ἀελίοιο
 L^a, unde ἀελίοιο κάλλιστον Bothius 104 βλεφαρίς Nauckius
 105 ὑπὲρ r: ὑπερ L 106 Ἀργόθεν ἐκ Hermannus, Ἀργολικὸν
 Blaydesius, Ἀπιόθεν Ahrens, alia alii: ἀργόθεν L an Ἰναχόθεν?
 108 ὄξυτέρω schol., r: ὄξυτόρω L ὄξυτόνω Blaydesius, ὄξυ-
 κρότω Nauckius 110 sqq. ἡμετέρω L¹: ἡμέρα L γῆ D.: γαι L δε —
 Πολυνείκους Scaliger, probabilis δν — Πολυνείκης servans ante
 ὄξέα dipodiae lacunam Erfurdtius statuit (110—116 = 127—133):
 quem secuti ἀγαγὼν θούριος Boeckhii, ὄρσεν (ἤγαγε Nauckius):
 κείνος δ' Martinus, alia alii supplent 113 γῆν — ὑπερέπτυη D.:
 γᾶν — ὑπερέπτα L ὧς (ὡς L) del. Hermannus. αἰετὸς ὧς γῆν
 ὑπερέπτυη cum Blaydesio Nauckius 116 κορύθεισιν L^a: κορύ-
 θεισιν L 117sq. φονόσαισιν ex schol. Boeckhii: φονίαισιν L
 119 στόμα suspectum: πόλισμ' Nauckius, σκέπασμ' malit M. 122
 τε καὶ Triclinius, τό τε Blaydesius, καὶ πρὶν Wolffius: καὶ L
 124 ἀμφὶ φῶτ' Schenkelius MSchmidtius 125 sq. ἀντιπάλον —
 δράκοντος L^a: ἀντιπάλαι — δράκοντι L 128 εἰσιδὼν r: εἰσιδῶν L
 ἐπιδῶν Nauckius 129 φεύματι πολλῶ Blaydesius. προσνισσομένους
 r: προσνισσομένους L 130 καναχῆς ὑπεροπλίαις Dorvillio prae-
 eunte Vauvillerius, καναχῆ θ' ὑπερόπτιας Emperius: καναχῆς
 ὑπεροπτίας L ὑπερόπτιας L^a) 134 ἀντιτύπη Triclinio praeunte
 Porsonus: ἀντίτυπα L (ἀντιτύπως Lⁿ) 138 ἄλλα Erfurdtius: ἄλλα L
 μὲν in litura L^a: de L non constat, τὰ Διὸς ex scripturae vestigiis
 Wolffius εἶχε δ' ἄλλα τάλαντ' (τὰ τοῦδ' Wecklinus) Hensius,
 audaciora alii temptant 139 ἄλλα δ' Erfurdtius: ἄλλαι τὰ δ' L
 140 δεξιόχειρος L pr. 149 ἄρτι χαρεῖσα (φανεῖσα MSchmidtius)

Blaydesius 151 *θέσθε* L corr.: *θέσθω* L, unde *πᾶς* (τις Kvíčala)
νῦν θέσθω Hensius, *χθὼν νῦν θέσθω* conl. M. *χρῆ νῦν θέσθαι*
 Nauckius *λησμοσύναν* Brunckius: *λησμοσύνην* L 153 *παννύ-*
χίσις r: *παννύχοισ* L *ἐλελίχθων* L²: *ἐλελίξων* L 154 *Βάκχιος*
 Bothius: *βακχεῖος* L 156 *Μενοικέως* D.: *μενοικέως νεοχμὸς* L
 157 *νεοχμοῖσι* D.: *νεαραῖσι* L 158 *τίνα* r: *τινὰ* L *ἐλίσσαν*
 Johnsonus: *ἐρέσσαν* L 162 *πόλεος* r: *πόλεωσ* L 167 *εἶθ'*
αὐθις Reisigius 168 *τοὺς κείνου* (sic r) *τότε* Brunckius
 169 *ἐμπέδους* Reiskius 171 *παίσαντες*: *αἰς* L² pro duabus
 litteris elutis 178 *πᾶσαν suspectum*: *ταγὸς* Nauckius Blay-
 desio praeunte, qui *πρόμναν εὐθ. πόλεωσ.* an *πόλεος εὐθ.*
τροπίν? *εὐθύνων* L²: *εὐθύνω* L 180 *ἐγλησας* Elmsleius:
ἐγλεισας L 182 *μείζων* L^r *αὐτοῦ* r: *αὐτοῦ* L 187· *χθονός*:
πόλεωσ superscr. L¹ 190 *τοὺς φίλους ποιούμεθα*, quibus
 verbis imaginis vim non posse non infringi Gomperzius monet,
 dubium insuper est an post οὗτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ
χθονός *θειμήν* *ἐμαντῶ* circulum quem dicunt vitiosum efficiant:
 licet incerta sit correctio, *πλοῦς καλοὺς ποιούμεθα* ad traditam
 scripturam proximè accedit 191 *τήνδ' ἄξω πόλιν* (vel *τῆσδ'*
ἄρξω πόλεωσ) Schneidewinus 193 *τῶν* r: *τῶνδ'* L 195
δόρει r: *δορί* L, *χερί* L² 196 *ἀφαγνίσαι* r: *ἐφαγνίσαι* L 197
ἔρδετα LDindorfius 198 *Πολυνείκη* D.: *πολυνείκην* L 203 *ἐκ-*
κεκήρηται τάφω Musgravius, *ἐκκεκηρῶχθαι λέγω* e Diog. L. 4, 64
 Nauckius: *ἐκκεκηρῶχθαι τάφω* L 206 *αἰκισθέν τ'* r Madvicus:
αἰκισθέντ' L 210 *ἐξ ἐμοῦ* L² r: *ἐκ γ' ἐμοῦ* (e v. 207) L
 211 sq. nondum expediti. *κᾶς τὸν* D.: *καὶ τὸν* L, quod qui servant
 aut *σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει* corrigendum censent (*σὸν ταῦτα δράσεις*
 Nauckius) aut *Κρέον* (r: *κρέων* L) in *ποιεῖν* (Martinus) mutan-
 dum aut *δρᾶν τὸν τε δύσνονν* pro *τὸν τῆδε δύσνονν* scribendum
 (MSchmidtus) 213 *πον πάρεστί* (vel *πον μέτεστί*) *σοὶ* D., *σοί*
γ' ἐνεστί *πον* CWinckelmannus, alia alii: *πού τ'* (γ' Erfurdcius)
ἐνεστί σοὶ L 215 *πῶς ἂν* — *εἶτε* D., *ὡς οὖν* — *ἦτε* Schneide-
 winus, *καλῶς σκοποὶ νῦν ἔστε* Nauckius, alia alii: *ὡς ἂν* — *ἦτε* L
 217 γ' Brunckius: *τ'* L 218 *ἄλλο* L¹: *ἄλλω* L 220 *τίς ἔστιν*
 Turnerius *οὕτω* r: *οὕτωσ* L 222 *τι κέρδος* Nauckius 223
σπουδῆς ὑπο Arist. rhet. 3, 14 et schol. 226 *vix integer*: *ὁδοῦ*
 (cum Blaydesio) *κνυλῶν ἐλιγμὸν* Nauckius 229 *μένεις αὐ'*: *μὲν*
εἰσ' αὐ' L, *μὲν εἰσ' αὐ'* L^r, *μενεῖς αὐ'* r *καὶ τὰδ'* — *ἄνδρός;* r
 231 *σχολῆ ταχύς* schol. 234 *κεῖ σοὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ* Erfurdcius,
φράσαι δ' (φράσεων Wecklinus MSeiffertus *versum* del. Goett-
 lingius 235 *δεδραγμένος* schol.: *πεπραγμένος* L (*πεφραγμένος* r,

πεπαρογμένος D.) 241 τί φοροιμάζει ex Arist. rhet. 3, 14 Bergkiius:
 εὐ γε στοχάζημι L κάποφάργγνυσαι D.: κάποφράγγνυσαι L 242
 δῆλος δ' εἶ Blaydesius σημαίνων ex schol. D.: σημαίνων L
 249 που L pr. 251 ἀρῶξ r: ἀρῶξ L 252 τις r: τίς L Keckius
 254 φάσμα Nauckius 258 ἔλκοντος Naberus 263 ἔφηνγε πᾶς
 τὸ μὴ D., ἔφηνγε (ἔφασκε Goettlingius) μὴ εἰδέναι Erfurdcius:
 ἔφηνγε τὸ μὴ εἰδέναι L 264 αἶρειν L²: ἔχειν L 267 μηδ'
 Blaydesius: μήτ' L 269 θ Nauckius: θς L 278 XO. add
 Triclinius 279 τοῦργον τόδ' ἦ olim Nauckius 280 καὶ με
 Seidlerus: κάμῃ L 284 ὑπερτιμῶντες r: ὑπερτιμῶντας L, unde
 πότερον ὑπερτιμῶντας ὡς εὐεργέτην; Nauckius, cui qui sequuntur
 versus quattuor suspecti sunt 287 δίκην τ' ἐκείνων Schneide-
 winus, καὶ γῆν κενώσων Naberus 291 σιγῇ κάρα σεῖοντες
 e Plutarcho Mor. p. 170 E Meinekiius 292 ὡς στέργειν ἐμέ in-
 terpolationem redolent: νῶτον δ. εἶχον εὐπειθεῖ φρενί lusit D.,
 probabilis Eustathii ope νῶτον δ. εἶχον εὐλόφως φέρειν poetae
 vindicat Nauckius, cuius commento hoc quoque favet quod quae
 nunc in L leguntur ὡςτέργειν (nam alterum σ ab L² additur) ipsa
 quoque e libro fluxisse veri simile est, in quo εἶχον*****ασφέρειν
 nec plura legi potuerint 299 βροτῶν L¹: βροτούς L 307
 ἐς r: εἰς L 313 sq. del. Bergkiius 314 σεσωμένους Weck-
 linus 315 τι δώσεις L¹ ut videtur: δεδωσεις L 318 δὲ r:
 δαί L 320 λάλημα (ἀλάλημα eraso ἀ) L, ἄλημα schol. λάλημα
 δεινὸν Burgesius. οἴμοι, λάλημ' ὡς δῆλον MSchmidtii 321
 τό γ' Reiskiius: τόδ' L 323 ᾧ δοκῆ: ᾧ δοκεῖ L, ἦν δοκῆ L¹
 δοκεῖν r: δοκεῖ L 324 κόμψενε τὴν δόκησιν Moschop. περὶ
 σχεδῶν p. 20. 62 326 δειλὰ schol.: δεινὰ L 327 τοι L¹:
 σοι L 328 ληφθῆ τε κἄν μὴ Blaydesius 334 πέρα Blay-
 desius 339 sq. ἀποτρύεται ἰλλομένων L² r: ἀποτρύετ' ἀπλο-
 μένων L 341 πολεύων r: πολεῦον (πόλεον pr.) L 342 κου-
 φονῶν τε Brunckiius: κουφονέων τε (κουφον ἕοντε pr.) L 343
 ἀμφιβάλων L¹ ἄγει L^a: ἔχει ἄγει L 345 εἰναλίαν r: ἐναλίαν L
 348 ἀριφραδῆς Erfurdcius ex Eustathio II. p. 135, 25 351
 ἔθειλξ' ὑπαί M.: ἔξεται L (ἄξεται r) 352 ἀδμήτα r 353 ἀνε-
 μόεν φώνημα Valckenarius, ἀμερόφρον νόημα Schneidewinus
 355 ἀγοράς M., cf. Seebassium de vers. lyr. ap. Soph. re-
 sponsione p. 50: ὄργας L 358 ὑπαίθρεια Boeckiius, διαίθρεια
 Musgravius, ἐναίθρεια Helmkius: αἰθρεια L 361 μόνον L¹,
 μόνον Nauckius: μόνωι L 362 φύξιν Meinekiius. ἐπάξεται
 suspectum: ἐπεύξεται Heindorfiius Meinekiius, ἐπάσεται Schneide-
 winus, πεπάσεται Wecklinus, ἔπραξέ πα ex schol. MSchmidtii

363 ἀμηχάνων L^r: ἀμηχάνουσι L, unde μυρίους (poterat ἀνηριθμούς)
 Nauckius, ἑυσίους vel simile quid MSchmidtius 365 δεινόν τι
 Heimsoethius, τοῖόν τι MSchmidtius 367 τοτὲ L 368 παραι-
 ρῶν correctione valde dubia D., ex contrario γεραίρων Reiskius,
 τ^r ἀείρων Schaefero praeunte Schneidewinus, post ὑψίπολις
 plenius distinguentes (360 post παντοπόρος itidem Passovius):
 παρείρων L, quod servari poterit, si sententia quae verbis ποτὲ
 μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει continetur recte considerata
 mediam adsumptionem requiri intellexeris, ut tale quid poeta
 scripsisse videatur: νόμοις παρείρων σθένος θεῶν τ' ἔνορκον
 δίκαν 'homo, cum leges imperium (nos die ausübende Gewalt)
 iurisiurandi religionem connectit, modo mali modo boni studio
 trahitur' 370 ἑυσίπολις Iernstedtius 373 μήτ' ἐμοὶ r: μήτε
 μοι L μήτ' ἐμοιγ' ὀμέστιος Blaydesius 375 ὅς κἀν' ἔρδει
 Meinekius 376 sq. εἰ δαιμόνιον — πῶς δ' εἰδῶς Reiskius
 378 μὴ οὐ τήνδ' εἶναι Hermannus 380 κἀν (vel καῖ) δυστήνον
 Meinekius 382 βασιλείοισιν ἄγουσι Triclinius, βασιλείοις ἀπά-
 γουσι Boeckhius: βασιλείοις ἄγουσι L 384 ἦ add. Brunckius
 386 εἰς δέον r D., εἰς καιρὸν Nauckius: εἰς μέσον L 387 πρού-
 βην L^r: ἐξέβην L, unde ξύμμετρ' ἐξέβην Bergkius 390 ποτ'
 ἔλθειν Blaydesius, δεῦρό μ' Wecklinus: aut ἦκειν aut δεῦρό
 γ' scribendum censet Meinekius 391 οἷ' ἐχειμιάσθην Turnerius
 392—394 spurios iudicat M., suspicionem Nauckius movit 392
 ἦ γὰρ ἄτοπος MSeyffertus. ἐλπίδαχα L, ρὰ add. L^r 395 καθη-
 ρέθη anonymus diar. class. 17, 58: καθευρέθη L 403 ξυνίης r:
 ξυνίεισ L 404 ἰδῶν Brunckius: ἰδον L 405 ἀρ' L, ως superscr.
 L^r 406 ἠρέθη L^r schol.: εὐρέθη L 407 ἐνόμην Kvíčala 408 τὰ
 δεινὰ κειν' Meinekius 410 εὔ: αὖ Reiskius 411 ἀπήνεμοι
 Turnerius, ὑπήνεμον ὀσμὴν Keckius Naberus 412 βάλιοι Ste-
 phanus: βάλῃ L 413 κινῶν r, νεικῶν Nauckius, κεντῶν Hensius:
 κείνον L 414 ἀκηδήσοι Bonitzius: ἀφειδήσοι L 420 ἐν δ' r,
 σὸν δ' Blaydesius: ἔνθ' L 423 πικρῶς Bothius 429 διψίαν
 φέρει L^r, διψάδ' ἐμφέρει D.: διψανὶ ἐκφέρει L 434 πρόσθεν r:
 πρόσθε L 436 ἄμ' D.: ἀλλ' L 439 πάντα τὰλλ' Blaydesius
 441 σέ τοι Blaydesius 443 τὸ μὴ οὐ post Hermannum Nauckius
 444 οἷ θέλεισ r Blaydesius 447 ἤδησθα Cobetus: ἠιδεισ τὰ L
 448 ἤδη Brunckius: ἠιδειν L ἐμφανῆ L^r: ἐκφανῆ L 451
 ξύνεδρος Blaydesius 452 τοιούσδ' — ὄρισεν Valckenarius:
 εἰ τοῦσδ' — ὄρισαν L. versum del. Wunderus 455 θνητὰ
 φύνθ' ὑπερδραμεῖν Nauckius 458 ἐγὼ οὐκ r: ἔγ' οὐκ L
 459 φρόνημα languere critici observarunt 460 ἐξήδη

Brunckius: ἐξήιδειν L 462 πρόσθεν: πρόσθε L αὐτ' r
 467 ἠνσχόμην r: ἠίσχόμην L 465—468 gravibus vitii
 adfecti, quae qui expedire conati sunt, facere non potu-
 erunt quin aut insuper lacunam statuerent (D.) aut ver-
 sum quartum delerent (Turnerius) aut fortioribus uterentur
 remediis (Nauckius MSchmidtus). vulnus ense recidendum
 rati Kvíčala Wecklinus ipsi quoque sinceræ parti non pe-
 percerunt: etenim si quid in his sanum, quidni serve-
 mus, ut fere restituatur: οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου
 τυχεῖν παρ' οὐδέν· ἄλλος ἄλλο δ' οὐκ ἀλγύνομαι 471
 δῆλον Nauckius 472 τῆς παιδός suspectum: an πεφνυκός? 474
 πίπτει Boeckhian 478 ἐκπέλει vix genuinum: οὐ γὰρ οὖν
 πρόπει Blaydesius. fort. οὐ γὰρ ὠφελεῖ 483 καὶ σεσηροῦσαν
 γ. Nauckius, κελσδεδορκυῖαν γ. MSchmidtus 484 ἢ τὰρ' ἐγὼ
 Elmsleius 486 ὀμαιμονεστέραις, erasis ισ, L, ὀμαιμονεστέραις
 schol., r 487 ἐρκέλιον r: ἐρκίλιον L 490 τόνδε κηδεῦσαι τάφον
 Metzgerus. fort. conl. h. f. 535. 771. Ai. 1394 τοῦδ' ἐπιπαῦσαι
 τάφον scribendum 494 μηδέν ὀρθὸν Turnerius 497 τί L 500
 ἀρέστ' εἴη Elmsleius 504 ἀνδάνειν r: ἀνδάνει L 505 ἐγκλήσοι
 Schaeferus, ἐγκλήσοι Erfurdio praeunte D.: ἐγκλείσοι L 506. 7
 del. Iacobus 507 δρᾶν add. L^a 509 ὑπίλλουσι r: ἰπίλλουσιν L
 513 καὶ ταύτου γεγώς Turnerius 514 δυσεσεβῆ r: δυσεσεβῶν
 (ἡμ corr.) L. versus vix sanus: ἐκείνῳ δ. τίνεις (νέμεις schol.)
 γ. Blaydesius 516 εἶ τοι r, σύ τοι Nauckius: εἶ τοῖς
 L 519 ὁμῶς M., idem strictim Kvíčala Sitzgsb. d. k. Ak.
 XLIX. II. 479: ὁμῶς L τοὺς νόμους ἴσους L^z, quod vulgatur
 520 λαχεῖν ἴσα (vel ἴσον) Bergkian 521 κάτω ὅτιν: κά-
 τωθεν L^z 523 οὐτουννέχειν L, θ add. L¹, του in τοῖς
 corr. L^z 525 νεκρούς Nauckius 527 δάκρυ' (δάκρυον
 schol.) εἰβομένη Triclinius: δάκρυα λειβομένα L, δάκρυον λειβο-
 μένη ThCGSchneiderus Wexius 528 ἡμερόεν MSchmidtus 531
 ἢ κατ' L 535 τὸ μ' εἰδέναι L 536 εἶπερ ἦδ' ὁμορρο-
 ροθῶ Nauckius: εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ L 538 σ' add. L^z
 541 ποιουμένη r: ποιουμένην L 551 δῆ, καὶ γέλωτ' ἐν σοι D.:
 δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ L 552 σ' ἔτ' r: σε τ' L 557 μὲν τοῖς r,
 μὲν σοὶ schol. Hartungus: μέντοι ex μὲν γοῦ L¹ 560 ὠφελεῖς
 Dobraeus 563 βλάστη Schaeferus: βλαστῆ L 565 καὶ σοὶ,
 καὶ delete, L πράσσειν κανῶς Herwerdenus 567 μέντοι
 Brunckius: μὲν σοι L 568 οὐ μὴ κτενεῖς Nauckius. νυμφεῖα r:
 νυμφια L 569 εἰσι χἀτέρων D. 571 νίεσι r: νιάσι L 572
 AN Aldus: ΙΣ. L Αἴμων r: αἴμων L 574. 76 XO. Boeckhian:

ΙΣ. L 569. 572. 571. 574 (deletis 570. 573) disponit
 Nauckius, ceterum cum L 572. 574. 576 Ismenae tribuens
 575 ὁ λύσων Nauckius. ἔφν r. μόνος Nauckius, κρηεῖ Mei-
 nekius: ἐμοί L 578 sq. εὖ δὲ τάσδε χρῆ γυναικας ἴλαι
 μηδ' ἀνειμένας ἔαν (ἔαν ἀνειμ. MSchmidtus) D., ἐκδέτας δὲ
 χρῆ γ. εἶναι τάσδε μ. ἀν., quod praestat, MSeyfferto praeunte
 Engelmannus: ἐκ δὲ τοῦδε (τάσδε pr.) χρῆ γυναικας εἶναι
 τάσδε μηδ' ἀνειμένας L 580 πτήσσουσι Nauckius, φρίσσουσι
 Naberus 585 sq. ἐπιπλήθος ἔρπον (ἔρπων corr.) L. γε-
 νεᾶς ἐπ' ὄλεθρον Hartungus 587 ποντίαις Elmsleius,
 πόντιον Schneidewinus: ποντίαις (L^a: ποντίας pr.) ἄλός L 589
 Θρήσσαισιν Ellendtius: Θρήσσησιν L. ἔφαλον Bergkius. ὅμοιον
 ὥστε ποντίας οἶδμ' ἄλός, πνοαῖς ὅταν Θρήσσησιν — ἐπιδράμη ῥοαῖς
 Meinekius 590 sq. δυσάνεμοι (δυσανέμω Iacobsius) στόνω
 βρέμουσιν Bergkius Linwoodius 593 sq. nondum persanati. τὰ
 suspectum: ἀρχαῖ' ἄρα Meinekius οἶκων vitiosum: κλύων
 Wecklinus πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις D.: πῆματα φθιμένων L,
 unde πῆματα φθιτῶν (φθίντων dubitanter D.) Hermannus,
 πῆματ' ἰφθίμων Bergkius 597 ἐρείπει (ἐρίπει L): ἐπείγει
 MSeyffertus 599 ὕπερ L 600 δ ex schol. add. Her-
 mannus, eodem usi ἐτέτατο MSchmidtus, ἐσχάτας ὕπερ ῥ.
 ἐτέτατο Kvičala. ἐσχάτας θάλος ῥ. Nauckius, alia alii 601
 κατ' r: κατ' L 602 ἀμᾶ r: ἀμαῖ L κοπίς Iortinus: κόνισ L
 σκιᾶ κόνισ ex schol. Heimreichius Beitr. p. 10 603 φρενῶν τ'
 ἀνοια καὶ δόμων ξρινός Nauckius 604 τεάν suspectum: τὰν σάν
 Triclinius, σὰν ἄν Wecklinus, τίς σάν Nauckius δύνασιν L¹:
 δύναμιν L 605 κατάσχη r. ἀνδρῶν ὑπέρβασις ἄν (ἄν παρ-
 βασία Nauckius) κατάσχοι Meinekius 606 sq. πάντ' ἀγρῶν
 οὐτ' ἀκάματοι σκεδῶσιν (φθίνουσιν Wecklinus) M.: παντο-
 γήρωσ (e v. 608: πανταγήρωσ r Schneidewinus, παντοθήρωσ
 Bambergerus) οὐτ' ἀκάματοι θεῶν L οὐτ' ἄκοποι θεῶν νιν
 (= 613) D. 608 ἀγήρωι L pr., ἀγήρωσ corr. 612 ἐπι-
 κρατεῖ Koechlyus 613. 14 οὐδὲν ἔρπει et ἐκτός ἄτας e vv.
 618. 625 inlata arbitratur D. πάμπολις vix sanum: πάμ-
 πολὸ γ' Heathius, παμπαδῖς Bergkius, παντελὲς Lindemannus
 Hartungus, πλημμυελὲς Wecklinus, quorum moliminum discrepantia
 docet de universa sententiae interpretatione minime inter viros
 doctos constare 616 ὄνασις Brunckius: ὄνησις (ὄνησιν pr.) L
 620 σοφία L¹: σοφία L 623 ἔμμεν Brunckius: ἔμμεν' L 625
 ὀλίγιστον Bergkius: ὀλίγοστον (οσ in ωσ mutato) L 628 quae
 post ἀχνύμενος sequuntur τῆσ μελλογάμου νόμφησ del. Tri-

clinius 530 λέξεων L 633 θυμαίων L^z, δυσμενῶν
 Meinekius 635 μοι r: μου L 637 ἀξιόσεται Musgravius:
 ἀξίως ἔσται L 638 μείζον r 640 ὀπισθεν r: ὀπιθεν L
 643 ἀνταμώνονται r: ἀνταμόνονται L 645 φιτύνει Brunckius:
 φντεύνει L 646 αὐτῷ r: αὐτῶι L. πόνους: πέδας L^z probante
 Meinekio 648 φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεις D., τὰς φρένας σὺ
 γ' ἡδονῆ Meinekius, alia alii: τὰς φρένας (φρένας γ' Triclinius)
 ὑφ' ἡδονῆς L 652 sqq. vitiis laborant: ἢ λέχος κακόν vel
 simile quid requirit Meinekius, ἀποπτύσας δ' ὥσει τε (postea
 ἀλλὰ στογγήσας ὥστε) idem conicit. τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἔλκος
 μείζον; ἀλλ' ἀποπτύσας τὴν παιδ' — νυμφεύειν μέθης Nauckius
 656 πάσης r: πάσας L 658 ταῦτ' L^a: ταῦθ' L 659 τὰ γ'
 Erfurdcius: τὰ τ' L. ἐνγενῆ, superscr. συγγενῆ, L 663—667
 post 671 transponit Seidlerus 664 ἦτοι 'πιτάσσειν Doederlinus
 τοῖς κρατόνουςιν νοεῖ L, τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ L 666 στήσειε L^z:
 στήσει L 672 δὲ: γὰρ L^z 673 πόλεις r: πόλις θ' (τ' L^z) L
 πόλεις τ' ὄλλ. ἡδ' ἀναστάτους Nauckius (ἡδ' r) 674 συμμάχον
 Reiskius, κὰν μάχη Heldius: συμ μάχη L (σὺν μάχη r) 676 πει-
 θαρχία r: πιθαρχία L 678 γυναικῶν Eustath. II. p. 759, 39. Por-
 sonus 680 del. Bergkius Meinekius, 679. 80 Heimreichius Beitr.
 p. 18. 681 κεκλήμεθα r: κεκλήμεθα L. εἴ τι μὴ φρενῶν βεβλάμμεθα
 Hartungo Schaefero praeuntibus Nauckius 684 ὄσ' r: ὄσσ' L
 κτημάτων L¹: χρημάτων L 685 λέγεις r: λέγησι L 687
 λέγοιτο Wunderus, similia alii. versum del. Heimreichius
 Beitr. p. 15, qui scholii ope v. 685 ὄπως σὺ δὴ λέγεις ὀρθῶς
 conicit 688 σοῦ L, σοι L¹ 690 sq. nondum expediti: unius versus
 post 690 defectum D. indicat, 691 Nauckio suspectus 692
 ὑπὸ σιότη Blaydesius 694 ἀναξιωτάτη r: ἂν ἀξιωτάτη L 696
 αὐτῆς r: αὐτῆς L 697 ὠμιστῶν r: ὠμιστῶν L λύκων L^z 698
 μήθ' r: μήδ' L 699 τιμῆς r: τιμαῖς L, στήλης L^z. τυχεῖν Brunckius
 700 ἐπέροχεται suspectum: ἐπιροθεῖ Nauckius, περιτρέχει conic.
 M. 701 ἐμοῦ L pr. 703 ἐνυλεία John-onus 706 δ
 φῆς σὺ Blaydesius. ἔχειν r: ἔχει L 707 αὐτῶν (ἀσπῶν
 Nauckius) εὐ φρονεῖν Priscianus inst. gr. XVII, 157 708
 abesse malit Nauckius 710 ἦ r: εἶ L 712 παρὰ θεί-
 θροισι r: παραρροεῖθροισι L 715 αὐτως L, οὕτως L corr.
 ὅστις ἐγκρατῆ L¹: εἰ τις ἐγκρατεῖ L 717 τὸ πλοῖον Hermannus
 718 καὶ θυμῷ D.: θυμῶι καὶ l. vera scriptura nondum reperta:
 εἶκε δῆμῳ dubitanter Meinekius, qui pergīt μετάστασιν τίθον,
 εἶκε μύθῳ Martinus, alia alii. post 712—717 ἀλλ' εἶκε καὶ σὺ
 exspectes 721 πλέων r: πλέω L 725 αὐτοῦδ' L. διπλῆ Hermannus:

διπλῶν L (διπλᾶ r) 726 οί: οι (superscr. ab L¹ ἡϊ) L, unde ἡ
 Schneidewinus. τηλικοῖδε L 728 μηδέν γ' ὁ μὴ δίκαιον ex schol.
 Turnerius 729 ἡ τοῦργον Hilbergius 731 οὐ τᾶν Schneide-
 winus 734 ἀμὲ r: ἄ με L 735 τὰδ' L^a 736 ἡ 'μοι χρη' r:
 ἡ μοι χρη' L με Dobraeus: γε L πόλεως Nauckius 739 καλῶς
 γ' ἐρήμης Blaydesius: καλῶς ἐρήμησ γ' L 740 ταῖς γυναιξί
 Turnerius 747 οὐ τᾶν ἔλοις Porsonus, οὐκ ἂν λάβοις
 Nauckius: οὐκ ἂν ἔλοισ L 748 ὁ γοῦν r: ὄγ' οὖν L 756. 57
 post 749 transp. Engerus 757 μηδέν κλύειν r: μηδὲν λέγειν L
 751 ἡδ' L. εἰ δ' οὖν θανεῖται Nauckius 758 ἄλληθες r:
 ἄλληθῆσ L 759 χαίρων ἔτι Dobraeus. δεινάσεις: δ' ἐννάσεις L,
 δ' pro alia littera L^z 760 ἄγετε r, ἄγ' ἄγε Wecklinus, ἄπαγε
 Turnerius 761 θνήσκῃ r: θνήσκει L 763 οὐδαμὰ r:
 οὐδαμᾶι L σύ τ' οὐκέτι Blaydesius 765 μάλινη schol.:
 μάλινος L ξυνῶν L, συνῶν L¹ 766 ἀνήρ r: ἀνήρ L 767
 βαρύσ in litura pro βραχύσ L, βαρύ Turnerius 769 τῶ
 δ' — τὰδ' Blaydesius D.: τὰδ' (τὰ δ' r) — τὰδ' L 770 αὐτῶ D.:
 αὐτὰ L κατακτεῖναι r: κατακτεῖναι L 771 τήν γε L¹: τήν
 δὲ L. λέγεις L: λέγοισ L¹, cui varietati si quid tribuendum,
 εὔ γὰρ ἂν λέγοις conici possit, cf. O. C. 647 μέγ' ἂν λέγοις
 δώρημα 774 πετρώδει L¹: πετρώδη L πέτρα νιν Nauckius
 775 sq. nondum expediti: ὅσον ἄγος Blaydesius, ὡς ἄγος φεύγειν,
 μόνον¹ προθεῖς, ὅπως μίασμ' ὅπ. πόλις aut ὡς ἄγος φεύγειν
 προθεῖς v. 776 deleto D. (φεύγειν iam Hartungus) 778 ποῦ L
 782 ὅς ἐν r: ὅστ' ἐν L. πλεύμοσι M. conl. fig. Sophocleo 856 N.
 (678 D.), vv. 7. 15: κτήμασι L 786 τ' ἀγρονόμοις: πατρονόμοισ L pr.
 789 σέ γ' Nauckius: ἐπ' L 790 ὄδ' L 791 sq. ἀδίκῳ . . . λῶβᾶ
 Badhamus Mnem. n. s. X, p. 352 797 ἐκτὸς ὀμιλῶν D., qui si tale
 quid scriptum fuisse ex iis quae sequuntur νῦν δ' ἤδη γὰρ καὶ τὸς
 θεσμῶν ἔξω φέρομαι concludi recte disputat (cf. Bonitzium,
 Beitr. II 364), τῶν μεγάλων παρ Διὸς εἰρχθεῖς θεσμῶν con-
 icere poterat: πάρεδρος (δρ in litura litterarum ργ) ἐν ἀρχαῖσ L,
 unde τῶν μεγάλων ἀρχιπάρεδρος Meinekius, alia alii 804 παγ-
 κοιτήν Wolffius: παγκοίταν L 810 sq. πάγκοινος Blaydesius:
 παγκοίτας L 811 αἰδασ L 814 ἐπινύμφειος D., ἐπὶ νυμφείοις ex
 schol. (λείπει θύραις ἢ κοίταις) Bergkius: ἐπινυμφίδιος L.
 οὐχ ὑμεναίων ἐγκληρον, οὐδ' Morstadtius 822 θνητῶν Ἰαίδην
 (Ἰαίδην) D.: θνατῶν αἰδαν L. ζῶσα — Ἰαίδαν del. Hensius,
 at vide quae ad 836 sqq. dicentur 828 ὄμβροι Musgravius:
 ὄμβροι L 830 οὐδαμᾶι L 831 τέγγει r: τάκει L. δ' Bothius: θ' L
 παγκλαύτοις r: παγκλαύτοισ L 834 θεογεννήσ suspectum: καί

Θειογενής (Θείον τε γένους Nauckius) ex schol. Wieselerus,
 καὶ θεῶν γέννημ' Turnerius 835 θνητογενεῖς r: θνητογεν-
 νεῖς L 836 φθιμένω L¹: φθιμένα L τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρο
 λαχεῖν μέγ' ἀνοῦσαι praeunte praesertim Hermanno D.: μέγ'
 ἀνοῦσαι τοῖς ἰσοθέοις (corr. Nauckius) ἔγκληρα (corr. Schaeferus)
 λαχεῖν ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν (verba ζῶσαν — θανοῦσαν
 om. r) L Hermanniana transpositio minus probanda quia nec
 quid μέγ' ἀνοῦσαι significet extra dubitationem ponit (itaque
 Meinekii quoque καίτοι φθιμένα μέγ' ἀνοῦσαι σοὶ corrigentis
 correctio nulla est) nec systematis sex versus 817—822 conti-
 nentis rationem habet, verbis ζῶσαν — θανοῦσαν ultro proscriptis,
 quae quominus recte percipiuntur lacuna obstat aut ante τοῖσι
 aut post λαχεῖν indicanda. ceterum monendum videtur ζῶσαν
 cum ζῶσα v. 821 quamvis non eodem antisystematis loco, vi-
 cino tamen positum responsionis vinculo connecti. μέγα κῦδος vel
 tal. quid pro μέγ' ἀνοῦσαι requirit Nauckius 840 οἰχομένην Mar-
 tinus: ὀλομένην L 843 πολυκτιήμονος Nauckius 844 κρηναί r: καὶ
 κρηναί L 846 ὕμ' r: ὕμ' L 847 οἶα r: οἶα L. οἶοις Triclinius:
 οἶοισιν L 848 ἔργα Hermannus, ἔργμα Nauckius: ἔργμα, i. e. ἔργα, L
 849 ποταίνιον L¹: ποτ' αἰνείου L 851 ἔτ' οὐς' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ'
 οὐσα ex parte Boeckhio et aliis praeuntibus M.: οὐτ' ἐν βροτοῖσιν
 οὐτ' ἐν νεκροῖσιν L 855 πολύν vitiosum: πολὺ r, πάλιν D., ποδοῖν
 Schneidewinus, μόρω Bonitzius, alia alii 856 ἐκτίνας r:
 ἐκτείνεις L ἐκτελεῖς Donaldsonus. πατρῶαν δ' ἐκτίνας τιν'
 ἄταν Blaydesius 857 ἔμνασας Blaydesius 858 οἶτον r
 Brunckius: οἶκτον L τριπάλαιστον οἶτον Reiskius, τριπλοιστόν
 οἶκτον Hermannus 860 sq. non integri. ἀμετέρον δόμου
 Blaydesius. πότμον κοινοῦ Λαβδακίδαισιν Hensius 863 μα-
 τροῦαι r: πατρῶιαί L 864 κοιμήματά τ' r: κοιμήματ' L. αὐτο-
 γέννητ' Turnebus: αὐτογέννητ' L 865 ἀμῶ Triclinius: ἐμῶ L
 δυσμόρον schol., r: δυσμόροι L 869 ἰῶ r: ἰῶ ἰῶ L 870 τιμῶν
 Morstadtio, qui τάφων coni., praeunte M.: γάμων L 872 σέβειν
 μὲν εὐσεβεῖς θέμις (εὐσεβῆς νέκυσ Keckius) Nauckius, σέβας μὲν
 εὐσεβεία τι Turnerius 873 sq. κράτος πέλει — οὐδαμᾶ λέγω
 Nauckius 876 sq. ἐρχομαι τὰν πνυμάτων (τάνδε πνυμάτων Reiskius)
 ὁδόν D.: ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν L 880 τα-
 λαίνα L³: τάλαινα L, ταλαίνα L² 884 χρειή Dawesius:
 χρει' ἦι L λέγων Vauvillerius 885 ἄξειθ' r: ἄξεσθ' L
 κατώρουχι (κατωρουχεῖ) Nauckius 887 ἄφριτε r: ἀφρίτε L χρῆ
 D., λῆ Nauckius: χρῆ L 888 νομφεύειν Reiskio praeunte
 Morstadtio: τυμβεύειν L 894 φερρέφασσ' (ex φερρέφασσ') L,

Περσέφασσ' r 895 *λοισθία γὰ r: λοίσθι' ἀγὼ L* 905—912 del. Iacobo, qui 905—913 secl., praeunte Kvíčala. 904—920 Lehrsius, 900—928 D. 907 *ἂν ἠρόμην r: ἀνηρόμην L* 911 *βεβηκότων* Arist. rhet. 3, 16 912 *βλάστοι* Arist.: *βλαστοῖ L* 918 *παιδείου r: παιδίου L* 920 *θανόντων — κατασκαφάς r: θανάτων — κατασφαγὰς L* 922. 23 del. Nauckius 927 sq. *μὴ πλείω καὶ πάθοιεν non dum expedita: μὴ μείω κ. πάθοιεν* Vanvillerius, *μὴ πλείω καὶ ἂν πάθοιεν* Meinekianus qui Trach. 631 comparat, *μὴ πλείω κ. πάθωσιν* Turnerius. fort. ΑΛΠΩ, cui favet aliquantum L, in quo est *ἀμαρτάνουσιν* 928 *ἐνδίκως L^s: ἐνδίκωσ L* 929 sq. *ἀνέμων ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν (vel τήνδ' ἐπέχουσιν)* Hermanno praeunte D.: *ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆσ ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν L* 931 *τοιγάροι καὶ D., τοιγὰρ ταύτην* Blaydesius: *τοιγάροι τούτων L (τοιγὰρ τούτων r) τοῖσιν r: τοῖσ L* 933. 34 choro tribuit Lehrsius 935. 36 utrum Creonti (ut L) an choro sint tribuendi schol. ambigit, huic tribuunt r Boeckhianus 939 *δῆ r: δῆ γὰ L* 941 del. D., corrigere alii maluerunt, velut *τὴν βασιλειδᾶν* Winckelmannus. *λεύσσετε Θήβης τὴν κοιρανιδᾶν μούνην λοιπὴν* Emperius 943 *εὐσέβειαν* Triclinianus: *εὐσέβειαν L* 949 *καὶ post καίτοι add.* Hermannus 950 *χρυσορρύτους* Triclinianus: *χρυσορρύτους L* 951 *ἀλλ' ἄ r: ἀλλὰ L* 952 *ὄλβος* Erfurdianus: *ὄμβρος L* 955 *ὄξύχολος* Scaliger: *ὄξυχόλωσ (ὄξυλόλωσ pr.) L* 960 *ἀνθηρόν τε μένος* verba vix sana: *ἀνθηρόν τι (ἀνθηρόν τὸ Schneidewinus) μ.* Brunckianus, *ἀτηρόν τε μ.* Nauckianus 961 *ψάων τὸν θεὸν suspectum: an ex Homero σεύων restituendum?* 962 *γλώσσας* schol. Reiskianus 965 *τ' post φιλαύλους add. r, δ'* MSeiffertus. *ἠθέριξε* Musgravianus 966 *κνανεῖαν σπιλάδων (τεναγέων* Meinekianus) Wieselerus: *κνανέων πελάγεων πετρῶν L (πετρῶν* Brunckianus deleverat). *διδύμασ πέτρασ* Schneidewino praeunte Wecklinus 967 *ἰδ'* Triclinianus: *ἠδ' L.* *Θρηκῶν ἄξενος* Boeckhianus, alia alii supplent: *θρηκῶν L* 970 *Σαλμυδησός r: σαλμυδισσός L.* *ἀγχίπολις r D.: ἀγχίπολις L* *ἄγχουρος* Meinekianus: vide tamen 981 sq. 973 *ἀραχθὲν* Wunderus: *τυφλωθὲν L* 975 *ἄτερθ' ἐγγέων* Hermannus, *ἀραχθέντων* Lachmannus: *ἀραχθὲν ἐγγέων L* *ἀραχθὲν . . . τυφλωθέντων ὑφ' αἰμ.* malit Nauckianus 980 *ματρὸς r: πατρὸς L* 981 sq. *ἀρχαιογόνοιο — Ἐρεχθεΐδα* D. *ἄντας* vitiosum: *ἀγχῆσ* Blaydesius, *ἄνθησ* Turnerius 984 *θυέλλαισιν D.: θυέλλῆσιν L* 987 *ἔσχον ὄπα* Bergkianus, *ἔσχον, ὦ Ζεῦ* Meinekianus 994 *τήνδ' ἐναυκλήρεις* Valckenarijus: *τήνδε ναυκλήρεισ L* 998 *σημεῖα τῆσ ἐμῆσ r: τῆσ ἐμῆσ σημεῖα L*

999 *ολωνοσκόπον* Nauckius 1000 *ἴν' ἡμῖν* Naberus. *οὐρανοῦ λιμήν* Herwerdenus 1002 *βεβαρβαρωμένως* Wecklinus, *βεβαρβαρωμένα* Vsenerus 1013 *σεμνῶν ὀργίων μαγεύματα* Nauckius 1021 sq. non unum vitium alunt, cf. *Keckium Osterprogr. Husum.* 1882 p. 8. 1022 *λίβος* Blomfieldus 1025 *οὐκέτ' ἔστ' r: οὐκ ἔστ' L* 1027 *ἀκῆται* Wunderus: *ἀκεῖται L. ἀκίνητος r: ἀίνητος L*, unde *ἀνίατος possis* *πέλη L¹: πέλει L* 1029 *τῷ θανόντι e v.* proximo *invasit: τῷ φρενοῦντι* Nauckius, alia alii 1035 *ἄπρατος* HStephanus, *ἄγεστος* Nauckius *τῶν δ' ὑπαὶ γένους* *genuinam speciem exuerunt: τοῖσι δ' ἐν γένει* Nauckius et similiter iam Hermannus, *τοῖς δ' ὑπαργύροις* Torsticus *κοῦδὲ μαντικῇ ἄπρατος ὑμῖν· τῶν δὲ συγγενῶν ὑπο D.* 1036 *κἀκπεφόρτισμαι* L corr. 1037 *τὰπὸ Σάρδεων* Blaydesius Nauckius: *ταπροσάρδεων L, τὸν superscr. L¹* 1040 *οὐδ' εἰ r: οὐ δὴ L* 1042 *ὡς r: ὡς L* 1042 sq. aut *τοῦτο δὴ παρήσω* aut *τοῦτο μὴ παρῶ τῷ* requirit Blaydesius 1049 *τί γνῶμα* Nauckius 1051 *πλήστῃ L* 1056 *τὸ δ' αὖ τυράνων* Hartungus. *αἰσχροκερδίαν r* 1057 *ψέγων* Keckius 1065 *τρόχους* Erfurdus: *τροχούς L. ἥλιον τελεῖν* Winckelmannus: *ἥλιον τελεῶν L* 1068 *βαλὼν: βάλλειν (βάλλων L¹) L* 1069 *κατοικίας r*, unde *ψυχὴν ἀτίμως (ψυχὴν ἀτίμως τ' Bergkii)* *ἐν τ. κατοικίας* Bothius 1071 *ἀνοσίως* Wakefieldus 1080—1083 del. Wunderus 1080 *ἔχθρα* Reiskius. *συνταράζονται* Bergkii 1081 *corruptus. καθήγισαν* Burtonus. *ὄσων ἀπάργματ' ἢ κύνες καθύβρισαν* Turnerius 1083 *ἐς πόλον* Nauckius 1089 *γλώσσαν r: γλώτταν L* *ἡσυχαιτέραν* Schaeferus: *ἡσυχωτέραν L* 1090 *ὧν νῦν φέρει* Brunckius, *ἢ νῦν φέρειν* Schneidewinus: *ἢ νῦν φέρει L* 1091 *ἀνήρ L* 1092 *ἐπιστάμεσθα r: ἐπιστάμεθα L* 1096 *εἰκάθειν* Elmsleius: *εἰκάθειν L* quae sequuntur nondum emendata sunt. *δὲ L, τε L¹* 1098 *Κρέον r: λακεῖν (λαβεῖν Neuius) e v.* 1094 L 1102 *καὶ λέγεις* Nauckius. *παρεικαθεῖν* Elmsleius: *παρεικάθειν L* 1105 *καρδίας r: καρδίαι L* 1108 *ἴτ' alterum add. Triclinius, εἴ' ὀπάονες* mavult Nauckius, *ἀνιτ' con. M.* post 1110 lacunam indicat Hermannus, 1111—1114 vetus lacunae supplementum esse Bergkii putat 1111 *δόξα τῆδ' ἐπεστράφη r: δόξαι τῆδ' ἐπεστράφην L* *δόξαν ὧδ' ἐπεστράφην* Turnerius 1114 *ἢ σώζοντα τὸν βίον r: ἢ τὸν βίον σωίζοντα L* 1115 *Καδμεΐας D.* *ἄγαλμα νύμφας* Nauckius 1119 *Ἰταλίαν (r: ἰτάλειαν L)* suspectum: *Ἰκαρίαν* Erfurdus, *Κιδαλίαν* Bergkii, alia alii 1120 *παγκοίνοις r: παγκοίνους L* 1121 *Βαρχεῦ* Hermannus: *ᾧ βαρχεῦ L* 1122 *ὁ add. Mu-gravius. ματρόπολιν D.: μητρόπολιν L* 1123 *ναιετῶν D., ἐνναίων* Hermannus: *ναίων L*

ὄργων Triclinius: ὄργον L 1124 ρεῖθρον Triclinio praeunte
 Hermannus: ρεῖθρον L 1126 διλόφοιο D. 1129 στίχοισι Hesychie
 conlato D.: στείχουσι L et haec correctio et quae ab aliis
 prolatae sunt incertae (νάπας τ' ἔχουσι MSchmidtio praeunte
 Keckius) 1134 ἀβρότων Turnebus. ἐπιτῶν Hartungus 1135
 Θηβαίας Hermannus: θηβαίας L 1138 ἔκπαγλα τιμᾶς ὑπὲρ
 πασῶν D.: ἐκ πασῶν τιμᾶσι ὑπερτάταν L 1140 καιρός, ὡς (= παι
 Διός) Turnebus 1141 πάνδαμος D.: πάνδημος L πάνδημος ἀμὰ
 πόλις (= ὧ Ναξίαις, σαῖς ἄμα) Boeckhii ὑπὸ νόσον Mus-
 gravii 1144 Παρνασίαν r: παρνησίαν L 1147 χοράγ' r:
 χοραγὲ L. νυχίων Brunckius: καὶ νυχίων L 1148 φεγγάτων
 Nauckius 1149 Δίον MSeyffertus, Ζηνός Bothius: διός L
 1150 προφάνηθ', ὄναξ Bergkii: προφάνηθι ναξίαις (προ-
 φάνηθ', ὧ Ναξίαις Musgravii) L 1152 Θυρίασιν Boeckhii:
 θυρίασιν L 1156 στανί' suspectum: πάντι' ἂν Nauckius, ἂν
 τιν' Meinekii 1159 Nauckio suspectus 1160 ἐφροσώτων
 Blaydesii (qui pergīt βροτός): καθροσώτων L 1162 σώσας γὰρ
 Hartungus 1163 λαβόν τε r, λαχόν τε Naberus: λαβόντε L 1164
 θάλλων τε, eraso τε, L. οἴκοι δὲ θάλλων Nauckius 1166 προδῶ
 σῶμ' ἀνδρός M.: προδῶσιν ἀνδρός L οὔτι φήμ' ἐγὼ Meinekii
 Nauckius 1167 in L omissum ex Athenaeo 7 p. 280 b, 12 p. 547 c
 add. Turnebus 1170 τᾶλλ' ἄγω καπνοῦ σκιᾶς, versu seq. deleto,
 Turnebus 1175 ἀρτίχειρ Meinekii 1176 sq. del. Iacobus
 1177 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L. φόνου L¹: φόνου L 1178 ἦνεσας
 Turnebus 1179 τᾶλλα μὲν κλύειν Martinus 1182 περῶ
 Brunckius: πάρα L 1183 πάντες suspectum: γέροντες Hensius,
 ὄνακτες Schubertus 1184 Παλλάδος βρέτας Nauckius, Π.
 σέβας Dorschelii 1186 τε L, γε L¹ 1193 παρήσω L²:
 παρείσω L 1195 ἀλήθει' Hermannus: ἡ ἀλήθει' L 1197
 ἄκρον r: ἄκρων L 1200 κατασχεθεῖν Elmsleins: κατασχεθεῖν L
 1203 οἰκείας Nauckio suspectum: si quid mutandum, οὐ βειᾶς
 χθονός scribi possit 1204 εὐθύς Blaydesius 1208 μαθῶν L²
 Kvíčala 1209 ἄχμα Nauckius περισαίνει Schaeferus 1216
 χάσματος MSeyffertus, δώματος Turnebus 1218 φόβοισι κλέ-
 πτομαι Reiskii, θεοῖσι βλέπτομαι Turnebus 1219 sq. non-
 dum expediti: τὰδ' οὖν — κελύμασιν D., κελουμάτων Burtonus,
 ἐδρωμέν Neuius. ἐξ ἐτοίμου Keckius 1222 μιτώδει L¹: μιτώδη L
 1225 δύστηνον τέλος (vel γένος) Meinekii, δ. λάχος Bergkii
 versum del. D. 1226 στυγνὸν L^a: στυγνὸν L 1228 οἶον r:
 ποῖον L 1232 ξίφους L¹: ὄλωσ L ἀντειπῶν ἔπος D. versum
 del. Nauckius 1234 εἶθ' ὁ L²: εἶ L 1235 αὐτῶ r: αὐτῶι L

1236 μέσσον r: μέσον L *πηκτὸν* Nauckius 1238 ῥοήν: πνοήν
 schol. 1241 εἶν r, ξν γ' Heathius: ἐν L. ἐν γαλας μυχοῖς Nauckius;
 ἐν σκότον δόμοις malit M. 1248 οὐκ ἐξανήσειν Blaydesius
 1250 del. Meinekius D. 1251 ἔμοι δ' L 1256 ἔσθ' ὄπον Bergkius
 versus Nauckio suspectus 1259 sq. ἀλλοτριὰς ἄτης Musgravius:
 ἀλλοτριὰν ἄτην L 1265 ὅμοι Turnebus: ἰὼ μοι L 1266
 ξὺν μόρω r: ξνμ μόρωι L 1267 αἰαῖ αἰαῖ D.: αἰ αἰ αἰ L
 1270 ἰδεῖν: ἔχειν L^z 1273 τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ'
 ἔχων (με μέγα βάρος ἔχων Meinekius) Erfurdtius, τότε θεὸς τότ' ἄρα
 μέγα βάρος ἔχων Engerus 1276 ὦ r: ἰὼ L 1279 τάδε r: τὰ δὲ L
 1280 ὕψεσθαι L^r: ὕψεσθε L 1281 desperatus et potius cum Hei-
 landio delendus (ut 1301—1305 totidem versibus 1278—1283
 respondeant) quam corrigendus (τί δ' ἔστιν; ἢ κάκιον αὐ κακῶν
 ἔτι Pflugkius, alia alii) 1282 γ. τέθνηχ', ἢ τοῦδε γεννήτωρ v.
 Nauckius 1286 ὦ r: ἰὼ L 1287 λόγον L^m: λόγων (λόγωι
 pr.) L τίν' αὐδὰν θροεῖς Meinekius 1288 ἄνδρ' r: ἄνδρα L
 1289 τί φῆς, παῖ, τίν' αὐ λέγεις μοι νέον Boeckhio (et Engero
 qui τί φῆς, ὦ, τίν' αὐ) praeceuntibus Nauckius: τί φῆς ὦ παῖ
 τίνὰ λέγεις μοι νέον λόγον L 1290 αἰαῖ D.: αἰ αἰ αἰ L
 1297 ἀρτίως νεκρόν Wecklinus 1298 τόνδ' ἔναντα L^z: τὰδ'
 ἔναντία L 1301 sq. misere corrupti ἢ δ' r: ἦδ' L. ἦδε:
 ἢ δε L (ἢ δὲ L^r) ἦδ' ὄξυθῆκτω βωμία (vel πτώσιμος) περὶ ξίφεε
 Arndtius, ἦδ' ὄξυθῆκτω φασγάνω περιπτυνχῆς D. μύει (vel κλήει)
 κελ. βλ. Wieselerus 1303 λάχος Dobraeus Bothius: λέχος L
 αἰνὸν λάχος Blaydesius 1305 βάξιεις Heimsoethius, ἀράς Nauckius
 1307 καιρίαν L^z 1310 αἰαῖ add. Erfurdtius 1313 μόρων r: μόρωι L
 1314 εἰς φονὰς L^z 1317 ἰὼ μοι Erfurdtius 1319 ἐγὼ σ' ἔκανον
 Hermannus 1323 τάχιστ' Erfurdtius: τάχος L 1328 κρᾶ-
 τιστα γὰρ τάχιστα L^z 1334 τί L 1336 ἐρῶ, τοιαῦτα D.,
 ἐρῶ γῶ, ταῦτα FG Schmidtius, ἐρῶμεν, ταῦτα Hermannus (ἐρῶ
 μὲν r): ἐρῶ ταῦτα L 1339 ἐκποδῶν L, μ super κ ab L¹
 scripto 1340 σέ τ' r: σέ γ' L. κάκτανον Hermannus,
 ἔκτανον Musgravius: κατέκτανον L 1341 σέ τ' Hermannus:
 δε σέ τ' L. αὐ τάνδ' Seidlerus: αὐτὰν L 1342 πρὸς πότερα
 κλιθῶ Musgravio praeceunte Kayserus: πρὸς πρότερον (πότερον r)
 ἰδω πᾶι καὶ θῶ L. πᾶ καὶ θῶ ab Hermannō, πάντα γὰρ (qua L
 separato versu habet) a Wecklino delentur 1345 τὰν
 Brunckius: τὰδ' ἐν L 1346 πότμος δυσπάλαιστος Blaydesius
 1347—1353 del. Ritterus 1349 χρῆ δ' ἐς τὰ θεῶν D.: χρῆ
 δὲ τὰ τ' (γ' Triclinius) εἰς θεοῦς L

TRACHINIAE.

V. 1 φανείς: σοφῶν Froehlichius, σαφής Hensius. si correctione opus, ἀνθρώπων γένει malit M. 7 ναίονσ' ἔτ' Erfurdcius, ναίοντος Iernstedtius: ναίονσ' L. νυμφίων r: νυμφίων L. ὄνον: ὄτλον L^s 11 ἐναργής nonnullis suspectum: κεράστης Herwerdenus, ἐνόρξης MSchmidtius 12 sq. κύτει βούρωρος Strabo X, 458: τύποι βούκρανος L 17 ταῖσδε κοίταις Schneidewinus. versum del. Bergkius 23 θωκῶν L^a: θώκων L 24 ἦμην L^r: ἦμην L 24 sq. Dobraeo praeunte Schenkelius, 25 Hartungus del. 28 ξυστᾶσ' (ξυνστᾶσ' L) suspectum: ζεύξασ' Hensius, ζυγεῖσ' Nauckius. αλεῖ L 30 διαδεδεγμένη r: διαδεγμένη L 40 ὄποι Brunckius 42 ἀτόυ Hermannus: ἀτόυ L 47 ἔστειχεν, ἦν D. 46 48 del. Wunderus 57 δοκεῖν vix sanum: νέμειν τιν' ὄραν . . . δοκεῖς Nauckius 58 ἄρτι προσθρόσκει Froehlichius 66 φέρειν Valckenarius: φέρει L 67 μύθοις γ' r 69 ἄροτον r: ἄροτρον L 74 Εὐβοῖδα r: εὐβοῖδα L 77 ὄρας Dronkius: χώρασ L 79 ὡς ἦ r: ὡσ οἱ L μέλλει περᾶν Nauckius 80 sq. nondum expediti. quae post ἀθλον sequuntur εἰς τὸν ὕστερον del. D., 80 sq. in unum versum (ἦ τοῦτ' ἀνατλάσ βίοντον εὐαίαν' ἔχειν) conflata Nauckius, unum versum post 80 excidisse suspicatur Oerius 84 del. Bentleius 87 κατήδη Brunckius: κατήδην L. παρῆ Elmsleius: παρῆν L 88 εἶα Vauvillerius: εἶαι L 88 sq. del. Hermannus 90 μῆ οὐ Brunckius: μῆ L 93 πόθοιο L pr. 94 ἐναριζομένα vix genuinum: ἐπαναιρομένα Hensius, μεταμειβομένα Fechtius 97 τοῦτο καρῦξαι r: τούτωι καρῦξαι L 98 πόθι μοι πόθι μοι Porsonus: πόθι μοι πόθι μοι παῖσ L (πόθι μοι πόθι παῖσ r) 100 ποντίονσ L¹ lemma schol. ἀλῶνος Margoliouthus: ἀλῶνας L 101 ἀπείροις r: ἀπείροισιν L 102 κρατιστεύων πανόπια Nauckius 103 ποθονμένα suspectum: πονομένα Musgravius, πτοουμένα Meinekius, alia alii 108 τρέφουσαν Casaubonus: φέρουσαν L stropham 112—121 et antistrophum 122—131 sedes mutare iubet Hensius 114 ἐν add. Erfurdcius 115 βάντ' ἐπιόντα τ' ἰδη Erfurdcius, βάντ' ἐπιόντ' ἄν ἰδοι (ἰδοῖς Hen-ius) Wakefieldo praeunte Zippmannus: βάντ' ἐπιόντα τ' ἰδοι L 117 στρέφει Reiskius: τρέφει L 118 ὡσπερ r: ὡστε L 120 ἀναμπλάκητον schol., r: ἀμπλάκητον L αἶδα L 121 sq. ἐπιμεμφομένα σ' r: ἐπιμεμφομένασ L ἀδεῖα corruptum nec σε suspicione caret: αἰδοῖα Musgravius, σ' ἔδεισα Blaydesio praeunte Hensius 127 ἀνάλλακτα MSchmidtius 128 ἐπέβαλε r: ἐπέβαλλε L 129 sq. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰν (sic

Hermannus: *πήματι καὶ χαρᾶι* L, *πήμα καὶ χαρὰ* r) *πάσι κν- κλοῦσιν ἀλέν* ἄ. σ. κ. Nauckius 132 sq. *οὐτ' ἄμαρ οὔτε νῦξ* Meinekius, *οὐτ' ἀλέν ἄ νῦξ* Hensius, qui mox *οὔτε πλοῦτος* delet 135 *βέβαιε* r: *βέβηκε* L 139 *τάδ'* suspectum: *κεδ- ναῖσιν ἴσχειν* scholiorum ope Hensius, qui *καλαῖσιν poterat* v. huius fabulae 667 conlato, at sufficit fortasse *τάδ' ἀλέν* (cf. O. R. 1336 adn.) 141 *ἐπεικάσαι* Hermannus 143 *νῦν τ' r:* *νῦν δ'* L 145 *χώροισιν αὐτοῦ* (αὐτοῦ L: *χώροις, ἐν' αὐτοῦ,* Hermannus) *καὶ νιν* vitium alunt, emendatio incertissima: *χώροισιν, οὗ κἀει νιν* MSchmidtus, *χώροις, ἐν' αὐτὸ καῖον οὐ* (ἐν' αὐτ' *οὐκ αἰθρῖον* vel tale quid malit M.) Wecklinus, *ἐν' οὐ ψυχός νιν* Blaydesius, alia alii 146 *πνευμάτων μένος* (βία Schenkelius) *κλονεῖ* Heimsoethius. *κλονεῖν* L pr. 147 *ἐξάγει* Nauckius, *ἐκφέρει* Wecklinus 150—152 del. D. 150 *πρὸ τάνδρος* Turnerius 151 *αὐτοῦ r:* *αὐτοῦ* L 159 *πόλλ'* εἰς *ἀγῶνας* Margoliouthus, *πολλοὺς ἐπ' ἄθλους* Blaydesius *οὔτω* (οὔπω L) *φράσαι* Turnerius 161 *λάχους* Naberus *ὅ τι* Musgravius: *ὅτι* L 162 *χρεῖη* Brunckius: *χρεῖ' ἦ* (ει ex η) L 163 *διαιρετήν* r 164 *ἦνικα* Dawesius: *ἦνικ' ἄν* L 165 *ἀπειή* L¹: *ἀπήει* L *κάνιαύσιον* Brunckius: *κάνιαύσιος* L, quo servato *τρίμηρος* Wakefieldus 166—168 del. Dobraeus 166 *χρεῖη σφε* Brunckius: *χρεῖ' ἦσφε* L 167 *ὑπερδραμόντα* Wunderus Burgesius. *σὺν θεῷ τέλος* Margoliouthus 170 del. Wunderus 173 *ναμέρτεια* r: *ναμερτεῖα* L 174 *ῶ* Hensius: *ὡς* L 175 *ῶστ' ἐνδεῶς* M.: *ῶσθ' ἠδέως* L 180 *πρωτ' εὐαγγελῶν* Nauckius 187 *τοῦτο δ'* L pr. 188 *βουθερεῖ* suspectum: *βουθῶρω* ex Hesychio Wecklinus, *βουκερεῖ* Hensius. *πρὸς πολλοὺς* Hermannus: *πρόσπολος* L 189 *τόνδ'* L pr. 195 *οὐδ' ἐξ* Schneidewinus 196 nondum sanatus: *τὰ γὰρ ποθεῖν'* ἔ. ἔ. θ. EThomas, *τὰ γὰρ παρόνθ'* (τὰ γ. φίλων FG Schmidtus) ἔ. ἔ. *ποθῶν* Nauckius, *ὃ γὰρ ποθῶν* ἔ. ἔ. *κνρεῖ* Oerius, alia alii 198 *οὐχ ἐκὼν ἐκουσίοις* Nauckius 200 *ὄς:* *ὡς* L pr. 203 *ἐκτὸς αὐτῆς* Kvíčala 204 *ἀνασχὼν* L¹: *ἀνα- σχῶν* L 205 sq. nondum expediti: *ἀνολολυξάτω δόμος* ex schol. Burgesius: *ἀνολολύξετε δόμοις* L. (δόμοις) *ἀμελλόνυμφος* Erfurdus *ἀλαλαγαῖς* r, *ἀλαλαλαῖς* Schneidewinus: *ἀλαλαῖς* L 207 *ἀνὰ δὲ* Hensius 209 *Ἀπόλλω* D.: *ἀπόλλωνα* L 210 *παιᾶνα* *παιᾶν'* D.: *παιᾶνα παιᾶνα* L 214 *θεᾶν ἐλαφαβόλον* D. 216 *ἀείρομαι* Erfurdus: *ἀείρομ'* L *ἀείρομαι πόδ'* Hensius 218 *ἰδοῦ* alterum add. D. 219 *εἰσοῖ* *εἰσοῖ* D.: *εἰσοῖ μ'* L 220 *βακχίαν* Brunckius: *βακχεῖαν* L 221 *Παιᾶν* *Παιᾶν* D. 222 *ἰδ', ὡ φίλα γυναικῶν* D.: *ἰδε ἰδ' ὡ φίλα γύναι* L 226 *φρον-*

ρὰν Musgravius: φρουρά L. μὴ οὐ Hermannus: μὴ L 230
 κτήσιν suspectum: πρᾶξιν Nauckius, κατ' ἔργ' ὀνήσιμ' Hensius
 231 πρᾶξαντ' Hartelius 233 Ἡρακλῆ D.: ἠρακλία L 237 εὐβοῖς
 L 239 κραίνων Nauckius 240 εὐκταί r: εὐχαῖς L δόρει Wunderus
 D.: δορί L 243 ἐσθλαί vel χρῆσταί Blaydesius. ξυμφοραῖ L
 245 ἐξέλλεθ' αὐτῶ r: ἐξῆλεθ' (ἦ in ἦ mutato) αὐτῶι L 246 τὸν
 ἄσπετον Herwerdenus 247 ἀνήριθμον r, ἀνηρίθμων Wake-
 fieldus, ἀνήριθμος Erfurdtius: ἀρίθμιον (ἀρίθμειον pr.) L 250
 τῶ λόγῳ Margoliouthus 252 sq. del. Wunderus 253 ἐξ-
 ἐπλησεν r: ἐξέπλησεν L 254 ἐδείχθη L pr. τοῦνειδος r: τ'
 ὄνειδος L 255 αὐτῶ r: αὐτῶι L 256 τὸν οἱ κτιστῆρα
 (de oi cf. 650. 1233) M. Nauckio duce, qui τὸν αὐτόχειρα coni.:
 τὸν ἀγχιστῆρα L 264 sq. πολλὰ δ' ἀτηροῦ φρενί, λέγων
 χειροῖν μὲν del. Bergkii Iernstedtius 266 λείποιτο r:
 λίποιτο L 267 φανείς Hermannus: φώνει L ἀντ' Wunderus,
 ἐξ Nauckius: ὡς L 268 ὠνωμένος Elmsleius: οἰνωμένος L
 272 θατέρα r: θήτέρα L 273 ἔχων Wakefieldus. ἔδικε Meinekii
 277 μῶνον r: μόνον L 279 τᾶν Erfurdtius: τ' ἄν L 280 del.
 Deventerius 281 ὑπερχλιδῶντες L^a 286 ἐγὼ τε Wakefieldus 289
 φρόνει L^r: φρονεῖν L φρόνει σαφῶς ἤξοντα Hartungus, alia alii:
 primariae scripturae si fides, φρονεῖν λέγω σ' ἤξοντα conici
 possit 'iubeo te de coniugis adventu sine cura esse' 290
 πολλῶ, καλοῦ λεχθέντος, ἡδιστον Blaydesio praeunte Turnerius,
 ὄλον καλῶς l. Hensius 292 τὰ δὲ Scaliger: τῶν δὲ L 295 πολλῆσ'
 ἀνάγκη L. συντυχεῖν Margoliouthus. versum del. Wunderus 298
 ὄκνος Wakefieldus 300 χήρας Reiskius 301 sq. del. Hensius
 303 sqq. nondum expediti: χωρήσαντ' ἐγὼ (vel μοι) Erfurdtius,
 χωρήσαντα (μηνίσαντα Blaydesius) που Wecklinus. μὴ ποτ'
 εἰσίδοιμ' ἴσα — χωρήσαντ' ἔτι (quidni nomen aliquod velut ἄχη?)
 Hensius 305 del. GHMuellerus 306 τάσδ' r: τᾶσδ' L 308
 τεκνοῦσα L, τεκνοῦσα L^r, τεκνοῦσσα Brunckius 309 in πάντων
 Froehlichius necnon alii post eum offenderunt 312 πλείστον r:
 πλείστων L 313 vix sanus: φρονεῖν δοκεῖ μόνη (πλέον Blaydesius)
 Axtius 314 καὶ κρίνοισ r: κερῖνοισ L 316 σπορά τις r: σπορά
 τίς L. εἰπέ, τοῦ σπορά ποτ' ἦν; Hilbergius 319 ἦνυτον om. L pr.
 321 μὴ εἰδέναι r: μὴδέναι L εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαντῆς,
 τίς εἰ iis quae intercedunt deletis Nauckius 322 οὐ τ' ἄρα L
 322 sq. certam emendationem vix admittunt: ποῦ γὰρ διήσει
 γλ., ἦτις οὐδαμὰ (Hermannus: οὐδαμᾶι L) Wakefieldo praeunte
 Nauckius qui de interpolatione primus monuit, οὐ τᾶρ' ἀνοί-
 ξει γλ., ἦτις οὐδαμὰ Iacobsio praeunte Hensius 326 θακρυρ-

ροει eraso circumflexo L 328 καὴ μὲν αὐτῆ 'στ' (αὐτῆ 'στ'
 Hartungus, αὐτῆς omissio γ' Wecklinus) Heimsoethius, ἐκλιεν
 αὐτῆν· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε Hilbergius 329 ἡ δ' D.: ἡδ' L
 331 λότην — διπλῆν FG Schmidtus, ἄλλην — λότην Tri-
 clinius, λότην — νέαν D.: λότην — λότην L ἐξ ἐμοῦ Wun-
 derus 333 θέλεις r: θέλησις L 334 ἐγὼ τε r: ἐγὼ δὲ L
 εὐτρεπῆ Nauckius 336 τ' add. Erfurdtius, at recte videtur
 Hensius versu damnato pergere ὦν οὐδὲν εἰσήκουσας 337 ἐκ-
 μάθης Turnebus: ἐκμάθησις θ' L 338 corruptus: κάρτ' Wake-
 fieldus, τ. ἐγὼ γὰρ πάντ' ἐπιστήμων ἔφην Nauckius 339 τί δ'
 ἐστὶ τοῦ D., τί δ' ἐσθ' ὅτου Blaydesius. ἐπίστασαι L pr. 340 sq.
 οὔτε — οὔτε Blaydesius 343 ἡ' μοι Groddeckius: ἡ μοι L 344
 εἰργομαι Hensius 345 nondum expeditus: χῶ τι λῆς σημα-
 νέτω Blaydesio praeunte Nauckius, χῶ λόγος προβαίνεται Oerius
 346 ἀνῆρ Hermannus: ἀνῆρ L 347 δίκησις L 350 ἀγνοία r Her-
 mannus: ἀγνοιά L 351 λέγοντός τ' ἀνδρός L 356 οὐδ' r: οὐτ' L.
 ὕπ' L pr. (Duebnero teste) Herwerdenus, ἐπ' L corr. 356. 57 del.
 Wunderus 358 δ Erfurdtius, & Koechlyus. post hunc versum non-
 nulla excidisse Nauckii opinio est 359 εἰθ' ἡνίκ' Blaydesius, δ δ'
 ἡνίκ' Turnerius 360 ἔχοι r: ἔχη ex ἔχει L 363 τὸν ἐργάτην
 Oerio praeunte Wecklinus: τὸν εὐροτον L 364 πόλιν Lⁿ:
 πάλιν L 365 sq. vitiosi: καί νιν Brunckius, δόμους ἐς τούσδε
 idem, δ. πρὸς τούσδε Schneidewinus, ἦκει 'ς δόμους σοῦς τήνδε
 πέμπων Blaydesius, audaciora alii 367 μήτι Erfurdtius, μῆ
 σὺ Hartungus. τόδε L corr.: τόνδε vel τῶδε (τάδε Subk.) L 368
 ἐντεθέρανται D.: ἐντεθέρανται (prius *v* puncto notatum Subk.) L
 371 sq. del. Hensius 372 ὡσαύτως (ὡς αὐτως L): ἀρτίως Her-
 werdenus, ἐξ ἴσης Blaydesius 379 κάρτα Canterus: καὶ τὰ L
 κατ' ὄνομα Froehlichius 380 μὲν suspectum: γὰρ Reiskius
 γένεσιν r: ενεσιν (γενεσις L^r) L 381 καὶ κατ' ὄμμα —
 'καλεῖτο interpolatori tribuit Hensius. οὐδαμῶν L 382 βλάστας
 ἐφόρα Hertelius. οὐδ' ἀνιστορῶν Engerus 383 ὄλοιντο πάντες οἱ
 κακοί, μάλιστα δὲ Froehlichius Nauckius 384 μὴ πρέποντ' ἐσθλῶ
 κακά Nauckius, sufficit fortasse μὴ πρέποντά τω κ. 387 πνθοῦ
 Nauckius 388 νιν Brunckius: μιν L 389 ἄπο L 391 ἀνῆρ L
 394 del. Herwerdenus Hensius 396 κἀννεώσασθαι Hermannus,
 κἀνανεώσασθαι Wunderus: καὶ νεώσασθαι L πρὶν ἡμῖν κἀνα-
 κοινοῦσθαι ex schol. Blaydesius 397. 99 ΔΙ. r: ἀγγ L 398
 νεμεῖς ex schol. Nauckius 403 ἐρωτήσας Tyrwhittus: ἐρωτήσας' L
 401 sq. post 404 conlocat Nauckius ἐρωτήσας' servato 404 ὅ σ' r:
 ὅσ L. εἶπερ οἷσθ' ὅ σ' ἰστορῶ Blaydesius 408 αὐτ' r: αὐτ' L 408 sq.

abesse malit Nauckius 412 ποικίλας Tyrwhittus: ποικίλας^o L
 414 ἡ Elmsleius: ἦν L 418 δῆτ'; ΔΙ. οὐ φημι Brunckius: δῆπου.
 ἀγγ φημί L 419 vexatissimus: ἦν ὑπ' ἀγνοία στέγεις Reiskius,
 ἦν σύ γ' ἀγνοεῖν λέγεις Meinekius, alia alii sunt periclitati,
 ut saltem intellegi haec possent: de lacuna nemo cogitasse, ac tamen
 sermonis contextus talia fere verba flagitare videtur: οὐκ οὖν σὺ ταύτην,
 ἦν ὑπ' ἀγνοία σ' ὄρα στέγοντα δέσποιν', 'Ἡρακλεῖ συναόρον Ἰόλην
 ἔφασκες κτλ. in L littera ante ὄραϊσ erasa 421 ποίοισιν ἀνθρώποισι r
 422 ἐμοῦ κλύειν πάρα Bothius 424 ταῦτά γ' r: ταῦτ' L 425 κλύειν D.: ναὶ κλύειν L
 ταῦτά Elmsleius 431 ἤμουσεν r: ἤκουσεν L 432 κοῦχ ἡ r: κοῦχι L
 κοῦ Λυδῆ γυνή D. 433 ὁ τῆσδ' ἔρωσ μόνος Froehlichius, ὁ τῆσδ'
 αὐτῆς ἔρωσ Hensius: si mutatione opus, ὁ τῆσδ' ἔρωσ στραφεῖς
 malit M. 434 ἀνθρώπος Brunckius: ἀνθρωπος L 435 νοσοῦν τι
 ληρεῖν 'nugari dicendo mendacia' interpretatus HStephanus: νοσοῦντι
 ληρεῖν L 436 Οἰταῖον πάγον Blaydesius, λόφον praefert Hensius,
 qui mox ἐκκλέψης ἔπος coni. 440 πεφύκασ' Nauckius: πέφικεν L
 441 μὲν**ον L pr., erasis litteris το ut videtur 443 ὅτων θέλει Wakefieldus
 444 del. Wunderus 445 ab L omissum add. L² τῶμῳ τ' ἀνδρὶ Seidlerus,
 τῶμῳ γ' ἀνδρὶ Schaeferus: τῶι ᾧ τάνδρὶ L 447 μετ' αἰτίαι L
 (μεταίτιῳ r) 449 οὐκέτι L 451 αὐτόν Brunckius: αὐτόν L 453 πᾶν
 τάληθές r: πάντ' ἀληθές L 454 κέρδος ἐστὶν οὐ καλόν Hensius
 455 λήσεις r: λήσης L 463 ἐκτακεῖη Turnerius punctum super ν
 positum in L Subk.) 464 ὄντιρα r: ὄντιραι L 468 ἴτω Nauckius:
 φέτω L (prima litt. puncto notata Subk.) 469 εἶναι πρὸς ἄλλους
 Blaydesius 470 πιθοῦ D. 476 Ἡρακλῆ r: ἠρακλεῖ L, unde Ἡρακλεῖ
 εἰσηλθε Nauckius 478 δόρει Wunderus D.: δορί L 486 γυναικα
 τήνδε στέργε Blaydesius 487 ἐμπέδους Nauckius 488 sq. 'aptius
 post 478 locum obtinerent' Bergkius, del. D. 490 γ', quod add. r,
 om. L, unde νόσημ' ἐπακτόν Nauckius. ἐξαρούμεθα r: ἐξαιρούμεθα
 L 495 κενὸν L: κείνον L 498 νικῶσ' αἰ Wakefieldus 500 ἐδάμασσειν
 Blaydesius 501 αἰδαν L 502 Ποσειδάωνα r: ποσειδῶνα L 504 τίνες
 add. Hermannus 505 τίνες idem: τινές L. πᾶμπλακτα Blaydesius
 506 ἐξήνυσαν ἀθλ' ἀγώνων Wakefieldo praeeunte Nauckius 510 Βακχίας
 Brunckius: βακχίας L 514 ἰέμενοι r: ἰέμενοι L 519 sqq. ἀνάμιγδα
 μετώπων ἦν δ' ἄ. κ., ἦν δ' ὀλόεντα πλύματα Wunderus 520 ἦν δὲ
 L 526 nondum expeditus 527 τὸ δ' ἀμφινείκητον r: τὸ δ' ἀμφινείκητον
 L 528 ἐν' εἶδ', ἐν' ἀμμένει M.: ἐλεινὸν (ἐλεινὸν

Porsonus) ἀμμένει L 530 ὥστε r: ὥσπερ L. verba nondum persanata: ὥσπερ del. Nauckius, in πόρσω mutat Hensius 531 θροίει L pr. 534 φράσουσα r: φράζουσα L 536 L om., in marg. add. L^s 539 ὑπὸ (r?) Brunckius: ὑπο L 547 sq. τῇ μὲν ἔρπ. πρόσω, τῇ δὲ φθίν. Musgravius 548 sq. vitiosi, at ne de praecipua quidem vitii sede inter criticos constat: ὦν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὁ θάλαμος ἄνθος Meinekius, ὦν ἀφαρπάζειν φιλεῖ φῶς θάλλον ἄνθος, τῆς δ' ὑπεκτρ. πόδα (θάλλον cum Blaydesio, τῆς δ' cum Nauckio) Hensius, minus etiam probanda alii 551 καλήται r: καλεῖται L. ἔρ' ἢ Eldico praeunte Mehlerus, ἐρᾷ Hensius: ἀνήρ L 554 λύπημα corruptum, modo λυτήριον sanum sit: κήλημα Hermannus, χλίδημα Wecklinus, τέχνημα Blaydesius 555 ἀγρίον Wakefieldus, ἀχρίον Iacobsius, ἀλκαίον Hensius 557 παρὰ Brunckius: πάρα L 558 Νέσσον r: νέσον L. φονῶν Bergkii: φόνων L 561 λαίφεισιν r: λαίφαισιν L 562 sq. nondum expediti: τὸν πατρῶον ἠνίκ' ἐς δόμον Herwerdenus 564 ἦ D., ἦ 'ν Cobetus: ἦν L 566 vitiatus: παῖς ἐπιστραφεῖς χεροῖν (vel ἐπιστρέφας κάρα) Blaydesius, ὅμ' ἐπιστρέφας χεροῖν Hensius, qui ὅπλ' ἐπιστρέφας ex schol. poterat: sufficit tamen ἐπιβλέφας corrigere 567 πνεύμονας L¹ 568 ἐκπνέων Nauckius 570 πιθήη i. e. πίθη L corr.: πυθήη L 571 σ' add. r 573 ἐνέγκης Blaydesius. μελαγχόλου ἔβαψεν ἰοῦ Wunderus 576 ὡστ' ἔτ' οὔτιν' (ὥστε κοῦτιν' Turnerius, ὡς ἔτ' οὔτιν' Hensius) εἰσιδῶν Subkovius 578 μυχοῖς Wecklinus 579 θανόντος (et mox ζῶν) interpolatori tribuit Hensius. ἐγκεκλημένον D.: ἐγκεκλειμένον L 581 καὶ πεπειράσθω τάδε Blaydesius 582 καυὰς δὲ τέχνας Blaydesius 585 del. Wunderus, 584—587 D. 588 εἴ τις r: ἦτις L 591 προσωμίλημά πω Blaydesius 592 οὐδ' εἰ δοκεῖς r Lⁿ: οὐδοκεῖς L 593 ἄν γνῶμα: ἄγνωμα L marg., τὸ γνῶμα Lⁿ 595 ἀφίξεται olim Nauckius, ἐπέρχεται Hensius 596 sq. del. D. 602 τόνδε ταναῦφῃ Wunderus: τόνδε γ' εὐνοφῃ (ἀ super εὐ L^s) L 603 δώρημα τάνδρῃ, τῆς ἐμῆς ἔργον χερός Hensius 607 μῆθ' ἱρὸν ἔρκους MSchmidtus 608 φανερώς L pr. φανερόν ἐμφανῆς Triclinius 611 καιρίως στελεῖν Hensius 613 κλεινῶ κλεινὸν Nauckius 614 εὐθέως D., εὐμαρῶς Turnerius 615 ἐπὸν μαθήσεται Billerbeckius: ἐπ' ὅμμα θήσεται L 620 πρεσβεύα τέχνην Nauckius 621 οὐ τι r μὴ σφαλῶ, γίναι, ποτέ Turnerius 623 ἔχεις e v. proximo inrepsit: ὦν ἐφεῖς' Otto, ὦν θέλεις Wakefieldus 626 σεσωμένα Wecklinus 628 del. Nauckius. θ' om r 630 ἄλλ' ἔτ' ἐννέποις Blaydesius

631 πρῶν L, πρὶν L^u μὴ πρὸ λέγῃς σὺ Blaydesius 632 τὰ κείθεν L
 635 περιναϊτάοντες Turnebus 636 Μαλίδα Blaydesius. παρ
 λίμναν Triclinius: παρα λίμναν L 639 κλέονται Musgravius:
 καλέονται L 642 ἀχῶν Elmsleius: ἰάχων L 644 ἀλκαῖος
 κόρος Wecklinus: ἀλκμήνας τε κόρος L 645 σοῦται Blom-
 fieldus Elmsleius: σῦται L 648 παντᾶ Bothio praeunte D.:
 πάντα L 649 χρόνον παλαιὸν GHMuellerus 651 τάλαιναν D.:
 τάλαινα L 653 Ἄρης αὐ̄ στρωθεῖς Musgravius 654 ἐπίπονον ἀμε-
 ρᾶν Erfurdcius: ἐπίπονον ἀμέραν L 657 ποτὶ πόλιν Wakefieldus
 ἀνύσειε L^u: ἀνύσεις L 660 πανίμερος Mudgius: πανάμερος L
 661 sq. pessime corrupti. τᾶς πειθοῦς ἀγνίστρω Schneidewinus,
 τᾶς πειθοῦς συγκραθεῖς ἐνδυτοῖς Wecklinus, de quo iam D.
 cogitavit 662 προφάνσει D. incerta correctione: προφάσει L
 ἐπὶ προφάσει φάρους (= ἐπίπονον ἀμέραν) Hauptius 663
 π' ἀριστερὰ (ἐστραμμέν'?) M., καιροῦ πέρα Hensius: πέραι-
 τέρω L 665 τί δ' ἐστὶ δεινόν; εἰπέ, τ. Οἶν. Turnerius 670
 ἔργων ἀδήλων Blaydesio praeunte Nauckius. si quid mutan-
 dum, ἄβουλον ἔργον scripserit M. τῶι L 672 ἦν Erfurd-
 tius: ἄν L 673 μαθεῖν L¹: λαβεῖν L (ex 670) 675 εὐέρον
 Valckenario praeunte Lobeckius: εὐείρω L 677 τῶν ἐκτός
 Herwerdenus αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 678 nondum expeditus: re-
 quiratur quale quid Froehlichus temptat καὶ ψήχεται κατ'
 ἔδαφος 679 μᾶσσον' Blaydesius 680 sq. verba Κένταυρος
 — γλωχῖνι Nauckius del. 684 del. Wunderus 685 τ' add. r
 686 θερμῆς r: θερμησ L 687 ἕως νιν Elmsleius: ἕως ἄν L
 689 vix sanus: κατ' οἶκον ἐν μυχοῖς Axtius, τὸν πέπλον ἐν δό-
 μοις Heimsoethius, κατ' οἶκον ἐνδυτὸν D. 691 κᾶθηκα r:
 καθῆκα L 693 φάτιν suspectum: φάσμα δέρομαι ex schol-
 (φάντασμα) Nauckius, δέρομαι θεάν Blaydesius. an δέρομαι
 τι φάσμ' cf. D. ad O. R. 332 696 del. Dobraeus προῦ-
 χριον r: προῦχρειον L 698 κατέψηται r: κατέψηται L 700
 ἄν βλέπειας r: ἐκβλέπειας L 704 Βακχίας r: βακχείας L
 708 ὑπο ex schol. Nauckius: ὑπερ L 710 μεθ' ὕστερον L
 712sq. abesse malit Nauckius 715 χῶνπερ r (Wakefieldus):
 χ' ὡσπερ L 716 φθείρονθ' ἅπαντα Froehlichus κνωδάλον
 δὲ Hensius: κνώδαλ'. ἐκ δὲ L. (ἐκ δὲ) τοῦδε δὴ Meinekius,
 κνωδάλον τοιοῦδε δὲ Nauckius 717 ἴος αἵματος μέλας verba
 nondum expedita 720 ταύτῃ Brunekius ὄργῃ L¹, ἀκμῇ Wun-
 derus 723 δεῖν' L ἔργ' ἄδηλ' Turnerius 729 ὁ του κακοῦ
 Blaydesius, ὅστις κακοῦ Nauckius 730 ἐστ' r: ἐστίν L οἴκοι
 Wakefieldus: οἴκοις L 731 λόγον L^a: χρόνον L 732 non-

dum expeditus: *κού μή τι λέξεις Hermannus Hartungus, εἰ δ' οὖν, τί λέξεις coni. M. conlato v. Ant. 722 'fave linguae: sin minus, quid filio dices?'* versum iam Nauckio suspectum del. Hensius 735 *σεσωμένην Wecklinus* 736 *μητέρ' r: μητέρα σ' L* 737 *ἀνταμείψασθαι Nauckius* 738 *αὐτὸς πρὸς γ' ἔμοῦ* aut *στυγούμενον vitiosum: πρὸς γ' ἔμοῦ 'ξεριγασμένον Froehlichius* 742 sq. *μὴ οὐ Nauckius: μὴ L* *ἂν alterum accedit e Suida v. οἴμοι. τὸ γὰρ κρανθὲν τίς ἂν δ. ἂν ἀκραντον π. Nauckius. μὴ οὐ τελεσθῆναι, γύνοι v. seq. delete Hensius* 745 del. Nauckius 746 sq. *αὐτὸς et πατρὸς sedes mutare olim iussit Nauckius, qui nunc βαρεῖαν ξυμφ. ἐν ὄμμ. πατρὸς cum Deventero delet* 747 *κού Lⁿ: καὶ L* 748 *ἐμπειλάξῃς L, corr. L¹* 749 *χρῆ suspectum* 751 *τροπαῖα D.: τρόπαια L* 753 *κηναῖόν ἐστιν L* 757 *ἴκετ' r: ἤκετ' L* οὐ κενὸς FGSchmidtus: *οἰκείος (οἰκοῖος vel οἰκαῖος pr.) L* 759 *προὔξεφίεσο r: προὔξεφείεσο L* 760 *ἐκτελείς Blomfieldus* 764 *κατήρχετο Meinekius* 767 *ἰδρῶς ἀνῆει r: ἰδρῶς ἂν ἦει L* *προσπύσσεται Musgravius: προσπύσσετο L* *ἰδρῶτ' ἀνίει χρωτῖ, πρὸς δ' ἐπύσσετο Turnerius* 768 *ᾧστε τέκτονος vix sanum: ὡς ἐν τέκτονος Herwerdenus, alia alii* 770 *ἀδαγμὸς e Photio 7, 21 Brunckius: ὀδαγμὸς L* *φοῖνιος Piersonus* 771 *ᾧς Wakefieldus: ὡς L* 773 *τούτον κακοῦ Wakefieldus* 777 *ἤκουσεν (-σε Subkovio teste) L corr.: ἤκουσα pr. ut videtur* 778 *πλευμόνων r: πνευμόνων L* *ῥίπτει Elmsleius* 781 *κόγῃς Pollucis ope et Lycophronis Alex. 1105 (τυπείς σκεπάρνω κόγῃον ἐσθῆκτω μέσον) M., κόρης Bothius: κόμησ L* 782 nondum expeditus: *διαρραγέντος D., διασπασθέντος Wakefieldus* *διαρραισθέντος Heimreichius Beitr. p. 5* *αἱματοσταγοῦς HGravafius, alia alii* 783 *ἀνευφήμησεν schol. Eur. Troad. 573, Hesychius: ἀνευ φωνῆσ ἐν L* 788 *Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκρα Diog. L. 10, 137* 796 *καλεῖ HStephanus: κάλει L* 799 *μὲν με θῆς Wakefieldus: μὲν μέθεσ L* 806 *ἢ ζῶντ' ἐτ' ὄψεσθ' Meinekius, θνησκοντ' ἐσόψεσθ' Nauckius* 808 *Δίκη r: δίκη L* 810 *προὔβαλες r, προσελεῖς Nauckius: προὔλαβεσ L* 816 *καλὸς schol.: καλῶσ L. οὖρος ἐρπούση καλὸς αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ὀφθ. ἐμῶν Nauckius* 821 *προσέλαμψεν Hensius* 824 *ὅ γ' ἔλακεν Blaydesius* 825 *ἄροτος r: ἄροτροσ L* *ἀναπνοῶν Meinekius: ἀναδοχῶν (o ab L^f in eraso spatio scr. Subk.) L* versus nondum persanatus, *δωδέκατος enim vix genuinum: τελλόμενος ἄροτος Hensius, διόδοτος ἄρ. Wecklinus* *ἀναπνοῶν πελᾶν Nauckius* 827 *καὶ τάδε Ζεὺς*

Nauckius 828—30 verba aequae fere vexata ac quae in anti-
 stropho respondent *ἔτι ποτέ* (sequitur septem fere litterarum
 spatium) *ἔτ' ἐπίπονον* L *ἐπίπονον λάχοι* (vel *κίχοι*) Brunckio
 praeunte Schneidewinus 831 *φονία* r: *φονίαι* L 833
πλευρά Erfurdcius: *πλευράι* L 834 *ὄν ἔτεκε* Hartungus *ἔτρεφε*
 Lobeckius: *ἔτεκε* L 835 *ἄλιον* r: *ἄλιον* L *ἔτερον ἄλιον*
 Seidlerus (cf. Seebassi lib. ad Ant. 356 cit. p.14) 837 *φλέγματι*
 Heimreichius Beitr. p. 6: *φάσματι* L *μελαγχαίτα δ'* Wakefieldus:
μελαγχαίτα τ' L 839 sq. genuina scriptura prorsus latet. *θηρὸς*
ὀλόεντα D.: *νέσον θ' ὑπο φοίνια* (*φόνια* Heathius) *δολόμυθα* L (*νέσον*
θ' ὑπο separato versu) *θέλκτρ' ἐπιζέσαντα* Blaydesius 841
ἄουνος Musgravius: *ἄουνον* L 842 *προορῶσα* Blaydesius: *προσ-*
ορῶσα L *δόμοισι* Triclinius: *δόμοισι* L 843 *ἀίσσονσαν* Nauckius
γάμων: κανῶν schol. *τὰ μὲν αὐτὰ* Nauckio praeunte Blay-
 desius 844 *προσέβαλε* (*προσέβαλλε* pr.) L, corr. D. *ἀπ'*
 L corr.: *ἐπ'* L *ἄλλοθρον* Erfurdcius: *ἄλλοθρόου* L 845
μολόντ' οὐλλίαισι (*μολόντα στυγναῖσι* Hermannus) *συναλλαγῆς*
 Wunderus: *μολόντ' ὀλεθρίαισ* *ξυναλλαγῆσ* L 854 *Ζηρὸς*
κέλωρ' ἀγακλειτὸν D.: *ἀγακλειτὸν ἠρακλείου* L 855 *ἐπέμολεν*
 praeunte Triclinio Wunderus D.: *ἀπέμολε* L *αἰλίσαι* cum
 Lorenzo Wunderus 857 *ὀλοὰν νόμφαν* Blaydesius 863
 HMIX. Brunckius: *ῥ* L ante hunc versum aut nutricis
 eiulatio excidit velut *ἰώ μοι*, quae Meinekii opinio est, aut
 chori proanaphonema velut *τίς ἤχη*, id quod Hensius coniecit
 865 *τί φῶμεν* Nauckius, *τί φῆς σὺ* Schenkelius, *εὐφῆμι* Hen-
 sius 866 *οὐκ εὐφημον* CWalterus, *οὐκ εὐσημον* Hensius 869
ἀηδῆς ed. Lond. 1722 Astius, *κατηφῆς* Blaydesius: *ἀηθῆς* L
 870 *σημανούσα* Triclinius: *σημαίνουσα* L 873 *καινοποιηθῆν*
 suspectum: *πῆμα καινὸν ἀγγελεῖς* Nauckius, *καινὰ ποί' ἡμῖν*
λέγεις Hensius. fort. *καινὸν οἰκοθεν λέγεις* 878 *ὀλεθρία* vix
 sanum: *τάλαινα δῆτα* Gleditschius, *τάλαιν' ὄλωλε;* Hensius. an
 in ΕΘΙΑ latet *ἔφριξα?* cf. 1044 879 nondum emendatus:
σχετλίως τὰ (*δεινότατα* Heimsoethius) *πρὸς γε πρᾶξιν* Herman-
 nus, *σχετλιώτατ' ἐξέπραξεν* Steinharto praeunte Nauckius, alia
 alii 880 *ξυντρέχει* suspectum: *ξυγνυρεῖ* Nauckius, *ξυμπίνει*
 (*συνέπεσεν* schol.) Blaydesius. *γύναι, ξυντρέχει* del. Wunderus
 881—884 nondum expediti *διηίστωσεν* L 883 *αἰχμᾶ* Tricli-
 nius (Subkovio teste) Hermannus 886 *κρυόντος* vel *ὀλόεντος*
 Blaydesius, si quid mutandum, *στομωθέντος* malit M., cuius
 scripturae vestigium in L exstare suspiceris, ubi *στομαῖ* (*τομᾶ*
 L^a) *σιδάρον* Erfurdcius: *σιδήρον* L 888 *ὦ μάταιε* Her-

mannus: ὁ ματαῖα L τήνδε τὴν ὕβριν Wunderus: τάνδ' ὕβριν L utraque correctio dubia, cum de numeris parum constet: ἐπειδὴς μάταν τάνδ' (nec plura) temptat Nauckius 890 τίς ἦεν; φέρ' εἶπέ Wunderus 894 ἄ νέοτος schol.: ἀν ἔοτος L 895 δόμοις τοῖσδ' Nauckius qui videndus 896 δ' inser. L¹ 898 sq. del. Hermannus 900 γὰρ ἦλθε Schaeferus: παρήλθε L 901 κοῖλα vix sanum: an ἐνηλα? 902 ἀντῶη Triclinius: ἀντοῖη L 903 κρύψασ' ἔμαντήν, versum post 914 conlocans Hensius, ex alia poetae fabula huc transcriptum coniecerat Meinekius: fortasse versus loco suo servari poterit, ubi ἐνθα μὴ νιν εἰσίδοι (scil. Hyllus) scripseris, et tale quid Campbellius requiri sensit 904 προσπίτνουσ' Wecklinus 905 γένοιτ' ἔρημοι Nauckius: γένοιτ' ἐρήμη L 908 φίλον Naberus 910 ἀγκαλουμένη Hermannus αὐτῇ — ἐγκαλουμένη Wunderus 911 del. LDindorfius. καὶ τὰς ἀπάτορας . . . ἐστίας Reiskio duce Nauckius 918 εὐνατηρίοις D.: εὐναστηρίοις L 922 εὐνάτριαν Nauckius: εὐνήτριαν L 924 αὐτῆς r: αὐτῆσ L ἢ Wakefieldus: ὦι L 928 τῆσδε μωμένης τάδε Meinekius, μηχανωμένης τάδε Bergkius 931 πλευρὰς schol. II. 1, 103 932 ὁ παῖς add r 935 ἀλοῦσα ex schol. (ἐπὶ τῷ ἡπατῆσθαι) Heimreichius Beitr. p. 7 938 ἀμφιπίτνων Wecklinus 941 κλαίων θ' Wakefieldus 942 βίον Wakefieldus: βίον L, quo servato ὀθούνεχ' εἰς δυοῖν Nauckius 943 τάνδον Nauckius 944 ἢ καὶ τι (κάτι Herwerdenus) πλείους D., ἢ πλείονας ζῆν Hartungus: ἢ καὶ πλείους τις L 946 πρὶν εὐ παρῆ τις conl. O. C. 1229 Turnerius, πρὶν ἐκπεράσσης Nauckius: πρὶν εὐ πάθη τις L 947 πότερα πρότερον D.: πότερ' ἂν πρότερα L 948 μέλα Musgravius, πάθεια Blaydesius: τέλια L 951 μένομεν Erfurdtius: μέλλομεν L 954 ἄπουρος Erfurdtius 955 ἐκποδῶν Herwerdenus 956 Δίον Nauckius, Ζηνὸς Triclinius: διὸσ L 958 μῶνον sensu cassum. κακῶς διακειμένον interpr. schol.: μῶλων GHMuellerus, alia alii 960 χωρεῖν δόμοις (δόμον Hensius) προλέγουσιν Wecklinus 961 ἄσπετον θέαμα Herwerdenus 963 ἀηδῶν Triclinius: ἀηδῶν ξένοι L 964 nondum persanatus: ἦξ' ὄμηλος ἦδε τις βάσις GHMuellerus, de ἦξεν iam Meinekius cogitavit, qui στάσις coni. 966 προκηδομένα r: προκηδομένην L βραδειαν Froehlichius 969 αἰαῖ, ὅδ' ἀναδάτος Erfurdtius: αἰ αἰ αἰ αἰ ὅδ' ἀναδος L 970 φθίμενόν νιν Hermannus κάθυπνον Reiskius 971. 72 ὦμοι L 973 τί γενήσομαι Froehlichius 977 γέρον r: γέρων L πῶς φῆς; ἢ ζῆ γάρ; Meinekius 978 οὐ μὴ ἔξεγερεῖς Dawesius: οὐ μῆξε-

- γείρισι (-γειρίσι L¹) L 982 post ἀπλετον distinxit Vau-
 villerius 985 ἀρρήτοις Subkovius 986 ὅμοι μοι ἐγὼ
 Meinekius 987 ἡ δ' r, ἀ δ' D., εἰδ' Blaydesius: ἡδ' L
 988 ἐξήδη σ' Wecklinus, ἐξήδησθ' Cobetus: ἐξήδησ L 991
 βλεφάρων ὕπνον Wecklinus 994 οἶαν οἶων Martinus, οἶων
 οἶαν Wunderus: οἶαν ἀνθ' οἶων θυμάτων L 996 ὦ inser. L¹
 ἦνυσας, ὦ Ζεῦ Wakefieldus 1000 μανίας θάλλπος Blaydesius.
 pro καταδερχθῆναι, quod Froehlichius deleri voluit, καταδερ-
 χθείς cum Hermanno Erfurdttius 1001 τίς γὰρ ἐπωδός Blay-
 desius, τίς χειροτέχνης Erfurdttius 1004 πόρρωθεν D. ἰδοί-
 μην L^a r: ἰδοίμ' ἄν L παῦλαν πόρρωθεν ἰδοίμ' ἄν Hensius
 1005 ab εὐνάσαι r: εὐνάσαι L, εὐνάσθαι Ellendtius δύσμορον:
 ὕστατον L corr. seu var. lect., unde 1005 b εἰδ' ὕστατον Hermannus:
 εἰτέ με δύστανον L 1008 ἀνατέτροφας Erfurdttius: ἀντέτροφας L
 ὅ τι καμύση Blaydesius 1009 τοτοτοῖ r: τὸ τὸ τοῖ L 1010
 πόθι δ' ἔστ' Koechlyus 1011 πάντων ἀνθρώπων Wunderus
 οἷς δὴ Wakefieldus 1012 ἐν πόντῳ r: ἐνι πόντῳ L aut πολλὰ
 μάλ' cum Blaydesio aut κατὰ δὲ δρία cum Wakefieldo legen-
 dum 1013 ἐπιτρέψει r: ἀποτρέψει L verba nondum ex-
 pedita: οὐδὲν ὀρέξει Froehlichio praeunte Nauckius, ἀντι-
 παρῆξει Wecklinus, alia alii 1015 κρᾶτα: σάρκα Wecklinus.
 βία Wakefieldus 1018 ἀνήκει L^a, ἄν εἴη Nauckius: ἀνεί-
 κει L 1019 ῥόμην L σοί τε γὰρ ὄμμα ἐμπλεον ἢ δι'
 ἔμοῦ σφῆξιν 'mirifice torserunt criticorum ingenia' Meinekius,
 qui ipse temptat σὺ δὲ σύλλαβέ μοι: τὸ γὰρ ὄμαξ ἐς πλεον
 ἢ δίχα σοῦ σακεῖν, quo conamine probabilius nemini successit:
 lacunosum esse locum suspicatur D. 1021 sq. θύραθεν L¹:
 θύραξ' ἔν L ὀδυνᾶν (ex schol.) — βίοντον Musgravius: ὀδύ-
 ναν — βιόντον L locus nondum persanatus: ἔστι μοι ἐκλυσιν
 ἐξανόσαι Hensius 1023 ὦ παῖ Seidlerus, παῖ παῖ Herman-
 nus, ὦ γόνε Nauckius: ὦ παῖ παῖ L 1025 αἰαῖ D.: ἐῖ L
 ἰῶ r: ἰῶ ἰῶ L 1031 ὦ Seidlerus: ἰῶ L Παλλὰς alterum add.
 D. 1034 τὸν φύσαντ' οἰκτεῖρ' Froehlichius, τὸν φύτορ' (He-
 sychii ope [πατέρ' Blaydesius]) οἰκτεῖρας D.: τὸν φύσαντ' οἰκτε-
 ρας L 1035 ἐμάς r: ἡμάς L κληῖδος L ἄκου L ὦ r: ὄ,
 erasa post ὄ littera, L (tacet Subkovius) ἐχόλωσε r: ἐχολοσαῖ L
 (Subkovio teste), ἐχόλησεν L² Wakefieldus, ἐλόχησεν Blaydesius,
 ἐδόλωσεν ASPengelius 1037 τὰν Seidlerus: ἄν L 1040 ὦ
 διὸς ἀθάλαμων L¹ (L^a Subk.) in marg. ante ὦ γλυκὺς αἶδας
 inserenda: post haec verba posuit Seidlerus Ἄιδας corrigens
 1042 εὐνασον εὐνασον Turnebus, εὐνασον εἰνασόν μ' Erfurdttius:

- εὐνάσον μ' εὐνασον L 1044 τάσδε συμφορὰς r: τᾶσδε συμφορᾶς L 1045 οἶαις r: οἶας L 1046 λόγων πέρα Wunderus 1051 προσῆψεν vel ἐφῆψεν Blaydesius ἐμοῖ L, σ ab Lⁿ 1053 sq. ἐκ μὲν ἔγκατα β. σαρκός Wecklinus 1054 πνεύμονος L¹ r 1057 πέδη Nauckio suspectum 1058 κοῦτ' αὐτὰ Elmsleius 1058—60 οὐδὲ quinquies Blaydesius 1059 θήρειος βία r: θήριος βίαι L 1062 θῆλυς φύσα Steinharto praeunte Nauckius: θήλυς οὐσα L, quo servato κἄνανδρος φύσιν Turnerius 1064 παῖς ἐτήτυμος πατρός Hensius 1067 εἶδω L pr., unde ἶδω Nauckius 1069 ignorat Cicero Tusc. II, 9, 20, del. Nauckius 1071 τὸν πᾶσιν οἰκτρὸν Blaydesius ὥστε r: ὥστις L 1074 εἰπόμην r schol. Ai. 317, ἰπούμην Blaydesius: ἐσπόμην L 1077 σκέψαι θ' Nauckius: σκέψαι δ' L 1080 δύστηνον L^a: δύστανον L 1081 αἰαῖ ἃ τάλας D.: αἰ αἰ ὦ τάλας αἰ αἰ (ε ε L^r) L 1082 ἔμαρψεν Nauckius 1091 ὑμεῖς ἐνεῖνοι r κατεστᾶθ' L 1095 διαρῶ D. 1096 ὑπέροχον Bentleius: ὑπείροχον L 1098 σκύλαν', ἀμαίμακον (δύσμαχον Hensius) τέρας Nauckius 1100 ἐπ' ἐσχάτοις χθονός vel ἐπ' ἐσχάτοισι γῆς Nauckius 1108 κἄν μηκέθ' ἔρω Blaydesius 1111 κακούργους Cobetus, κακοῦργα Bergkii κἄκπνέων ἐτισάμην Blaydesius 1115 ἐπεὶ παρήης (πάρεστιν Wunderus, παρείηεις Wecklinus) Heimsoethius 1117 μὴ τοιοῦτον Mudgius 1119 χλίειν Wecklinus 1121 ξυνήμ' L^r: ξυνεήμ' L κατίλλεις Nauckius 1123 ὡς θ' Nauckius: οἷς θ' L 1125 ἀνδροφόντου Blaydesius 1132 αὐτῆς r: αὐτῆς L ἐντόπου Meinekii, οἰκέτου Hensius: ἐκτόπου L 1136 ἀπλοῦν τὸ ρῆμ' Nauckius: ἄπαν τὸ χρῆμ' L μωμένη Heathius: μνωμένη L 1137 χρῆστ' L 1138 στέργηθρα Nauckius 1139 ἔνδον corruptum: τοὺς νέους γάμους Wecklinus. fort. ὡς προσεῖδε τοὺς (vel οὓς) εἶδεν γάμους, usitata figura et quae verecunde loquentem filium deceat 1141 Νέσσος r: νέσος L 1144 οἰχῶκ' ὄλωλα Blaydesius φέγγος οὐκέτ' εἰσορῶ Nauckius ipsum versum del. Hensius 1150 ὄσ' r: ὄσ' L 1155 ἡμεῖς δέ σοι πάρεσμεν, v. seq. deletό, Nauckius 1156 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1157 τοῦπος Nauckius, τοῦμόν FGSchmidtii 1158 φανεῖς r: φανῆς L ὁποῖος ὢν ἐμός καλεῖ γόνος Meinekii, ὁποίου ποῖος ὢν ἀνήρ καλεῖ Hensius 1159 πρόφαντον r: πρόσφατον L 1160 ἀνδρῶν πνεόντων (βροτῶν πν. mavult FGSchmidtii) D., τῶν ἐμπνεόντων Erfurdtii: πρὸς τῶν πνεόντων L 1161 πέλοι L¹: πέλει L 1164 συμβαίνοντά σοι Wunderus 1165 del. Dobraeus 1167 ἐσελθῶν r: εἰσελθῶν L 1169 ἦτις Blay-

desius τῶ ζῶντι nondum expeditum: μέλλοντι Wunderus, χρησθέντι Hensius 1172 τὸ δ' Wytttenbachius: τόδ' L 1173 del. Axtius 1175 σὲ δεῖ γεν. Herwerdenus τῶδε τάνδρῳ r: τῶιδέ τ' ἀνδρῶ L 1176 μὴ παμῆναι (πειμείναι, αν ab L^r, Subkovio teste) L pr., μὴ ^{αν} πειμείναι delete αν L corr., unde μὴ ἀναμείναι Meinekius, μὴ τι τλῆναι Blaydesius. an μὴ φανῆναι? cf. 1251 1177 εἰκαθόντα r: εἰκάθοντα L 1178 ἐξευρόντα suspectum: εὐτηροῦντα Herwerdenus, ἐξορθοῦντα Wecklinus 1180 τοιάνδε γ' ἐλθῶν Blaydesius: si quid mutandum, ταρβῶ μὲν, εἰ (sic r) λόγου σι. τ. ἐπήλθον malit M. cf. Nauck. ad Ai. 510 1181 ἔμβαλλε r: ἔμβαλε L 1182 ἐπιεσφύρεις (ἐπάγεις schol.) Hensius 1183 ἀρεῖς Blaydesius, εἴξεις Subkovius ἀπιστήσεις L¹: ἀπιστήσης L 1191 οἷσθ' ὄντ' ἐν Οἴτῃ (Οἴτῃ Musgravius) Ζηνὸς ὑψίστου (sic Wakefieldus) πάγον Nauckius 1193 ἐξάραντά r: ἐξαιρέντά L 1195—98 del. Wunderus πολλήν δ' — ἀγρίαν ἐλαίαν (ἐλαίων L) Froehlichius 1203 ποῖ' εἵπας Hensius: τί εἵπας L 1211 γ' r: μ' L 1214 μὴ τι προσψάων Blaydesius 1216 πρόσνευμαι L^a: πρόνευμαι L 1218 κρατ' L pr. 1220 ὡς γ' Schaeferus, ὡς Wecklinus: ὦστ' L 1221 τοσοῦτον δῆτ' Hartungus 1224 προσδοῦ D.: πρόσδου L 1225 ἐμοῦ L, σ ab L^a ut 1051 1226 λάβη Elmsleius 1228 πιθοῦ Brunckius 1230 τὸ r: τῶι L νοσοῦντα Wakefieldus 1231 ὦδε δρᾶν Groddeckius 1234 σοὶ δ' Schaeferus 1235 τίς τήνδ' ἄν Froehlichius, τίς ἄν τοιαύτην μὴ ἕξ ἄλ. νοσῶν scholiorum ope Hensius, πῶς γὰρ ποθ' — ὡς ἔχεις ἔχειν; Turnerius servato τίς ταῦτ' ἄν 1237 ἐχθίστοιςιν L 1238 ἀνήρ Hermannus: ἀνήρ L reliqua nondum expedita νεμείν Brunckius: νέμειν L νεμεῖ (νέμει D.) πατρὶ Erfurdus, νεμεῖ τινα Hensius, νεμεῖ πατρὸς φθίνοντος ὄραν Nauckius (de φθίνοντος ὄραν Blaydesius quoque cogitat). an in OYNEMEINOMOI latet οὐδάμ' ἄν νέμοι? ut φθίνοντος ὄραν stare possit 1239 ἀλλὰ δαιμόνων ἀρὰ Blaydesius 1240 ἀπιστήσαντα L¹: ἀπιστήσαντι L 1241 ὡς νοσεῖς φανεῖς Axtius 1243 ἐς πάντα Hartungus 1247 παντελῶς Madvicus 1249 sq. σὸν δν θεοῖσι δεικνὸς (θεοῖς διομνὸς Hensius) τοῦργον Dobraeo praeunte Heimsoethius 1254 με θῆς (μεθῆς L¹) schol., r: μεθειο L 1256 τελευτή τοῦδε τάνδρὸς r: τελευτῆ τοῦδέ τ' ἀνδρὸς L verba vexatissima: κέλευθος τ. τ. ὑστάτη Bergkii, παῦλά τ. κ. αὐ. τελεία Hensius, alia alii. τελευτή τῶδε τάνδρῳ φιλιτάτη conī. M. 1257 τελεσθῆναι Hensius 1259 ἀνακινεῖσθαι Blaydesius 1261 πρόιονσ' Wecklinus: παρέχονσ' L 1263 τελέονσ' Biller-

beckius: τελέωσ L 1264 χαιρείτ' Nauckius, qui versus 1264
 — 69 Herculi continuat, 1270—74 choro tribuit (personarum
 notas om. L) 1266 δὲ θεοῖς r: τε θεῶν L 1266 sq. ἀγνω-
 μοσύνην εἰδότες ἔργων LDindorfio praeunte del. Nauckius
 1269 πάθη del. Nauckius 1273 πάντων r: ἀπάντων L 1276
 μελέους Subkovius 1277 καὶ καινοπαθῆ Bentleius, καὶ κοι-
 νοπαθῆ Wecklinus: καινοπαθῆ L 1275—78 del. Hartungus

PHILOCTETES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. 7 καὶ παρ' Εὐριπίδῃ post παρ' Αἰσχύλῳ
 add. Bergkius

V. 2 ἄστειπτος r 7 ante 6 conlocat Nauckius 10 κατεῖχ'
 r: κατεῖχετ' L 11 βοῶν ἰύζων r 13. 14 del. EARichter
 16 θ' add. L² ut videtur 18 ἐνθάκῃσις Nauckio suspectum
 22 ἐκεῖ Canterus: ἔχει L σημαίνειν (σημανεῖς Nauckius) ἐκεῖ
 Porsonus 23 χῶρον τὸν αὐτὸν Blaydesius, χῶρον κατ' αὐτὸν
 Nauckius τόνδ' ἔτ' (τόνδε γ' r) Elmsleius, τοῦτον Nauckius:
 τόνδ' L εἶτ' r: ἦτ' L 24 κλύης r: κλύοισ L 25 ἦ
 Camerarius: εἶη L 29 γ' Triclinius: τ' L locus nondum
 expeditus: τύπος r. καὶ στίβον 'στ' οὐχ εἰς τύπος Mudgio prae-
 eunte MSchmidtus, similia alii 30 κατακλιθεῖς r κρηεῖ
 Schaeferus: κρηῖ L 32 τροφή Welckerus Burgesius: τροφή
 L 33 στειπτή r Eustathius, στρωτή Hartungus 34 τάνδον
 δ' ἔρημα Blaydesius 35 φλαυρορογοῦ L¹: φλαυροόρογον L 36
 τεχνάσματ' Blaydesius 37 κείνον suspectum: καλόν γε Blay-
 desius 38 θάλλεται Nauckio suspectum 40 ἀνῆρ Brunckius:
 ἀνῆρ L 42 προστεῖχοι Herwerdenus 43 nondum emendatus:
 φορβήν Burgesius ἀλλ' ἢ 'φ' ἔλωρ ἐδεστὸν coni. M. 47 ἔλοιτό
 μ': ἔλοιτ' ἔμ' Bergkius et ut videtur L pr. μολεῖν r, μ' ἐλεῖν
 Boissonadius, βαλεῖν Valckenarius 50—54 (δεῖ σ' ἐφ' οἷς—
 τί δῆτ' ἀνωγας) interpolato is manum expertas esse Nauckius
 suspicatur 54 sq. nondum expediti ἐκκλέψεις r: ἐκκλέψησις L
 σε δεῖν ψ. δ. λ. ἐ. λέγω Matthiae, σε δεῖ — ἐκκλέψεις ὁρᾶν D.,
 alia alii ὅπως δόλοισιν ἐκκλ. Gedikius 56 ὅταν τ' (ὅταν
 δ' Nauckius) ἐρωτᾷ r 57 λέξεις Blaydesius: λέγ', εἰμ' Ἀχιλ-
 λέως παῖς possis, at mutatione non opus. τόδ' οὐχ κρηπτεόν
 Nauckius 58 πλεῖν δ' Blaydesius 60 πείσαντες Naberus
 61 μόνην r: μόνην δ' L 63 abesse malit Nauckius 64 λέγ'

οὖν (λέξον δ' Nauckius) ὅσ' ἂν Gedikius 66 οὐδὲν ἀλγυνεῖ
 μ' r D.: οὐδέμ' (v superscr. L²) ἀλγυνεῖς L 75 ἐσόψεται
 Nauckius 76 προσδιαφθείρω Turnerius 79 ἕξοιδα, παῖ
 Erfurdttius (μὲν Froehlichius, τοὶ Blaydesius Campbellius): ἕξ-
 οἶδα καὶ L 81 γὰρ τοὶ r· τι χρῆμα Turnerius 82 δίκαιοι
 δ' r: δίκαιοι θ' L 83 ἀναιδὲς vitiosum: εἰς βραχείας ἡμέρας
 Nauckius, εἰς μιᾶς δὸς (cum levi distinctione post βραχὺ) conl. M.,
 cf. 480 ἡμέρας τοὶ μόχθος οὐχ ὄλης μιᾶς 83—85 del. EARichter
 87 πλάσσειν στυγῶ idem 91 οὐ γὰρ ἐξ ἐμοῦ τρόπον, v. 92 deleto,
 Nauckius 97 ἐργάνην Blomfieldus 100 τί μ' οὖν Wake-
 fieldus: τί οὖν (οὐ pr.) μ' L 101 vitiosus 103 πεῖθηται L pr.
 104 ἰσχύος κράτος Nauckius 105 ἰούσ γ' Dobraeus: ἰούσ L
 106 οὐδὲ r: οὔτε L 107 λαθόντα Blaydesius 108 δῆτα τὸ
 Vauvillerius, δῆτα τὰ r: δῆ τάδε L 110 λακεῖν L, λαλεῖν L
 corr., r 116 θηρατέ' οὖν Triclinius, θηρατέ' ἂν Elmsleius:
 θηρατέα L θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἄρ' Turnerius 117 δωρή-
 ματε Blaydesius 118 οὐκ ἂν ἀρροίμην τὸ μὴ οὐ Blaydesio
 praeunte Nauckius 119 αὐτὸς Vauvillerius: αὐτὸς L κε-
 κλημ' L²: κεκλησ' L κεκλη' ἀνῆρ Herwerdenus, κεκληό μοι,
 si correctione opus, malit M. 121 μνημονεύσεις Herwerdenus
 126 δοκῆτέ τι r: δοκῆτ' (ex δοκεῖτ') ἔτι L 126 πέρα σχολά-
 ζειν Nauckius αὐθις r: αὐτισ L ἐκπέμψω L¹: ἐκπέμπω L
 αὐθις αὐ πέμψω Burgesius 128 del. Herwerdenus 130 αὐδὴν
 μένον L pr. ut videtur οὐ δῆτα, τ., π. αὐδωμένων Nauckius
 134 Ἀθῆνα Eustathius: Ἀθηναῖ L σῶζοι Nauckius 135 με
 δέσποτ' Triclinius: δεσποτα μ' L 139 γνώμα r: γνώμας L
 140 ἀναναν·σεται L pr. 141 σοὶ δ' Triclinius 142 παγκρατές
 Schenkelius 144 ἐσχατίας r 145 ὄντιν' ἐνοικεῖ Wecklinus,
 ὄντινα ναίει Blaydesius. an τόνδ' ἵνα κεῖται? 147 ὀπλίτης
 Bergkius 148 χέρα προσχωρῶν (προσχωρῶν r) Burgesius
 150 sq. ἄναξ, φρουρεῖν ὄμμ' Triclinius, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ'
 Cavallinus, ἄναξ, τὸ φρουρεῖν Nauckius: ἄναξ τὸ σὸν φρουρεῖν
 ὄμμ' L 156 μὴ προσπεσῶν με λάθῃ Hermannus: μὴ με λάθῃ
 προσπεσῶν L 161 ἄπεστι L 163 τόνδε: τῆδε (τῆνδε r) Blay-
 desius 166 σμυγερόν σμυγερῶς Brunckius: στυγερόν στυγερῶς L
 his ipsis verbis et simul versibus 159—161 deletis systemata 144
 —149 et 162—168 exaequat Benedictus 167 αὐτῶ r: αὐτῶι L
 (αὐτῶι pr. Lamio teste) 170 μὴ τοὺς κηδομένους L pr. 171
 μηδὲ ξόντροφον Brunckius, μηδὲν (μὴ του Cavallinus) σύντροφον
 Wecklinus: μὴ (μηδὲ r) σύντροφον L 177 θεῶν Lachmannus:
 θνητῶν L 180 ἴσως vitiosum: γεγῶς Burgesius, τέως 'grius'

M. 183 ἀπ' ἀνδρῶν Burgesius 184 μετὰ (r: μέτα L) suspectum: πέλας Lehrsius, μέσῳ Meinekios 186 ἀνήριθμα Blaydesius 187 sq. ὄρεϊα δ' M.: βαρεῖα δ' L (βαρεῖ. ἄ δ' Boeckhios) ἀθυροστομοῦς Wecklinus: ἀθυρόστομος L 189 sq. nondum expediti πικρᾶς οἰμωγᾶς ὅπ' ὀχεῖται Hermannus, πικραῖς οἰμωγαῖς ὕπακούει Hartungo Brunckio praeuentibus Blaydesius, πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπουλαίει Pflugkius, alia alii: πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται L 193 παθήματα κεῖνα Brunckius: παθήματ' ἐκεῖνα L 196 ὡς Porsonus: ὅπως L 199 ὠλεται L pr. πρὶν ὄδ' (πρὶν ἂν Blaydesius) ἐξήκη Schaeferus 200 χρῆναι r: χρῆν (χρῆν pr.) L 203 του add. Porsonus 204 ἢ που Hermannus: ἢ που L τᾶδ' ἢ τᾶδε Blaydesius 205 ἐτόμα r: ἐτοῖμα L, unde βάλλει μέ τοι Nauckius, cf. 214 206 στίβον r: στίβον L 208 ἀχὰ malit Nauckius 209. 218 nondum expediti διάσημα γὰρ θρονεῖ D., δ. θροεῖ γὰρ Hermannus: διάσημα γὰρ θροεῖ L 212 ἀνῆρ L 213 σύριγγι χέων Blaydesius 214 ἀγροβότας r, ἀγρότας Nauckius: ἀγροβάτας L 216 ἰνγάν Blaydesius 217 sq. ἀνγάζων L, ἀνγάζον L corr. 218 τι γὰρ δεινόν Wunderus, δέ τι δεινόν Hermannus: γὰρ τι δεινόν L προβ. γὰρ αἰλινον (= διάσ. γὰρ θροεῖ) Lachmannus 220 κὰκ ποίας τύχης Nauckius: κὰκ ποίας πάτρας L (ναντίῳ πλάτῃ r) 222 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος (πόλεος Heimreichius Beitr. p. 18, qui v. 220 πάτρας tuetur) D., ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν Hermannus: ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς L 224 del. Nauckius 228 κακούμενον Morellius Brunckius, καλούμενοι Meinekios, μ' ἀλώμενον Toupio Erfurdio praeuentibus Wecklinus: καλούμενον L καὶ φίλων τητώμενον Seyffertus 231 ἀμαρτεῖν τοῦδέ γ' Wunderus 234 τὸ καὶ λαβεῖν vix sanum: τὸ μ' οὐ λαβεῖν Reiskius, τὸ μὴ λαβεῖν Blaydesius. fort. τὸ κάμπλακεῖν (ΚΑΠΛΑΚΕΙΝ scriptum, unde ΚΑΙΛΑΒΕΙΝ) c. accus., cf. 231 237 τίς r: τίς δ' L 241 οἶσθα δὴ r: οἶσθ' ἤδη L 242 ὦ 'κ φίλης χθονός Blaydesius 244 τῆδε γῆ Blaydesius 245 δὴ τανῶν Buttmanus: δῆτα νῦν L 246 οὐ γὰρ δὴ: οὐ**γὰρ L, post οὐ eraso δὴ eodemque ab L² super γὰρ posito 251 ἄρ' add. Erfurditius 253 ἀνιστορεῖς r: ἂν ἱστορεῖς L 254 ὦ — ὦ r: ὦ — ὦ L στυγνός θεοῖς Nauckius 256 μηδαμοῖ διήλθ' ἐποι Blaydesius, μηδαμοῖ διήλυθεν (verbis ὦδ' ἔχοντος οἱ. μ. 'E. γῆς deletis) Nauckius 258 σῖγ' ἔχοντες Nauckio suspectum 265 sq. ἀθλία νόσῳ Wakefieldus τῆς Auratus: τῆσδ' L νόσῳ καταφθ. τῆδ' Wakefieldus 267 φοινῖω χαράγματι ex Eustathio p. 324, 60 Schneidewinus 268 προδόντες Turnerius, qui

προέντες poterat 271 ἄσμενόν μ' LDindorfius: ἄσμενοι μ' L
 272 πέτρα Blaydesius 276 οὐ δὴ Κνίcala 278 ποῖα δ'
 οὐμῶξαι Burgesius 280 οὐδέν L pr. 282 συλλάβοιτο L²:
 συμβάλλοιτο L 285 δὴ r, νυν Wecklinus: οὖν L διὰ πόνον
 Nauckius: διὰ χρόνον L τὸ μὲν νοσοῦν οὖν διὰ χρόνον πρ.
 μ. temptabat M. 286 βαιῶ r Turnebus: βαιῆι L 287 τὰ
 πρόσφορα Nauckius 288 ἐξέυρισκε r: εὔρισκε L 291 δύστηνον
 Canterus: δύστηνος L 296 ἐκτρέβων L²: ἐκθλίβων L 299
 τὸ μὴ νοσεῖν μόνον (ἔτι Nauckius) Blaydesius 300 τὰ τῆς νήσου
 Linwoodius μάθε r Burgesius Nauckius 304 Bergkio sus-
 pectus 305 τάχ' ἂν τις Hermannus, κατ' οὖν τις Campbellius
 306 ἂν add. L² ἀνθρώπων Blaydesius, ἀνθρώποις Schuber-
 tus 308 καί που r: κάπου L 309 μετέδοσαν Nauckius
 313 κόποισι Wecklinus, πόνοισι Nauckius, κηκῖσι, si quid mu-
 tandum, malit M. 315 οἴ' Porsonus: οἴσ L 316 ἀντί-
 ποι' r: ἀντάποι' L οἴς Ὁ. Θ. δοῖέν ποτ' ἄλγους ἀντ. ἐμοῦ
 π. Turnerius 318 ἐποικιριεῖν Nauckius 319 sq. nondum
 expediti λόγιοι L, λόγιοι L¹ μάρτυς ὢν λόγοις Gernhardus,
 προστυχῶν Meinekios 324 nondum persanatus θυμὸν — χειρὶ
 Brunckius: θυμῶι — χειρα L, unde εἶ μοι γ. θυμὸν ἐμπλήσαι
 ποτε Nauckius. praestat fortasse θυμῶ γ. πείρα πληρῶσαι
 πόθον (de π in χ corrupto cf. O. C. 1604 adn) 327 sq. ᾧδ'
 ἔχων μέγαν (Erfurdtius) χόλον κ. αἰ. ἐν καλῶ 'πελήλυθας Tur-
 nerius 335 τόξοισιν Blaydesius 340. 42 del. Gomperzius
 343 ποικιλοστόμοι (-στόνοι Lamio teste) L pr. μετήλυθόν με
 νηὶ ποικιλοστόλῳ Nauckius 344 δόλιος Ὀδυσσεὺς Valckenario
 praeunte Nauckius 349 μὴ οὐ με ναυστολεῖν MSeiffertus
 Blaydesius 351 εἰ γὰρ εἰδόμεν RClebbius versus Meinekio
 suspectus 355 'π' ἄκρον Burgesius: πικρὸν L οὐρίῳ προῆ
 Nauckius 361 πρὸς φίλους, ὡς φόμεν Blaydesius: poterat
 ὡς ἦκασα, nec tamen correctione opus 362 ὅσ' ἦν propter
 εἰκὸς ἦν inrepsisse Nauckius suspicatur 367 κἀγὼ 'πακούσας
 Bothio praeunte Nauckius (κἀγὼ 'ξακούσας Blaydesius, ἐγὼ δ'
 ἀκούσας Wecklinus): κἀγὼ δακρύσας L 369 ᾧ σκέτλιοι (σχε-
 τλίῳ Turnerius), 'τολμήσατ' Musgravius 370 πρὶν μαθεῖν ἐμέ
 Turnerius, πρὶν μολεῖν ἐμέ Hartungus 371 ὁ δ' r: ὅδ' L
 πλησίος Blaydesius ἦν κυρῶν Brunckius: ὢν (ὢν pr. Lamio
 teste) κύρει L (ὢν κυρεῖ Wakefieldus) 372 δεδράκασ' Nauckius
 380 post ταῦτ' interpungit D. 382 κάξονειδίσας Wecklinus
 385 αἰτιῶμαι κείνον r: αἰτιῶμ' ἐκείνον L 388 τρόποισι Nicol.
 progymn. rh. gr. I. 294. Schneidewinus 393 ἂ Τρώλιον

Παυτ. Lindemannus, ἀγνὸν μέγ' ἂ Π. Wecklinus 399 παρ-
 εδίδοσαν r: παραδίδοσαν L 402 Λαριτίον r: λαερτίον L γέ-
 ρας ὑπέροτατον Nauckius 405 καὶ μοι προσᾶδον (scil. σύμβο-
 λον) Turnerius ὄστε γινώσκειν μ' ὅτι Blaydesius 409
 δὲ βαιον L pr. μέλλει r 411 ἠνέσχετο Porsonus Blomfiel-
 dus 413 τὰμ' ἐσυλήθην Nauckius 414 ἀλλ' ἢ χοῦτος r,
 ἢ γὰρ χοῦτος MSeyffertus: ἢ χοῦτος L 415 φρόνει Burgesius
 417 λαερτίον L¹ (Lamio teste) r Blaydesius 420 Ἀργεῖον r:
 ἀργεῖω L 421 τί δ' ὄς r, correctione incerta: τί δ' ὦ L
 (ὦ L¹, eadem m. [L² Lamio teste] ὁ superscr.) τί δ' αὖ
 Hermanno (qui Hesychii ope τί δ' αὖ σταδαῖος) praeunte
 Schneidewinus, τί δ'; οὐ Burgesius, τί γὰρ ὁ Badhamus, alia
 alii. an τί δ'; ἔθ' δ? cf. 412. 415 422 τά γε: τάχα r Her-
 mannus, τάχ' ἂν Blaydesius 423 κὰκ' ἐξήρυνε: κάξεκλήρυνε L²,
 unde κὰκ' ἐξήρυνε Blaydesius 425 vexatissimus quidem, non-
 dum tamen expeditus ὄς παρῆν, γόνος Musgravio praeunte
 Hermannus D.: ὄς περ ἦν γόνος (μόνος var. lect. in schol.) L
 ὄσπερ ἦν γόνος Vngerus, ὄς παρῆν γονεῖ (πόνους Arndtius)
 Schneidewinus, φροῦδός ἐστ' ἄρην γόνος (ἐκ Μέμνονος M.)
 FGSchmidtus, ἦδιστος pro ὄσπερ ἦν Heimsoethius, pro Ἀντί-
 λοχος Schubertus 426 δὴ' αὖ τῶδ' ἐξέδειξας (δὴ' αὐτῶ δ'
 ἐξέδειξας L²) Porsonus: δὴ' αὐτως (αὐτως corr.) δεῖν. ἔλεξας
 L, unde δὴ' αὐτῶ τῶδ' (δὴ' αὖ τῶδ' ἄνδρ' RClebbius) ἔλεξας
 Kaibelius Herm. XIX, 254 428 φεῦ· θεοὺς τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν
 (hoc voluit, non quod coniecisse fertur φεῦ φεῦ· θεοὺς τί δεῖ
 σκοπεῖν) Heimsoethius 429 ἔστιν ἐνθάδ', ὄντινα Blaydesius
 fortasse loci verbositas, in qua iam Wakefieldus offendit, fal-
 sario tribuenda est, poetae autem Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ καὶ
 φῶς ὄρεᾶ vel tale quid nec plura 431 δεινὸς σοφιστῆς
 Nauckius 434 ὄς σοῦ Hemsterhusius: ὄς σοι L 435 σ' ἐν
 βραχεῖ Erfurdus: σε βραχεῖ L 437 αἶρεῖ r: αἶρει L 441
 ποῖον δὲ r Florens Christianus: ποῖον τε L τοῦτο Brunckius
 λέγει r 443 ὄς οὐκ ἂν ἠδεῖτ' εἰς ἅπαντ' εἰπεῖν Blaydesius
 444 ἐφῆ L²: ἐὼν L 445 οὐκ εἶδον αὐτός Burgesius δ' ἔτ'
 r: δέ τ' L 446 οὐδέν πω r: οὐδέπω L 450 χρηστὰ προ-
 σελοῦσ' Nauckius: χρηστ' ἀποστέλλουσ' L 451 χρῆ L πῶς,
 δ' αἰνεῖν Blaydesius 452 nondum expeditus τὰ θεῖ',
 ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς, εὖρω κακὰ Musgravius, τὰ θεῖ' ἐρευνῶν
 τ. θ. εὖρω κακοὺς Schneidewinus 455 εἰσορᾶν φυλάξομαι r
 456 ὄπον δ' Burgesius Hermannus: ὄπον θ' (γ' L¹) L ὄπον
 τὸ χειρὸν Nauckius, v. 458 CWaltero auctore damnans 457

δειλὸς Brunckius: δεινὸς L 460 μόνῳ Suidas s. v. στέρξω
 versum del. Nauckius 465 εἴη L corr. ἰῆ Cavallinus: ἦκη L
 470 ἰκτῆς vel ἰκτῆρ Meinekius λήπης L¹: λείπησις L 472
 ἐνναίοντα L^a: ἐννέοντα L 474 νοσήματος Blaydesius ver-
 sus Nauckio suspectus 476 εὐκλέες suspectum: εὐχερές Do-
 braeus (εὐμαρές Nauckius, εὐπετές Turnerius), εὐφιλές Vauvil-
 lerijs 477 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τόνδ' Blaydesius 478 σώσαντι
 Blaydesius 480 ἡμέρας σοι Burgesius 481 ἔμβαλοῦ r, εἰς-
 βαλοῦ Meinekius: ἐμβαλοῦ L ὅποι (cum Wakefieldo) θέλεις
 νεῶς Nauckius 482 πρύμνην Elmsleius: πρύμναν L ὅπον r
 485 προσπίτνω L 489 Εὐβοίῳ ORiemannus apud Turnerium,
 Εὐβοίᾳ Musgravius: εὐβοίᾳς L 491 Τραχινίαν τε δέραδα καὶ
 Τουπίου, Τρ. τε δειράδ' ἢ Piersonus, Τρ. δειράδα τε καὶ Hea-
 thius, Τραχινίον τε πρῶνα καὶ Wunderus: τραχινίαν τε δει-
 ράδα καὶ L 493 παλαιὸν Triclinius: παλαιὰν L, πάλαι
 ἂν L^a 494 βεβήκη r, βέβηκε Elmsleius: βεβήκοι L ἰγμέ-
 νοις r: ἰκμένοισι L 496 πλεύσαντα Blaydesius: praestat fort.
 κέλσαντα. δόμους Wunderus: δόμοισι L 498 οἴμοι Valcke-
 narius 502 πάντ' ἄδηλα Wakefieldus, πάντα κοινὰ Dobraeus
 505 τὸν βίον suspectum: τὰκ θεῶν Blaydesius 507 ἔλεξε L
 509 ἄθλ', οἷα Porsonus: ἄθλ' ὅσσα L λάχοι Herwerdenus:
 aut hoc restituendum aut ἴσχοι, quod magis etiam strophici
 versus numeris convenit 510 πικρῶς Nauckius 511 ἐγώ
 νιν Todtius 512 τῷδ' ὄνασιν Nauckius 515 μετατιθέμενος
 ex schol. Brunckius: μέγα τιθέμενος L ἐπιμέμονεν r: ἐπεὶ
 μέμονεν L 517 τὰν θεῶν Hermannus: τὰν ἐκ θεῶν L
 519 ὄρα σύ τοι μὴ νῦν μὲν εὐχερῆς τις ἦς Nauckius, similia
 Blaydesius Cavallinus 521 οὐκέθ' αὐτὸς r: οὐκέθ' αὐτὸς L
 523 ἔξησις L¹ 526 εἰ δὴ (εἰ δ' οὖν Hensius) δοκεῖ Nauckius
 528 ἐκ τε Gernhardus: ἐκ δὲ (γε L¹) L 533 προσκύνσαντεσ L
 τὴν ἔσω verba nondum expedita: προσκύνσαντε Γῆν ἔσω (γῆς
 ἔδος Wecklinus) Schneidewinus, προσκύνσαντεσ Ἑστίαν Bergkiius
 534 εἰς οἴκησιν Bergkiius Schneidewinus: εἰσοίκησιν L 538
 κακά L²: τάδε L 539 μείνωμεν Wakefieldo praeunte Blay-
 desius, σταθῶμεν Hensius. an ἐπίσχετον τὰ δρώμεν? scil. pro-
 fectionem δύο r: δύο L 540 del. Hensius 541 αὐτίς
 r, αὐτίκ' Blaydesius: αὐτίσις L 546 τύχη δέ τῳ Blaydesius
 πρὸς ταυτὸν L^a: πρὸς αὐτὸν L 547. 49 πλέω γὰρ — ὡς δ'
 ἦμουσα Reiskiius 548 ἐξ Ἰλίου r 550 συννεναυστοληκότες
 Dobraeus: οἱ νεναυστοληκότες L 552 τὸν ἴσον L pr. 554
 ἀμφὶ σοῦ νέα Auratus: ἀμφὶ σ' οὐνεκα L 557 σῆς προμηθίας

MSeuffertus 558 ἀσφαλῆς requirit Burgesius, qui poterat εἰ
 μὴ καιὸς πέφυγ' ὅδ' (πέφυκιά γ' Blaydesius), ἀσφαλῆς μενεῖ
 559 ἄπερ γ' ἔλεξας r, ὅποι' (ὅπως Nauckius) ἔλ. Weilius, ἄπερ
 προύλεξας Hartungus, alia alii: ἄπερ ἔλεξας L. an ἀπανθ'
 ἄλεξας? 563 ἢ δόλοισ Nauckius 566 καθ' ἡμῶν Nauckius
 567 vix sanus: ὡς δρώμεν' ἴσθι ταῦτα vel ταῦτ' ἐξέπιστω (σὺ
 ταῦτ' ἐπίστω Nauckius) δρώμεν' Blaydesius 568 ἀυτόστολος
 Nauckius 571 ἐγὼ r: ἔσω L 572 αὖ Dobraeus, οὖν Dis-
 senus: ἄν L 574 ἄν Heathius: ἄν L (ἄν r) 580 οὐκ οἶδ'
 ἐγὼ Nauckius, mox λέγειν σαφῶς ὃ λέξει idem 582 δια-
 βάλλης r: διαβάλλησις L 584 χρηστά θ' Dobraeus: χρηστά γ'
 L 585 ἐγὼ εἰμ' L, ἐγὼ μ' L corr., ἔγωγ' Nauckius 586
 Ἀτρεΐδας r: ἀτρεΐδαισις L 587 λόγων Burgesius: λόγον L 588
 μηδὲν Linwoodius 590 τίθου λέγων Wecklinus 592 del.
 Herwerdenus 593 ἢ μὴν νιν Elmsleius 598 sq. minus
 impeditam quam quae traditur verborum structuram sic fere
 adsequamur: τίνος δ' Ἀτρεΐδαι πράγματος χάριν χρόνω τοσῶδ'
 ἐπεστρέφοντο τοῦδ' οὕτως ἄγαν; verba Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν
 οὕτω χρόνω τοσῶδ' propter 600 del. Nauckius 600 ὅν γ'
 Heathius: ὅν τ' L 601 sq. θεῶν δίκη (vel βλάβη: δίκη iam
 Nauckius) καὶ νέμεσις, αἵπερ APallisius: si quid mutandum, θεῶν
 ἀρὰ (cf. Trach. 1239) malit M. 609 Ἀχαιοὶς ἐν μέσοις Blaydesius
 611 sq. ὡς οὐ μὴ π. πέρσειαν Elmsleius, ὡς οὐ δῆ (r) π. πέρ-
 σοιεν Nauckius, ὡς οὐκ ἄν π. πέρσειαν Blaydesius. an ὡς οὐ μὴ
 π. ἔλοιεν, quod proclivi post πέργαμα errore in πέρσοιεν abierit?
 613 ἄξιοντο Blaydesius 614 ἦκουσ' r: ἦκουσεν L γόνος r
 618 sq. καὶ κατατομεῖν ἐφείτο τῷ θέλοντι τῶνδε μὴ τυχόν
 Nauckius 621 κεῖ τίνος κήδοι' ἔτι FG Schmidtius 622 ἦ r: ἦ L
 625 εἰς φῶς Nauckius ἄν ἐλθεῖν idem: ἀνελθεῖν L 626 ὅσ'
 οἶδ' ἐγὼ ταῦτ' Turnerius 630 ἄγοντ' L': ἄγονθ' L. λόγ.
 μαλθ. πείσαντα δεῖξαι θέντ' vel tale quid (ζῶντ' Schubertus)
 Blaydesius 631 οὐ θᾶσσον Welckerus, ἢ θᾶσσον Schneide-
 winus: οὐ (ὄυ Lamio teste) θᾶσσον L 636 ὀρίζη Reiskius:
 ὀρίζει L ἕως — ὀρίζει Hermannus 637 sq. del. Bergkius
 639 τοῦκ r: τοῦ L ἀνῆ Piersonus: ἄηι (gl. παρῆι) L 642
 οἶδ' Doederlinus: οὐκ (οὐκ' Lamio teste) L an vero praestat
 εἶ γ' ἀλλά —? cf. 327 εἶ γ', ὃ τέκνον, Plat. rep. 351 c εἶ γε
 σὺ ποιῶν ἀλλὰ κτλ. 644 κλέψαι τι Bergkius: κλέψαι τε (αι
 τε in lit.) L 645 λαβόνθ' Dobraeus (cf. Wyttenbachium bibl.
 cr. VI 55) 647 οὐ πολλῶν ἄγαν Reiskius 648 ἔπι ed.
 Lond. 1758 (1722?) Wakefieldus: ἐνι L 649 τάχιστ' ἀεῖ

Turnerius, μάλισσα, καὶ Hensius 650 πόνον suspectum: πόνον (πόνον r) Reiskius, ταχύ Meinekius, πάλιν Nauckius, alia alii 655 ἄλλα γ' ἔσθ' r, ἔστιν ἄλλ' Hartungus, ἄλλ' ἔτ' ἔσθ' Hensius, alia alii: ἄλλ' ἔσθ' L οὐ γὰρ ἄλλ', ἔξισθ', ἄ β. temptabat M. cf. 980 657 βαστάσαι σφε Blaydesius 661 εἰ μὲν θέμις Reiskius πάρες nondum expeditum 663 τόδ' r: τότ' L 666 πέρα (πέραι L) corruptum: πάλιν Blaydesius, κάρα Cavallinus 668 καὶ στόματι δ. Musgravius 669 μόνω Nauckius 671—673 del. D. 674 καὶ σ' ἐπεισάξω Turnerius 677 sq. nondum persanati. τῶν add. Porsonus, at vide Phil. Rundsch. II, 487. 678 Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' D.: Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον L ἔβαλεν (ἔβαλ' ὁ Wakefieldus) Hermannus: ἔλαβ' ὁ L Ἰξίονα del. Erfurdcius Hermannus, quibus ducibus κατὰ δρομάδ' ἄμπυκα (ἄντυγα cum Musgravio Nauckius) Schneidewinus 682 ἐσίδων μοῖραι L pr. 684 οὐ τι νοσφίσας Schneidewinus 685 ἴσος ὦν ἴσοις Lachmannus Schultzius, ἴσος ἔν γ' ἴσοις Hermannus: ἴσος ἔν ἴσοις L 686 sq. desperati, quorum certa emendatio nemini contigerit, cf. antistr. ὠλέκεθ' D.: ὠλλυθ' L ὦδ' ἀτίμως (ἀνοίκτως Linwoodius) Erfurdcius: ὦδ' ἀναξίως L τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει D.: τόδε θαῦμ' ἔχει με L fort. τόδε θαῦμ' εἶχε μ' αἰεὶ 688 ἀμφιπλάκτων Erfurdcius: ἀμφιπλήκτων L κλύων r: κλύζων L 690 βιοτὰν ἀνέτλα Nauckius 691 nondum expeditus. ἔν' αὐτός οἱ πρόσουρος Meinekius, ἔν' αὐτός ἦν οἰκουρός Blaydesius. an ἔν' Αἰδος ἦν πρόσουρος? οὐκ ἔχων κάσιν Oberdickius 692 τιν' ἔγγωρον Vauvillerius 695 οὐδ' ὅς Erfurdcius, ὅς τὰν Hermannus: οὐδ' ὅς τὰν L 696 ἱκμάδα Reiskius 698 ἐμπήρον ποδὸς Vauvillerius φύλλοις r: φύλλοισι L 699 εἴ τι ἐμπέσοι Mudgio Wakefieldo praeuentibus D., εἴ τι συμπέσοι MSeiffertus 700 ἔκ γαίας D., ἔκ τι γὰς Hartungus: ἔκ τε γὰς L ἔλων Reiskius: ἔλειν L 701 εἶρεπε Bothius: ἔρπει L ἄλλοτ' ἄλλα r: ἄλλον τ' ἄλλαι L 702 ὡς r: ὡς L 704 sq. πόρον Wakefieldus, πόνον Gleditschius: πόρον L ἔξανείη Hermannus: ἔξανείησι (ἔξανείησι pr.) L 711 πτανοῖς λοῖς ἀνύσειε Brunckius: πτανῶν ἀνύσειε πτανοῖς L πορίσειε Blaydesius 714 πόματος L¹: πόματος L 715 δεκῆτή χρόνον r Nauckius 716 λεύσσων r: λεύσσειν L εἴ που Musgravius (cf. tamen v. antistr.): ὄπου L σταγόν' (cum FSchultzio) εἰσίδων Gleditschius 717 αἰεὶ πᾶδ' ἐνώμα Wakefieldus 719 παιδὶ συναντήσας Froehlichius: παιδὸς ὑπαντήσας L 723 πατρίαν Porsonus: πατρώϊαν L 725 Μαλιάδων Erfurdcius

726 ὄχθας Hermannus: ὄχθαις L 728 πᾶσιν (πᾶσι L) vix
 genuinum: ἀνήρ θεός πλάθει θεοῖς Hermanno praeunte
 Schneidewinus 730 ἔρη', εἰ σθένεις ed. Lond. 1747 τί δὴ
 ποθ' ᾧδε κἄν τίνος λόγον σ. Nauckius 733 τί δ' ἔστιν Er-
 furdtius 736sq. ᾧ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ᾧδ' ἀναστένων κα-
 λεῖς anonymus diar. cl. Lond. I. 337, ᾧ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς
 ἀναστένων καλεῖς D.: ἰὼ θεοί (extra vers.). NE. τί τοὺς θεοὺς
 ἀναστένων καλεῖς L (οὕτως post θεοὺς add. r) 741 δέ τω
 r: δὲ τῶι L 742 ὄλωλα Turnebus τὸ κακὸν οὐ δυνήσομαι
 Blaydesius, τοῦμόν οὐ δ. κακὸν Nauckius 743sq. διοίχομαι
 διοίχομαι Nauckius 745 βρύνομαι r: βρόχομαι L βρύ-
 νομαι· παπαῖ παπαῖ Nauckius 746 ἀπαππα παῖ, παπαπ-
 παπαππα παππα παῖ Hermannus: ἀπα. παπαῖ. παπαῖ. παπαῖ.
 παπαῖπαπαῖ L 748 πάταξον, εἴ', ἄκρον πόδα Turnerius 751
 τί δ' ἔστι τοῦτο νεοχμὸν r 752 καὶ στόνον στήσας ἔχεις
 Nauckius 753 τί δ' ἔστιν r Erfurdtius 754 παππα-
 παππαπαῖ (r) Hermannus: πάππαπάππαπαῖ L 751—754 post
 739 inserit Schenkelius, abesse malit Wecklinus Berl. Phil.
 Wochenschr. IV 1375 755 τοῦπίσαγμα ex τοῦπίσαγμα L, τοῦ-
 πίσιγμα Bergkius 758sq. nondum expediti. πλάνοις ἴσοις
 Bothius, λήγει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνον πλάνοις νόσος ὡς ἐξεπλή-
 σθη FGSchmidtus, ἦκει — ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη φλέψ. NE. ἰὼ
 δύστηνε σύ Arndtius, alia alii 760 διὰ πόνων πολλῶν φθαρεῖς
 Wakefieldus 761 δῆτα add. L^z, χειρὶ MSeiffertus: om. L
 767 ἐξήκη r Brunckius, ἐξανῆ Schneidewinus 769 ἔκηλον
 εὔδειν μ' r Blaydesius 771 μηδ' D.: μήτ' L μηδέ τω r: μὴ
 (μὴ corr.) τέτωι L 772 μεθεῖνε L ταῦτα add. r 777 ὄπως
 suspectum: μηδάμ' (μῆποθ' Herwerdenus) ὡς Heimsoethius, μηδ'
 ὀποῖ' Turnerius 780 καὶ εὐσταλήσ L 782 ἀλλ' ἴσθ', ὀκνώ,
 παῖ, μὴ ἀτελής εὐχὴ τύχη aliis inde a Camerario praeuntibus
 M.: ἀλλὰ δέδοικ', ᾧ παῖ, μὴ μ' ἀτελήσ εὐχὴ L 783 φοίνιον
 r: φόνιον L 784 προσδοκῶ L¹: προσδοκεῖ L 786 εἰργασαί
 Hensius, ἐργάζει Wecklinus 789 φύγητε r: φύγοιτε L 790
 ὄτοτοῖ Nauckius 792 ἴκοι' ἄλγησις Wakefieldus 794 Με-
 νέλαέ τ' Ἀγάμεμνόν τε Blaydesius 796 ἰὼ μοι Nauckius: ὄμοι
 μοι L 798 δύναξ Porsonus: δύνηι L οὐ θέλεις Blaydesius
 800 ἀνακνυλονμένω Toupius. versum del. Turnerius 806
 σιγῶ πάλαι δὴ Mollweidius. τὰμφι σοῖ Blaydesius 807 ἀλλ'
 ᾧ τέκνον μοι Nauckius 809 καταλίπης L^z: καταλείπησ L
 812 ὡς οὐ θεμιστ' Wunderus. ἐμοῦσι Hermannus: ἐμοί' στι L
 813 μενεῖν r: μένειν L 815 ἢ παραφρονεῖς αὐ Meinekius

λεύσις L pr. ut videtur 818 *μεθίημι*, εἴ τι δὴ Hermannus:
μεθίημι (*μεθειήμι* pr.) τί δὴ L εἴ τι δὴ πλέον πονεῖς
 FG Schmidtius 823 *ιδρώς τε* Buttmannus 827 *ἄλγεος* Her-
 mannus 828 *εὐαῆς* Hermannus: *εὐαῆς* L 829 *εὐαίων* alte-
 rum add. Turnebus 830 *ἀντίσχοις* Brunckius, *ἀμπίσχοις* Bur-
 gesius: *ἀντέχοις* L 831 *τάνδ' ἀχλὺν* Reiskius 832 *ἴθ'*
ἴθι μοι παιήων D.: *ἴθι ἴθι μοι παιών* L 835 *ὄρας*, εὔδει Her-
 werdenus Wecklinus 836 *μένομεν* Erfurdtius 838 *πολύ*
τι add. Hermannus 842 *ἔργ' ἀτελή* Blaydesius 846 *φάμαν*
 Triclinius, *φάτιν* Nauckius: *φήμαν* L 851 *ἐξίδου* r: *ἐξίδον* L
ὄπα Schneidewinus, *ὄπερ* Hermannus: *ὄ τι* (*ὄπως* gloss.) L 852
ὦν L, *ὄν* L² *οἶσθα γὰρ ὄν αἰδοῦμαι* RClebbius 853 *ταύ-*
ταν r: *ταύτάν* L *τούτων* D.: *τούτωι* L *ἴσχεις* L²: *ἔχεις* L
 854 *πυκνοῖς* r: *πυκνοῖσιν* L 856 *ἀνῆρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L
 859 verba *ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλὸς* (*ἀλεῆς ἐσθλὸς ὕπνος* L, transp.
 L^a), quae parenthetice dicta Musgravius statuit, pro spuris
 Hartungus habet, nondum expedita: *ἀδεῆς* Reiskius, *ἀδαῆς*
 Blaydesius 860 *οὐ φρενὸς* Todtius Oberdickius: *οὐ τινοσ* L
 861 *ἀλλ' ὡς τίς τ'* Hermannus D., *ἀλλά τις ὡς* Wunderus: *ἀλλ'*
ὅστις (ω superscr.) L 862 *ὄραν* Todtius *βλέπ' εἰ* Hermannus:
βλέπει L 863 *τόδ'* L pr. *ἀμᾶ* D. 866 *ἀνῆρ* L 867 sq.
γέγηθ' ἰδὼν ἄελπτον ἐπικούρημα MSchmidtio Blaydesio prae-
 cunctibus Nauckius 871 *ἰδεῖν παρόντα* Cavallinus 872 *οὐ*
τᾶν Ἀτρεΐδαι Blaydesius *εὐφόρος* vel *εὐπειτῶς* Brunckius,
ἐνύκλος Wakefieldus, alia alii: *εὐπόρος* L 873 *ἀγαθοὶ* (*οἱ*
γαθοὶ r) Brunckius: *ἀγαθοὶ* L 876 *γέμειν* Nauckius 878
λόφῃσι (ut iam FG Schmidtius) *εἶναι κἀνάπανλά τις* Turnerius,
κἀνάπανλ' ἤδη Blaydesius 879 sq. Wecklino suspecti *ὄν*
δέ μ' ἀνάστησον Blaydesius 878. 881 coniungit Zippmannus,
 simul 880 delens et 879 in versus 889 deleti locum substituens,
 Nauckio probante 884 *σον* r: *σοι* L 887 *ἀροῦσι* Blayde-
 sius, *στήσουσι* CSchirlitzius 892 *συνναίειν ὁμοῦ* Blaydesius
 894 *ὀρθώσει με, παῖ* Herwerdenus, *ὀρθώσει μ' ἔτι* malit M.
 895 *δῆτ' ἄν* Schaeferus: *δῆτα* L *γε* r: *λέγε* L 896 *λόγων* r
 897 *στρέφειν ἔπος* Nauckius 901 *ἔπεισεν* r: *ἔπαισεν* L 902
αὐτοῦ r: *αὐτοῦ* L 904 *τοῦ ἄμφυτευθέντος* Turnerius: *τοῦ*
φυτεύσαντος L 906 *πάλαι* L¹: *πάλιν* L 907 *γε* r: *τε* L
οἷς δ' r: *οἷ δ'* L pr., *οἷς τ'* L² (Lamio teste, qui *οἷσδ'* primariam
 scripturam in L esse tradit) *ὄσ δῆτ' ἐν οἷς γε δραῖς' ἐφ' οἷς*
δ' αὐδᾶς ὀκνῶ Nauckius 910 *ἀνῆρ* L *μῆ γὰρ* r: *μῆ κἀγὼ* L
γνώμων Naberus: *γνώμην* L 912 sq. *λυπηρῶς δ' ὅτι πέμπειν*

- σε μέλλω ex schol. Cavallinus 913 *πάλαι* L¹: *πάλιν* L 916
 τὸν r: τῶν L *στόλων* L pr. *versum* del. Wunderus 917
τί μ' εἶπας Valckenarius 923 *ὄλωλα* Nauckius 924 τὰ add. r
 926 *ποιεῖ* r: *ποιεῖν* L 927 *δεῖμα* L¹: *δῆμα* L *λύμα* Nauckius,
ὃ πῦρ σύ, παιπάλημα Valckenarius (cf. Naberum Mnem. n. s.
 X, 142) 928 *εἰργασαί* Elmsleius 933 *με μὴ ἀφέλης* (*ἀφέλη*
 Elmsleius) ed. Lond. 1747: *μὴ μ' ἀφέλησι* L 939 del. Nauckius
 942 *προθεῖς* L pr. 945 *ἐλὼν* r: *ἐλῶν μ' L* 950 *ἀλλ'* add.
 Turnebus *ἐν σαντοῦ* r 952 *σχῆμα* L¹: *χρημα* L 954
ἀνανοῦμαι L²: *ἀν θανοῦμαι* L 956 *τοισὶδ'* L¹: *τοῖσιν* L
 957 *ἀφ' ὧν* Wunderus 958 *πρόσθε* r: *πρόσθεν* L *versum*
 del. Purgoldus 959 *τείσω* Nauckius 961 *πρὶν μάθοιμεν*
εἰ πάλιν Nauckio praeunte Blaydesius, *πρὶν μάθοιμ' εἰ μὴ*
πάλιν CWalterus 966 *πάλαι* L¹: *πάλιν* L 967 *οἴκτει-*
ρον, ὃ παῖ Erfurdus *παρηῆς* r: *παρηῆ* L, unde veri
 simile est in antiquioribus libris duplici versuum ordine de-
 scriptis *παρηῆσι* αὐτοῦ fuisse 968 *σαντὸν* r Hermannus 972
ξοικας ἀσκεῖν ἀσχροά Bergkii 973 *οἶ' εἰκὸς* D. 976 *ἀνήρ* L
 983 *ἦ* L pr. 984 *τολμίστατε* r 985 *μῆρησι* L *ἔρησι γ'*
 Blaydesius Wecklinus 988 del. Hensius 990 *Ζεὺς* r: *Ζεὺς*
δ' L 992 *τίθησι* Porsonus: *τιθεῖσι* L 994 *ΟΔ. ἐγὼ δὲ*
φημί Gernhardus: *ἐγωγε. ΟΔ. φημί* L *πιστέον* r: *πιστέον* L
 997 *ἀριστεύειν* Nauckius 999 *μαθεῖν* L¹ 1000 *ἕως γ' (γ'*
eraso) L *ἕως ἂν ἦ γέ μοι τόδ' (ἦ τόδ' ἡμῖν* Nauckius) *ἀλπ. β.*
 Blaydesius. fortasse *ἡμῖν* vel *ἡμῖν γ' (ΗΜΟΙΓΗCΤΟΔ)* *ἦ τόδ'*
 praestat, siquid mutandum 1002 nondum expeditus: *πέτρας*
ἀνωθεν τῆσδ' ἐναιμάξω πεσόν Hermannus (*ἐναιμάξω* schol.)
 1003 *ξυλλάβητον* Bernhardus, *ξυμμάροφα* MSchmidtus: *ξυλ-*
λάβητ' L *ξυλλάβητε τοῦτον* Triclinius, *ξυλλάβητε, ναῦται* Hensius
 1007 *οἶ' ἀν μ'* Hermannus: *οἶά μ' L* *ὄς μ' ἐθηράσω* Wake-
 fieldus 1014 *ἀφνᾶ* LDindorfus 1017 *προῦβαλες* Blayde-
 sius 1018 *ἔρημον ἄπορον* Wakefieldus 1023 *σοῦ τε* r: *σοῦ*
γε L 1024 *πάνθ' ὑπηρετεῖς* Burgesius 1028 *ἔβαλον* r: *ἐκ-*
βαλον L *οὖς σὺ φῆς* Hartungus 1029 *καὶ νῦν τί μέτιτε*
 Schubertus 1032 sq. *ἔξεστ' ἐμὲ λείουσιντά σ' αἰθεῖν* Piersono
 cui *ἔξεστ' debetur*, praeunte M.: *εὐξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντος*
αἰθεῖν L 1034 *αὐτη* r: *αὐτή* L 1035 *ὀλεῖσθε* Brunckius:
ὀλοισθε L 1037 *ἐπεὶ* r: *ἐπ'* L 1039 *εἰ μὴ τι κ. θ. ἦν*
ὁμᾶς ἄγον Turnerus. *versum* del. Nauckius 1041 *τείσασθε*
τείσασθ' Nauckius 1048 *νῦν δ' ἐκὼν κρατῶ λόγον* Schneide-
 winus Bonitzio probante 1049 *πανούργων* Nauckius 1051

μου add. r 1053 σοὶ δὲ νῦν ἐκὼν Bergkio praeunte Blaydesius
 1056 μὲν e v. praeced. inreperit, correctio incerta: πάρεστι δὴ
 Blaydesius 1059 ἡδ' ἐπευθόνειν Nauckius 1060 σὴν
 Ἀἴμμον CWalterus 1061 τὸ σὸν κέρας Herwerdenus 1062
 σ' ἐχοῖν L 1064 ὄπλοισι ἐν Ἀργείοισι κοσμηθεὶς φ. con. M.
 1071 λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus: λειφθήσομ' ἤδη L 1076 τὰ
 τῆς νεῶς Turnerius 1079 λῶν τιν' ἢ νῦν Blaydesius ὀρμώμεθα r
 Elmsleius Nauckius (cf. El. 950) 1080 ὀρμᾶσθαι propter ὀρμώ-
 μεθα Nauckio suspectum 1082 θερμόν καὶ var. lect. ap. Tur-
 nebum: θερμόν τε καὶ L. correctio non suppetit, cf. antistr.
 1085 συνείσει Reiskius: συνοίσει L 1087 ἀλλίον L 1089 τίπτ'
 Bothius: τί ποτ' L ἄμαρ D.: ἡμαρ L 1092 sqq. nondum per-
 sanati. γοναὶ δ' αἰθέρος — ἐλῶσιν (ἐλῶσιν Dissenus, ἐλῶσί μ' r
 Erfurdrtius) Nauckius, εἰ θῆρες πλάνοι Wecklinus οὐ γὰρ D.,
 οὐκέτ' Dissenus: οὐ γὰρ ἔτ' L ἴσχω r (Heathius): ἰσχῶ L
 ἐλῶσ' ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω Heimannus 1096 βαρύνοιμ' Erfurdrtius:
 βαρύνοιμε L 1097 ἂ τόχα ἄδ' D.: ἔχει (ἔχη L¹) τόχαι ταῖδ' L
 1100 λῶνος αὖ M., λωίονος Bothius, τοῦ πλέονος ex schol. Her-
 mannus: τοῦ λώιονος L ἐλθεῖν Gernhardus, αἰνεῖν Herman-
 nus, ἀντί D.: ἐλεῖν L 1104 sq. aut ὕστερῶν cum Hermanno aut
 φωτῶν cum Meinekio (θνητῶν Blaydesius) scribendum 1109 sq.
 ἠὲ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν ὄπλων — ἄρχων Schenkelius 1114 τοὺς
 τάδε μησαμένους — ἐμὰς λαχόντας ἄτας Nauckius, qui τῶ τάδε
 μησαμένω — ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας poterat, cf. 793 sqq. 1116
 πότιμος alterum add. Erfurdrtius 1120 ἀρῶν r: ἀρῶν ἀρῶν L
 1123 οἱ μοι μοί L ποῦ ab L² ut videtur additum ἢ πον
 Blaydesius 1125 χερὶ Triclinius: χειρὶ L 1130 ἐλεινὸν
 Brunckius: ἐλεινὸν L 1132 ἄρθμιον Erfurdrtius, σύννομον
 D.: ἄθλιον (ἄθλον L²) L 1134 ἀλλ' ἐνθεν (sic M.) μετ'
 ἀγκάλα Cavallino praeunte Wecklinus: ἀλλ' ἐν μεταλλαγῆι L
 (ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγῆ Hermannus) 1135 ἐλίσει Wecklinus 1137
 στυνγὸν δὲ Turnebus: στυνγόν τε L 1138 μυρία τ' αἰσχυρῶν
 Gernhardus, στυνγῶν τε φ. ἐ., μυρία δ' ἀθρῶν ἀνατ. Kaibelius
 Herm. XIX. 255 ἀνατέλλονθ' r: ἀνατέλλοντα L ὄσ' ἐφ' ἡμῖν
 κάκ' ἐμήσατ' οὐδεὶς (οὔτις Wecklinus) Arndtius, ὄς (sic Bothius)
 ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ D., alia alii: ὄσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ' ὀδυσεύς L 1140 ἐν D.: εὔ L locus nondum ex-
 peditus 1144 τῶνδ' ἐφημοσύνα Gernhardus, τάνδ' ἐφημοσύναν
 Blaydesius: τοῦδ' ἐφημοσύνη L 1145 ἤνυσσε τοῖς φίλοις Blayde-
 sius εἰς φίλων ἀρωγάν Gleditschius 1146 πταναὶ r: πτηναὶ L
 ὦ πταναὶ γένναι Blaydesius 1148 οὔρεσιβώτας r: οὔρεσι-

- βώτας L 1149 sq. graviter corrupti. μηκέτ' ἐπ' ἀλλίων ἐλάτ'
 Canterus 1153 ἀνέδην L¹: ἀναίδην L 1154 ἔτ' οὐ φοβητὸς
 Hermannus, φοβητὸς οὐκέθ' Seebassius: οὐκέτι φοβητὸς L 1157
 σαρκὸς ἀθλίως Nauckius 1165 ὅτι σὸν D., ἐπὶ σοὶ MSeiffertus:
 ὅτι σοὶ L 1168 ᾧ ξυνοικεῖ r 1171 λῶστε τῶν ξυνεμπόρων
 Hensius 1172 τί μ' εἰργάσω Elmsleius 1175 μ' ἤλπισας r:
 ἤλπισας μ' L 1177 μ' ἐλείπετ' L pr. 1179 ἴομεν ἴομεν L
 1188 sq. τί μ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξεις Blaydesius 1192 προῦφανες
 r: προῦφανες L 1193 νεμεσητὸν r: νεμεσητὸν L 1196 οἱ σε
 κελύομεν Reiskius 1199 βροντὰς ἀγλαῖς schol.: βρονταῖς αὐταῖς
 L 1203 ἀλλ' del Erfurdcius 1206 δὴ add. Hermannus 1207
 nondum expeditus τεμῶ r 1210 ματεύω Blaydesius 1211
 ἐς r: εἰς L 1212 ἐστ' del. Hermannus 1213 ᾧ πόλις ᾧ πατρίᾳ D.
 1214 εἰσίδοιμ' ἀθλίος σ' ἀνήρ D.: εἰσίδοιμι σ' ἀθλίος γ' ἀνήρ L
 1218—21, si genuini, corrupti 1219 ἀνῆ Elmsleius: ἀνῆν (ἀνην pr.)
 L 1222 οὐκ ἀν: οὐδ' ἀν superscr. L^a 1223 σὺν σπουδῇ L^z: συμ-
 πονδῆ L 1226 πιθόμενος r: πειθόμενος L 1231 τί χρῆμα r: τί
 χρῆμα τί L ὑπῆλθ' εἰς L^z: ὑπῆλθ' ἔτι L ὑπῆλθεν φόβος Nauckius
 1235 πρὸς θεῶν, πότερα δὴ (σὺν πότερα Hermannus) r, πρὸς θεῶν
 πατρῶων EPhilippus: πρὸς θεῶν πότερα L 1238 ἀνα-
 πολεῖν L^z: ἀναπολεῖ L 1240 εἶ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας
 λόγον r 1242 τίς ἐστι Ebnerus apud Blaydesium Herwerdenus
 1243 τοῖς r Hermannus: τοῖσδ' L 1245 σοφά Brunckius:
 σοφόν L 1247 καὶ πῶς δίκαιον (δίκαιά σ' vel δίκαιά γ' Her-
 mannus) ἄλαβες D. 1251 ταρβῶ στρατόν Hermannus, qui
 unius versus post hunc lacunam indic. 1252 πείσομαι ex schol.
 Bothius 1253 οὐ τᾶρα D.: οὐτ' ἄρα L 1254 ἴτω Weck-
 linus: ἔστω L τήνδε δεξιὰν ὀράς Nauckius 1255 καὶ
 ἐμὲ L pr. 1259 φρονῆς L¹: φρονεῖς L 1260 πημάτων
 Hartungus 1263 versum ab L omissum add. L¹ aut L^z
 1265 sq. νέα — κακά Bergkius: μέγα — κακά (κακόν L¹) L
 πέμποντες suspectum: κλίπτοντες Wecklinus, πλέξοντες malit
 M. 1267 λόγους τ' ἄκουσον Wakefieldus 1269 ψευθεῖς
 Nauckius δόλοις AGregorius apud Turnerium 1275
 παῦτε Triclinius: παῦσαι L 1276 ἀν L^r: ἀν L ἀν εἴπης σὺ
 Dobraeus 1284 αἰσχιστος Piersonus: ἔχθιστος L 1286 σὺ
 Neoptolemi verbis adsumit Nauckius 1288 ἄρα Porsonus,
 οὐ γὰρ Wakefieldus, ἦ γὰρ Blaydesius: οὐκ ἄρα (ἄρα pr.) L
 1289 ἀγνὸν — ὑψίστον Wakefieldus: ἀγνοῦ — ὑψιστον L 1292
 πρότεινε r: προὔτεινε (προὔτ L^r in litura) L 1293 ᾧ Tur-
 nerius: ὡς L 1294 τ' add. r 1295 sq. μῶν Ὀδυσσεως;

ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθι Nauckius 1300 ἄ Triclinius: ἄα
 L (ἄα L²) ἀφῆς βέλος Meinekius Nauckius 1301
 μέθες με χεῖρα Blaydesio suspectum 1302 τί μ' r: τίν' L
 1304 τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν Wakefieldus: καλόν τοῦτ' ἐστὶν
 οὔτε σοὶ L 1308 μὲν δὴ (vel μὲν τοι) r, μὲν νυν Wecklinus,
 alia alii: μὲν L ὅτου Turnebus: ὅπου L 1310 δ' add. r
 1311 ἐξ ὧν (οἷαν Blaydesius) ἔβλαστες Nauckius 1314 ἦσθην
 πατέρα τὸν ἐμὸν Triclinius, ἦσθην γε πατέρα τὸν ἐμὸν
 Nauckius: ἦσθην πατέρα τὸν ἐμὸν L 1315 τ' ἔμ' r: τέ μ' L
 1319 τούτοις r: τούτοισιν (ex τούτουσιν) L 1322 εὐνοία r:
 εὐνοίαν σοὶ L, unde εὐσοιαν λέγων, dubitanter tamen, Schneide-
 winus 1327 Χρύσης r: χρυσῆς L 1329 ἄν τυχεῖν Porsonus:
 ἐντυχεῖν L 1330 ἕως ἄν αὐτὸς Scaliger, ἔστ' ἄν οὗτος
 Brunckius: ὡς ἄν αὐτὸς L 1332 ἐκὼν αὐτὸς r: αὐτὸς ἐκὼν L
 1333 τοῖν — Ἀσκληπίδαιν Porsono praeunte D.: τῶν — ἀσκληπιδῶν
 L 1334 νόσον μεταστῆς Blaydesius, νόσον ἄπαναχθῆς Turnerius
 1337 παρ' ἡμῖν Ehnslsius 1339 ὡς χρῆ γενέσθαι r Wecklinus
 1344 ἡ πίκλησις Blaydesius 1345 κληθέντ' ἀριστέων Nauckius
 1348 ὦ στυγνὲ δαῖμον Blaydesius τί μ' ἔτι δῆτ' Toupius
 1349 ἐφῆμας Herwerdenus 1358 με τάλγος r: μ' ἔτ' ἄλγος L
 1361 κακούς Dobraeus: κακά L 1362 παῖ, σοῦ δ' Porsonus
 1364 οἷ γε Heathius Brunckius: οἷ τε L 1365 quae post
 συλῶντες sequuntur οἷ τὸν ἄθλιον αἰανθ' ὄπλων σοῦ πατρὸς
 ὕστερον δίκημ ὀδυσσέως ἔκριναν del. Brunckius 1366 κάμ'
 Brunckius: καί μ' L ἀναγκάσεις Cavallinus τόδε (ex τώδε)
 L, τάδε r 1367 ξυνήνεσας Blaydesius: ξυνώμοσας L 1369
 nondum expeditus. ἔα κακῶς νιν ἐξαπόλλυσθαι κακούς Doeder-
 lino praeunte Nauckius Iamblich. p. 197, alia alii 1379
 κάποσώσαντας Heathius: κάποσώζοντας L 1381 λῶσθ' D.:
 καλῶσ L 1382 οὐ καταισχύνει φίλους anonymus diar. cl.
 V. 39 1383 ὠφελούμενος vitiosum: ὠφελουμένους Hea-
 thius, ὠφελῶν φίλους Blaydesio praeunte Schubertus, ᾧ φί-
 λον μέλοι M. 1384 ἢ κάμοι Hermannus τόδε r: τάδε L
 (Prinzio teste Herm. XIX. 254) 1386 ἐχθροῖσί μ' Valcke-
 narius Brunckius: ἐχθροῖσιν L 1389 οὐ δῆτ' ἔγωγε Nauckius
 1390 ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας D.: ἔγωγ' οὐ κατρείδας L 1391 σώ-
 σονσ' L²: σώουσ' L 1392 ἰδεῖν L¹: ἐλεῖν L, unde μολεῖν Bur-
 gesius (ἐλθεῖν r) 1394 πεῖθειν Schaeferus, πείσαι Nauckius ὧν
 θέλω Wakefieldus 1395 μὲν add. r 1397 παθεῖν με χρῆ (cf. 1339)
 Wecklinus 1399 πέμψειν Blaydesius 1401 γόοις L²: λόγοις L
 in 1402 labem haerere Porsonus intellexit. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ.

ἴσθι κεδνὸν εἰρηκῶς ἔπος Wecklino praeunte Nauckius temptat
 1404 φεύξομαι r: φεύξωμαι L 1406 ἔρξεις L Ἡρακλέους
 Brunckius: ἠρακλείοιο L 1407 πελάζειν D.: πελάζειν σῆς
 πάτρας. ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ ἀνδᾷς L 1409 μήπω,
 πρὶν γ' ἂν Blaydesius 1410 αἴης r: αἴεις L 1416 κατ-
 ερητύσων r: κατηρετύσων L 1418 λέγω D., δείξω Bergk
 1420 ἀρετὴν suspicione non caret 1425 ἀρετῇ δὲ Wakefieldus,
 μοχ πέρσεις δὲ idem 1427 νοσφιεῖς r: νοσφίσεις L 1429
 ἐκλαβὼν Turnebus, ἐκλαχὼν Valckenarius: ἐκβαλὼν L 1431
 σῦλα τοῦ δήου στρατοῦ Schneidewinus 1440 ἐννοεῖθ' Elms-
 leius: ἐννοεῖσθ' L 1441 πορθῆτε L^r: πορθεῖτε L 1443 οὐ
 γὰρ (ἠυσέβεια) Gedikius: ἡ γὰρ L 1442—1444 del. D. 1448
 γνώμην ταύτην Toupius, γνώμην ταύτην r Elmsleius: γνώμη
 ταύτη L 1449 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1451
 πρόμνην Hermannus: πρόμναν L 1455 προβλής θ' Musgra-
 vius, προβολῆς Hermannus: προβλής L 1456 οὐ πολλάκις ἂν
 Nauckius 1457 ἐνδομούχου Burgesius πληγαῖσι r: πληγῆσι
 L 1459 Ἐρμαῖον Eustathius: ἔρμαιον L 1461 Λύκιον schol.:
 γλύκιον L 1462 sq. οὐ δὴ δόξης ποτὲ Hermannus: ἤδη δόξης
 οὐ ποτε L 1469 δὴ Hermannus: ἤδη L ἀλλεῖς r: ἀλλέες
 L 1469—1471 del. Ritterus

Addenda.

Aiax. 52 λήμας] Musgravio praeunte qui γλήμας coni.
 68 μηδὲ συμφορὰν τίθου Madvicus Adv. crit. III 9 98 ἀτιμάσσω
 L pr. 151 εὐπιστα L^a: εὐπειστα L Lobeckius 152 τοῦ λέξαντος
 del. Nauckius 222 ἀνέρος (245 servatis ἤδη τοι κρατα) Hermannus
 239 ῥίπτει r Hartungus 249 εἰρεσίαν Wecklinus 265 νέμει L^a r
 273 βλέποντας L^z Hermannus 292 βαί': αἰβά L pr. 301 ὑπ-
 ἄξας L^r: ἀπᾶξασ (ἀπάξας r) L 304 αὐτόν L pr. 308 ἐρι-
 πίοισ L 314 κυροῖ Suidas Elmsleius: κύροι (κυρεῖ L^r) L
 325 θακεῖ L^r: θάκει L 367 ὠμοι L, οἴμοι r 369 οὐκ ἐκτός
 ἄψορον (= ἰδοιμί νιν, καίπερ Neuius 381 κοκοπινέστατον L
 390 διαόρασ L, corr. L^r 403 φύγη: τράπη L^z 438 an
 πάτρας ἀπελθῶν? 451 ἐπεντόνοντ' L corr.: ἐπενθόνοντ', ut
 Valckenarius coni., L 481 λόγον: ὄγ ab L^r insertum 482
 σαντοῦ L^r: αυτοῦ L 518 ἄν add. L^a 535 φυλάξω L pr.
 557 δειξίεις L^a: δειξίησ L 569 δειξίει r: δειξίη L 591 τοῖς: τοῦσ
 L pr., unde τοῦτ' ἀκούουσιν λέγε conici possit 593 ξυνέρξεσθ' r:
 ξυνέρξεσθ', altero ξ ex χ facta, L 594 φρονεῖν: λέγειν L^z 608
 αἶδαν L 614 ολοβότας: ι ab L^r 621 ἔπεσεν μελείοισ L 635-
 κρέσσων L pr. αἶδα L 649 ὄγκος Bothius 657 μολῶν L 673
 φλέγειν (φέγγειν L pr. ut videtur): φέρειν Nauckius 689 ὑμῖν r:
 ὑμῶν L 693 ἀνεπτόμαν r (Suidas): ἀνεπτάμαν L 756 θ' ἡμέραι
 L 768 καταστήσαιτ' L pr. 778 τῆμεθ' ἡμέραι (τῆιδ' ἐν ἡμέραι
 pr. Erfurdcius) L 878. 1194. 1268 ἀνήρ L 890 ἀμενηνὸν (prius
 v ex μ factum in L) suspectum: ἀλλὰ μεμνηνόντ' r Musgravius
 894 δουρὶληπτον: υ ab L^r 895 τέκμησαν L 900. 901 ὠμοι:
 ἰώ μοι L 941 ἀρτίως: ἀρτίον fortasse ab L^r 966 ἦ: ἦ vel
 ἦ L pr. 969 τοῦδ' (non τοιοῦδ' vel τοιονδ') eraso σ L Prinziio
 teste: τί δ. τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῶεν Meinekius 971 πρὸς L^r: πρὸ L
 994 ὁδόςτ' L pr. 1010 sq. ὅτω πάρα . . . μηδὲν ἔλεων γελᾷ
 Madvicus Adv. crit. III 11 1013 τὸν ἐκ σπόρον γεγῶτα idem
 ibid. 1044 προσλεύσει: προσλεύσει (προσλεύσει corr.) L
 cf. λέος(σ)οντας in πλεύσαντος corruptum Phil. 1033 1045
 ἐστειλάμην L pr. 1053 ἄγειν L, ἄξειν L^r 1070 ἐθέλιησ L pr.
 1074 καθεστήμει L pr. ut videtur 1090 ταφάς: τρυφάς L pr.
 ut videtur 1150 ἐγὼ δὲ φῶτ' ὅπωπα Nauckius. an ἐγὼ δ' ἐν'
 ἀνδρ' ὅπ.; 1151 δε: οἷσ L pr. 1179 αὐτωσ L 1214 ἄγκειται L^z

demum, ἂν κείται L Prinzio teste 1243 ἤρεσκεν ex ἤρησεεν fecit L¹
 1277 ναυτικοῖς θ' ἑδωλοῖς Bothius 1284 λαχόν: ἐκόν Reiskius
 1290 αὐτὰ (non αὐτῶ) L, αὐτὸς L^r Prinzio teste 1305 βλα-
 στῶν L 1330 ηπει γ' ἂν εἴην L pr. 1338 ἔμπα L, σ ab L²
 1362 τῆιδέ θ' ἡμέρα L φανείσ L pr. 1369 ὅσσ' ἂν ποιήσεις
 (ποιήσης L^a) L 1377 φίλος L^a: φίλον L 1414 φησὶν L
 543. 626. 706. 1339. 1369. 1374 e Prinzi auctoritate L^r,
 726 L² notatur, ubi Duebnerus L^a exhibet

Electra. Argumentum (cf. praef. p. VI.). 1 δείκνυσι
 Bergkii. τῷ Ὁρέστη L 3 ἔδωκε Schaeferus. δέισαα r:
 φοβουμένη L 4 κτείνωσιν r: φονεύσωσι σὺν τῷ πατρί L
 4 ὁ δὲ — 9 Ὁρέστων r: Τροφεύς ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτης
 παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος (ὑποκείμενος del. Nauckius) καὶ ὑπε-
 κείμενος τὸν Ὁρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ
 ὑποδεικνύς αὐτῶ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ
 Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν, καὶ διὰ εἰκασίαν ἐτῶν ἐπανελθὼν
 εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δείκνυσιν αὐτῶ τὰ ἐν Ἄργει L

10 πελοπιδᾶν, ab L¹ superscripto ᾶν 16 πυλάδησ, eraso σ,
 L 28 τ' L corr.: δ' L 80 ἠλέκτρασ, eraso σ, L 84 πατρὸς σχέσοντες
 (εν ab L¹) L 98 ὑλοτόμοι L¹: ὑλοτομον L 154 ἄχθος Lach-
 mannus 161 γᾶ: *γαῖ L 168 ὧδ' ἐλάθειτᾶ L, ο ab L¹ 169
 ἔπαθεν L pr. 174 ἔτι L Heathius, ἔστι L^a 181 βούνομον L,
 βοννόμον L¹ schol. Hermannus 224 ὀργάς] iam Reiskius 319
 φάσκον τ' L, corr. L¹ 323 ἐπειτ' ἂν L corr.: ἔπειτ' ἂν L
 340 ἀκοστέα L 443 νέκυσ ab L² in litura scriptum 446
 ἐξαίμαξεν L pr. 447 αὐτῇ L pr. 456 ἐπιβῆναι L pr. 528
 εἶλεν οὐκ r: εἶλεν (εἶλε L¹) κὸν L 534 δέ με L pr. τίνων^{ον}
 L pr., ων in οσ mutavit et οσ superscriptum erasit L^r Prinzio
 teste 559 ἔτι L¹: ἔστ'*** L 561 οὐ: οὐν L pr. 564
 Ἀβλίδι: litteras α λ δ in rasura ab L^r scriptas, δ ex ω cor-
 rectam nec plura de L pr. constare Prinzius testatur 572
 αὐτοῦ L 590 βλαστόντας r: βλαστῶντας L 593 λέγεισ L pr.
 631 σύγ' L pr. 714 ἀρμάτων L 723 ἔστασαν L pr. 769
 ναῦ in L exstare negat, immo inter scribendum ν ex α correctum
 esse testatur Prinzius 771 τέκει L pr. 796 ὅπως ἐπαύ-
 σομεν L pr. 802 τὴν δέ δ' (τ' Duebnero teste) L pr. 830
 ἀύσεισ L pr. 850 ἴστωρ r: ἴστωρ L 852 ἀχάλων L pr. Duebnero
 Prinzius testibus, spiritum et ε in rasura L² scripsit 608 πᾶσιν
 L 881 ὕβριν L pr. Kaibelius Herm. XIX. 254 896 ἐστὶν L,

ἐστὶν superscripto εἰσιν L^z 978 τῶν πατρώϊων L, corr. L¹
 981 τῶδε χρῆν*** L pr. 1013 αὐτῆ L 1090 καθύπερθε L
 1131 ὄφελος L^a r 1141 ξένησι L 1158 φιλιτάτης L : φιλι-
 τάτου L 1168 κατεῖχον L pr. 1193 ἀνάγκη r: ἀνάγκη L
 1275 τῶιδ' (eraso τ) L 1281 ἄν r: ἄν L 1297 ἐπελθόν-
 των L¹: ἐπελθόντων L 1315 εἶργασω L, corr. L¹ 1325
 ἀπόσει' L pr. 1336 ἀπλειστόν L 1337 μέλειν L 1390
 αἰωρονμένων L, corr. L¹ 1401 τῶι δ' L 1467 εἰ δὲ ἐστι
 L, corr. L¹ 1481 ἐσφάλου L pr. 1487 πρόσθεσ L pr.
 1496 ἄν ἐν ταυτῶ Triclinius: ἐνταυτῶι L

Lamii lectionibus a Schuberto memoratis cum alibi tum
 379. 485. 606 fidem negandam fuisse Prinzius monet

Oedipus Rex. 30 αἰδησ L 52 τόθ' αἰσίωι L pr. 107 τινας]
 accentus erasus Prinzius teste, qui num punctum super σ positum
 fuerit valde dubitat 136 θεῶι τ' L pr. 153 δυοφερὰν φρένα
 Wecklinus Philol 44, 1, 105. 209 κεκλήσκω L 253 δέ τε L^a
 in litura litterarum δε 260 ἔχων L^a: ἔχω L 250 γένοιτ':
 γένοιτ' ἄν L pr. 282 ἀμοὶ Elmsleius: ἄ μοι (ἄ μου pr.) L
 314 ἄνδρα δ': ἄνδρα σ' L pr. ἄνδρῖ D. 329 σαφῶς ἀνεῖπω
 Nakius mus. Rhen. 40, 1, 145 337 ὄργην ab L^z correctum
 Prinzius testatur 375 βλέψαι L, corr. L^a 397 εἰδῶς: οὐδέισ
 L pr. 420 an πυθμῆν? ut imae summis regionibus oppo-
 nantur 549 τήνδ' ἀθάδειαν L pr. 555 χρείη Dawesius:
 χρειη L (χρεί' η L^z) 726 ἀκούσονται' L pr., quo fortasse
 ἀκούονται' indicatur 919 λύνι' L, corr. L^a 979 εἰκῆι L
 1050 εὐρήθαι L pr. 1145 ὦ τᾶν L 1231 ἀθέρειτοι L pr.
 1252 εἰσέπεσεν L pr. 1262 κλειῖθρα L, corr. L^r 1302 πρὸς
 L^z: πρὸ L 1493 παραρρίψει: tertium ρ ab L^r add. 1515
 ἐξήκεις L^a: ἐξήκησ L

48 πάρος Prinzius testatur manui saec. XIV. deberi per
 totam fabulam correctricis munere functae, eandem v. 800
 a librario omissum supplevisse, 117 κατεῖδ', 138 αὐτοῦ, 158
 πρῶτα σε (πρωτάν σε L, πρώταν γε L^z) correxisse, 360 com-
 pendio Λ deleto εἰν adiecisse (super ε maculam, non litteram
 apparere). huc quinque praeterea locos refer, quibus Prinzius
 auctore L^r pro Duebneriano L^a in adnotatione substituit: 843.
 1186. 1284. 1299. 1477. idem Iebii lectionem v. 11 confirmat,
 cum στέξαντες primae, στέρξαντες recenti demum manui Dueb-
 nerus tribuerit, contra 1104 Duebneri lectionem veram esse,

Wolffium falli ait. quae de 74 (L¹ pro L^r) et 1289 correctiora enotavit, in adnotationem recepimus

Oedipus Coloneus. 461 ἐπάξιως L¹: ἐπάξιον L 849 νικᾶν, super ι scripto ει, L 998 ἐγὼνδὲ L pr. 1174 κλύειν L pr. ut videtur 1204 fortasse βαρεῖα πημονῇ γυναικέ με, qua de metaphora cf. Blayd. ad Ai 895 1432 μὲν in litura L 1470 ἀφορμαῖ L, ἐφορμαῖ L¹ ut videtur 1590 καταρράκτην: alterum ρ. add. L^r 1640 sq. fortasse τλάσας χρῆ τό γ ἐνναῖον φρεσὶν χωρεῖν 'id quod in animis vestris versatur perpetentes', scil. orbitatem. ΦΡΕCIN in ΦΕΡΕIN commutatam v. Ai. 799 adn. 1707 ἐϋσκίαστον L

Antigona. 27 φησιν L pr. 131 ῥίπτει Erfurdcius 263 scribendum videtur κούδεις ἐναργής· ἀλλὰ φεῦ τὸ μὴ εἰδέναι, cf. Blayd. ad Philoct. 234 361 αἰδᾶ L, ι super α ab L¹, puncta super ι priore erasa 459 sq. ἐννόχοις θεοῖς δίκην δάσειν Keckius 691 an legendum λόγοις τ' λάπτει σ', οἷς σὸ μὴ τέρφει κλύων?

Trachiniae. 526 ἔγνω δὲ μάτηρ μὲν οἷα δοῦν Ζεὺς breviter dictum pro 'et matrem quidem non fugit, utri certantium numen pro pitium esset' temptat M. ab altera scholii parte ἐγὼ παρῆσα τὰ πολλά, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων alii salutem petunt: at interitio narrationi inhaerescens ne sic quidem tolerabilis 738 an πρὸς γε σοῦ στυγούμενον? 910 sq. ferri possent, si talia fere legerentur: δαίμον' ἀνακαλουμένη. ἦτις κτάνοι ξύνεσσον αὐτουργῶ χερσί, nisi forte verba fuerunt similia versui 793 (δαίμον' . . .) οἷον κατακτεῖσταιτο λυμαντήν βίον

Philoctetes. 505 sq. τηρικαῦτα τοῦπιόν σκοπεῖν μάλιστα coni. M. 629 sq. lenissima medicina restitui possunt: ἔμ' ἐλπῖσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεώσθ' ἀλόντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 'Ulixem sperare unquam fore ut miti persuasione proxime pellectum Argivis me demonstret'. νεώσθ' in νεώσ abierat sicut 1381 λῶσθ' in (κα)λῶσ: ceterum scriptura vitiosa ἄγονθ' omis ae litterae vestigium servavit. sed praestat fortasse νεωσιτὶ δόντ', cf. Weckl. ad Eur. Phoen. 21 698 sq. εἴτε (sic) led tschius) συμπ., φ. ἐκτέμοι τι γᾶς Wecklinus 858 sq. in NYXIOCAΛHC vide an νοχελῆς lateat, in YΠNOCECΘAOC autem ὑπνόθεικτος seu simile quid 1314 an γέγηθα πατέρα? cf. Nauckium ad Ai. 136

Ι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΑΙΑΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΡΥΣΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ *ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ* καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΙΑΓΗ* καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῶ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὄπλων κρατεῖ Ὀδυσσεὺς. ὄθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχῶν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνὴν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἕξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίλωσεν· ὄθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἣ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *ΛΟΚΡΟΥ*. Δικαίαρχος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλαῖς ψιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγράφεται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηναῖα Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπιτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῶ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἕλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἕξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνοσ εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἕλληνικά τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὄθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὃ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαύσθαι ἕξεισι καθαρσίων ἔνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχοῖται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἔωντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκῆσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὄπλων ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικημένοι. ὄρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἴνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἦταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογοῦντος τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεῶς, διό φησι·
καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῆ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἤλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἔστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαοτίου, δέδορκά σε
 πειρᾶν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάς ὄρῳ
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον 5
 ἰχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὔ δέ σ' ἐκφέρει
 κνὸς Λακαίνης ὡς τις εὖρινος βάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνήρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10
 καὶ σ' οὐδὲν εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὄτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλιτάτης ἔμοι θεῶν,
 ὡς εὐμαθὲς σου, κἂν ἄποτος ἦς ὄμως, 15
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάξω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ εὔ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
 κείνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι. 20
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περάνας, εἶπερ εἰργασται τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 κἀγὼ θελοντῆς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
 ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν 25
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας
 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνου
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθὺς δ' ἐγὼ
 κατ' ἴχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαὶ κούκ ἔχω μαθεῖν ὄτου.
 καιρὸν δ' ἐφήμεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνώμαι χειρί. 35

- ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῆ σῆ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.
- ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
- ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τᾶργα ταῦτά σοι.
- ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ᾧδ' ἤξεν χέρα; 40
- ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
- ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
- ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραινέσθαι φόνῳ.
- ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
- ΑΘ. κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγὼ. 45
- ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
- ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμαῖται μόνος.
- ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
- ΑΘ. καὶ δὴ πλὴν δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
- ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; 50
- ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 λήμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνου 55
 κύκλω ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὄτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά. 60
 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦθ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποιμένας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐκερων ἄγραν ἔχων,
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται. 65
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
 αὐγὰς ἀπείργω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. 70
 οὔτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἄρει; 75

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ ὄδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τάνδρῳ καὶ τανῦν ἔτι.

ΑΘ. οὔκουν γέλως ἠδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80

ΑΘ. μεμνητότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνηφ.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς δρᾶ;

- ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἄν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νυν ἐστὼς καὶ μὲν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἄν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δευτέρόν σε προσκαλῶ.
 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90

ΑΙΑΣ.

- ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὡς εὖ παρέστις· καὶ σε παγχρούσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβραψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ; 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχημασας χέρα;
 ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθνῶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔσθηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἦδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἄν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἄν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μᾶστιγι πρῶτον νῶτα φοινηχθεῖς φανῆ. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὔν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,

- χρω̄ χειρί, φείδου μηδὲν ὦνπερ ἔννοεῖς. 115
 ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
 τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
 ΑΘ. ὄρας, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
 τούτου τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος
 ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠυρέθη τὰ καίρια; 120
 ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
 ὀθούνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῆ,
 οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμὸν σκοπῶν·
 ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν 125
 εἰδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
 ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέροκτον
 μηδὲν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄγκον ἄρη μηδέν', εἴ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σῶφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

- Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρότου
 Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου, 135
 σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
 σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
 μέγαν ὄγκον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελειᾶς. 140
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἤπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
 κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρῳ.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἰς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοισ· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένεμεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδρανε,
 παταγοῦσιν ἄπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
 ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, 175
 ἧ πού τινος νίκας ἀκάρπωτος χάριν,
 ἧ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευσθεῖσα δώροις εἶτ' ἐλαφαβολίας;
 ἧ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός ἐννυχίοις 180
 μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;
 οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας 183
 τόσσον, ἐν ποίμναις πίντων· 185
 ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερούκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
 ἧ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μῆ μῆ, ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
 ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
 ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροίωμι
 στηροῖζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ 195
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 ἀτάρβητος ὀρμᾶται
 ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 ἀπάντων καχαζόντων 199
 γλώσσαις βαρναλγήτως·
 ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδῶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

- νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοκρατῆς 205
Αἴας θολερῶ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
 ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας
 νυξ ἦδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φοργίου Τελεύταντος, 210
 λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος *Αἴας*.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις.
 ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπέυσει. 215
 μανία γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος *Αἴας* ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτυα σφάγι' αἰμοβαφῆ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρος. 220
 ΧΟ. οἴαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
 τον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέροπον· περίφαντος ἀνὴρ
 θανεῖται, παραπλάκτω χερὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας.
 ΤΕΚ. ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, 235
 τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

κίονι δήσας 240
 μέγαν ἰπποδέτην ρυτῆρα λαβῶν
 παίει λιγυρᾶ μάστιγι διπλῆ,
 κακὰ δεινάζων ρήμαθ', ἃ δαίμων
 κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρουψάμενον ποδοῖν
 κλοπὰν ἀρέσθαι
 ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
 ποντοπόρῳ ναῖ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰὸς ἄπлатος
 ἴσχει. 255

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
 ἄξας ὄξυς νότος ὡς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει·
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, 260
 μηθενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις, 265
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕΚ. ἀνῆρ ἐκεῖνος, ἠνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἠδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνῶν·
 νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

- κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος.
 ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
- ΧΟ. ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
 πληγὴ τις ἦκει· πῶς γάρ, εἰ πεπανμένος
 μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280
- ΤΕΚ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χροῆ.
- ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπειτατο;
 δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
- ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον ὡς κοινωνὸς ὦν.
 κείνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἠνίχ' ἔσπεροι 285
 λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν
 ἐμαίετ' ἐγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
 κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δοῦρας,
 Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεῖς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλύων 290
 σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδει στρατός.
 ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
 ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτήρας εὐερόν τ' ἄγραν.
 καὶ τοὺς μὲν ἠνυχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
 ἠκίξεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποιμναῖς πίτνων. 300
 τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινι
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
 τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολύν,
 ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
 κἄπειτ' ἐπάξας αἰθῆρας εἰς δόμους πάλιν, 305

ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεύει στέγος
παίσας κᾶρα ᾿θώουξεν· ἐν δ' ἔρειπίοις
νεκρῶν ἔρειφθεις ἔξειτ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὕνουξι συλλαβῶν χερί. 310

καὶ τὸν μὲν ἦστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρητ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοῦξειργασμένον 315
ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἐξηπιστάμην.

ὃ δ' εὐθύς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ἄς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.

νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμήσιν ἦσυχος θακεῖ πεσών· 325

καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακόν.

[τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγει κῶδύρεται.]

ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἴνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθῆ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330

ΧΟ. Τέκμησσα, δεινά, παῖ Τελεύταντος, λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΤΕΚ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἶαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335

ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.

- ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
- ΤΕΚ. ὦμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἶσαεὶ
λεηλατήσῃ χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;
- ΧΟ. ἀνήρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
- ΤΕΚ. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνου ἐμῶν φίλων, 348
μόνου ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
ἰδεσθὲ μ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἀλίαν ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνου δέδορκα πημονὰν ἐπ-
αρκέσουτ'· 360
ἀλλά με συνδαίξου.
- ΧΟ. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοῦς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
- ΑΙ. ὄρᾳς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαῖτοισι ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηροσὶ δεινὸν χέρας;
ὦμοι γέλωτος, οἶον ὑβρίσθην ἄρα.
- ΤΕΚ. μῆ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὐδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

- αίαϊ αίαϊ. 370
- ΤΕΚ. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκε καὶ φρόνησον εὖ.
- ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἶμ' ἔδευσα. 376
- ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
- ΑΙ. ἰὼ πάντα δρωῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλλημα στρατοῦ,
ἧ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.
- ΧΟ. ζύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται.
- ΑΙ. ἰδοίμι μὴν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἶπης· οὐχ ὄραῖς ἴν' εἶ κακοῦ;
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰμυ-
λώτατον,
ἐχθρὸν ἄλλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391
- ΤΕΚ. ὅταν κατεύχη ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὐχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
- ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ὧ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλὰ μ' ἅ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγη;

394—411 = 412—429.

ποῖ μολῶν μενῶ;

εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ' 405

ἔμοῦ σέβας, μῶραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,

πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με

χειρὶ φονεύοι.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410

φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἀλίροθοι

πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,

πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δῆ

κατεῖχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ',

οὐκ 415

ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.

ὦ Σκαμάνδριοι

γείτονες ῥοαί,

εὐφρονες Ἀργείοις, 420

οὐκέτ' ἄνδρα μὴ

τόνδ' ἴδητ', ἔπος

ἔξερω μέγ', οἷον οὔ τινα

Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425

Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος

ᾧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἔω λέγειν

ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαί· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον 430

τοῦμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἔμοις κακοῖς;

νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἔμοι

καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·

ὄτου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς

τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ 435

πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξέπιστασθαι δοκῶ·
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὄπλων τῶν ᾧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ φρένας
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. 446
 κεί μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοί
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλον φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεᾷ 450
 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμῆν
 ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
 ᾧστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
 βλάπτει, φύγοι τᾶν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρῆ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
 ἐχθρὸν δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 προδούς τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσίδειν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ᾧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσῶν μόνος μόνους

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοῖσθιου θάνω;
 ἀλλ' ὦδέ γ' Ἀτρείδας ἄν εὐφράναιμι που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρά τις ζητητέα 470
 τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μῆ τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χορήζειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἄν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
 ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 τὸν εὐγενῆ χορή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθεῖς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
 νῦν δ' εἰμι δούλη· θεοῖς γὰρ ὦδ' ἔδοξέ που
 καὶ σῆ μάλιστα χειρὶ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
 τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μῆ μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεῖς τι. 495
 ἦ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀπῆς,
 ταύτη νόμιζε κάμῃ τῇ τόθ' ἡμέρα
 βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο

ξὺν παιδί τῷ σῶ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἔρει 500
 λόγοις λάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἰσχυσεν στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἔρει τις· κάμῃ μὲν δαίμων ἔλα̃,
 σοὶ δ' αἰσχροῖα τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῶ γένει. 505
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρῳ προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας 510
 τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνω τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
 ἔμοι γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἤδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθείλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἔμοι γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σφῶζομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κάμου μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεῶν 520
 μνημῆν προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' αἰεὶ·
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστις εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὔτος εὐγενῆς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἴκτου ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
 θέλοίμ' ἂν· αἰνολίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κἀρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἔαν μόνου τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

- ΑΙ. κόμιξέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω. 530
 ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελευσάμην.
- ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
 ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
- ΑΙ. πρέπον γέ τ' ἂν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
- ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοϊαν ἦν ἔθου.
 ΤΕΚ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
- ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 ΤΕΚ. ᾧ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν ὄσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
- ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;
 ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὕδ' ἐγγύθεν.
- ΑΙ. αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὐ 545
 νεοσφαγῆ τοιόνδε προσλεύσσω φόνον,
 εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ᾧ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχεστέρος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὀθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδιστος βίος,
 [τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου 'τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.

- οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ
 στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῇ τ' ἄοκνον ἔμπα, κεῖ τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνεϊ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκῆπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοῖα λέγω,
 ὣς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἶσαί, 570
 [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχῳσι τοῦ κάτω θεοῦ],
 καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάραχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβῶν ἐπώννυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφῳν 575
 πόρπακος, ἐπτάβοιον ἄροηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὥς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκῆνους γόους
 δάκρυε· κάρτα τοι φιλοίκετιστον γυνή. 580
 πύκαξε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πῆματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
- ΤΕΚ. ᾧ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεις φρενί; 585
- ΑΙ. μὴ κοῖνε, μὴ ἔξεταξε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕΚ. οἴμ' ὥς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄραν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590

ΤΕΚ. εὔφημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρεξεθ' ὡς τάχος;

ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,

εἰ τοῦμόν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 596

ΧΟ. ᾧ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν που

ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων,

πᾶσιν περίφαντος αἰεί·

ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600

Ἰδαῖα μίμνων λειμώνι' ἔποινα, μηνῶν

ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι

χρόνω τρυχόμενος, 605

κακὰν ἐλπίδ' ἔχων

ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν

τὸν ἀπότροπον αἰδήλον Ἄιδαν.

καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας

ξύνεστιν ἔφεδρος, ὦμοι μοι, 610

θεία μανία ξύναυλος·

ὄν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ

κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας

φίλοις μέγα πένθος ἠΰρηται. 615

τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν

μεγίστας ἀρετᾶς

ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620

ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.

ἧ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἀμέρα, 622

λευκά δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
φρενομόρως ἀκούσῃ,

αἴλινον αἴλινον

οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ᾠδὰς 630

θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'

ἐν στέρνοισι πεσοῦνται

δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634

κρείσσων παρ' Αἶδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,

ὃς ἐκ πατρῶας ἦκων γενεᾶς υ - υ

πολυπόνων Ἀχαιῶν,

οὐκέτι συντρόφοις

ὄργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλεῖ. 640

ὦ τλᾶμον πάτερ, οἷαν σε μένει πνυθέσθαι

παιδὸς δύσφορον ἄταν,

ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν

δίῳν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ.

ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος

φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·

κοῦκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται

χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.

κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέροον τότε, 650

βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθηλύνην στόμα

πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν

χῆραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὄρφανὸν λιπεῖν.

ἀλλ' εἶμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους

λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655

μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·

μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχῳ,

κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,

γαίας ὀρύξας ἐνθα μὴ τις ὕπεται·

ἀλλ' αὐτὸ νῦξ Ἄιδης τε σφρζόντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 ἔτοιμ' ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπῶλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
 λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος 675
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι
 ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αὐθις, ἐς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμῆν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι, 685
 εὐχον τελεῖσθαι τοῦμὸν ὦν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταῦτ' ἀτὰρ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μόλη, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

XO.

ὕμεις δ' ἂ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν.

ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,

ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
 κτύπου 695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ

θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης· 700

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων

ὁ Δάλιος εὐγνωστος

ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρων.

705

ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.

ἰὼ ἰὼ, νῦν αὖ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος

θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας

710

λαθίπυρος πάλιν, θεῶν δ' αὖ

πάνθ' ὅθι θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα.

πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,

κούδεν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ

ἀέλπτων

715

Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

720

κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

- μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὄνειδέσιν
 ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλεντοῦ στρατῷ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
 ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἤλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
- λήγει δ' ἕρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγον.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρῆ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
- ΑΓ. ἰοὺ ἰοῦ·
 βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
- ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ ἰόλου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἶπερ τι Κάλχας εὐ φρονῶν μαντεύεται.
- ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θεὸς εἶπε κάπέσκηψε, παντοῖα τέχνη
 εἰρξαι κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,

εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755

ἐλαῖ γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760

βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονῆ.
 κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἠύρεθῆ πατρός.
 ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν.
 ὃ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο· 766

πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770

δίας Ἀθάνας, ἠνίκ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠύδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775

τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὃ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780

πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ.

ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ· 785

ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῶ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕΚ. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπανμένην
κακῶν ἀτρούτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρὸς, ὡς ἤκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν προᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790

ΤΕΚ. οἴμοι, τί φῆς, ἄνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;

ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.

ΑΓ. ἐκεῖνον εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
σκηνηῆς ὑπαυλον μὴδ' ἀφιέναι μόνον.

ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπὶ τῷ λέγει τάδε;

ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδὸν
ὀλεθρῖαν Αἴαντος ἐλπίζει φρεσίν.

ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800

ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

ΤΕΚ. οἶ γῶ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἷ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἷ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἷ δ' ἀντηλίους 805
ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρὸς ἐξοδὸν κακὴν.

ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.

οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810

χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμὴ
[σῶξιν θέλοντας ἄνδρα γ' ὃς σπεύδῃ θανεῖν].

ΧΟ. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.

ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
γένοιτ' ἂν, εἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἴκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὄρᾶν·
 πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμία τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβροῶτι θηγάνη νεηκονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
 εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὔτω μὲν εὐσκενουῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρω φέροντα, πρῶτος ὧς με βασιτάση
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεῖς πάρος
 ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῷ δ' ἄμα
 πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσει,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῷ δ' [ἄρωγους τὰς αἰεῖ τε παρθένους 835
 αἰεῖ θ'] ὄρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 [καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
 αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τῶς αὐτοσφαγεῖς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
 σεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
 ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδῆς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἠνίαν

ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἧ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν·
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσανδήσω ξυνῶν. 855
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὔθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον 860
 κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
 πεδία προσανδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἄιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
 πᾶ πᾶ
 πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
 κούδεις ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
 ἰδοῦ, 870
 δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.

ΗΜ. τί οὖν δή;

ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.

ΗΜ. ἔχεις οὖν;

ΗΜ. πόνου γε πλήθος, κούδεν εἰς ὕψιν πεσόν.

ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

875

- κέλευθον ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
 ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
 ἄλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ ῥυτῶν
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπου. 890
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους;
 ΤΕΚ. ἰὼ τλήμων.
 ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην δρῶ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
 ΤΕΚ. ὄχων', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
 ΤΕΚ. Αἴας ὄδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.
 ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
 τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
 ὦ ταλαίφρων γύναι.
- ΤΕΚ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
 ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
 ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετῆς κατηγορεῖ.
 ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
 ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρις, κατ-
 ημέλησα. πᾶ πᾶ 911

879—914 = 925—960.

- κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
- ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915
 φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὐδείς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
 φνυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας ἔκ τε φοινίας
 πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
 ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαταροῦσαι.
 ὦ δύσμορ', ἄτας οἶος ὦν οἴας ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θορήνων τυχεῖν.
- ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
 πάννηχα καὶ φασέθοντ' ἀνεστέναζες 930
 ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρεΐδαις
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 - υ υ - ὄπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι.
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
- ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
- ΧΟ. ξυναυδῶ.
- ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἶα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἶοι νῶν ἐφροσῆσιν σκοποῖ. 945
- ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕΚ. οὐκ ἂν τάδ' ἔσθη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθῆς ἄχθος ἦνυσαν.

ΤΕΚ. τοιούδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφνυβρίζει πολύτλας
ἀνὴρ, 954

γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολλὴν γέ-
λωτα, φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοὶ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960

ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμῶξειαν ἐν χρεῖα δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γινώμαισι τάραθδὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλλῃ. 965

[ἔμοι πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς,
αὐτῷ δὲ τερπνός· ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκθήσαθ' αὐτῷ, θάνατον ὄνπερ ἠθέλεν.]

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970

πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.

Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἔμοι
λιπῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεῦκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΤ. ὦ φίλιτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἔμοι,
ἄρ' ἠμπόληκας, ὣσπερ ἢ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

- ΤΕΤ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
- ΧΟ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων ΤΕΤ. ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας.
- ΧΟ. πάρα στενάξειν. ΤΕΤ. ᾧ περισπερχῆς πάθος.
- ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε. ΤΕΤ. φεῦ τάλας· τί γὰρ
τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;
- ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΤ. οὐχ ὅσον τάχος 986·
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μὴ τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελαῦν.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
- ΤΕΤ. ᾧ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ᾧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὀδός θ' ὀδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοῦμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ᾧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην 996
μόρον διώκων κάξιχνοσκοπούμενος.
ὄξεια γὰρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχει θανῶν.
ἀγῶ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ᾧν 1000
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὄρων ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ᾧ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὄσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ' ἄμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἴλεός τ' ἴσως

χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτω πάρα
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. 1011
 οὔτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρει κακὸν
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρα βαρὺς,
 ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠϋρόμη.
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ᾧ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θανῶν ἀποφθίσειν;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῦν.
 Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ζωστήρι προσθίεις ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνάπτει αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὔτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
 ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
 κάκεινον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦς·
 ὅτω δὲ μὴ τὰδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τὰδε.

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΥ. ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὦν οὐ δυσπετιής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔἴην ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνας χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὐκ οὐν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς; 1051

ΜΕ. ὀδοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055

νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δόρει·
κεῖ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὄδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μῶρῳ,
οὔτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060

τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποιίμνας πεσεῖν.
ὦν εἶνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνήρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ῥοιισι φορβῇ παραλίοις γενήσεται. 1065

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ἄδυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
 μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφροστώτων κλύειν.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέρονιτ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρα χροῆ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
 δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο. 1080

ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδώμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν αὐτίς ἂν λυπώμεθα.

ἔρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν οὔτος ἦν
 αἰθῶν ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 καί σοι προφρονῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
 εἶτ' αὐτὸς ἐν θανούσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕΤ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θανατάσαιμ' ἔτι,
 ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἶθ' ἀμαρτάνει,
 ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
 τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
 ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐτίς, ἧ σὺ φῆς ἄγειν
 τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
 οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
 ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὅδ' ἤγαγ' οἰκοθεν;

Σπάρτης ἀνάστων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμηῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.

[ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων 1105

στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἠγειῖσθαι ποτε.]

ἀλλ' ὦνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἐπη
κόλαξ' ἐκείνουσ· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ

θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110

οὐ γὰρ τι τῆς σῆς εἶνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,

ἀλλ' εἶνεχ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,

σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.

πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115

καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου

οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ἦς οἷός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλιῶ·

τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

ΤΕΤ. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.

ΤΕΤ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὀπλισμένω.

ΜΕ. ἢ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΤ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125

ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΤ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανών.

ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσφάζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

ΤΕΤ. μὴ νυν ἀτίμα θεοῦς, θεοῖς σεσωσμένος.

ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130

ΤΕΤ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών.

ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

- ΤΕΤ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
- ΤΕΤ. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠύρέθῃς. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλῃ.
- ΤΕΤ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τι.
- ΤΕΤ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἐν σοὶ φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
- ΤΕΤ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἠνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφεῖς 1145
 πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὔτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
- ΤΕΤ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφορῆς ἐμοὶ
 ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
 ὦνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὀρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην;
- ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῆ. 1160
- ΤΕΤ. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
- ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἐριδὸς τις ἀγών.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
 τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίοι
 πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
 ᾧ παῖ, πρόσσελθε δεῦρο καὶ σταθεῖς πέλας
 ἱκέτης ἔφασαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
 κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαντοῦ τρίτου,
 ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἄθραπτος ἐκπέσοι χθονός,
 γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
 αὐτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτόν, ᾧ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.
 ὑμεῖς τε μὴ γυναιῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἐς τ' ἐγὼ μολῶν
 τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
 ἐτέων ἀριθμὸς, 1185
 τὰν ἅπανστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
 μόχθων ἅταν ἐπάγων
 ἀν' εὐρώδη Τροῖαν, 1190
 δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
 ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
 κοῖνον Ἄϊδαν 1192
 κείνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195

Ἐλλασιν κοινὸν Ἄρη.

ἰὼ πόνοι πρόπονοι·

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ἢ κεῖνος οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθειᾶν κυλίκων

1200

νεῖμεν ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν,

οὔτε γλυκὴν ἀύλων ὄτοβον,

δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν

τέρψιν ἰαύειν.

ἔρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι.

1205

κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὔτως,

ἄελ πικρινᾶς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

1210

καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου

δείματος ἦν μοι προβολὰ

καὶ βελέων θούριος Αἴας·

νῦν δ' οὔτος ἀνεῖται στυγερωῶ

δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὔν

1215

τέρψις ἐπέσται;

γενοίμαν ἴν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν

ὑπὸ πλάκα Σουνίου,

1220

τὰς ἱερὰς ὅπως

προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην

Ἄγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·

δῆλος δέ μοῦστί σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ρήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλήναι καθ' ἡμῶν ᾧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἢ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
 ὑψηλ' ἐκόμπεις κάπ' ἄκρων ᾧδοιπόροις, 1230
 ὄτ' οὐδὲν ᾧν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιοῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὥς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
 ποῖον κέκραγας ἀνδρὸς ᾧδ' ὑπέρφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὔπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλήν ὄδε;
 πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῶσαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κούκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἠσσημένοις
 εἴκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἶεν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δόλω κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμωσ
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρθῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῆσει τινά·
 ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὕντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις κάξελευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαῖω.

ΧΟ. εἰθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265

ΤΕΤ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἀνήρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνηστίν, οὗ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271

ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἠνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορός 1275

ἐρρύσατ' ἐλθῶν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπέϊρξεν; οὐχ ὄδ' ἦν ὁ δρωὼν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281

ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδίκαι;
 χῶτ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου
 λαχῶν τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κληρὸν ἐς κρωσσὸν καθείς, 1285
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὄδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγῶς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προύφνυ πατῆρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἄτρεα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἧ 1295
 λαβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατῆρ
 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.

τοιοῦτος ὢν τοιῶδ' ὄνειδίζεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγῶς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἴσχει ξύνεννον μητέρ', ἧ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
 δῶρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.

ἄρ' ὦδ' ἀριστεὺς ἐξ ἀριστεῖον δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὦθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὔ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμας τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.

ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὡς εἰ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθῶς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρεϊ.

ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἤσθόμηνη
 βοήν Ἀτρειδῶν τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῶ.

- ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
- ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχροῖ· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γὰρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
- ΑΓ. οὐ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθ' ἢ φίλῳ
 σοὶ μηδὲν ἦσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
- ΑΓ. εἶπ'· ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἄθραπτον ᾧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
 μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὔτος ἔχθιστος στρατοῦ,
 ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς. 1345
- ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
- ΟΔ. ἐγὼ γ'· ἐμίσουν δ', ἠνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
- ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χροῆ;
- ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
- ΑΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ράδιον. 1350

- ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρῆ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοὶ τῶν φίλων νικώμενος.
 ΑΓ. μέμνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδωσ.
 ΟΔ. ὄδ' ἐχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 ΑΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ᾧδ' αἰδεῖ νέκυν;
 ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆδε θῆμερα φανεῖς;
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι. 1365
 ΑΓ. ἢ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγὼ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὦν ἐμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρω τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότε ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρῆ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ
 τούτω γὰρ ὦν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ
 μόνος παρέστις χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν
 αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθέλησάτην
 λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερο.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνημῶν τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακούς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθέλον
 τὸν ἄνδρα λάβραις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνήρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἐλλ' ἠθέλον μὲν· εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον 1400
 πρᾶσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλλισ· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἷ μὲν κοίλην κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπίκαιρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θυγῶν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνήρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 κούδενί πω λῶονι θνητῶν
 [Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

1415

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεις μάντις
 τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

II.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλεκτρα, ἡνίκα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δεικνύσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
 Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἳ δ' ἰκάνομεν,
 φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὄρᾶν
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
 ὄθεν σε πατρός ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς δμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
 ἤνεγκα κάξέσωσα κάξεθρεψάμην
 τοσόδ' ἐς ἤβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
 Πυλάδη, τί χρῆ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
 ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ἦ γέρον, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοήν τοῖς ἔμοις λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγη,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνω μακροῦ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπιεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ' ἔργῳ προστιθείς ὀθούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστις ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες εἴτ' ἄψορον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοισ οἷσθ' ἀ μοι κεκρυμμένον, 55
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦ μὲν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; 60
δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θυήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
ὡς κάμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατῶν δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκη καθαρῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὺν μελέσθω βάντι φρουρηῆσαι χρεός.
νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοί μοι.

- ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.
ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις 80
μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων;
ΠΑΙ. ἤμιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν κάπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

- νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
 ΗΔ. ᾧ φάος ἄγνόν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὡς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ῥόδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρνων πληγὰς αἰμασσομένων, 90
 ὁπότεν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 κούδεις τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔς τ' ἂν παμφεργεῖς ἄστρον 105
 ριπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἤχῃ πᾶσι προφωνεῖν.
 ᾧ δῶμ' Ἀίδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ᾧ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἄρα
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾷθ',
 αἱ τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,

ἔλθειτ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
 φόνον ἡμετέρου,
 καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἥλέκτρα ματρός, τίν' αἶλ
 τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
 κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορῶν
 ὕλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΗΔ. ὦ γενέθλα γενναίων,
 ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
 οἰδᾶ τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
 φηγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 εἰᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
 αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΘ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Αἶδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
 ἄλγος αἰὲ στενάχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστίν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

ΗΔ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. 145

ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στυγέουσ' ἄραρεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
 ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ 151
 αἰαῖ δακρῦεις.

ΧΟ οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά, 155
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἤβῃ
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ 160
 γᾶ ποτε Μνηκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνηῶ, 165
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἷτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ.
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μῆθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μῆτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

- οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσα
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
 βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 αἴτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
 ἅς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
 ΧΟ. οἴκτρον μὲν νόστοις αὐδᾶ,
 οἴκτρον δ' ἐν κοίταις πατρῷαις
 ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταῖα
 γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφντεύσαντες
 μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
 ΗΛ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἔλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ὦ νύξ, ὦ δειπνων ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη·
 τοῖς ἐμὸς ἴδε πατήρ
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,
 μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο

τοιιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

- ΧΟ. φράζου μὴ πόρῳ φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἰσχεις ἐξ οἴων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας 215
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γὰρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾶ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ
ψυχᾶ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἅτας,
ὄφρα με βίος ἔχη. 225
τίνι γὰρ ποτ' ἄν, ὦ φίλια γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται, 230
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεὶ τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἅταν ἄταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφν; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μῆτ' εἶην ἔντιμος τούτοις
μῆτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῶ, 240
ξυμμαίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
ὄξυτόνων γόων

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὦν
κείσεται τάλας, 245

οἷ δὲ μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἄμα
καὶ τοῦμὸν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἄμα.

ΗΔ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναικες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255

ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
πατρῷ' δρωῶσα πῆματ', οὐ δρωῆ τάδ' ἄν;
ἀγὼ κατ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὄρω· 260

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἂκ τῶνδ' ἄρχομαι κἂκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρώοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνω ταῦτὰ καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνον ὤλεσεν, 270

ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν ἀντοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεῶν
ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἧ' τότε
 πατέρα τὸν ἄμουν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κἀπικακῶ πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῖσαι πάρα 285
 τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνη πατὴρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τὰδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηρικαῦτα δ' ἐμμανὴς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὸν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτὰ νυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὔτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἶπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῦσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἢ κὰν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ᾧδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φήσ,
ἤξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν προᾶγμ' ἀνῆρ πράσσων μέγα.

ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνω. 321

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ᾧστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔξων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὄρῳ
τὴν σὴν ὄμαιμιον ἐκ πατρὸς ταύτου κάσιν, 325
Χρυσόθεμι, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ᾧ κασιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακροῦ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντῆν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ᾧστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἦ γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἦ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἄπαντα γὰρ σοι τὰ μὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κούδ' ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἔλοῦ γε θάτερον, ἢ φρονεῖν κακῶς 345
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἦτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν,
έμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ έμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἄν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκοῦντως δ' έμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
έγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρον, ἐφ' οἴσι νῦν χλιδαῖς, 360
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιορρεῖτω βίος.
έμοι γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἄν σὺ, σῶφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξόν
πατρὸς 365
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῆ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναικες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴον
ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375

ΗΛ. φέρο' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντεῖποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξεροῶ σοι πᾶν ὄσον κάτοιδ' ἐγῶ.
μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἠλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεί
στέγγη χθινοῦς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψη· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθοῦς μόλη.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἐγ' εἵνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τί, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θαναμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θῶπεν· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἕξ ἀβουλλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χροή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαί τᾶρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτῆ· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὕψιν, εἶποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὀμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθοῦ· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρούοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἑλίω
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ἔμοι πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὦν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνήν πατρὸς
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
 κειμηλί' αὐτῇ ταῦτα σφρζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὑφ' ἧς θανῶν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμασχαλίσθη, κάπλι λουτροῖσιν κάρᾳ 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως 451
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τριχᾷ
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παιδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκεινφ μέλον

- πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειρατα· 460
 ὄμωσ δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.
- ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
- ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγὴ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
- ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφην καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἴσιν ἅ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ἀδυπνόων κλύουσαν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γὰρ ποτ' ἀμναστέτ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
 οὐδ' ἅ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἅ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτρον ἄννυφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδε τοί μ' ἔχει 495
 ἡ μήποθ' ἡμῖν

ἀψεγῆς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρωῶσι καὶ συνδρωῶσιν. ἤ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχίσει.

ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἱππεΐα,
 ὡς ἔμολες αἰανῆς
 τᾶδε γᾶ.

εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρόσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
 οὐ τί πω

ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Ἀλγισθος, ὅς σ' ἐπέιχ' ἀεὶ
 μὴ τοι θυραΐαν γ' οὐσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καί τοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520

ἐξεΐπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς

ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦς' ἐτύγχανες·

- ἐπεὶ πατήρ σός οὗτος, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ, 530
 τὴν σὴν ὄμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅς ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δῶσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἴμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἡ θανούσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.
- ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὑπό·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
- ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξήραες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
- ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι 560

ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἔροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
 ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κερᾶστιν ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγᾶς
 ἔκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κάκ τοῦδε μηνίσασα Δητῶα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοῦς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ᾧν, βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβᾶς, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὔν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῆ καὶ μετάγνοιαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμουν πρόσθεν ἔξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 κάξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἔρεῖς

- ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχροῦς, εἴαν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 596
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὥς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστῃς δυστυχῆ τρίβει βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα 605
 κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χοῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδεΐας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρῖς,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσει.
- ΧΟ. ὀρθῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
- ΚΛ. ποίας δ' ἔμοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρα σοὶ δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 615
- ΗΔ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀφθούνεκα
 ἔξωρα πράσσω κούκ ἔμοι προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῦς πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
- ΚΛ. ὦ θορέμμ' ἀναιδέες, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἐπη

καὶ τὰργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.

- ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625
- ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
 τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλη.
- ΗΛ. ὄραξ; πρὸς ὄργην ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
 λέγειν ἂ χροῖζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
- ΚΛ. οὐκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
 θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
- ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
 τοῦμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
- ΚΛ. ἐπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
 πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίουσ 635
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἂ νῦν ἔχω.
 κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει
 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
 σπείρη ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
 ἀλλ' ὦδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
 ἂ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
 δισσῶν ὄνειρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναξ, 645
 εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
 καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἀλλ' ὦδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
 δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοί

- δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἵλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι·
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὄρᾱν.
- ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
- ΧΟ. τὰδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ἤκασας καλῶς.
- ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
- ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
- ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἤκω λόγους
 ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
- ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρῶτιστα χρήζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
- ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
- ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
- ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω.
- ΗΛ. οἶ' γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
- ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675
- ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
- ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
- ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
 τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
- ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
 κεῖνος γὰρ ἔλθων εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τάφέσει τὰ τέρατα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
 [δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται],
 τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰπινίγια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱπικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεινος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πῶλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
 ἕνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ἴν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἐπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρουάγμαθ' ἵππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεὶς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἕκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθρανε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον. 730
 γνοῦς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαννε δ' ἐσχατος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὄξυν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσεισας θοαῖς
 πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαννέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κἀρα προβάλλων ἵππικῶν ὄχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρμᾶθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κἀμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῶας τύμβον ἐκλάγη χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
 ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὧν ὕπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765

ΚΛ. ᾧ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχή λέγω
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἔμαντῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.

ΠΑΙ. τί δ' ᾧδ' ἄθυμεις, ᾧ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.

ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμηρία 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγῶς,
 μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενούτο καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

ἐξήλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῶους δεινὸν ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διηγέ μ' αἶεν ὡς θανουμένην.

νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμὸν ἐκπίνουσ' αἶε 785
ψυχῆς ἄκρατον αἶμα — νῦν δ' ἔκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἶνεχ' ἡμερεύσομεν.

ΗΔ. οἶμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὄθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790

ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΔ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΔ. ὑβριξε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὔκουν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795

ΗΔ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἤκοις, ὦ ξέν', ἄξιός τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙ. οὔκοῦν ἀποστειχοίμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛ. ἦμιστ'· ἐπέιπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.

ἀλλ' εἴσιθ' εἰσω· τήνδε δ' ἔχτοθεν βοᾶν
ἕα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΔ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ 805

τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαινα' ἐγώ·
'Ορέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπόλεσας θανάων.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατὴρ ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 κάμου ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
 μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν 815
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἔμοι
 φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύνοικος, ὕμνυμ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
 παρεῖσ' ἔμαντῆν ἄφιλος ἀνανῶ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραννοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛ. ἔ ἔ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἴχομένων εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
 κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἔ ἔ, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμπνηχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

- ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845
- ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
 θει· ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
 σθεῖς.
- ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανδύρωτῳ πανδρήνῳ πολλῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
- ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.
 ΗΛ. μή μὲ νυν μηκέτι
 παραγάγῃς, ἴν' οὐ 855
- ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
- ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφν μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλοκοῖς ἐγκῦρσαι;
- ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
 ἄτερο ἐμᾶν χερῶν
- ΧΟ. παπαῖ.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. 870
- ΧΡ. ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλιότη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθειῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
 πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὐροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἄρηξι, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
- ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνηας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; 880
- ΧΡ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τὰδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
- ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκ ἄλλης, σαφῆ
 σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ. 885
- ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ;
- ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθουσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγης. *890
- ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἠδονή.
- ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφου,
 ὄρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρότους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μὴ πού τις ἡμῖν ἐγγυὺς ἐγγρίμπτει βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδεροκόμην τόπον,
 τύμβου προσεῖρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὄρῳ 900
 πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
 κενθὺς τάλαινα ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύννηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὐ, 905

- χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθύς ὄμμα δακρύων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε ἔξεπίσταμαι
 μή του τόδ' ἀγλαίσμα πλήν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρωῶς ἑλάνθανεν.
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτύμβια. 915
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτίρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τάκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνον γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἐγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.
 ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾶ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ ἄρα 935
 ἴν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὄθ' ἰκόμην,

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.

ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· εἰάν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρουσίας πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940

ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄφρων ἔφυν.

ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.

ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945

ΧΡ. ὄρῳ· ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.

ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν ἢ βεβούλευμαι ποεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἄιδης λαβῶν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμεθον. 950

ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἠνίκα οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σέ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῷου φόνου 955

ξὺν τῆδ' ἀδελφῆ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἴγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῷου κτήσιν ἐστερημένῃ, 960

πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ
Αἴγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμὸν γένος 965
βλαστεῖν εἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμάσιν,

- πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἔξέφυς, ἔλευθέρα 970
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳν
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾳν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρᾳς ὄσσην
 σαντῆ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς' ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδῶν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιῶσεται·
 ἴδεσθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἔξεσωσάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου· 980
 τούτῳ φιλεῖν χρῆ, τῶδε χρῆ πάντας σέβειν,
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδημίῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἔξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί, 986
 σύγκαμν' ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαντήν, τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺν αἰσχροῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
- ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία 990
 καὶ τῶ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
- ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγγαν' αὐτῆ μὴ κακῶν, ἐσφάζετ' ἄν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σφάζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῆ θ' ὀπλίξει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσὶ.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπλι μηδὲν ἔρχεται. 1000

τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἔξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λυεὶ γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005

βᾶξιν καλήν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρῆζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010

κατάσχεσ ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελλῆ φυλάξομαι,
 αὐτῇ δὲ νοῦν σχέσ ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατουῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν 1015
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΔ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'
 ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνη τε δραστήου
 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
 εἰθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
 θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΔ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΔ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΔ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγῃς.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἐχθὸς ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἰρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκη λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευέσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθίου κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστὶ μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ' οἷ σοι μὴ μεθέσομαι ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἤδη βεβήκῃς, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς

ἔσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὕνασιν εὐρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
τελοῦμεν; 1061

ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065

ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἐνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
ὄνειδῆ·

ὅτι σφὴν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνῃ σαλεύει

Ἥλεκτρα, τὸν αἰὲ πατρὸς 1075

δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἅ πάνδυρτος ἀηδῶν,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
ἔτοίμα,

διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὧδε
βλάστοι; 1081

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·

ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
λόγῳ,

σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκληῆσθαι.
ζῆγῆς μοι καθύπερθευ 1090

χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·

ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομένην 1095

ἄριστα τᾶ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

- ΟΡ. ἄρ', ὧ γυναικες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;
- ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθῆεις πάρει; 1100
- ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀξήμιος.
- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
- ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- ΟΡ. ἴθ', ὧ γύναι, δήλωσον εἰσελθούσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Σπρόφιου ἀγγελίαι πέρι.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὧ ξέν'; ὧς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὧς ὄρας, κομίζομεν.
- ΗΛ. οἶ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὧς ἔοικε, δέρομαι.
- ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὧ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ἔπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδοῶ.
- ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὧς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

ΗΛ. ὦ φιλιτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βασταῶζω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
 ὡς ὄφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανῶν ἐκείσο τῇ τόθ' ἡμέρα,
 τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπλι γῆς ἄλλης φρυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἤσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σοὶ προσηυδῶμην αἰεὶ.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοί· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑπ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προύπεμπες ὡς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχήης

δαίμων ὁ σὸς τε κάμους ἔξαφείλετο,
 ὅς σ' ὥδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

οἶμοι μοι. 1160

ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.

ὦ δεινοτάτας, οἶμοι μοι,

πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας·
 ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.

τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165

τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω

ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἠνίκ' ἤσθ' ἄνω,

ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ

τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυκουμένους.] 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφουκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει,
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.

[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλλος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἶμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 1181

ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὥδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

- ΗΛ. καὶ μὴν ὀρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίῳ βλέπειν;
 ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ᾧ δύσποτμ', ὡς ὀρῶν σ' ἐποικτίρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
 ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μὴ, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλλῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ᾧ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 'Ορέεστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
 ΟΡ. οὐ σοὶ προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' 'Ορέεστου σῶμα βαστάζω τόδε;
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ 'Ορέεστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
- ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεύδος οὐδὲν ὦν λέγω.
- ΗΛ. ἦ ζῆ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
- ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου σφραγιδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
- ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη.
- ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεί. 1226
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὄρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
- ΧΟ. ὄρῶμεν, ὦ παῖ, κάπλι συμφοραῖσί μοι 1230
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
- ΗΛ. ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμαίων ἐμοὶ φιλτάτων,
ἐμόλετ' ἀρτίως,
ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχορήξετε. 1235
- ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
- ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.
- ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι, 1240
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν ὄν αἰεί.
- ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξίν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που.
- ΗΛ. ὅτοιοιτοιοῖ τοιοῖ, 1245
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον

οἶον ἔφν κακόν. 1250

ΟΡ. ἔξιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρεῶν.

ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
ὁ πᾶς ἄν πρέποι παρῶν ἐννέπειν
τάδε δίκαια χρόνος· 1255
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.

ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σφῶζου τόδε.

ΗΛ. τί δρῶσα;

ΟΡ. οὐ μὴ ἔστι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

ΗΛ. τίς οὖν ἄν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἄν ᾧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.

ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτίεραν 1265
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270

ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργασθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἠδονῆν νικωμένην.

ΗΛ. ἰὼ χρόνον μακροῦ φιλτάταν ὄδον
ἐπαξιώσας ᾧδέ μοι φανῆναι,
μὴ τί με, πολύπονον ᾧδ' ἰδὼν 1275

ΟΡ. τί μὴ ποιήσω; ΗΛ. μὴ μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.

ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὐ; 1280

ΗΛ. ᾧ φίλαι, ἔκλυον ἄν ἐγὼ οὐδ' ἄν ἤλπισ' αὐδάν,

οὐδ' ἂν ἔσχον ὄργαν
 ἄναυθον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προουφάνης δὲ 1285
 φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρῶαν κτήσιν Αἴγισθος δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
 οὔτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναξ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300

ΗΔ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμὸν ἔσται τῆθ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κούκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κούδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτῇ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
 ὀθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσῃς ποθ' ὡς
 γέλωτι τοῦμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα. 1310
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κάπει σ' ἐσεῖδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἦτις μιᾶ σε τῆδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
 καὶ ζῶντ' ἐσείδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρα·
 ὄτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός· ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσωσ' ἐμαντήν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ' ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἠσθείη λαβῶν. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλείεστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
 ἢ νοῦς ἐνεστίν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὄτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιννώσκετε; 1330
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προουθέμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
 εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμῆ.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γυνῶναί τινα. 1340

ΟΡ. ἠγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθυνητότα.

ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Ἄιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙ. τελουμένων εἴποίμ' ἂν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

- καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
- ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
- ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
- ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
- ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῆ προμηθία χεροῖν. 1350
- ΗΛ. ἦ κείνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
- ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόμος σωτήρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἠδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἠχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστῶτον ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμῆστρα μόνη,
νῦν οὐτίς ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξεται,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370·
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
- ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375·

ΗΔ. ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
 ἔμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἧ σε πολλὰ δὴ
 ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἶων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΘ. Ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἄρης. 1385
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεργοι
 μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφρυκτοι κύνες,
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390

παράγεται γὰρ ἐνέρον
 δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
 ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
 νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίιας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κούκέτ' ἀμμένει.

ΗΔ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες ἀντίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΘ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΔ. ἦ μὲν ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401

ΧΘ. σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί; ΗΔ. φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγισθοσ ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΔ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
 φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΔ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

1384—1390 = 1391—1397.

1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστιανος, ὥστε φροῖξαι.
 ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ὦκτιρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίρρουτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 σταῆζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τάν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; Ὅγ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητροῦον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. - υ υ υ υ -
 υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -,
 ΟΡ. υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -,
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -,
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς υ υ - υ υ υ -.
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὔ θέμενοι, τὰδ' ὥς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' ἀδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὥς ἠπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
 ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
 οὓς φασ' Ὀρέστην ἤμιν ἀγγεῖλαι βίου
 λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
 σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
 χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
 οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
 ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450

ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἠγγειλαν ὡς ἐτητύμως;

ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κάναδεικνύναι πύλας

πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
 ἐξήρετ' ἄνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῶν νεκρὸν
 στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.

ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466

πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρηήνων τύχη.

- OP. αὐτὸς σὺ βάσταξ· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὄραῖν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- AI. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμῆστρα, κάλει.
- OP. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- AI. οἴμοι, τί λεύσσω; OP. τίνα τροβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
- AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- AI. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- OP. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- AI. ὄλωλα δὴ δεῖλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἶπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τίς γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θνήσκειν ὁ μέλλων οὐ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεε
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- OP. χωροῖς ἂν εἶσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- AI. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
- OP. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταυτῷ θάνηης.
- AI. ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- OP. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- AI. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

- ΟΡ. *πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἢ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρω'. ΑΙ. ὑψηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.*
- ΑΙ. *ἦ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
[χοῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ.]*
- ΧΟ. *ὦ σπέρμ' Ἀτρείως, ὡς πολλὰ παθὼν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.* 1510
-

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΛΙΟΥ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ]
 ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΤΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὸν Κόρινθον Οιδίπους, πατρὸς νόθος
 πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
 ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
 ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
 εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
 ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.

Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
 ἦσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.

λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.

Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
 ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
 ἦκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
 τὸν Λαίτιον ἐκδικηθῆναι φόνον.

ᾧθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας
 πόρπαισι δισσὰς ἔξανάλωσεν κόρας,
 αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου
 ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΤΡΑΝΝΟΝ ἀπλῶς τινες
 αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους
 ποιήσεως, καίπερ ἠττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δι-
 καίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΤΡΑΝΝΟΝ,
 αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ
 διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οιδίποδα τὸν ἐπὶ
 Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόν-
 θασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν
 βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὅψε ποτε τοῦδε τοῦ
 ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχι-
 λόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος
 γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ
 οὐ τύραννον· (Ὀδ. σ 85)

Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
 προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη-
 νῶν· χαλεποὺς γὰρ τινὰς περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι.
 ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ
 Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν
 τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν
 Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυ-
 μνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν τῷ
 Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γινώσκει
 τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πῆρως τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
 δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
 δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραιῖσι πιθῆσας,
 οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
 καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
 ἀλλ' ὀπότεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βάλνη,
 ἔνθα τάχος γυλοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλυθὶ καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
 φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαῖαν ἐφέρει,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάντρον ἐρείδει,
 ἀνχένα φορτίζων, γῆραι κάμπτομενος.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
 ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· 5
 ἀγῶ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ᾧδ' ἐλήλυθα,
 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ' ᾧ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρόπων ἔφυς
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
 δεισαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
 εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΤΣ.

ἀλλ' ᾧ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
 ὄρας μὲν ἡμᾶς ἠλίκοι προσήμεθα 15
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρα βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ἠθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
 ναοῖς ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
 πόλις γάρ, ᾧσπερ καὐτὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κᾶρα

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
 ἀρόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὕφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἀζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστνυ Καδμεῖον μολῶν 35
 σκληρᾶς αἰοιδῶ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὃ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίου κᾶρα, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἴσθ' αὐτοῦ·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρθῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθ', ὃ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

- ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
 ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
- ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἀγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ 60
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμῇ
 ψυχῇ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὑπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε, 65
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρῦσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὐ σκοπῶν ἠῦρισκον ἱασιν μόνην,
 ταύτην ἐπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
 ἐπεμψα Φοῖβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὃ τι
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ἑυσοίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἤμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνω
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἔπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοὶ θεός.
- ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
- ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω
 σωτήρι βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι. 80
- ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἠδύς· οὐ γὰρ ἂν κἄρα
 πολυστεφῆς ὦδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.
- ΟΙ. τάχ' εἰσόμμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

τίν' ἤμιν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

- ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὔν προδεῖσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
- ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήξεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἶπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. ἐς πάντας αὐδα· τῶνδε γὰρ πλεόν φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἦκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χάρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. ποίῳ καθαρυῶ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;
- ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνου πάλιν 100
λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζου πόλιν.
- ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- ΚΡ. ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λαίος ποθ' ἠγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
- ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
- ΟΙ. οἷ' θ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- ΚΡ. ἐν τῆδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἄλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τάμελούμενον.
- ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαίος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
- ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

- ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατ' ἄν;
- ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλήν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλήν ἔν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον; ἔν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶ
ῤώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαῖτον δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
- ΚΡ. ἢ ποικιλωδὸς Σφιγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν 180
μεθέντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ·
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
ᾧστ' ἐνδίκως ὕψεσθε κάμῃ σύμμαχον 185
γῆ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανῶν, τάχ' ἂν
κάμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωροῦνθ' ἔλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἔμαντὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάρθρων
ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ᾧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὄδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρόσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας

Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε Παιάν,

ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἦ νέον 155

ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἶπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε

Φάμα.

πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'
Ἄθάνα, 159

γαϊάοχόν τ' ἀδελφεᾶν 160

Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ

τρισοὶ ἀλεξιμόροι προφάνητέ μοι,

εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ

νῦν. 166

ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω 167

πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνι
φροντίδος ἔγχος 170

ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα

κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν

ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174

ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

- ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ.
 ὦν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται· 179
 νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
 ἀνοίκτως· 181
 ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπι ματέρες
 ἀχὰν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαν
 λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενάχουσιν. 18ε
 παιὰν δὲ λάμπει στονόμεσά τε γῆρουσ ὄμαυλος
 ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.
 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
 φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω 191
 παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἄμφιτρίτας
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμων 195
 Θρήμιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται·
 τόν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200
 ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
 Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
 κυλᾶν 203
 βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205
 ἀρωγὰ προσταχθέντα τάς τε πυρφόρους
 Ἄρτεμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
 οἰνώπα Βάκχον εὔιον,
 Μαινάδων δμόστολον,

πελασθῆναι φλέγοντ'

ἀγλαῶπι ἑ -

- ΟΙ. πεύκα 'πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215
 αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
 ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
 ἀγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
 ἔχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἄστὸς εἰς ἀστὸς τελεῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
 κεί μὲν φοβεῖται, τούπι κλημ' ὑπεξέλοι
 αὐτός καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλῆς.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελεῶ 'γῶ χῆ χάρις προσκείσεται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δείσας ἀπάσει τοῦπος ἢ χὰυτοῦ τόδε,
 ἄκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρῆ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
 κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
 ὦθειν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιᾶσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηγεν ἀφτίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,
 252
 ὑπὲρ τ' ἑμαντοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
 γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ προᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶν,
 ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς ἄς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ ἄδυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κροᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρωσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινα 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι κᾶτι τοῦδ' ἐχθίονι· 272
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
 εἷς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον·
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης,
 παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. 251
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις 273
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Δίκη

- χοί πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί. 275
- ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ᾧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δειξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταὶ ποτε.
- ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.
- ΧΟ. τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἅμοι δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι 285
μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ᾧναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θανυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290
- ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὀδοιπόρων.
- ΟΙ. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ ὀρῶντ' οὐδεὶς ὀρᾷ.
- ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. ᾧ μὴ 'στι ὀρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ᾧ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὁμῶς
οἷα νόσῳ σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτήρᾳ τ', ᾧναξ, μῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἐκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες εὖ
 κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνοσ. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.

- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθνημος εἰσελήλυθας.
 ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 κάγω διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
 ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
 τῆδ', ἣ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστρεφῶν φάτιν.
 ΤΕ. ὄρω γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἴδον
 πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω — 325
 ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονοῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
 ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τᾶμ' ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
 ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
 ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρον
 φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335

- ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κάτελεύτητος φανεῖ;
 ΤΕ. ὄργην ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ' ὁμοῦ *you know*
 ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις. *blame*
 ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξεις πόλιν; 340
 ΤΕ. ἤξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω. *understand*
 ΟΙ. οὐκοῦν ἅ γ' ἤξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί. *then*
 ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη. *be angry*
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἅπερ ξυνίημι. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
 ὅπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι. *wicked*
 ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
 τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
 ΤΕ. πέφευγα· τάληθές γὰρ ἰσχυῶν τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκουτα προουτρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὥς μᾶλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ πέτρα ἔλεγον; 360
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὐθις φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημι τάνδρῳσ οὐ ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἰπῶ τι δῆτα κάλλ', ἴν' ὀργίξῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χρῆξεις· ὥς μάτην εἰρήσεται. 365
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημι σὺν τοῖς φιλιτάτοις

αἴσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὄραῖν ἴν' εἶ κακοῦ.

ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;

ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369

ΟΙ. ἀλλ' ἐστὶ, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ.

ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὄς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεῖ τάχα.

ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάψαι ποτ' ἄν. 375

ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ *loom*
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπροᾶξαι μέλει. *was this not*

ΟΙ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα; *deceives, stratagems*

ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. *deceit*

ΟΙ. ᾧ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ, *full of rancour*
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται, *will be watched*

εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἴνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις

δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσειν,

ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385

λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐβραλεῖν ἱμείρεται, *cries himself*

ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορραφον,

trick δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν *trifles*

μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφν τυφλός.

ἐπεὶ, φέρ' εἶπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390 *man*

πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ φαψφδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,

ἠῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν *part comes*

ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει. *is it not*

ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προουφάνης ἔχων 395

οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,

ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπανσά νιν,

made her mouth

γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσῃ τοῖς Κρεοντείοις πέλας. ^{close} 400
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγηλατήσῃ· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρον
 εἶναι, παθῶν ἔγνωσ ἄν οἷά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάξουσιν καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.

λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἷσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ ^{with shades} νεοθε κάπλι γῆς ἄνω,

καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρόσ τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά, ^{hate}
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.

βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμῆν, 420
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
 ἄλλων δὲ πληθὸς οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425

πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα
 προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

- ΟΙ. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄφορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
- ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.
- ΟΙ. οὐ γὰρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυσεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. τῆδ' ἡμέρα πεύσει σφε καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῆ λέγεις.
- ΤΕ. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυσ; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίξ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἢ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιξέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
ὄχλεις, συθεῖς τ' ἄν οὐκ ἄν ἀγλύνοις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν εἴνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπου μ' ὀλεις.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίτιον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενῆς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἠσθήσεται
τῆ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κάξ ἧς ἔφυν
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

- ὀμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἴων 460
 εἶσω λογίζου· κὰν λάβῃς ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. τίς ὄντιν' ἅ θεσπιέπεια Δελφίς εἶπε πέτρα 463
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγᾶ πόδα νομᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
 δειναὶ δ' ἅμ' ἔπονται
 κῆρες ἀναπλάκῃτοι.
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φανείσα 473
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχ-
 νεύειν. 475
- φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πετραῖος ὁ ταῦρος,
 μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἴωνο-
 θέτας 483
- οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ. 485
- πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
 τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
 ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθεν ποτ'
 ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490

ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ ἔοικε
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα λαβ-
 δακίδαῖς 495

ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
 τὰ βροτῶν 498

εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὰρ
 φέρεται, 500

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνήρ.

ἀλλ' οὐποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἰδοίμ' ὀρθὸν ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508
 ποτέ, καὶ σοφὸς ὥφθη βασάνῳ θ' ἀδύπολις·

τῷ ἀπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515

ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραιώματος πόθος,
 φέρουσι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520

ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ἠυδάτο μὲν τὰδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

- ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κάξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπίκλημα τοῦτό μου;
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρθῶ.
αὐτὸς δ' ὄδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ. 531
- ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἤλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἴκου, φονεὺς ὦν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ιδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλω προσέरण ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;
- ΚΡ. οἶσθ' ὥς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρῖν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἠύρηκ' ἐμοί.
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μῆ μοι φράξ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- ΚΡ. εἰ τοι νομίζεις κτήμα τὴν ἀνθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρησθαι· τὸ δὲ
πάθῃμ' ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- ΟΙ. ἐπειθες ἢ οὐκ ἐπειθες, ὥς χρεῖή μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάιος χρόνον

- ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; 560
- ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
- ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
- ΚΡ. σοφὸς γ' ὁμοίως κάξ ἴσου τιμώμενος.
- ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ;
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;
- ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
- ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
- ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγαῖν φιλῶ.
- ΟΙ. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
- ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
- ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνηλθε, τάσδ' ἐμὰς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖτου διαφθοράς.
- ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
- ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
- ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
- ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
- ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτὰ γῆς ἴσον νέμων;
- ΟΙ. ἂν ἧ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
- ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
- ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὐτῷ ἔξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἰμείρων ἔφην
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κὰν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἠδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
 ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες ἐκκαλοῦσί με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὔτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφν
 οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰῶν
 πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλευσάντα, μὴ μ' ἀπλῆ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν·
 γνώμη δ' ἀδήλω μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τὰδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
 κακὸν δὲ κὰν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. 615

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῆ, ταχὺν δεῖ κάμει βουλεύειν πάλιν·
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620

πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.

ΚΡ. τί δῆτα χρήξεις; ἢ με γῆς ἕξω βαλεῖν;

ΟΙ. ἦμιστα· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. ὅταν προδείξης οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις; 625

ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν
ἐμόν.

ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.

ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.

ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630

ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὀρθῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὔτω νοσοῦσης ἴδια κινουῦντες κακά;

οὐκ εἴ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;

ΚΡ. ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δραῖσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβῶν.

ΟΙ. ξύμφημι· δραῶντα γὰρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡ. μὴ νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾶ με δραῶν. 645

ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἔπειτα κάμὲ τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.

- ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. 649
 ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
 ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν
 καταίδεσαι.
 ΟΙ. οἶσθ' οὖν ἂ χρήσεις; ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε
 δὴ τί φῆς. 655
 ΧΟ. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία
 σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
 ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
 ζητῶν ὕλεθρον ἢ φυγῆν ἐκ τῆσδε γῆς.
 ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
 Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
 ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
 ἀλλὰ μοι δυσμόρῳ γὰ φθινὰς 665
 τρύχει ψυχάν, τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ
 προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
 ΟΙ. ὃ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χροῖ με παντελῶς θανεῖν 669
 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία. 670
 τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
 ἐλεινόν· οὔτος δ' ἔνθ' ἄν ἦ στυγῆσεται.
 ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἰκῶν δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν. 675
 ΟΙ. οὐκουν μ' ἐάσεις κακτὸς εἶ; ΚΡ. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
 ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 678
 ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἦτις ἢ τύχη. 680
 ΧΟ. δόκησις ἀγνώως λόγων ἤλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ
 μὴ 'νδικον.
 ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;

- ΧΟ. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γᾶς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὄρᾳς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὦν γνώμην ἀνήρ,
τοῦμὸν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σ' ἐνοσφιζόμεαν,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσαν κατ' ὄρθον οὔρισας, 695
τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύνα, γενοῦ.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κᾶμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδῶς ἢ μαθῶν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἔλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὦν λέγεις πέρι
ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαῖῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοῖβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἔξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἠ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησται φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν

- ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὕρος.
 κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκείνον ἤνυσεν 720
 φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λάϊον
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
- ΟΙ. οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἀνακλίσεις φρενῶν.
- ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑπο στραφεῖς λέγεις;
- ΟΙ. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
 κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
- ΙΟ. ἠὺδατο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὔτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;
- ΙΟ. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδοὺς
 ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
- ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; 735
- ΙΟ. σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δοῦσαι βεβούλευσαι πέρι;
- ΙΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
- ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάϊον φύσιν 740
 τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.
- ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
- ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἔμαντὸν εἰς ἀράς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
- ΙΟ. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
- ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ·
 δεῖξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπησ' ἔτι.
- ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂ δ' ἂν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.

- ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνηρ ἀρχηγέτης;
- ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
- ΟΙ. αἰατ, τὰδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
 ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- ΙΟ. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
- ΟΙ. ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
- ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαίον τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θυγῶν 760
 ἀγρούς σφεπέμψαι κάπλι ποιμνίων νομάς,
 ὡς πλείστον εἶη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
 κάπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ οἱ ἄνηρ
 δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
- ΙΟ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
- ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἴξεται μὲν· ἀξία δέ που μαθεῖν
 κἀγὼ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
- ΟΙ. κού μὴ στερηθῆς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξιαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιαῶδ' ἰών;
 ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἄνηρ 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἄνηρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
 καλεῖ παρ' οἴνω, πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780

κάγω βαρυνθείς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θάτέρα δ' ἰὼν πέλας
 μητρός πατρός τ' ἤλεγχον· οἷ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἤγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κάγω τὰ μὲν κέλνοιον ἑτερπόμην, ὄμως δ' 785
 ἔκνιξέ μ' αἰὲ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρός καὶ πατρός πορεύομαι
 Πυθώδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηγεν λέγων, 790
 ὡς μητρὶ μὲν χρεῖή με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄρα,ν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 κάγω 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
 ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὄνειδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τάληθές ἐξερῶ. τριπλῆς 800
 ὄτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
 ἔνταῦθά μοι κῆρύξ τε κάπλι πωλικῆς
 ἀνήρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἶον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· κάξ ὀδοῦ μ' ὄθ' ἠγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην. 805
 κάγω τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,ν,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
 κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 σὺ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκήπτρω τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπίος

μέσης ἀπήρης εὐθύς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,
 [τίς τοῦδέ γ' ἄνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μῆδ' ἀστῶν τι
 δόμοις δέχεσθαι μῆδὲ προσφωνεῖν τινα,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμαντῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χειροῦν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μῆδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καξέθρεψέ με];
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἄνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλῖδ' ἐμαντῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστί μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνου.

ΙΟ. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῆ ἴεγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840

ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

- ὡς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
 λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
 εἰ δ' ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον ἀυδήσει, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
- ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ᾧδ' ἐπίστασο,
 κούκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
 πόλις γὰρ ἦκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
 εἰ δ' οὖν τι κάκτρεπόιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 οὔτοι ποτ', ᾧναξ, σόν γε Λαῖου φόνου
 φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
 διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ᾧλετο.
 ᾧστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
 βλέψαιμ' ἂν εἶνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίξεις· ἀλλ' ὄμως τὸν ἀγρότην
 πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860
- ΙΟ. πέμψω ταχύνας· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
 οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ᾧν οὐ σοὶ φίλον.
- ΧΟ. εἰ μοι ξυνεῖη φέροντι
 μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ᾧν νόμοι πρόκεινται 865
 ὑψίποδες, οὐρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ᾧν Ὀλυμπος
 πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων
 ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθρα κατακοιμάσῃ· 870
 μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
 ὕβρις φυτεύει τύραννον· 873

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
 ἃ μὴ 'πίκαιρα μὴδὲ συμφέροντα, 875
 ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
 αἶπος ἀπότομον ὄρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
 χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
 πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
 εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
 δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, 885
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότμου χάριν χλιδαῶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται 890
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ θυμῶν βέλη
 εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἰ τοιαῖδε πράξεις τίμαι, 895
 τί δεῖ με χορεύειν;
 οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
 οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειροδείκτα 901
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθοι
 σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
 φθίνοντα γὰρ Δαλίου - 10 -
 θέσφατ' ἔξαιροῦσιν ἤδη,
 κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανῆς·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

- ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούση κάπιθνυμιάματα.
 ὑποῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπου ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποτ' ἀνήρ 915
 ἔννουσ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
 ὄτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
 ἰκέτις ἀφῆγμαί τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρῃς·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίου; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
 ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
 γυνῆ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
 ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις αἰὲ
 γένοι', ἐκείνου γ' οὔσα παντελής δάμαρ. 930
 ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιος γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας εἶνεκ'· ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χοήζων ἀφίξαι χῶ τι σημήναι θέλων.
 ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῶ, γύναι.
 ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
 ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα,
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
 ΙΟ. τί δ' ἔστι; ποῖαν δύναμιν ᾧδ' ἔχει διπλῆν;
 ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθινοῦς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠυδατ' ἐκεῖ. 940

- ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐτι;
- ΑΓ. οὐ δῆτ' , ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
- [ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
- ΙΟ. ὦ πρόσπολ' , οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὡς τάχος 945
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἴν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφρευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὄδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.
- ΟΙ. ὦ φίλιτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμαίων;
- ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἴν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
- ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλότα.
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὐ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσον ξυναλλαγῆ; 960
- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή.
- ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
- ΑΓ. καὶ τῷ μακροῦ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν ἢ τοὺς ἄνω 965
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὃ δὲ θανῶν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἐγγους — εἰ τι μὴ τῶμῳ πόθῳ
κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανῶν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβῶν θεσπίσματα

κεῖται παρ' Αἰδη Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

- ΙΟ. οὐκουν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;
- ΟΙ. ἡὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
- ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλλης. 975
- ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
- ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς; εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις. σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980 πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνειράσιν βροτῶν μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
- ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985 ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
- ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
- ΟΙ. μέγας, ξυνήμ'· ἀλλὰ τῆς ζωῆς φόβος.
- ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
- ΟΙ. Μερόπης, γεραῖέ, Πόλυβος ἧς ᾧκει μέτα. 990
- ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;
- ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ᾧ ξένε.
- ΑΓ. ἦ ρητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
- ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ 995 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαντοῦ τό τε πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν. ὦν εἴνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
- ΑΓ. ἦ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000
- ΟΙ. πατρὸς τε χρῆζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
- ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

- ἐπέπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
- ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
- ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
- ΟΙ. ἀλλ' οὔ ποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
- ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾷς.
- ΟΙ. πῶς, ὦ γεραῖέ; πρὸς θεῶν διδάσκέ με.
- ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἴνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
- ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφῆς.
- ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
- ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
- ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
- ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1016
- ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
- ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἴσον.
- ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
- ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020
- ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παιδά μ' ὠνομάζετο;
- ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβῶν.
- ΟΙ. καὶθ' ὦδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστρεξεν μέγα;
- ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
- ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
- ΑΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
- ΟΙ. ὦδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους;
- ΑΓ. ἐνταῦθ' ὄρειοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
- ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κάπλι θητεία πλάνης;
- ΑΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
- ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031
- ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
- ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
- ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
- ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὅς εἰ.
- ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς; φράσον.
- ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοῦς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
- ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
- ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
- ΟΙ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
- ΑΓ. τῶν Λαῖου δήπου τις ὠνομάζετο.
- ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
- ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
- ΟΙ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
- ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
- ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ' ὄν ἐννέπει,
 εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. 1050
- ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὄν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
- ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνου, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει; 1055
- ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνηῆσθαι μάτην.
- ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
- ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου 1060
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
- ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἔαν ἐγὼ 'κ τρίτης
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῆ.
- ΙΟ. ὄμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.

- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
- ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστα σοι λέγω. 1066
- ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἶθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἴ.
- ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. ἰὸν ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
- ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς ἰυγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. ὁποῖα χρήζει φηγνύτω· τοῦμὸν δ' ἐγώ,
κεῖ σμικρὸν ἐστί, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιούσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμὸν γένος. 1085
- ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἰδρῖς,
οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων, ὦ Κιθαιρῶν,
οὐκ ἔσει τὰν αὔρι 1090
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
καὶ χορευέσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἴημε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098

1086—1097 = 1098—1109.

- Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖς; 1100
 ἢ σέ γ' εὐνάτειρα
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἶθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσω, 1104
 εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'
 εὐρύημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφᾶν ἐλικωπίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίξει.
- ΟΙ. εἰ χροῖ τι κάμῃ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,
 ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακροῦ
 γήρα ξυνάδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἔμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
 προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
- ΧΟ. ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν
 εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
- ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἢ τόνδε φράξεις; ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς.
- ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δευρό μοι φώνει βλέπων 1121
 ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- ἢ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἶκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
- ΘΕ. ποιμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125
- ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὢν;
- ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
- ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;
- ΘΕ. τί χρῆμα δρωῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
- ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130
- ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.
- ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

- ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὄτι
 κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρωῶνος τόπῳ,
 ὃ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί, 1135
 ἐπλησίαζον τώδε τάνδρε τρεῖς ὄλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χειμῶνι δ' ἤδη τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον οὔτός τ' εἰς τὰ Λαῖου σταθμά.
 λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
 ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότε οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
 ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
 ΑΓ. ὃδ' ἐστίν, ὧ τᾶν, κείνος ὃς τότε ἦν νέος. 1145
 ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙ. ἦ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
 ΘΕ. τί δ', ὧ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὔτος ἱστορεῖ. 1150
 ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδῶς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεῖς, κλαίων δ' ἔρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρηῖζων μαθεῖν; 1155
 ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὔτος ἱστορεῖ;
 ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῆδ' ἡμέρα.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεῖς μὴ λέγων γε τούνδικον.
 ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνῆρ ὃδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἔλᾳ. 1160
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβῶν; οἰκεῖον ἢ ἕξ ἄλλου τινός;
 ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.

- ΟΙ. *τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ ποίας στέγης;*
 ΘΕ. *μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.* 1165
- ΟΙ. *ἕλωλας, εἴ σε ἰχῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.*
 ΘΕ. *τῶν Λαῖου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.*
 ΟΙ. *ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;*
 ΘΕ. *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.*
 ΟΙ. *κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.* 1170
 ΘΕ. *κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήξεδ'. ἢ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνή τὰδ' ὡς ἔχει.*
 ΟΙ. *ἢ γὰρ δίδωσιν ἠδε σοι;* ΘΕ. *μάλιστα', ἄναξ.*
 ΟΙ. *ὡς πρὸς τί χρείας;* ΘΕ. *ὡς ἀναλώσαιμί νιν.*
 ΟΙ. *τεκοῦσα τλήμων;* ΘΕ. *θεσφάτων γ' ὄκνω κακῶν.*
 ΟΙ. *ποιῶν;* ΘΕ. *κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν
 λόγος.* 1176
- ΟΙ. *πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;*
 ΘΕ. *κατοικτίσας, ὧ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὃ δὲ
 κακ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὔτος εἰ 1180
 ὄν φησιν οὔτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.*
 ΟΙ. *ιοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
 ὧ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν
 οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν.* 1185
- ΧΟ. *ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;*

τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν

οὐδὲν μακαρίζω· 1195

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν 1196

τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

τὰν γαμψώνυχα παρθένον

χρησμοφδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ 1200

χώρα πύργος ἀνέστα·

ἔξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάσσων.

τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204

τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις

ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;

ὠὼ κλεινὸν Οἰδίπου κἀρα,

ἦ στέγας λιμῆν 1208

αὐτὸς ἤρκεσεν

παιδὶ καὶ πατρὶ

θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;

πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῶαί σ' ἄλοκες φέ-
ρειν, τάλας, 1210

σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;

ἐφηῦρέ σ' ἄκουθ' ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνος, 1213

δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι

τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ὠὼ, Λαίειον ὦ τέκνον,

εἶθε σ' εἶθε σε

μήποτ' εἰδόμαν.

δύρομαι γὰρ ὥς

περὶ αὐτὴν ἴαν χέων

ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
ἐκ σέθεν 1220

καὶ κατεκοίμασα τοῦμὸν ὄμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,

οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἶπερ ἔγγενῶς ἔτι 1225

τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.

οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν

νύσαι καθαρῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

κεύθει, τὰ δ' ἀντίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἐκόντα κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230

μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' ἀνθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν εἶδομεν τὸ μὴ οὐ
βαρύτεον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κᾶρα. 1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲπραχθέντων τὰ μὲν
ἄλλιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὄμως δ', ὅσον γε κἂν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
πέυσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω

θυρῶνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.

πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω

καλεῖ τὸν ἤδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1245

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοῶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕφ' οὔ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾶ γὰρ ἡμᾶς ἐγγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῶαν δ' ὄπου
 κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὔτε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὔδεις γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' ἀύσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλίνε κοῖλα κλῆθρα κάμπιπτει στέγγη.
 οὔδῃ κρεμαστήν τὴν γυναῖκ' ἐσειδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὃ δὲ
 ὄπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρουχηθεῖς τάλας 1265
 χαλᾶ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄρᾳν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὀθούνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν
 οὔθ' οἷ' ἐπασχεν οὔθ' ὄποι' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκοτῶ τὸ λοιπὸν οὖς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοῖαθ', οὖς δ' ἐχρηξεν οὐ γνωσοῖατο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοῦχ ἄπαξ 1275
 ἦρασ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὄμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὔδ' ἀνίεσαν

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσ' ἐτέγγετο.

[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά, 1280

ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]

ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιδε μὲν

ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα

στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν

ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. 1285

XO. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ.

βοᾶ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τινα

τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,

τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ φητά μοι,

ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν οὐδ' ἔτι 1290

μενῶν δόμοις ἀράτος, ὡς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος

δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.

δεῖξει δὲ καὶ σοί· κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε

διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295

τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

XO. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,

ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ

προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,

προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας 1800

μεῖζονα δαίμων τῶν μακίστων

πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρα;

ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε, θέλων

πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,

πολλὰ δ' ἀθρηῆσαι· 1805

τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

OI.

αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,

ποῖ γὰς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

- φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310
 ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλλου.
- ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.
- ΟΙ. ἰὼ σκότου
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν. 1315
 οἶμοι,
 οἶμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδου μ' ἄμα
 κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
- ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
 διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320
- ΟΙ. ἰὼ φίλος,
 σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.
 οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
 καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὄμωσ.
- ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
 ὕψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
- ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθρα. 1330
 ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γὰρ ἔδει μ' ὄρᾶν,
 ὄτφ γ' ὄρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335
- ΧΟ. ἦν τᾶδ' ὄπωσπερ καὶ σὺ φῆς.
- ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ
 στερκτὸν ἢ προσήγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἠδονᾶ, φίλοι;
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστα με, 1340

1313—1320 = 1321—1328.

1329—1348 = 1349—1368.

- ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. δειλίαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε.
- ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου 1350
ἔρυστο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανῶν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἔμοι τοσονδ' ἄχος. 1355
- ΧΟ. θέλονται κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.
- ΟΙ. οὐκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὦν ἐφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
ὁμολεχῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, 1365
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
- ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.
- ΟΙ. ὡς μὲν τὰδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Αἰδου μολῶν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἔμοι δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί,
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστν γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλαθ' ἰερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνήρ εἷς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
 ἀπεστέρησ' ἑμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦμοῦ μύσος.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν
 ὄρθοις ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὄραν; 1385
 ἦκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
 τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
 ἴν' ἢ τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
 ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
 ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἢ γεγώς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἶον ἄρά με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε·
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 θρυμὸς τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἶ τοῦμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἄρά μου μέμνησθ' ἔτι
 οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὀποῖ' ἔπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνεῖτε ταύτοῦ σπέρμα, κἀπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410

- καλύψατ' ἢ φονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἐνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἔτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείδεσθε, μὴ δείσητε· τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- ΧΟ ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὄδε
Κρέων τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; τὰ γὰρ 1420
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
- ΚΡ. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἑλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῆ μάλισθ' ὄραν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακὰ.
- ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
- ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὣδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
- ΟΙ. ῥῆψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν θανοῦμαι μηδεὺς προσήγορος.
- ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηξον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὁμως δ', ἴν' ἔσταμεν
 χρειᾶς, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προστρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκουσ ἀντὸς ὃν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστν ζῶντος οἰκῆτοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθῆσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἦ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶς, ἴτω·
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μὴ μοι, Κρέων,
 προθῆ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιον ἐμαῖν,
 αἶν οὔποθ' ἡμῆ χωρὶς ἐοτάθη βορᾶς
 τράπεξ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 φαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰὲ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαί μ' ἔασον κάποκλαῦσασθαι κακά.
 ἴθ' ὦναξ,
 ἴθ' ὦ γονῆ γενναῖε· χερσὶ τᾶν θιγῶν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημί;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιον

δακρυροοούντοιν, καί μ' ἐποικίρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
 λέγω τι; 1475

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύννας τάδε,
 γνοῦς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
 ᾧ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἶ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ᾧδ' ὄρᾶν
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυσέλησαν ὄμματα·
 ὃς ὑμῖν, ᾧ τέκν', οὔθ' ὄρῶν οὔθ' ἱστορῶν
 πατὴρ ἐφάνθηεν ἐνθεν αὐτὸς ἠρόθηεν. 1485

καὶ σφῶ δακρῶν· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἶον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.

ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξειτ' εἰς ὀμιλίας,
 ποίας δ' ἐορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
 πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;

ἀλλ' ἠνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμάς,
 τίς οὔτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδῆ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495

τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἐπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κάκ τῶν ἴσων
 ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ᾧνπερ αὐτὸς ἐξέφν.

τοιαῦτ' ὀνειδιείσθε· κᾶτα τίς γαμεῖ; 1500

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ᾧ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρήναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 ᾧ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ

ταύταιν λέλειπαι, νῶ γάρ, ὦ 'φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὺ' ὄντε, μή σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μῆδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἰκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὄρων
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὄσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῆ ψαύσας χερί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
 οὗ καιρὸς ἐᾶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῶονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

KP. ἄλλις ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515

OL πειστέον, κεί μῆδὲν ἠδύ. KP. πάντα γὰρ καιρῶ
καλά.

OL οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; KP. λέξεις, καὶ τότε
εἴσομαι κλύων.

OL γῆς μ' ὄπως πέμψεις ἄποιον. KP. τοῦ θεοῦ
μ' αἰτεῖς δόσιν.

OL ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκω. KP. τοιγαροῦν
τεύξει τάχα.

OL φῆς τάδ' οὖν; KP. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
λέγειν μάτην. 1520

OL ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. KP. στείχε νυν,
τέκνων δ' ἀφοῦ.

OL μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλλη μου. KP. πάντα μὴ
βούλου κρατεῖν·

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῶ βίῳ ξυνέσπετο.

XO. ὦ πάτρας Θήβης ἐνοικοι, λεύσσειε, Οἰδίπους ὄδε,
 δε τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνήρ, 1525

οὐ τίς οὐ ζήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίξειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
θῶν.

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΤΣ συνημμένος πῶς ἔστι τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἔκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραῖος ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγγώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παιδῶν καὶ τὴν γενησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοῦπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὃ δὲ πρὸς τὸν Θεσέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγραμκὸς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππῷ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὃ δὲ χορὸς συνίστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν

ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππῶ Κολωνῶ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππῶν καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὄρεωκῆμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐδὲ μὴ ἐστὶν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κἀθήται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκἀθήται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος*, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφές δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικούς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·
 μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
 ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
 πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωδίας·
 καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππῶ Κολωνῶ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνός ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρονοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερῶσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι ὅψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἴεμην,
 οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* OL. XCIV 3.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
 χῶρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
 σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
 μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
 στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
 μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
 ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
 ἢ πρὸς βεβήλοισι ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
 στήσόν με κάξιδρυσον, ὡς πυθώμεθα
 ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
 ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἳ
 πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
 χῶρος δ' ὄδ' ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
 δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
 εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
 οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
 μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. 20

- ΟΙ. κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
 ΑΝ. χρόνου μὲν εἶνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
 ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
 ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.

- ΟΙ. πᾶς γάρ τις ἡῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων. 25
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἤ μάθω μολοῦσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἶπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶν ὄρω.
 ΟΙ. ἦ δεῦρο προσστείχοντα κάξορμώμενον; 30
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τί σοι λέγειν
 εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνήρ ὄδε.
 ΟΙ. ᾧ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἰσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35

ΞΕΝΟΣ.

- πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἐξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἐσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα' ἂν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεῶς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεφ' μὲ τὸν ἰκέτην δεξαίατο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμπορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρω.
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ᾧ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σήμαινε, κούκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς ἐσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήγαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα κάγω πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστ'· ἔχει δέ νιν

- σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γυαί
 τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσι
 ἀρχηγὸν εἶναι καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ᾧ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
- ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
- ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ πλὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστν βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
- ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῆ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὀρῶντα λέξομεν.
- ΞΕ. οἶσθ', ᾧ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπέιπερ εἶ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μὲν', οὔπερ κάφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστν δημόταις
 λέξω τάδ' ἐλθῶν· οἶδε γὰρ κρινουσί σοι
 εἰ χρὴ σε μίμνειν ἢ πορευέσθαι πάλιν. 80
- ΟΙ. ᾧ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
- ΟΙ. ᾧ πότνιαι δεινῶπες, εὔτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ, 85

- Φοίβῳ τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκείν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακροῦ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκῆσαντα τοῖς δεδεδυμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νυν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 πρῶταισιν ὑμῖν ἀντέκ' ἴσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων ἀοίνοις, κάπλι σεμνὸν ἐξόμην 100
 βάρηρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἔτ', ὧ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἔτ', ὧ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας. 110
- AN. σίγα· πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
- OI. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἄν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠυλόβεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

- ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120
 προσδέρκου, λεῦσσε νιν,
 προσπεύθου πανταχῆ.
 πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125
 ἄν ποτ' ἀστιβές ἄλσος ἐς
 τᾶνδ' ἀμαιομακετᾶν κορᾶν,
 ἄς τρέμομεν λέγειν
 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφάμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
 ὃν ἐγὼ λεύσσω περὶ πᾶν οὐπω 135
 δύναμαι τέμενος
 γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
- ΟΙ. ὄδ' ἐκεῖνος ἐγὼ· φωνῆ γὰρ ὄρω,
 τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140
 δεινὸς μὲν ὄρω, δεινὸς δὲ κλύειν.
- ΟΙ. μὴ μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
- ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
- ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ὧ τῆσδ' ἔφοροι χώρας. 145
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἄν ὧδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἶρπον

- καπὶ σμικροῖς μεγάς ὄρμουν.
 ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων. 149
 ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλιμος δυσαίων;
 μακραίῳν γ', ὅσ' ἐπεικάσαι. 150
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ- 155
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιάεντι, κάθυδρος οὐ
 κρατῆρ μελιχίων ποτῶν
 ρεύματι συντρέχει, 160
 τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι,
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλάτα; 165
 λόγον εἴ τιν' ἴσχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
 ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χροὴ μελετᾶν,
 εἰκοντας ἢ δεῖ κἀκούοντας.
 ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
 ΟΙ. ὦ ξένε, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ
 πιστεύσας καὶ μεταναστάς. 175
 ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
 ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα, 180
 πόρσω· σὺ γὰρ αἰεὶς.

- AN. ἔπειο μάν, ἔπε' ὦδ' ἀμανοῶ
κώλω, πάτερ, ἄ σ' ἄγω.
- ΟΙ. υ υ - -
- AN. υ υ υ υ υ υ υ υ - υ υ
υ υ υ υ υ υ - υ υ
- ΟΙ. υ - υ υ υ - -
- XO. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι. 185
- ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴπομεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν,
καὶ μὴ χρειᾶ πολεμῶμεν. 190
- XO. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
- ΟΙ. οὕτως; XO. ἄλις, ὡς ἀκούεις.
- ΟΙ. ἐστῶ; XO. λέχηρός γ' ἐπ' ἄκρου
λαῶς βραχὺς ὀκλάσας. 195
- AN. πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἀσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμουςαι,
- ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
- AN. γεραὸν ἐς χεῖρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν. 200
- ΟΙ. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.
- XO. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
αὔδασον, τίς ἐφύς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπρονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκκυθοίμαν; 205
- ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ

- ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
- ΟΙ. μῆ μῆ μῆ μ' ἀνέρη τίς εἰμι, 210
 μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων.
- ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.
- ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω;
- ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν.
- ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν; 216
- ΑΝ. λέγ', ἐπέιπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
- ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαῖον ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὀοοῶ. 220
- ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
- ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.
- ΧΟ. ὦ ὦ ὦ, δύσμορος, ὦ ὦ.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει; 225
- ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
- ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
- ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
 ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά- 230
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἐκδορε,
 μῆ τι πέρα χρέος 235
 ἐμᾶ πόλει προσάψης.
- ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν
 οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
 ἀκόντων αἰόντες αὐδάν, 240

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτί-
ραθ', ἃ

πατρὸς ὑπὲρ τοῦδ' ἀθλίου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὡς τις ἀφ' αἵματος 245
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὕμμι γὰρ ὡς θεῶ
κειμέθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδό-
κητον χάριν·

πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἂν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

XO. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

OI. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνας καλῆς
μάτην θεούσης ὠφέλημα γίννεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σφάζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κᾶμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οὔτινες βᾶθρων
ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δεισαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
σῶμ' οὐδὲ τᾶργα τᾶμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη λέγειν,
ᾧν εἵνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270

ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ᾧδ' ἐγιγνόμεν κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμεν ἴν' ἰκόμεν,
 ὑφ' ᾧν δ' ἔπασχον, εἰδόντων ἀπωλλύμεν.
 ἀνθ' ᾧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ᾧδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἠγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δὲ του
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τάδ' οὖν 281
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κᾶρα 285
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῆ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἠγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ᾧ γεραιέ, τάνθυμῆματα
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τάπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
- ΧΟ. πατρῶον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δὲ νιν,
 ὃς κάμῃ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
- ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300
- ΧΟ. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.

- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνω τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
 ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰών,]
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὧ γέρον, τὸ σὸν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεί βραδὺς 306
 οὐ δεῖ, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχῆς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἐμοί τε· τίς γὰρ ἔσθ' ὃς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναιχ' ὄρω
 στείχουσιν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἠλιοστεργῆς
 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ; 315
 ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶ;
 καὶ φημι κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.
 οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνης τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σῆν, ἐμὴν
 δ' ὄρᾶν
 ὄμαιμον· αὐδῆ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

- ὦ δισὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἠδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις 325
 εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄρᾶν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφνησας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσψανσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὄμαιμον. ΙΣ. ὦ δὴ' ἀθλίω τροφά. 330

- ΟΙ. ἦ τῆσδε κάμου; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' ἀντάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἴκετῶν πιστῶ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' ἀνθρώποι ποῦ νεανίαί πονεῖν; 335
 ΙΣ. εἶσ' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 ΟΙ. ᾧ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύνομοι 340
 τάξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ.
 σφῶν δ', ᾧ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἴκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἦ μὲν ἐξ ὄτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὕμβροις ἠλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἠγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ᾧ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίς ἦκεις μῦθον, Ἴσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἐξοῖδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,

- ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
 παρεῖσ' ἑάσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐτίς πάλιν.
 ἂ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ 365
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακὴ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.
 ὃ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βᾶς φυγὰς προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἔστιν, ὧ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΟΙ. ἦδη γὰρ ἔσχεσ ἑλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς 385
 ὥραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
- ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὧ πάτερ, μαντεύμασιν.
- ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
- ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐδοσίας χάριν. 390
- ΟΙ. τίς δ' ἄν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
- ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

- ΟΙ. ὄτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
- ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
- ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ. 395
- ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἤξοντα βαιοῦ κούχλ' μυρίου χρόνου.
- ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.
- ΙΣ. ὣς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὄρων. 400
- ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
- ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρῦς.
- ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθῃ.
- ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἴν' ἂν σαντοῦ κρατοῖς. 405
- ΟΙ. ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔᾶ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
- ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.
- ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρους.
- ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς; 410
- ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
- ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
- ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
- ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
- ΙΣ. ὣς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
- ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
- ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάξεπίστασθον καλῶς.
- ΟΙ. καῖθ' οἱ κάμιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
τοῦμοῦ πόθου προύθεντο τὴν τυραννίδα;
- ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως. 420
- ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μῆτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν τ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,

ἦς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρον·
 ὡς οὔτ' ἂν ὄς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἷ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὔτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κάξεκηρύχθην φυγᾶς. 430
 εἵποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν ἀντίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οὐ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἷ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγᾶς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην αἰεὶ.
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρεκεσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμαχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἤξει· τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τάξ' ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἀμολ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.

- πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
μαστῆρα, κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
προσιτάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῆδε τῆ πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.
- XO. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι, 461
αὐτός τε παῖδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαντὸν τῷδ' ἐπαγγέλλει λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- OI. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
- XO. θοῦ νῦν καθαροὺν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἅς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.
- OI. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- XO. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών. 470
- OI. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λόβῳ;
- XO. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ὧν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- OI. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
- XO. οἶος νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλῶν. 475
- OI. εἶεν· τὸ δ' ἐνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρεή;
- XO. χοᾶς χέασθαι σιάντα πρὸς πρώτην ἔω.
- OI. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
- XO. τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.
- OI. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
- XO. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
- OI. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;
- XO. τρὶς ἐννέ' αὐτῆ κλῶνας ἐξ ἀμποῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
- OI. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485

- ΧΟ. ὣς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν Ικέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεί τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν·
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
 δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὧ ξέν', ἀμφὶ σοί.
- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μήτε σωκεῖν μήθ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
 σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὖνους παρῆ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνου δέ με 500
 μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμόν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑψηγητοῦ δίχα.
- ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τοῦκεῖθεν ἄλσους, ὧ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' ἰσχυς, ἔστ' ἐποικος ὃς φράσει.
- ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
- ΧΟ. δεινον μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὧ
 ξεῖν', ἐπεγείρειν· 510
 ὅμως δ' ὦρα με πνθῆσθαι
- ΟΙ. τί τοῦτο;
- ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηθόνος, ἧ ξυνέστας.

- ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοιξῆς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ. 515
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκούσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γὰρ ὄσον σὺ προσχρήξεις. 520
- ΟΙ. ἤνεγκον κακότεατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ὦ - μὲν,
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' ἀνθαίρετον οὐδέν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
- ΟΙ. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἴδριν 525
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.
- ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρο' ἐπάσσω;
- ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
ὦ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δὴ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530
- ΧΟ. πῶς φῆς;
- ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.
- ΧΟ. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
- ΟΙ. κοιναὶ τε πατρὸς ἀδελφεαί. 535
- ΧΟ. ἰὼ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφῶν κακῶν.
- ΧΟ. ἐπαθεῖς ΟΙ. ἐπαθον ἄλαστ' ἔχειν.
- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.
- ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνου

- ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἐπαισας ἐπὶ νόσῳ
 νόσον.
 ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
 ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
 ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
 καὶ γὰρ ἄν, οὗς ἐφόνευσ', ἐμ' ἀπώλεσαν·
 ὄμως δὲ καθαρὸς, αἰδρις εἰς τόδ' ἦλθον.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
 Θησεύς κατ' ὀμφήν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

- πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἵματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
 ἔγνωκά σ', ὧ παῖ Λαῖου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
 σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
 δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἴ, καὶ σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπήν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
 δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἄν προᾶξιν τύχοις 560
 λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ,
 ὅς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδευθήην ξένος,
 ὥσπερ σύ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἦθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῳ·
 ὥστε ξένον γ' ἄν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῶζεν· ἐπεὶ
 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν χῶτι τῆς εἰς αὔριον
 οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
 ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570

σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι κάφ' ὅτου πατρὸς γεγῶς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ᾧστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλην
εἰπεῖν ἢ χρηῖζω, χῶ λόγος διοίχεται.

- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- ΟΙ. δῶσων ἰκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
- ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἦκειν φέρων;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
- ΟΙ. ὅταν θάνω ἴγῶ καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
- ΘΗ. τὰ λοισθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
- ΟΙ. ὄρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὔκ, ἀγῶν ὄδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κάμοῦ λέγεις;
- ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
- ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἠθέλον, παρίεσαν.
- ΘΗ. ᾧ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
- ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
- ΘΗ. δίδασχ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
- ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροσεῖ.
- ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἀνθρώπου νοσεῖς;
- ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαντοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἄν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
 ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
 ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
 ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι χθονί. 605
 ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τὰμὰ κάκεινων πικρά;
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα σνγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταῦτόν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 [τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται καὐθις φίλα.] 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεῖ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμοὺν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χά Διὸς Φοῖβος σαφῆς.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἔα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνου 625
 πιστὸν φυλάσσω, κοῦ ποτ' Οἰδίπουν ἔρεις
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἶπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
 ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῆ τῆδ' ὄδ' ἀνήρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
 ΘΗ. τίς δῆτ' ἄν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
 τοιοῦδ', ὅτω πρῶτον μὲν ἢ δορούξενος

κοινή παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία,
 ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγὼ τεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χῶρα δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
 [εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
 τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
 κρίναντι χοῆσθαι· τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι.]

- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
 ΘΗ. τί δῆτα χρήξεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
 ΟΙ. εἰ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὄδε,
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
 ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δῶρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄρκος σ' ἔχει·
 ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἅ χροῆ με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τούμῃ οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεί δειν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀνωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄν ἐμῆς ἄνευ
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προύπεμψέ σε· 665
 ὁμως δὲ κάμου μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπανλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' 670
 ἅ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρος κατ' ἤμαρ ἀεὶ
 νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄυπνοι 685
 κρηῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες ρεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὕμβρω 690
 στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἅ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω 694
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι νάσφ Πέλοπος πώ-
ποτε βλαστὸν

φύτευμ' ἀγήρατον ἀντόποιον,
ἐγγέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700

γλανκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὔθ' ἄβδος οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερσὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὄρων
κύκλος

λεύσσει νιν μορίου Διὸς 705
χὰ γλανκῶπις Ἀθάνα.

ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἶπειν, χθονὸς
αὔχημα μέγιστον, 709

εὐίππον, εὐπῶλον, εὐθάλασσον. 711

ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ' εἷσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγνιαις. 715

ἂ δ' εὐήρετμος ἐκπαγλ' ἄλια χερσὶ παραπτο-
μένα πλάτα

θρῶσκει, τῶν ἑκατομπόδων

Νηρήδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, 720

νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται

Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ

φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725

ΧΟ. θάρσει, παρέσται· και γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὄρω τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
ὄν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἐνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένοι
τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
ἰκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὄσφπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφην
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὄρων σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, 745
ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπλι προσπόλου μιᾶς
βιοστερεῇ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὄσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα και τὸ σὸν κάρα 750
πτωχῶ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἐγκληρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
ἄφ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνειδίσ' εἰς σὲ κάμει και τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τὰμφανῆ κρύπτειν, σὺ νιν 755
 πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
 κρύψον, θελήσας ἄστνυ καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
 εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβουτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760

- ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπὸ παντὸς ἄν φέρων
 λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ κάμῃ δεύτερον θέλεις
 ἐλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς;
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
 οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
 ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη μεστὸ, ἢ θυμούμενος
 καὶ τοῦν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
 τότε ἐξεώθεις κάξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότε ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὖθις ἠνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνον τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὐτῆ τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775
 ὥσπερ τις εἶ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήξοις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἄν ματαίου τῆσδ' ἄν ἠδονῆς τύχοις; 780
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἔν' ἐς δόμους ἄγης,
 ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πόλις δέ σοι 785

- κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεῖ·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
 ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρουῶ;
 πολλῶ γ', ὄσπερ καὶ σαφεστέρων κλύω,
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίεται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλήν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
 κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
 ἀλλ' οἶδα γὰρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
 ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ᾧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σὰ 800
 ἢ σ' εἰς τὰ σαντοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
- OI. ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἰ μῆτε τούσδε τοὺς πέλας.
- KP. ᾧ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρῳ τρέφει; 805
- OI. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
- KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- OI. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- KP. οὐ δῆθ' ὄτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
- OI. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασσ' ἐφορμῶν ἐνθα χρῆ ναίειν ἐμέ.
- KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
 οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
- OI. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία; 815
- KP. ἢ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεῖς ἔσει.

- ΟΙ. ποίω σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
- ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώξειν τάδε. 820
- ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ
 χρόνου.
- ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε,
 κούκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
- ΧΟ. χῶρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι. 825
- ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
- ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾶς, ξέने;
- ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
- ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.
- ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
- ΟΙ. ἰὼ πόλις.
- ΧΟ. τί δρᾶς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον
 εἶ χερῶν. 835
- ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.
- ΚΡ. πόλει μαχεῖ γὰρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
- ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέθες χεροῖν
 τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ 'πίτασθ' ἂ μὴ
 κρατεῖς.
- ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἐγωγ' ὀδοιπορεῖν.
- ΧΟ. πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἐντοποι· 841
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβαθ'
 ὧδέ μοι.
- ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πο-
 ρεύομαι. 845
- ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
- ΚΡ. οὐκ ἄξειθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
- ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοιιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
 ὀδοιπορήσης' ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
 ταχθεῖς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὄμωσ,
 νίκα. χρόνω γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
 ὀθούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
 δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βία φίλων,
 ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰὲ λυμαίνεται. 855
- ΧΟ. ἐπίσχεσ αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψεύειν λέγω.
- ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔσ' ἔστερημένοσ.
- ΚΡ. καὶ μεῖζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα
 θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦται μόναιν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐσ τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
- ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡσ τοῦτο νῦν πεπράξεται. 861
- ΧΟ. ἦν μὴ σ' ὁ κραινῶν τῆσδε γῆσ ἀπειργάθη.
- ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδέσ, ἦ σὺ γὰρ ψεύσεις ἐμοῦ;
- ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονεσ
 θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆσ ἀρᾶσ ἔτι, 865
 ὅσ μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὕμ' ἀποσπάσασ
 πρὸς ὄμμασιν τοῖσ πρόσθεν ἐξοίχει βία.
 τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
 ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιοσ δοίη βίον
 τοιοῦτον οἶον κάμ' ἔγηρᾶναί ποτε. 870
- ΚΡ. ὀρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆσ ἐγχώριοι;
- ΟΙ. ὀρῶσι κάμ' καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
 ἔργοισ πεπονθῶσ ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
- ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βία

κέι μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875

ΟΙ. ἰὼ τάλας.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.

ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡ. τοῖς τοι δίκαιοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880

ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ

υ υ υ - υ ΚΡ. Ζεύς γ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὐ.

ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,

μόλετε σὺν τάχει, μόλετ', ἐπεὶ πέραν περῶσ'
οἶδε δῆ. 885

ΘΗ. τίς ποθ' ἦ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ

βουθντοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ

τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ', ὡς εἶδῶ τὸ πᾶν,

οὐ χάριν δεῦρ' ἦξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν
ποδός. 890

ΟΙ. ᾧ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,

πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων ὄδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων

ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895

ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.

ΘΗ. οὐκ οὖν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν

πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ' ἀναγκάσει λεῶν

ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο

σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900

μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,

ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλωσ δ' ἐγὼ

ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.

ἴθ', ὡς ἔνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,

εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἤκον, ἧς ὄδ' ἄξιος, 905

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἄν ἐξ ἐμῆς χειρός·
 νῦν δ' οὐσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσήλθ' ἔχων,
 τούτοισι κούκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἄν
 κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
 οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἴτ' ἀφείς
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν 915
 ἄγεις θ' ἃ χρήξεις καὶ παρίστασαι βία,
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὔδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πνθοίατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτῆρια.
 οὔκουν ἔγωγ' ἄν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὔδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικιώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
 οὔθ' εἶλκον οὔτ' ἄν ἤγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κούχ ἐκόν· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

- ΧΟ. ὄρα's ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
- ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιννώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
ἤδη δ' ὀδοῦνεκ' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι 945
ξυνόντες ἠύρεθῃσαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήδη χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἐᾷ
τοιοῦσδ' ἀλήτας τῆδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ὦ πίστιν ἰσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τῶμῳ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθῶς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρὰς ἐστὶν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεῖ δίκαι' ὄμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὄμως
καὶ τηλικόσδ' ὧν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδέες, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
δοστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἄς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροισ ἐμοὶ
ἀμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου

τὰδ' εἰς ἔμαντὸν τοὺς ἔμούς θ' ἡμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησιμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
 πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζοις ἐμοί, 971
 ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
 οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦ;
 εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,
 ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
 μηδὲν ξυνιείς ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
 πῶς ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
 μητρὸς δέ, τλήμων, οὐκ ἐπαισχύνει γάμουσ
 οὔσης ὀμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
 οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
 σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
 ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὧμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδότη οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με,
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἀλλ' ἔν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμέ 985
 κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
 ἄκων ἔγρημα φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀλώσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόνους πατρῶους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
 ἔν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τις σέ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
 πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
 δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
 τίνοι' ἂν οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
 τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς

ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων φητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίσεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καὶ σοὶ τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατώκηνται καλῶς·
 καὶ θ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὀθοῦνεκ' εἰ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέροι·
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβῶν.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγούς ξυμμάχους θ', ἴν' ἐκμάθῃς
 οἴων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.

ΧΟ. ὁ ξείνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015

ΘΗ. ἄλις λόγων, ὡς οἱ μὲν ἐξηροπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.

ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυροῦ φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;

ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἴν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
 τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐνί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γινῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
 καὶ σ' εἶλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
 τῶ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σφύζεται.
 κούκ ἄλλον ἔξεις εἰς τὰδ'· ὡς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσῆνδ' ὕβριον

- ἤκοντα τόλμης τῆς παρεοτώσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὄτω σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀθροῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1035
- ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἂ χρη ποεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω ἄγῳ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἂν σε τῶν δῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
- ΧΟ. εἶην ὄθι δαίτων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαι 1045
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὗ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσαι βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησεά καὶ τὰς διατόλους 1055
 ἀδμητας ἀδελφὰς
 ἀντάρκει τάχ' ἐμμίξιν βοᾷ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους·
 ἢ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

- πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἀλώσεται· δεινὸς δὲ προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμᾶται
 κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' ἰ υ υ -
 ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 Ἕρας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὥς 1074
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα τάχ' ἐνδώσειν
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς ἀν-
 θαίμων πάθη.
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἰθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἔωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα, πόροις
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει ἵπνικεῖω τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάναν. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πνκνοστίκιων ὀπαδὸν
 ὠκνπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γᾶ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095

ὦ ξείν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσσον αὐθις ὧδε προσπολουμένας.

- ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
δοίῃ, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
- ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστος; ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
- ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
- ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
- ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
- ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
- ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
- ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
θανῶν ἂν εἶην σφῶν παρεστῶσαιν ἐμοί.
ἐρεῖσαιτ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κάναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμον τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰπραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1116
- ΑΝ. ὄδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.
- ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὸς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τήν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενοῦς πεφασμένην·
σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοι θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβεῖς 1125
μόνοις παρ' ὑμῖν ἠὔρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπιεικῆς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
 εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
 ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ κούκ ἄλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς 1130
 ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κἄρα.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
 θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἐνι
 κηλῆς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἶόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

σὺ δ' ἀντόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὐτ' εἴ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.

[βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ'· ὦν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἔψευσάμην 1145
 οὐδὲν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρεμι' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.

χῶπως μὲν ἄγων ἠρέθη, τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἃ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀριῶς ἐμοὶ 1150

στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με
 ὡς μὴ εἰδότη' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155

ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
 οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἤνιχ' ὠρμώμην ἐγώ.

- ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακῆματι; 1160
- ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
- ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γάρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
- ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165
- ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;
- ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.
- ΟΙ. ᾧ φίλτατ', ἴσχε σ' οὐπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
- ΟΙ. μή μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστιάτης.
- ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἔστιν ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
- ΟΙ. παῖς οὐμός, ὄναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
- ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ 1175
χρήξεις; τί σοι τοῦτ' ἔστι λυπηρὸν κλύειν;
- ΟΙ. ἐχθιστον, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.
- ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θακῆμ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μὴ σοὶ πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
- ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεῖ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται,
καὶ νῶν ὑπέικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἂ μὴ σοὶ συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μῆδὲ δρωῶντά σε
 τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
 θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
 ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χυτέρους γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπρωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.

σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκοπεῖ 1195
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ' ἄπαθες·
 κἂν κεῖνα λεύσσης, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτήν ὡς κακῇ προσγίγνεται.

ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμῆματα,
 τῶν σῶν ἀδέροκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτόν μὲν εὖ
 πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.

ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἶπερ κείνος ὧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.

ΘΗ. ἄπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
 σῶς ἴσθ', ἐάν περ κάμῃ τις σφῆξῃ θεῶν. 1210

ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήξει τοῦ μετρίου
 παρεῖς

ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσων

ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.

ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ ἀμέραι κατέθεν-
 το δὴ 1215

λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἰδοῖς
 ὄπου,

ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀννυμένοις
 ἄλγυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.

μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 φανῆ, 1225

βῆναι κεῖθεν ὄθεν περ ἦκει,
 πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα.
 ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῆ κούφας ἀφροσύνας
 φέρον, 1230

τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
 ἔνι;

φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
 καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240
 ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας

δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμῶν, 1245

αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτίν',
 αἰ δ' ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.

AN. καὶ μὴν ὄδ' ἤμιν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μοῦνος, ᾧ πάτερ, δι' ὄμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὄδ' ὀδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὄδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων 1255
πατὸς γέροντος; ὄν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἔσθῃτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραινῶν, κρατὶ δ' ὀμματοστρεφῆ 1260
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσειται·
ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἀγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
ταῖς σαῖσιν ἤκειν· τὰμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾶς;

φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἄ μνηϊεὶς φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες, 1275
πειράσαστ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινήσαι πατὸς
τὸ δυσπρόδοιστον κάπροσήγορον στόμα,
ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὔτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὢν χρεῖα πάρει· 1280
τὰ πολλὰ γὰρ τοι ρήματ' ἢ τέρψαντά τι

ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνήν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερω· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἄρωγόν, ἔνθεν μ' ᾧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδούς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ᾧ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρῶας ἐξελήλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῆ πεφυκῶς ἡξίουν γεραίτερος.
 ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν ἐρινὸν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
 λαβῶν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
 ἔστησ' ἔμαντῶ γῆς ὄσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλογγον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
 ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ᾧ πάτερ, λιτὰς ἔχων
 αὐτός τ' ἔμαντοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχοις τὸ Θήβης πεδῖον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγῶς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατῆρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστν δηώσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
 ἐπάννυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεί μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὅς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηῶν καὶ θεῶν δημογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξείληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὧ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὄν, εἰ σὺ τῆμῃ ξυμπαραστήσει φρενί, 1340
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαντόν, κείνον ἐκβαλὼν βία.

καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345

ΧΟ. τὸν ἄνδρα τοῦ πέμπαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἄλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350
οὗ τᾶν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἴσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἂ τὸν τοῦδ' οὗ ποτ' εὐφρανεὶ βίον·
ὅς γ', ὦ κἀκίστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἂ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355

τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κᾶθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἂς νῦν δακρῦεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταῦτῳ βεβηκῶς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.

οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἄλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.

εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῶ τροφούς 1365
τὰς παῖδας, ἧ τᾶν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσώζουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναικες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὕμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.

τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὗ τί πω 1370
ὥς αὐτίκ', εἶπερ οἶδε κινουῦνται λόχοι
πρὸς ἄστν Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεὶς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.

τοιιάσδ' ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἴν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
 καὶ μὴ ἕξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἐφύτην· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.

τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἶπερ ἔστιν ἡ παλαίφατος 1381

Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.

σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385

δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερσὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξελέλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὧς σ' ἀποικίση, 1390

καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἴων
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἐνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.

ΠΟ. οἶμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἶμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400

Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τι
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον τῆδε συγκῦρσαι τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405

τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἄρωμένον,
 μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἄραι
 πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μὴ μ' ἀτιμάσῃτέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν· 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· πῶς γὰρ αὐτίς ἂν πάλιν
 στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὐτίς, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
 πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
 οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὄρας τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χροῖζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρος, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεᾶ λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄφ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακῇ
 πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
 σφῶν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
 [θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐτίς ἔξετον].

- μέθεσθε δ' ἤδη χαίρειτόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐτίς. AN. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
- ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. AN. καὶ τίς ἄν σ' ὀρμώμενον
εἰς προὔπτον Ἄιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
- ΠΟ. εἰ χροή, θανοῦμαι. AN. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ
πιθοῦ.
- ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ. AN. δυστάλαινά τᾶρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῆδε φῦναι χᾶτέρᾳ. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν· 1445
ἀνάξιαί γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κινχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὄρᾱ ὄρᾱ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐτίς αὐξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
- AN. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιόν μ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' ἀντίκ' ἄξεται 1460
βροντή πρὸς Ἄιδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
- ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὄδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
ἐπτηξα θυμόν· ὄρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾶ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θῆσφατος
βίου τελευτῇ κούκέτ' ἔστ' ἀποστροφῇ.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν 1475
ἄνακτα χῶρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύ-
σιος ὄτοβος.
Ἰλαος, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίον δὲ σοῦ τύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῆ χάριν μετᾶσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ
φωνῶ. 1485
- ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεται μοι καὶ κατορθοῦντος φρένα;
- ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
- ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἦνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', υ ἔ - υ - εἴτ' ἄκρον ἐπὶ
γύαλον
ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. σπεῦσον, ἄισσ',
ῶναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, 1500
σαφῆς μὲν ἀστῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἢ τις ὄμβροια
χάλαξ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προουφάνης, καὶ σοὶ θεῶν 1505

τύχην τις ἐσθλήν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.

- ΘΗ τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαῖου, νέορτον αὖ;
 ΟΙ ῥοπή βίου μοι· καί σ' ἄπερ ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίω; 1510
 ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικίτου βέλη. 1515
 ΘΗ. πείθεισ με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρω
 κού ψευδόφημα· χῶ τι χρη ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
 γήρως ἄλυπα τῆδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄδικτος ἡγητήρως, οὗ με χρη θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
 ὣς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὕδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆ. 1525
 ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλης μόνος·
 ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
 οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος 1530
 τοῦ ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερατάῳ γόνῳ
 σήμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
 χούτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
 κὰν εὖ τις οἰκῆ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὅψε δ' εἰσορῶσ', ὅταν

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὸτ' ἐκδιδάσκομεν.
 χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρόν, 1540
 στείχωμεν ἤδη μῆδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἠγεμὼν
 σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἑἴτέ με
 αὐτόν τὸν ἱερόν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῶδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῆδ' ὦδε, τῆδε βᾶτε· τῆδε γάρ μ' ἄγει
 Ἐρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
 αὐτός τε χώρα θ' ἠδὲ πρόσπολοι τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰί. 1555
 ΧΟ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρναχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.

- ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ' ἀμαιμάκον 1568
 θηρός, ὄν ἐν πύλαισι
 ταῖσι πολυξένοις 1570
 εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἶδα
 λόγος αἰὲν ἔχει·
 ὄν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαροῦ βῆναι 1575
 ὀρμωμένῳ νερτέρας
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἃ δ' ἦν τὰπραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεὶ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τᾶργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὡς λελοιπότα
 κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἄρα θεία κάπνονφ τάλας τύχη; 1585
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθανμάσαι πρόπον.
 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἐξοισθ', ὑφηγητῆρος οὔδενος φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν 1590
 χαλκοῖς βιάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔσθη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλου πέλας κρατῆρος, οὔ τὰ Θησεώς
 Περιίθου τε κεῖται πίστ' αἰεὶ ξυνθήματα·
 ἀφ' οὔ μέσος σταῖς τοῦ τε Θορκίου πέτρου 1595
 κοίλης τ' ἀχέρδου κάπὸ λαῖνου τάφου,

καθέξεται· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κάπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεργεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τῷ δ' εὐχλόου Δῆμητρος εἰς προσόψιον 1600
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ
ταχεῖ ᾗ ἴσθ' ἔπεισαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἔσθ' ἠτί τ' ἐξήσκησαν ἧ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἠδονὴν
κοῦκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὦν ἐφίετο, 1605
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ρίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι ἔκλαιον οὐδ' ἀνίσταν
στέρονων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, 1610
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά, κοῦκέτι
τὴν δυσπρόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ
μόνον 1615
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητῶμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόνων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπῆ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θῶνξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίγας 1625
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός]

ὦ οὔτος οὔτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὃ δ' ὡς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταΐνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκῶν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεὶ. 1635
 ὃ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
 κατήνεσεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
 ὦ παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἄ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχεὶ στραφέντες ἐξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὀρώμεν αὐτὸν γῆν τε προσκνυοῦνθ' ἄμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταύτῳ λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖα κείνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησεῶς κάρα

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θυέλλα κινήθεισα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἦ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἦ τὸ νερτέρων
 εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
 ἀνήρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμην οἴσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

XO. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας.

ΑΝ. αἶαί, ἔστιν ἔστι νῶν δῆ 1670

οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιν στενάζειν,
 ὣτινε τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροῖσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.

XO. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

XO. βέβηκεν; ΑΝ. ὥς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.

τί γάρ; ὅτῳ μῆτ' Ἄρης
 μῆτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
 ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.

τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία
 νύξ ἐπ' ὕμμασιν βέβακε.

πῶς γὰρ ἦ τιν' ἀπίαν 1685

γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
 στον ἔξομεν τροφάν;

- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόβιος 1688
 Ἄιδας ἔλοι πατρὶ
 τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός. 1690
- ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατάμεμπι'
 ἀπέσβη. 1695
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
 καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
 ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700
 ὦ τὸν αἰὲ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
 οὐδὲ γὰρ ὦν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
 καὶ τᾶδε μὴ κυρήσης.
- ΧΟ. ἐπραξεν; ΑΝ. ἐπραξεν οἶον ἠθέλεν.
- ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἄς ἐχρηγζε γᾶς ἐπὶ ξένας 1705
 ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
 νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
 οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαντον.
 ἀνὰ γὰρ ὕμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
 στένει δακρυῶν, οὐδ' ἔχω 1710
 πῶς με χρῆ τὸ σὸν τάλαιναν
 ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
 ∟ - ∟ ∪ - ∪ ∟ ∪ - ∪ ∟ ἔρημος ἔθανες ὦδέ μοι.
- ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
 ∟ ∪ - ∪ ∟ ∪ -
- ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὦδ' ἐρήμας;
 ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
 τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
 λήγεται τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς.

- ΑΝ. *πάλιν, φίλα, συνθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ῥέξομεν;* 1724
- ΑΝ. *ἕμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;*
- ΑΝ. *τὰν χθόνιον ἐστίαν ἰδεῖν*
- ΙΣ. *τίνος; ΑΝ. πατρός, τάλαιν' ἐγώ.*
- ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὀραῶς; ΑΝ. τί τόδ' ἐπέπληξας;* 1730
- ΙΣ. *καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὐθις;*
- ΙΣ. *ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.*
- ΑΝ. *ἄγε με, καὶ τότε' ἐπενάριζον.*
- ΙΣ. *αἰαῖ, δυστάλαινα, πῆ δῆτ'
αὐθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος
αἰῶνα τλάμον' ἔξω;* 1735
- ΧΟ. *φίλοι, τρέσητε μηδέν. ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω;*
- ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε ΑΝ. τί;*
- ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.* 1740
- ΑΝ. *φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὄπερ νοεῖς;*
- ΑΝ. *ὄπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτενε.*
- ΑΝ. *μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπέιχε.*
- ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὕπερθεν.* 1745
- ΧΟ. *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
- [ΑΝ. *ναὶ ναί. ΧΟ. ξύμφημι καὐτός.]*
- ΑΝ. *αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;* 1750
- ΘΗ. *παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.*
- ΑΝ. *ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*
- ΘΗ. *τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;* 1755

ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατὴρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.

ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηναίων;

ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κείνος 1760

μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους

μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν

θήκην ἱερὰν, ἣν κείνος ἔχει.

καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς

χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765

ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν

χῶ πάντ' αἰῶν Διὸς Ὀρκος.

ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,

ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς

τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως 1770

διακωλύσωμεν ἴοντα φόνον

τοῖσιν ὁμαίμοις.

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν

μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν

καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει, 1775

πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω

θρηῆνον. ἐγείρετε·

πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

v.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΤΑΔΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνεῖκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πρᾶγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνεῖκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος καὶ μῦθος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλεᾶ ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώδα ιστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναι φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερος δὲ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηναῖς ἐγκλέυσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρώδων ιστορούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπελήφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθενται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροισιν. οὗτοι τὴν κόνην τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἤττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ κοινὸν ἀντάδελφον Ἴσμηνης κάρα,
 ἄρ' οἶσθ' ὃ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
 ἐλλείπον οὐχὶ νῶν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
 οὔτ' αἰσχροὺς οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὅποιον οὐ
 τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔμοι μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὔθ' ἡδύς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὄτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί·
 ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένῃ.

ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
 τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δημοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῶν τῶ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

- Ἐπεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, [σὺν δίκη
 χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
 ἔκρουσε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς· 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεῖκους νέκυν
 ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαι τινα,
 ἔᾶν δ' ἄκλαντον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
 θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμοί, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δοῦν, 35
 φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὐ τὰς ἔχει σοι ταῖτα, καὶ δειξίεις τέχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.
- ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθεῖμην πλέον; 40
- ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
- ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
- ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερσί.
- ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
- ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλης 45
 [ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι].
- ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
- ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέτα.
- ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὡς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο, 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τὸ ταλαιπώρω μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὰ λελειμμένα σκόπει
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλοόμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρεξιμεν. 60

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
 ἔφνυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὖνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

AN οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρώης μετὰ. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μετὰ,
 ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν ἔφην ἀμήχανος.

AN. σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χάσους' ἀδελφῶ φιλλάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

AN. μὴ μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ

- τούργοι, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτως ἐγώ. 85
- ΑΝ. οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
- ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.
- ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς. 90
- ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τὰμήχανα.
- ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
- ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτις ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανέν 100
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ ποτ', ᾧ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
Διοκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγία

φυγάδα πρόδρομον ὄξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
ὄν ἐφ' ἡμετέρα γῆ Πολυνείκης 110
ἀρθεις νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
υ υ - υ υ - ὄξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνοσ πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὄπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορούθεσσιν.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονώσασιν ἀμφιχανῶν
κύκλω

λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποδ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκάενθ' Ἦφαιστον ἔλειν· τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἐτάθη

πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδῶν
πολλῷ ρεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 180
καλτῷ ῥίπτει πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη

νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γᾶ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένα ξὺν ὀρμᾷ 185
βακχεύων ἐπέπνει

ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης

δεξιόσειρος. 140

ἐπὶ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπὶ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγκαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατρὸς ἐνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχεται
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
 τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θεῖσθε λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
 λίχθων

Βάκχιος ἄρχοι.

ἀλλ' ὄδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσω,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
 προύθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖτου 165
 σέβοντας εἰδῶς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
 κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὤλοντο παῖσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεὶ,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρώων 185
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαντῶ, τοῦτο γιννώσκων ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἡ σφῶζουσα καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τῆνδ' αὔξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφραγνίσαι
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 προῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆνδ' ἐκκεκήρυνται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
 ἔἂν δ' ἄθραπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ

τιμήν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
 ἀλλ' ὅστις εὐνοὺς τῆδε τῆ πόλει, θανάων
 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἑμοῦ τιμήσεται. 210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, καὶ Μενοικέως Κρέον,
 τὸν τῆδε δύσνον καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει·
 νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
 καὶ τῶν θανόντων χάπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων; 215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιτάζειν πρόθεες.

ΚΡ. ἀλλ' εἰς' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὔτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρά. 220

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὔτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
 ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπερ
 δύσπνουσ ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225

ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαντὸν εἰς ἀναστροφὴν·
 ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλὰ μοι μυθουμένη·
 τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
 τλήμων, μένεις αὖ; κεῖ τὰδ' εἴσεται Κρέων
 ἄλλον παρ' ἀνδρός; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
 τοιαῦθ' ἐλίσσω ἦνυτον σχολῆ βραδύς, 231
 χούτως ὁδὸς βραχεῖα γίνυεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
 σοί, κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως·
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένος, 235
 τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡ. τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

- ΦΤ. φράσαι θέλω σοι πρώτα τάμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πράγμα οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
- ΚΡ. τί φροιμιάζει κάποφάργγνυσαι κύκλω
 τὸ πράγμα; δημοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.
- ΦΤ. τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.
- ΚΡ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
- ΦΤ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε κάπλι χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἃ χρῆ.
- ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
- ΦΤ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρώτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
 ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ,
 λεπτή δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις· 255
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κνυῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260
 πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὔξειργασμένος,
 κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μή.
 ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν
 καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν, 265
 τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναι
 τὸ πράγμα βουλευσάντι μηδ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρᾳ
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρωῖντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κοῦχλ' κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὰγαθὸν λαβεῖν. 275
 πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἔκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ', ἢ ξύννοια βουλευεῖ πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ 'φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρον ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἤλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσοραῖς θεοῦς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῆ κάρᾳ σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῶ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχροῦ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·

- πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὄσοι δὲ μισθαροῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἰσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω· 305
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
τὸ λοιπὸν ἀρπάξητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.]
- ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνεις;
ΚΡ. τί δὲ θυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὄπου;
ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ᾧτ' ἐγώ.
ΚΡ. οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
ΦΥ. οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ. φεῦ·
ἢ δεινὸν ᾧ δοκῆ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
- ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
- ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθεῖν μὲν μάλιστ'· εἰ δέ τοι
ληφθῆ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὕψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κούδ' ἐν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερῖω νότῳ 335

χωρεῖ, περιβρουχίοισιν

περῶν ὑπ' οἰδμασιν,

θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται

ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππεῖω γένει
πολεύων. 340

κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν ἄγει 343

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν
φύσιν 345

σπείραισι δικτυοκλώστοις,

περιφραδῆς ἀνήρ·

κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου

θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350

ἵππον ἔθελεξ' ὑπαὶ ἀμφίλοπον ζυγὸν οὖρειόν τ'
ἀκμῆτα ταῦρον.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστν-
νόμους 354

ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων

πάγων ὑπαίθρεια καὶ

δύσομβρα φεύγειν βέλη·

παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδ' ἐρχεται 360

τὸ μέλλον· Ἄϊδα μόνον

φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·

νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.

σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365

332—342 = 343—353.

354—364 = 365—375.

ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·

ὑψίπολις ἄπολις ὄτω τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.

μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὅς τάδ' ἔρδει. 375

ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδῶς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος

καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΤ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔχειρασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385

ΧΟ. ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾶ.

ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος προύβην τύχη;

ΦΤ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.

ψεύδει γὰρ ἢ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390

ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
[ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἠδονῆ,

ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,]
κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφου 395

κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,

ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλον, τόδε.

καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν
καὶ κρῖνε κάξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

- δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
- ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
- ΦΥ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
- ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
- ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεΐπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
- ΚΡ. καὶ πῶς δρᾶται κάπῆλιπτος ἠρέθῃ;
- ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυθῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὄσμῃν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφενυγότες,
ἐγερετὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηθήσοι πόνου.
χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίῳ κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφῶς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὔλης πεδιάδος, ἐν δ' ἔμεστῶθη μέγας 420
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακροῦ,
ἢ παῖς δρᾶται, κἀνακακῶκει πικρᾶς
ἄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψη λέχος· 425
οὔτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς δρᾶ νέκυν,
γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἄρδην πρόχου 430

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χῆμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν
 θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἅμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.

τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγῆναι
 ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν
 ἔμοι πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

ΚΡ. σὲ δῆ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
 φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

ΑΝ. καὶ φημί δραῖσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445

σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἤδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

ΑΝ. ἤδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

ΚΡ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

ΑΝ. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450

οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους·
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόβην τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὣστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455

οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὄτου 'φάνη.

τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην

δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὔ; 460
 κεῖ μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

πρόσθεν θανούμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
 ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθραπτον ἠνσχύομην νέκυν,
 κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρωῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρον μωρίαν ὀφλισκάνω. 470

- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
- ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον 475
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
 θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλείστ' ἂν εἰσίδοις·
 σμικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἢ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἰτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευῶσαι τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτήν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλει δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495
 ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;

ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων

ἄρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἄρεσθείη ποτέ·

500

οὔτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφν.

καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον

κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ

τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν

λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήῃοι φόβος.

505

[ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]

ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄραξ.

ΑΝ. ὀρῶσι χούτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.

ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.

ΚΡ. οὔκουν ὄμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;

ΑΝ. ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.

ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς.

515

ΚΡ. εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝ. οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.

ΑΝ. ὁμῶς ὁ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520

ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτω ἴσθιν εὐαγῆ τάδε;

ΚΡ. οὔτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ΑΝ. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφν.

- ΚΡ. κάτω νυν ἔλθοῦς, εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν
ῥέθρος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὺ' ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἶπε δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν ἢ ἕξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναί; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμοροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔασει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
ξύμπλον ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
- ΑΝ. ᾧν τοῦργον Ἄιδης χολὴ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
- ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσει. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἂ μὴ θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.
- ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
- ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
- ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, καὶ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
- ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἐτ' ὠφελοῖμ' ἐγὼ;
- ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
- ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

- AN. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
- AN. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
- ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
- AN. θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. 560
- KP. τὼ παῖδε φημὶ τῶδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφν.
- ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὤναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
- KP. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
- ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερο βιώσιμον; 566
- KP. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
- ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
- KP. ἀρώσιμοι γὰρ χᾶτέρων εἰσὶν γυαί.
- ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνω τῆδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
- KP. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἷσιν στυγῶ.
- AN. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
- KP. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος.
- XO. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
- KP. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφν. 576
- XO. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
- KP. καὶ σοί γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἰσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χορὴ
γυναῖκας ἴλαι μῆδ' ἀνειμένας ἔαν.
φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
- XO. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον· 586

ὁμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
 Θρηῆσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θῖνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι 593
 πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτουτ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 φίξας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
 νεοτέρων ἀμᾶ κοπις
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
 τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχοι, 605
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὃ πάντ' ἀγρῶν οὔτ'
 ἀκάματοι σκεδῶσιν
 μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει
 θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
 ἅ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς 615
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
 εἰδότει δ' οὐδὲν ἔρπει,

πρὶν πυρὶ θερμοῦ πόδα τις προσάυση.
 σοφία γὰρ ἔκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὄτω φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
 πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625
 ὄδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρωῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
 ἔμοι γὰρ οὐδεὶς ἀξιῶσεται γάμος
 μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἠγουμένου.

ΚΡ. οὐτῶ γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ εἵνεκ' ἄνδρες εὐχονται γουὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ.
 ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἰποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἠδονῆς δαμῆεις
 γυναικὸς εἵνεκ' ἐκβάλης, εἰδῶς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται, 650
 γυνή κακὴ ξύνεννος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσει τε δυσμενῆ μέθες
 τὴν παῖδ' ἐν Ἄιδου τήνδε νυμφεύειν τιλί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἔμαντὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμνεῖτω Δία
 ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνήρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλις ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἶκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορός
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθομένων 675
 σφάζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἠσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἶπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κούκ ἂν γυναικῶν ἠσσονες καλοῖμεθ' ἂν. 680

- ΧΟ. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεσθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
- ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέριστατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντ' ἄν χιτέρω καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὔν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότη 690
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρπει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει· 695
ἦ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαρτον μῆθ' ὑπ' ὤμηστων κυνῶν
εἶασ' ὀλέσθαι μῆθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιὰδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παιδῶν πατρί;
μὴ νυν ἐν ἦθος μοῦνον ἐν σαντῷ φόρει, 705
ὡς φῆς σὺ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὔτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

- ὄρῃς παρὰ φείθοισι χειμάρροις ὄσα
 δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῶζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
 τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου 720
 πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὔν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
- ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ.
- ΚΡ. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
 φρουεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικουῶδε τὴν φύσιν;
- ΑΙ. μηδέν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τᾶργα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
- ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοῦς.
- ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπείληπται νόσῳ;
- ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεώς.
- ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
- ΑΙ. ὄρῃς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
- ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ 'μοὶ χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθινοῦς;
- ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός.
- ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
- ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
- ΑΙ. εἶπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὔν προκίδομαι.
- ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὄρω.
 ΚΡ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
 ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 ΑΙ. οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῶν ἐμέ.
 ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.
 ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων. 749
 ΚΡ. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με. 756
 ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
 ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
 ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
 ΚΡ. ἦ κάπαπειλῶν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
 ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
 ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός. 754
 ΑΙ. εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
 ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι, 758
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
 ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα 760
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
 ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
 τοῦμὸν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ συνών. 765
 ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
 νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγήσας βαρύς.
 ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
 τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
 ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτῶ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
 ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
 ΧΟ. μόρω δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλευεῖ κτανεῖν;
 ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἄν ἦ βροτῶν στίβος

κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
 φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς, 776
 ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
 κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
 πόνος περισσὸς ἐστὶ τὰν Ἄιδου σέβειν. 780

ΧΟ. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,
 Ἔρωσ, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις,
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις ἀύλαις·
 καὶ σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787
 οὔθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων μέ-
 μηνεν. 790

σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβα,
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρου 796
 νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὀμιλῶν
 θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίξει θεὸς Ἀφροδίτα.
 νῦν δ' ἤδη γὼ καὐτὸς θεσμῶν 801
 ἔξω φέρομαι τὰδ' ὄρων, ἴσχειν δ'
 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
 τὸν παγκοίτην ὃθ' ὄρω θάλαμον
 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουςαν. 806

ΑΝ. ὄρατ' ἐμ', ὧ γὰς πατρίας πολῖται,
 τὰν νεάταν ὀδὸν

781—790 = 791—800.

806—816 = 823—833.

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
 λεύσσουσαν ἀελίου,
 κοῦποι' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ πάγκοινος Ἄιδας ζῶσαν
 ἄγει 810

τὰν Ἀχέροντος
 ἀκτάν, οὔθ' ὑμεναίων
 ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἄιδην καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὕμβροι τα-
 κομέναν,

ὡς φάτις ἀνδρῶν,
 χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὄφρῦσι παγκλαύτοις δειράδας· ἃ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων, 838
 οὐκ οἴχομέναν ὑβρίζεις, 840

ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διοκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ξυμμάρτυρας ὑμῖν ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλαντος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
 ἰὼ δύστανος, 850

ἔτ' οὐσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὔσα,
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
 ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν· 855
 πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.

ἰὼ ματρῶαι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός, 865
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἄταλαίφρων ἔφην·
 πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων

κασίγνητε τιμῶν κυρήσας, 870
 θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.

ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὄτω κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμᾶ πέλει·

σὲ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὄργα. 876

ΑΝ. ἄκλαντος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὄρᾶν ταλαίνα· 880
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεις φίλων στενάξει.

ΚΡ. ἄρ' ἴσθ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηροφεί 885
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγὼ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπι τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἰκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαντῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λαισθία γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακροῦ 895
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κάκόσμησα κάπιτυμβίους
χοᾶς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρηνυμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὔ.
[οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφην, 905
οὐτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο,

βία πολιτῶν τόνδ' ἄν ἠρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν Ἄιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοι
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἄν βλάστοι ποτέ.]
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὃ κασίγνητον κέρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὔτω λαβὼν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τί ν' ἀνδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἄν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρωῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥιπαὶ
 τήνδε γ' ἔχουσιν. 930

ΚΡ. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὕπερ.

ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίχται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι. 935

ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἄστν πατρῶον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κούκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαὶ 940
 [τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν],
 οἷα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις ἀύλαϊς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρῃ θαλάμῳ κατεξεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ᾧ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
 ἀλλ' ἅ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
 οὔτ' ἂν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἀλίκτυποι

κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ξεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἴδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὄργαϊς
 ἐκ Διονύσου πετρῶδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστᾶζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικᾶς εὐίον τε
 πῦρ,

φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ κνανέων σπιλάδων διδύμας ἄλως
 ἀκταὶ Βοσπόρῃαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἴν' ἀγκίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος

944—954 = 955—965.

966—976 = 977—987.

ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαδὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἐγχείων, ὑφ' αἱματηραῖς 975
 χεῖρεςσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντας' Ἐρεχθιδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῷαῖς
 Βορεᾶς ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ᾧ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὴ' ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει. 990
 ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ᾧ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
 ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
 ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτων φρενός.
 ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
 ΚΡ. ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
 ΤΕ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
 ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
 ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἴζων, ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίδων, κακῶ
 κλάζοντας οἴστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔγνω· πτεροῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.

- εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
 μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
 1006
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
 1016
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βοροᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίου γόνου.
 κᾶτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ
 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλλη.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἶκε τῶ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
 κέντει· τίς ἀλκῆ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ΚΡ. ὦ πρόεβν, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους
 1035

ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαι παλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἴνδικόν
 χρυσόν· τὰφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαιίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὧ γεραιῆ Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕ. φεῦ·

ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;

ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050

ΚΡ. ὅσῳπερ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡ. ἄρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

ΤΕ. ὕρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων

ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τρόχους ἀμιλλητῆρας ἥλιον τελεῖν, 1065

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγγνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώκισσας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις, 1080
 ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν
 ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γυνῶ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

XO. ἀνήρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

KP. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

ΚΡ. τί δῆτα χρῆ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐλθῶν κόρην μὲν ἐκ κατώρουχος στέγης 1100
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;

ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθῶν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡ. ᾧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάουες,
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῦν
ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

* * * * *

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,

αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.

δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους

ἄριστον ἢ σφῶζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ΧΟ. πολυῶνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα

γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ

παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν

ὁ ματρόπολιν Θήβαν

ναιετῶν παρ' ὑγρῶν

Ἰσμηνοῦ φείθρων ἀγροῖου τ'

ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε

λιγνύς, ἐνθα Κωρύκται

1115—1125 = 1126—1136.

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νῆμα· 1130
 καί σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἀκτὰ
 πολυστάφυλος πέμπει,
 ἀμβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαίας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
 τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραυνία·
 καὶ νῦν, ὡς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσον,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτὸν ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Δῖον γένεθλον,
 προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννυχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεί·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
 λαβῶν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
 ἠΰθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
 ὅταν προδῶ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

- ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;
 ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
 ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
 ΑΓ. Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175
 ΧΟ. πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερσός;
 ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
 ΧΟ. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
 ΑΓ. ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμαίων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾶ.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
 καὶ τυγχάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐτίς εἶπατε· 1190

- κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐσ' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ
 κούδ' ἐν παρήσῳ τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
 ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἶε. 1195
 ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κνυοσπάρρακτον σῶμα Πολυννείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς ὃ δὴ ἄλλειπτο συγκατήθρομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χώσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίαν κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστιάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὀδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνίημ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότητος κελεύσμασιν
 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀυχένος κατείδομεν,

βρόχῳ μιτώδει σινδόνας καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον,
 εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225

ὃ δ' ὡς ὄρᾳ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
 ὦ τλήμων, οἶον ἔργον εἰργασαί· τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230

τὸν δ' ἀγροῖσι ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπῶν, ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθεῖς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεῖς 1235

ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὄξειαν ἐκβάλλει ῥοήν
 λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.

κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
 τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἄιδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὄσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἀν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245

ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσας ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.

[γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτά-
 νειν.] 1250

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὴ

- δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλή βοή.
ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
 κρουφῆ καλύπτει καρδία θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ πον σιγῆς βάρους.
- ΧΘ.** καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἶπειν, οὐκ ἀλλοτρίας
 ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτῶν. 1260
- ΚΡ.** ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέω ξὺν μόρω,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
- ΧΘ.** οἴμ' ὡς ἔοικας ὄψε τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
- ΚΡ.** οἴμοι,
 ἔχω μαθῶν δέλαιος· ἐν δ' ἐμῶ κάρᾳ
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρους μ' ἔχων
 ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280

1261—1277 = 1284—1300.

- ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
- ΕΞ. γυνή τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
- ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Ἴδου λιμήν, 1284
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχην, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
τί φῆς, παῖ; τί ν' αὖ λένεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1290
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
- ΧΟ. ὄραν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
- ΚΡ. οἴμοι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
- ΕΞ. ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοι κακὰς
πράξεις ἐφθυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
- ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἐπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ, 1310
δειλαία δὲ συγκέκραμαι δῦα.
- ΕΞ. ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κάκεινων ἔχων

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

- ΚΡ. ποίω δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΕΞ. παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1815
 παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὀξυκώκντον πάθος.
- ΚΡ. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1820
 ἄγετέ μ' ὃ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1825
- ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τάν ποσὶν κακά.
- ΚΡ. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1829
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὑπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1833
- ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
 πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοσι χρῆ μέ-
 λειν. 1835
- ΚΡ. ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
- ΧΟ. μὴ νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.
- ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκῶν κάκτανον 1840
 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τάν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι 1845
 πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
- ΧΟ. πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ

ΔΙΧΑΣ

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ

ΤΡΟΦΟΣ

ΥΛΛΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήνκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρπε Νέσσω διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξεληθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλιαν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ θυνὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίζας δέδωκεν· ἢ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήνκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐτῆς ἐκειῖθεν Αἰγυμῖω βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμου, Κορώνου στρατηγούντος. ὃ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρσος καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὄπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήνκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Δικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρῦσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ θυνὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὼς τῆς ὕδρας ἤσθλιετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

νος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἦβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεῦτερον ἐν Λέρῳ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἑρμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
 ἕβδομον, Ἀγγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θρήκης, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρῶνον, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρυνθείης.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Αἴδαο.
 δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χούσεα μῆλα.
 Θεστίω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνη τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ τῶ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν, 5
 ἦτις πατὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὸς, 10
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κροωνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης 20
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείπομι· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι·
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μή μοι τὸ κάλλος ἄλλος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἑρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα· νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κάφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὄπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἄπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατρεύοντά τω. 35
 νῦν δ' ἠνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφω,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀνάστατοι
 ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὄπου 40
 βέβηκεν οὐδείς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ᾠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κάστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἑράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, κάμῃ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Ἵλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὄδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἰ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χοῦσθαι τάνδρῳ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κάξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον 65
 τὸ μὴ πυθῆσθαι ποῦ ἴστιν, αἰσχύνην φέρειν.

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μῦθοις εἰ τι πιστεύειν χρεῶν.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
 Λυδῆ γυναικί φασί νιν λάτριον πονεῖν. 70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανῶν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι. 75

ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς ὥρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὡς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον - υ ἰ υ - 80

τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίωον' ἔχειν.

ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,

οὐκ εἰ ξυνέρεξων, ἠνίκ' ἢ σεσώσμεθα

[ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]

- κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἄμα; 86
- ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήδη τῶνδε, κἄν πάλαι παρῆ·
 νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
 νῦν δ' ὡς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
- ΔΗ. χώρει νιν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
 πρᾶσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄν αἰόλα νύξ ἑναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
 φλογιζόμενον 94

Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ

τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾶ στεροπᾶ
 φλεγέθων, 99

ἢ ποντίας αὐλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἰπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102

ποθομένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
 Δηιάνειραν αἰεί,

οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105

οὔποτ' εὐνάξιν ἀδακρῶτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν
 ὁδοῦ

ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
 κὰν δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν. 111

πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη, 115
 οὔτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου

94—102 = 103—111.

112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις
θεῶν

αἶεν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ῶν ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω. 122
φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χοῆναί σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων
βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
χαρὰ

πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες κέ-
λευθοι. 131

μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα 132

νῦξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
καὶ στέρεσθαι.

ἂ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἶεν ἰσχειν· ἐπεὶ τίς ᾧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μῆτ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ 145
οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
κληθῆ λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150
τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πραῆξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἐγὼγ' ἐκλαυσάμην·

- ἐν δ', οἶον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξεροῶ.
 ὀδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀναξ 155
 ὤροματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιῶν, οὔπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρεπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὃ τι
 χρεῖή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρῶας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἠνίκα
 χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβῶς 165
 [τότ' ἦ θανεῖν χρεῖή σφε τῶδε τῶ χρόνῳ
 ἦ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 [τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων], 170
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ᾧ τελεσθῆναι χρεῶν·
 ὥστ' ἐνδεῶς εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρεὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστρημένην.
- ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
 στείχονθ' ὄρω τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- δέσποινα Διῆνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκου
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κάκ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖέ, τόνδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοῦς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
ἤξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθῶν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθιερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτώμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;
- ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεῶς
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω· 195
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκῶν, ἐκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν ἀντίκ' ἐμφανῆ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἰτης ἄτομον ὅς λειμῶν' ἔχεις, 200
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἶ τ' εἶσω στέγης
αἶ τ' ἐκτὸς ἀύλης, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
ὁ μελλόννυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφραρέτραν
'Απόλλω προστάταν·
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γειτονάς τε νύμφας. 215
ἀείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τὰς ἐμᾶς φρενός.

ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,

εὐοῖ εὐοῖ,

ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν. 220

ἰὼ ἰὼ Παιάν.

ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,

τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι

βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

- ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναιῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,

γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230

πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἑρακλῆ προσδέξομαι.

- ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ βαρύν. 235

- ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

- ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς, ἐνθ' ὀρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

- ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

- ΛΙ. εὐκταί', ὄθ' ἤρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
χώραν γυναικῶν ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.

- ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰατραι γάρ, εἰ μὴ ξυμποραὶ κλέπτουσί με.

- ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

- ΔΗ. ἦ κάπλι ταύτη τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

- χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνου,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ. 251
 κεῖνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλη τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
 χούτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβῶν
 ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἧ μὴν τὸν οἱ κτιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κούχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβῶν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνου βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,
 λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφνκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φανεῖς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 φαίειτο· δειπνοῖς δ' ἠνίκ' ἦν ὠνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὡς ἴκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιγνοσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρῃ δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ
 ὃ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀθοῦνεκ' αὐτὸν μῦνον ἀνθρώπων δόλφ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
 ὕβριον γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
 κείνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾶς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον

χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὦν κείνῳ τελεῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρῷῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἠδιστον κλύειν. 290

ΧΘ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα προᾶξιν τῆνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆνδε τοῦτο συντρέχειν. 295

ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπομένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὀρώσῃ δύσπότετους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίου.

ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305

οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὄρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
 ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

- πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξιπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλείστον ὄκτισα
 βλέπουσ', ὄσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
- ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΔΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
 ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΔΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.
 ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναί σε γ' ἦτις εἶ.
 ΔΙ. οὐ τάρρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προύφηγεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
 δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν· ἢ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἢ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὔτως ὅπως ἠδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
 ἄλλοις γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
 σπεύδῃς, ἐγὼ τε τᾶνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
- ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμεῖνας', ὅπως 335
 μάθῃς ἄνευ τῶνδ', οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
 ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθῃς ἂ δει·
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐπίστασαι βάσις;

- ΑΓ. σταθεῖς ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐτίς πάλιν
καλωμέν, ἢ μοι ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἰργεται, τούτους δ' ἔα.
- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω. 345
- ΑΓ. ἀνὴρ ὃδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλη πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἠνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρας, ἦκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἶπερ ἐκτεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθῶν πάρα. 370

- καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουνον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἠδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὄμωσ.
- ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος; 375
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονήν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
- ΑΓ. ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
Ἰόλῃ 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΟ. ὄλουντο — μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἄσκει μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
- ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρός, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἦ τί χρὴ ποεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὡς ὄδ' ἀνήρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' ἀντόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΔΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΔΙ. ἀλλ' εἴ τι χρήσεις ἱστορεῖν, πάρεμι' ἐγώ.
- ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΔΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἦ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἤκεις ἄγων; 400
- ΔΙ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.

- ΑΓ. οὔτος, βλέψ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
- ΔΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
- ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
- ΔΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως 405
κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.
- ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἔχρηξον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν; ΔΙ. δίκαια γάρ.
- ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;
- ΔΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
- ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
- ΔΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.
- ΑΓ. οὐ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415
- ΔΙ. λέγ', εἴ τι χρήσεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
- ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆτ'; ΔΙ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστο-
ρεῖς;
- ΑΓ. οὐκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρας,
'Ιόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420
- ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν;
- ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
- ΔΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίννεται 425
δόκησιν εἰπεῖν κᾶξακριβῶσαι λόγον.
- ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
- ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
- ΑΓ. ὅς σοῦ παρῶν ἤκουσεν, ὡς ταύτης πόθῳ

- πόλις δαμείη πᾶσα, κούχ ἢ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.
- ΛΙ. ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος. 435
- ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτουτος, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τάνθρωπων, ὅτι
 χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ. 440
- Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτις ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε· πῶς δ' οὐ χᾶτέρας οἴας γ' ἐμοῦ;
 ὣστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῆ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῆδε τῆ γυναικὶ τῆ μεταιτιᾶ
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἴ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἴ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὣδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἶπε πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρω
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἰρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοί.
 κεί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβείς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χᾶτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἄν εἰ

- κάρτ' ἐντακεΐη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὄκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἔκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε κάδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἴτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ.
- ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῆδε κάπ' ἐμοῦ κτήσεται χάριν.
- ΔΙ. ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὔτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἑρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολυφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρηθήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρονον ἀγλύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι·
 ὡς τᾶλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφω.
- ΔΗ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἶσω στέγης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,

ἄ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρη̄ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ.
καὶ τὰ μὲν θεῶν

παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαυ ἀπάτασεν οὐ λέγω, 500
οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἄϊδαν

ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·

ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν

τίνες ἀμφίγνοι κατέβαν πρὸ γάμων,

τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
ἀγώνων. 506

ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα τάυρου, 508

Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιάδαν, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ 510

ἦλθε παλίντονα Θήβας

τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,

παῖς Διός· οἱ τὸτ' ἀολλεῖς

ἴσαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων·

μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις φαβδονόμει
ξυνοῦσα. 515

τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517

ταυρεῖον τ' ἀνάμιγδα κεράτων·

ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα

πλήγματα, καὶ στόνος ἀφοῖν.

ἂ δ' εὐῶπις ἄβρᾶ

τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ

ἦστο, τὸν δὲν προσμένουσ' ἀκοίταν. 525

ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει·

κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥστε πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,

535

τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
 κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξενυγμένην,
 παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,

540

ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.

ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ·

τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή
 δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;

545

ὄρω γὰρ ἤβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάξειν φιλεῖ

ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς

550

ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ἦ.

ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικὰ νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλαι,

λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ

555

θηρός, λέβητι χαλκῆῳ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρου παρὰ

Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρουον ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 μισθοῦ ἴσχυε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσω οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὃς καί με, τὸν πατρῶον ἠνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνίς ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἦ μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦυσ' ἐγώ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέφας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκδνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθη, 570
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοῦς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 575
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδῶν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὕσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 585
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595

μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
κὰν αἰσχροῦ πράσσης, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.

ΔΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὡς ἔσμεν ἤδη τῷ μακροῦ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,

ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῳ τῆς ἐμῆς χειρός.

διδούς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιδεν ἀμφιδύσεται χοοῖ, 605

μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,

πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.

οὔτω γὰρ ἠὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,

στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.

καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται. 615

ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ πιδυμεῖν πομπὸς ὧν περισσὰ δρᾶν·

ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κάμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῆ.

- ΔΙ. ἀλλ' εἵπερ Ἐρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
βέβαιον, οὐ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τὸδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρων
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως].
- ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἠδονῆ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρὸ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναί τ' ἀκεῖθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΘ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
Μηλίδα παρ' λίμναν
χρυσυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους
ὄν ἀπόπτολιν εἶχομεν
παντᾶ, δυοκαιδεκάμηνρον ἀμμένουσαι
633—639 = 640—646.
647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἰδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650

τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν

πάγκλαντος αἶεν ὄλλντο·

νῦν δ' Ἄρης οἰστροθηεῖς ἐξέλυσ'

ἐπιπόνων ἀμερῶν.

ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μῆ

655

σταίῃ πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,

πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἐστίαν

ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·

ὄθεν μόλοι πανίμερος,

660

τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεῖς

ἐπὶ προφάνσει θυρός.

ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μῆ 'π' ἀριστερὰ

πεπραγμέν' ἧ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Διήανειρα, τέκνον Οἰνέως;

665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα

κακὸν μὲγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἑρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν

ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

670

ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἶον, ἦν φράσω,

γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.

ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως

ἔχριον ἀργῆτ', οἷος εὐέρου πόκῳ,

675

τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς

τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,

καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,

ἧ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θυῖρ με Κένταυρος, πονῶν

680

πλευρὰν πικρᾶ γλωχίνι, προουδιδάξατο
 παροῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσφωζόμεν
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
 [καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ 685
 θερμῆς ἄδικτον ἐν μυχοῖς σφῶζειν ἐμέ,
 ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
 κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἐχρῖσα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
 κᾶθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
 κοίλῳ ζυγάστρω δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἶσω δ' ἀποστείχουσα δέρομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
 [τῆς οἴος, ᾧ προύχριον, ἐς μέσσην φλόγα,]
 ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλλετο,
 ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφῆ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῆ ξύλου. 700
 τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προύκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσσω· 705
 ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνησκῶν ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὖνοϊαν, ἧς ἔθνησχ' ὑπο;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 χρῆζων ἔθειλγέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ·
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα, χῶνπερ ἂν θίγη, 715
 φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὄδε
 σφαγῶν διελθῶν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
 ταύτη σὺν ὀρμῇ κάμει συνθανεῖν ἄμα· 720
 ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἦτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.

ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χροῆ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμάσιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἦτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
 ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρόπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινωνός, ἀλλ' ὧ μῆδέν ἐστ' οἴκοι βαρῦ. 730

ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδί τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστήρ πατὴρ ὃς πρὶν ὄχθετο.

ΤΛ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.

ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΤΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρα. 740

ΔΗ. οἴμοι, τί ν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΤΛ. ὄν οὐχ οἶόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;

ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν
ἄξιλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φής; 745

ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκῶς κού κατὰ γλῶσσαν κλύων.

ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρῳ καὶ παρίστασαι;

ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν.
ἴδ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750

νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίνια,
ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον

Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῷω Διὶ

βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·

οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755

μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς

κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Λίχας,

τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·

ὄν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,

ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760

λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ

ἐκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.

καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος ἵλεω φρενί,

κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·

ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765

φλόξ αἵματηρὰ κάπῳ πιείρας δρυός,

ἰδρῶς ἀνήει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται

πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,

χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων

ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770

ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο.

ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα

Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δῶρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κἀκείνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ριπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780
 κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσση
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπασ δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίου μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὕρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέϊπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντήν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυροροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἰ σε χρῆ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν με θῆς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὕψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

- βρουχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν ἀντίκα 805
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
 καὶ δρωῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἑρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπέυχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὕψει ποτέ.
- ΧΟ. τί σιγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοιισθ' ὀθούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῷ;
- ΤΔ. εἴτ' ἀφέρπειν· οὗρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητροῦον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρωῶ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῷμῷ δίδωσι πατρί, τὴνδ' αὐτῇ λάβοι. 820
- ΧΟ. ἰδ' οἶον, ὧ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
 ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοᾶν τελεῖν πόνων 825
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
 καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
 ποτ' εἴτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν; 830
 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
 πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἔτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
 προστετακῶς φλέγματι; μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγά νιν αἰκίζει
 θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840

ὦν ἄδ' ἅ τλάμων ἄοκνος
 μεγάλην προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 αἰσδόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
 προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845

ἧ που ὀλοᾶ στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρῶν ἄχραν.
 ἅ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἄταν. 851

ἐρωγεν παγὰ δακρῶν·
 κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσίων
 οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
 ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855

ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
 ἅ τότε θοὰν νύμφαν
 ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἅ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄνανδος φανερὰ τῶνδ'
 ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἧ κλύω τινὸς 863
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρωμένου;
 τί φημι; 865

ΗΜ. ἤχει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
 κωνυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.

841—851 = 852—862.

ΗΜ. ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀηδῆς καὶ συνωφρυνωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἤμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;
 ΤΡ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.
 ΧΟ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.
 ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία· τίμι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;
 ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν. ΧΟ. εἶπέ τῷ μόρῳ,
 γύναι, ξυντρέχει. 880

ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε. ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμὰν
 βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
 ἀνύσασα μόνα; ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;
 ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
 ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἶπέ. 890
 ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῆ.
 ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
 ἄ νέορτος ἄδε νύμφα
 δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν. 895

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
 ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
 ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
 ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

ἐπεὶ γὰρ ἤλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900
 καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄφορρον ἀντῶν πατρί,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιεντ' ἔρημοι, 'κλαιε δ' ὀργάνων ὅτου 905
 ψάσσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
 [καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρω
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρῶν ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά, 920
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνω χερὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἧ χρυσήλατος
 προύκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθθενον,
 τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κὰν ᾧ τὸ κείσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὄρωμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ 930

πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργήν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπειτ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρῆς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὥς νιν ματαιῶς αἰτία βάλαι κακῆ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ θυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τάνθ' ἔστιν· ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὔπαρῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟ.

πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 πότερα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἶθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύνας

947—949 = 950—952.

953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κού μακρὰν 962

προύκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.

πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965

προκηδομένα βαρεῖαν

ἄσοφον φέρει βάσιν.

αἰαῖ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρὴ θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 970

ΤΔ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,

πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.

τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΤΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος· 975

ξῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακῶν

στόμα σόν. ΤΔ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ξῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνω κάτοχον

κάκκινήσεις κἀναστήσεις

φοιτάδα δεινὴν 980

νόσον, ὦ τέκνον; ΤΔ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέω

βάρος ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοισ 985

ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·

ἦ δ' αὖ μιὰρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. ἄρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ὙΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στερέξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω.

HP. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ἱερῶν οἴαν οἴων ἐπὶ μοι
μελέω χάριν ἠνύσω· ὦ Ζεῦ. 996

οἴαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἴαν·
ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ἔωφελον ὕσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000

τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατρορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.

ἔ ἔ,
ἔἄτέ μ', ἔἄτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a

ἔἄθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b

πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.

ἀνατέτροφας ὃ τι καὶ μύση.

ἦπταί μου, τοιοιοῖ, ἦδ' αὐθ' ἔρπει. πόθεν
ἔστ', ὦ 1009

πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατὰ τε θρία πάντα καθαιρών
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ἔ ἔ,

οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

HP. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018

1005 a. b. = 1015 — 1017.

1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἦ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σφῆξιν. ὙΔ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπουνον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν 1021
 ἔστι μοι ἔξανύσαι βίοντον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

HP. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾶδέ με τᾶδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024

αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.
 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει. δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030

ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 τὸν φύσαντ' οἴκτιρ', ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλήδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ'
 ἐχόλωσεν 1035

σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτῶς, ὧδ' αὐτῶς ὡς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Ἄιδας,
 ὦ Διὸς ἀνθαίμων, 1041

εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτα μόρφ
 τὸν μέλεον φθίσας.

XO. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
 ἄνακτος, οἷαις οἶος ὦν ἐλαύνεται. 1046

HP. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
 προῦθηκεν οὔθ' ὁ στρυγνὸς Εὐρύσθευς ἐμοί,
 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθῆψεν ὧμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.

πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἶμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῆδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
 οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὄσην ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ᾧ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὀρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακούμενον.
 ἴθ', ᾧ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις ᾧστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἀνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠύρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα· δεῖξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὄρατε τὸν δύστηνον, ὡς οἴκτροῶς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ἅ τάλας,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὄδ' αὖ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ᾧναξ Ἀΐδη, δέξαι μ', 1085

- ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσῆγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμουνα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρυσμάνθειόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, 1101
 κούδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δρᾶσασαν τάδε
 χειρῶσομαι κἂκ τῶνδε· προσμῆλοί μόνον,
 ἴν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοῦς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
- ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.
- ΥΔ. ἐπεὶ παρέσχεσ ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως· 1115
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

δός μοι σεαντόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοιῆς ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

HP. εἰπὼν ὃ χρήξεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
οὐδὲν ξυνίημι' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΥΔ. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἔστιν ὡς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.

HP. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125

ΥΔ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρόπειν.

HP. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἠμαρτημένοις.

ΥΔ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

HP. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.

ΥΔ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130

HP. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΥΔ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.

HP. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χειρός;

ΥΔ. κἂν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

HP. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἶπε δ' ἦ νοεῖς. 1135

ΥΔ. ἀπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.

HP. χρηστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;

ΥΔ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

HP. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίω; 1140

ΥΔ. Νέσσοσ πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῶδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

HP. ἰὸν ἰὸν δύστηνος, οἴχομαι τάλας·

ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.

οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν. 1145

ἴθ', ὦ τέκνον· πατήρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·

κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὀμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΤΔ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτῇ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστῃ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χροή, πάτερ, 1155
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνῆρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανῶν.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθῶν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἦ μοι χρόνω τῶ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστῶτων ἐμοὶ 1170
λύσειν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανούσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῶδε τάνδρῳ σύμμαχον 1175
καὶ μὴ ἴπιμειναι τοῦμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

- ΤΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθῶν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ. 1180
- ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
- ΤΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
- ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
- ΤΛ. ἰδοὺ προτείνω, κούδὲν ἀντειρησεται.
- ΗΡ. ὄμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κάρα, 1185
- ΤΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρησεται;
- ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
- ΤΛ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
- ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὖχον λαβεῖν.
- ΤΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὖχομαι δ' ὅμως. 1190
- ΗΡ. οἴσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;
- ΤΛ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
- ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρήξεις φίλων,
 πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυροῖζου δρυὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαυπάδος σέλας
 προῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἶπερ εἰ 1200
 τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθην ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
- ΤΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ εἶπας; οἶά μ' εἰργασαι.
- ΗΡ. ὁποῖα δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
 ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
- ΤΛ. οἴμοι μάλ' αὐθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φρονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

- ΤΔ. καὶ πῶς ὑπαίθρων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΤΔ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΤΔ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψεύων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμῆι τοῦμὸν μέρος. 1215
 ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΤΔ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΤΔ. Ἰόλην ἔλεξας, ὧς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1226
 ἀλλ' αὐτός, ὧ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγγχεῖ χάριν.
 ΤΔ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
 τὸ δ' ὧδ' ὀρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὧς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΤΔ. τίς γάρ ποθ', ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθις ὧς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κάμῃ γ', ὧ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 ΗΡ. ἀνήρ ὄδ', ὧς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 φθίνουσι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

- ΤΛ. ὦμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΤΛ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΤΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΤΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
 ΤΛ. τοιγὰρ ποιήσω κοῦκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἄν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κάπλι τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχειᾶν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρᾶν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὕτη, τελευτῆ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.
 ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἶργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΤΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρᾶσσομένων,
 οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾶ, 1270
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἴκτρᾶ μὲν ἡμῖν,

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μῆδ' ἐσύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
κούδ' ἐν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

1275

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΔΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπαγωγή Φιλοκλήτου ἐκ Αἴμου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύως καθ' Ἑλένου μαντεῖαν, ὅς κατὰ μαντεῖαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύως νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Αἴμῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρῦσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὐπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ἤδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγεῖς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Αἴμῳ νοσῶν.
Ἑλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκλήτῃ μόνῳ
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* ΟΙ. ΧCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Δήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἴκουμένη,
 ἔνθ', ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπο,
 νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσδιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαῖς
 κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, 10
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν 15
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἴν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
 πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνου
 δι' ἀμφιτροῆτος αὐλίου πέμπει πνοή·
 βαιὸν δ' ἐνερθεὺν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν 20
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἐστὶ σῶν.
 ἅ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἐκεῖ
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,

ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις·
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

- ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἔννοῶ.
- ΝΕ. τόδ' ἐξῦπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
- ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθθεὶς κυρεῖ. 30
- ΝΕ. ὀρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
- ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τρυφή;
- ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
- ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
- ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος 35
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖτ' ὁμοῦ τάδε.
- ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
- ΝΕ. ἰὸν ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
- ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 κᾶστ' οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιᾶ κηρὶ προσβαίη μακράν;
 ἀλλ' ἢ πλὴ φορβῆς νόστον ἐξελέλυθεν
 ἢ φύλλον εἶ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
 τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσῶν· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἐλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.
 σὺ δ', εἴ τι χροῖσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
- ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινὸν ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλείς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθρος ἐχθήρας μέγα,
 οἷ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὥς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμιλία 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἐκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκρατῆς αἰσθήσεται, 75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνῶν.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὄπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἠδὺν γάρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὐτίς ἐκφανοῦμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδῆς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτόν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

NE. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφην γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.

πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ἂν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιῶν ὀρῶ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ἠγουμένην.

NE. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλω Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

NE. τί δ' ἐν δόλω δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔ. ἰούς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105

NE. οὐκ ἄρ' ἐκείνω γ' οὐδὲ προσμιῖξαι θρασύ;

ΟΔ. οὐ, μὴ δόλω λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

NE. οὐκ αἰσχρὸν ἠγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾶς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρόπει.

NE. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αἶρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκειτ', εἴμ' ἐγώ;

ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ. 115

- ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ᾧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 ΝΕ. ποίω; μαθῶν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλήῃ' ἅμα.
 ΝΕ. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 120
 ΟΔ. ἧ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
 ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
 καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
 κατασχολάζειν, αὐτίς ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
 μορφήν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῆ·
 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρῆς τάδε·
 Ἐρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγγήσαιτο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἧ σώζει μ' αἰεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί χρῆ τί χρῆ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένον 135
 στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπιαν;
 φράζε μοι.
 τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει
 καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσειται. 140
 σὲ δ', ᾧ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἐννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
 ΝΕ. νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς

- προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται, 146
 δέρκου θαρσῶν· ὁπότεν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
- ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, 150
 φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·
 νῦν δέ μοι
 λέγ', ἀνλὰς ποίας ἐνεδρος ναίει
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
 μὴ προσπεσῶν με λάθῃ ποθέν,
 τίς τόπος ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον ἢ θυραῖον.
- ΝΕ. οἶκον μὲν ὄρας τόνδ' ἀμφίθυρον 160
 πετρίνης κοίτης.
- ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
 ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
 πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῶ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
- ΧΟ. οἰκτίρω νιν ἔγωγ', ὅπως
 μὴ του κηδομένου βροτῶν 170
 μηδὲ ξύντροφον ὄμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεὶ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

χρείας ἴσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175

ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὔτος πρωτογόνων ἴσως 180

οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185

λιμῷ τ' οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὀρεῖ-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται. 190

ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ κἀγὼ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτοῦ
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195

οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὄδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρηναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

ΧΟ. εὔστομ' ἔχε, παῖ. ΝΕ. τί τόδε; ΧΟ. προυφάνη
κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205

φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
 ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὃ τι. ΧΟ. φρον-
 τίδας νέας· 210

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
 ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας τύχης 220
 κατέσχετ' οὐτ' εὖορμον οὐτ' οἰκουμένην;
 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὄκνω 225
 δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριασμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
 ἔρημον ὧδε κᾶφιλον κακούμενον,
 φωνήσατ', εἶπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ 230
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὔνεκα
 Ἑλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακροῦ.

τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236
 χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕ. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιφρούτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙ. ὦ φιλιτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
 στόλῳ προσέσχεσ τήνδε γῆν πόθεν πλέων;

ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ ταυῦν γε ναυστολῶ. 245

ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχεσ καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;

ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250

ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.

ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρός θεοῖς,
 οὐ μηδὲ κληδῶν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμῆ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε κάπλι μείζον ἔρχεται.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260

ὄδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως

τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,

ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκλήτης, ὃν οἱ

δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ

ἔρριψαν αἰσχυρῶς ὦδ' ἔρημον, ἀγρία 265

νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξὺν ἧ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ῥῶχοντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότ' ἄσμενόν μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
 λιπόντες ῥῶχονθ', οἷα φωτὶ δυσμύρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
 ποί' ἐκδακρῦσαι, ποί' ἀποιμῶξαι κακά;
 ὀρῶντα μὲν ναῦς, ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠύρισκον οὐδὲν πλήν ἀνιᾶσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ᾧ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προύβαινέ μοι, 285
 κᾶδει τι βαιᾶ τῆδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελειᾶς· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλου
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλικων πόδα,
 πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῶζει μ' αἰεί.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκῶν·
 οὐ γὰρ τις ὄρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἔλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτίραντες ἢ τινα στολήν·
 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.

τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 ὦ παῖ, δεδράκασ', οἳ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφν.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὥδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

- NE. ὦ παῖ Ποίαντος, ἔξερω, μόλις δ' ἔρω,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθη μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
- ΦΙ. οἴμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἧ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
- NE. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὑπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
- ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν·
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω.
- NE. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
- ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
- NE. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μετὰ
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἰτ' ἀληθῆς εἰτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατήρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἤμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κἀγὼ 'π' ἄκρον Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγρόμην· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος

ἐπεὶ δ' ἀκρῦσα κείνον, οὐ μακροῦ χρόνω 360
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὄπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ'
 ὅσ' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατρῶ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὄπλων κείνων ἀνὴρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ πακούσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεία, καὶ καταλγήσας λέγω·
 ὦ σχέτλι', ἧ' τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τιτι
 δοῦναι τὰ τεύχη τάμα, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρών.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τάμα κείνος ὄπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὃ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
 κούκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει· 385
 πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἠγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὃ δ' Ἀτρεΐδας στυγῶν

- έμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
- ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἅ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κάκει, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἐφεδρε, τῷ Λαοτίου σέβας ὑπέρτατον.
- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὧ ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κάξ' Ὀδυσσεώς.
 ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν
 Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχετο. 411
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὧ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χούτος οἴχεται θανῶν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' ὅς παλαιὸς ἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὔτος γὰρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλευῶν σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν

- Ἄντιλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρῆν, γόνος. 425
- ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὖ τῶδ' ἐξέδειξας, οἷν ἐγὼ
 ἦμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότιον κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
 τεθνᾶσ', Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα
 χρῆν ἀντι τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστής κείνος· ἀλλὰ χαί σοφαί
 γυνῶμαι, Φιλοκτήτ', ἐμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
 Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
- ΝΕ. χούτος τεθνηκῶς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
 τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκῶν
 αἶρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεί.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
 ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσεῶς ἐρεῖς;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
 ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐφή· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἦσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
 χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου, τὰ δὲ
 δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' αἰεί. 450
 ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὖρω κακοῦς;
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ᾧ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι· 455

ὅπου δ' ὁ χείρων τάγαθού μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
 ἀλλ' ἢ πετραία Σκῦρος ἔξαρκουῶσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460

νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὀπηνίξ' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἴγγυθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός πρὸς τε μητρός, ᾧ τέκνον,
 πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὔτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσι δρᾶς
 ὅσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·

ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλή τοῦδε τοῦ φορήματος·
 ὅμως δὲ τλήθι· τοῖσι γενναίοισι τοι 475

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.

σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
 δρᾶσαντι δ', ᾧ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἐὰν μόλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

Ἰθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς. 480

τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὄπη θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
 ἤκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.

νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱεσίου, τέκνον,
 πείσθητι· προσπίττω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκῳδοντος Εὐβοιωῶς σταθμά·
 κάκειῖθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχειὸν ἔσται· πατρί μ' ὡς δείξις φίλω,
 ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὄτου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένους
 ἔστελλον αὐτὸν ἰκεσίους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμπσαντά μ' ἔκσωσαι δόμους.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρους
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἠπειγον στόλον.
 νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἤκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χρῆ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
 χῶταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκιτρο', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἐνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν εἰς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
 ἐκφυγῶν.

ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, 520
 τότε οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

- ΧΟ. ἤμιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὄνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
χῆ ναῦς γὰρ ἄξει κούκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ᾧ φίλτατον μὲν ἤμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
ἔργῳ γενοίμην, ὣς μ' ἔθεσθε προσφιλή;
ἴωμεν, ᾧ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὡς με καὶ μάθης
ἀφ' ὧν διέξων ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέα
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὃ μὲν νεῶς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐτίς εἶσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῶς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπειπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ, 545
τύχῃ δέ πως πρὸς ταύτῳ ὀρμισθεῖς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῶ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

- τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἂ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοῦ μόνον βουλεύματα. 555
- NE. ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
- NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
- NE. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοῖ ξυνναυβάται 565
οὔτω καθ' ὀρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
- EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ ἀντάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;
- EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἠνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ. 571
- NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
EM. ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
- NE. ὅδ' ἐσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575
- EM. μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κάμει τούσδε τε.
- EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μὴ με διαβάλης στρατῶ

- λέγονθ' ἄ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
 δρωῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἳ' ἀνήρ πένης.
- NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· οὔτος δέ μοι 585
 φίλος μέγιστος, οὔνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλή, λόγων
 κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
- EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
- EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
- EM. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τῶδ' ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
 πείσαντες ἄξιεν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
 Ὀδυσσέως λέγοντος· οὔτος γὰρ πλέον
 τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
- NE. τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὔτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
 τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
- EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
 Ἐλενος, ὃν οὔτος νυκτὸς ἐξεληθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῦ καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
 καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μὴ ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

- καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
 οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβῶν,
 εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κἄρα
 τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχῶν.
 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
 καὐτῷ παραινῶ κεί τινος κήδει πέρι.
- ΦΙ. οἴμοι τάλας· ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε καὶ Ἄιδου θανῶν
 πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ
 ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
 οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἣ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκέλευε πάντα λεκτά, πάντα δὲ
 τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἴξεται.
 ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺν 635
 πέλαγος ὀρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεῶς.
 ἴωμεν· ἦ τοι καίριος σπουδῆ πόνου
 λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
- ΝΕ. οὐκουν ἐπειδὰν πνεῦμα τοῦκ πρόφρας ἀνῆ,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
- ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
- ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κάκεινοισι ταῦτ' ἐναντία.
- ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῆ κλέψαι τι χάρπάσαι βία.

- NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβῶν 645
 ὅτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- NE. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐπι;
- ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ. 650
- NE. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐράς λαβεῖν;
- ΦΙ. εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρῦηκεν, ὡς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
- NE. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χερσῖν.
- NE. ἄρ' ἔστιν ὥστε κάγγύθεν θεῖαν λαβεῖν 656
 καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
- ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
 ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
- NE. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἰ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- ΦΙ. ὄσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ διγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
 εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβῶν φίλον·
 ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος.]
- NE. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρον ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἰξίου' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλεν παγ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδῶν
 μοίρα 681
 τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
 ὅς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνὴρ, 685
 ὠλέκεθ' ὧδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,
 πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὔτω βιοτὰν κατέσχευ· 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἱματηρόν·
 οὐδ' ὅς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκῆων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
 κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίας ἐλών· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὄθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων 706
 αἶρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.

706—717 = 718—729.

ὄς μῆδ' οἴνοχύτου πώματος ἤσθη δεκέτει χρόνῳ, 716
 λεύσσω δ' εἴ που γνοιή στατὸν εἰς ὕδωρ,
 ἀεὶ προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720

ὄς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν
 Μηλιάδων νυμφᾶν 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνήρ
 θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαής,
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

ΝΕ. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ᾧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ᾧδ' ἔχει;

ΦΙ. ἁᾶ, ἁᾶ.

ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ᾧ τέκνον.

ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ᾧ θεοί. ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ᾧδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἁᾶ, ἁᾶ.

ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ᾧδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κού θνηθήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέροχεται
 διέροχεται. δύστηνος, ᾧ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
 ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος· χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἴθ', ὦ παῖ.

750

ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὄτου
τοσὴνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον; ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ;

ΝΕ. τί σοί;

οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.

ΝΕ. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἰκτιρέ με.

ΝΕ. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς·

ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως

ὡς ἐξεπλήσθη. ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,

δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760

βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν

τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ

τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765

σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν

ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·

κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν

ἔκηλον εὔδειν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770

ἐκόντα μηδ' ἄκοντα μηδέ τῳ τέχνῃ

κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἄμα

κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.

ΝΕ. θάρσει προνοίας εἶνεκ'· οὐ δοθήσεται

πλὴν σοί τε κἄμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ἰδού δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον

μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μηδ' ὅπως

ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ

πλοῦς οὐριός τε κεύσταλης ὅποι ποτὲ

780

θεὸς δικαιοῖ χά στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελῆς εὐχὴ τύχη·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκίου αἶμα, καί τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
ἀτταταῖ.

790

ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερὲς
στερνῶν ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὐθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
'Αγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ἰὼ μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰὲ καλούμενος
οὔτω κατ' ἡμαρ, οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῷ Δημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἐμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὄπλων,
ἃ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

800

τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς;

805

ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τάπῃ σοι στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἦδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾶ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς
φρόνει.

810

- ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
 ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
 κλον; 815
 ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
 ποτέ.
 ΝΕ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγῃς.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ᾧ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ. 820
 ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξιν· κἄρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
 ἰδρῶς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825
 ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ὦναξ·
 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ᾧ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βᾶσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
 φροντίδος. ὄραῖς ἤδη. 835
 πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
 καιρὸς τοι πάντων γνώμαν ἰσχων
 πολὺ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνηται.

NE. ἀλλ' ὄδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὄρῳ οὔνεκα
θήραν

τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλείοντες. 840
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
μίζειν.

κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν
ἔνειδος.

XO. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·

ᾧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὐτίς,
βαιάν μοι, βαιάν, ᾧ τέκνον, 845
πέμπε λόγων φάμαν·

ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
ὑπνος ἄνπνος λεύσσειν.

ἀλλ' ὅ τι δύνα μάκιστον
κεῖνό μοι, κείνο λάθρα 850
ἐξιδού ὅπα πράξεις.

οἶσθα γὰρ ᾧν αὐδῶμαι,
εἰ ταύταν τούτων γνώμαν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκνιοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
οὔρός τοι, τέκνον, οὔρος· 855

ἀνήρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος, — ἀλεῆς ὑπνος ἐσθλός, —
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων, 860

ἀλλ' ὡς τίς τ' Αἶδα παρακείμενος
ὄρᾳ. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·

τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ
φροντίδι, παῖ, πονος
ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

NE. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν· 865
κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.

ΦI. ᾧ φέγγος ὑπνου διάδοχον τό τ' ἐλπιδῶν

ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃσ' ἐγώ,
 τληναί σ' ἔλεινῶς ὧδε τὰμὰ πῆματα 870
 μείναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.

οὔκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὔτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις κάξ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἡ σῆ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσοσμίας γέμων.

καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δῆ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
 ἴν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μῆδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ἡδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι·
 ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885

νῦν δ' αἶρε σαντόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὔτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.

ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ 890
 ὀσμῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἄλλισ πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.

ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὐτὸς ἀντέχου.

ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.

ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρωῶμ' ἐγὼ τούνηθενδε γε; 895

ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

- ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
 ΝΕ. ὅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπῶν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ 'μφυτευθέντος σύ γε
 δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
 ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
 ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμων ἔφυν, 910
 προδοὺς μ' ἔοικε κάκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
 ΝΕ. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
 ΝΕ. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
 ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.
 ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
 ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν. 920
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
 δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
 τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
 ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
 οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων

τον προστρόπαιον, τὸν Ικέτην, ὦ σκέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών.
 ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον·
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
 ἔμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρᾱ πάλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρειῶν, ὦ καταρροῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὄτῳ λέγω,
 ἀνακλαιόμαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόσας ἀπάξιεν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
 ὡς ἄνδρ' ἐλών ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἶδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ με δρᾶν;
 ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀνανοῦμαι τῷδ' ἐν ἀυλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὕρην οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανῶν παρεξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960

ἄλλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρωμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη ἴσθι καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαντοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκυῖρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970

ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν
ἔοικας ἤκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷς εἰκὸς ἐκπλεῖ, τὰμά μοι μεθεῖς ὄπλα.

ΝΕ. τί δρωμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
τί δρᾷς;

οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975

ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;

ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.

ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κάπόλωλ'· ὄδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβῶν με κάπονοσφίσας ὄπλων.

ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἐμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμηστάτε,
οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἐκῶν. 985

ΦΙ. ὦ Αἰηνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατέες σέλας
'Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἰ μ' οὔτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ὃ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990

- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κάξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἢ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἶμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἔλευθέρους.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.
- ΦΙ. οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν
κακόν,
ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρατ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσῶν.
- ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχει' ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὑγιᾶς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὧς μ' ἐθηράσω, λαβῶν
πρόβλημα σαντοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατὰξιον δ' ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
δηλὸς δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἢ κακῆ σῆ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰεὶ
ψυχὴ νιν ἀφυσῆ τ' ὄντα κοῦ θέλουθ' ὁμῶς
εὐ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ἠυξάμην.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
 διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς 1025
 ἐπλεῖς ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπὶ τὰ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κεῖνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ
 χάριν;

ὅς οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
 πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
 λεύσσοντά σ' αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὐτῆ γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς ὄλοισθ' ὀλεῖσθε δ' ἡδίκηκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ' ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἴνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
 τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτούς, εἰ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
 ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κούχ ὑπείκουσιν κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἰ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
 οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιούτός εἰμ' ἐγώ·

- χῶπου δικαίων κάγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μάλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρηζῶν ἔφην,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψαύσῃτ' ἔτι·
 ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρηζόμεν, 1055
 τὰ γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδέν' ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χειρί.
 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Αἴημον πατῶν· 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.
- ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὄπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
- ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δῆ. 1065
- ΦΙ. ᾧ σπέρομ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
- ΟΔ. χάρεϊ σὺ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
- ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ᾧδ' ἔρημος, ᾧ ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δῆ κοῦκ ἐποικτιρεῖτέ με;
- ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
 οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεῖς φαμέν.
- ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφην οἴκτου πλέως·
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεσθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμόν καὶ παγετῶδες, ὧς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 ὦ τάλας,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι
 συνείσει. 1086

ὦμοι μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἄμαρ

ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
 σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἶθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὄξυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω.

ΧΘ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
 ἄλλοθεν ἂ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος, 1097
 εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι
 λῶνος αὖ δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100

ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαῖ αἰαῖ,
 οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων κραταιαῖς μετὰ
 χερσίν 1110

ἴσχων· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·
 ἰδοίμαν δέ νιν,
 τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμᾶς λαχόντ' ἀνίας. 1115

1081—1101 = 1102—1122.

- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν ἔχε
 δύσποτμον ἄραν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπόση.
- ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ μου, χειρὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλείνον ὄρας, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ὦδέ σοι
 οὐκέτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἔνθεν μετ' ἀγκάλα
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὄρων μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθοδοπόν,
 μυρὶ', ἀπ' αἰσχυρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ' οὐδεὶς.
- ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἶπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ὦ πταναι θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὓς ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,

- φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' ἀυλίων
 πελᾶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
 ὧ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
 ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτιά; τίς ᾧδ' ἐν αὔραις τρέ-
 φεται,
 1150
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἴα;
 ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
 εὐνοία πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σὸν
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
 ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ᾧ
 λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;
 ΧΟ τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
 Τρωάδα γὰρ μ' ἠλπισας ἄξειν.
 1175
 ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἤδη.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 πρᾶσσειν.
 ἴωμεν ἴωμεν
 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.
 1180

- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω. ΧΟ
μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
- ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
- ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ
γνώμα τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὧς σε κελεύομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀυγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἔρρέτω Ἴλιον οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.
ἀλλ' ὦ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχὸς ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον ἔρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. ξίφος, εἰ ποθεν,
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὧς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;
- ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χειρὶ·
φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.
- ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γὰρ; ΦΙ. ἐς Ἴλιδον·
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
 ὅς γε σὰν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ'
 ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι.

1215

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἤ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεά στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

1220

ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν καλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
 ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;
 ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
 ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὐ σοὶ πρόπον;

1225

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισι ἐλών.
 ΟΔ. τὸν ποῖον; ὧμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;
 ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποϊάντος τόκῳ,

1230

ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
 ΝΕ. παρ' οὔπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐτίς πάλιν
 ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;
 ΝΕ. αἰσχροῦς γὰρ αὐτὰ κού δίκη λαβῶν ἔχω.

ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
 ΝΕ. εἰ κερτόμησις ἐστὶ τάληθῆ λέγειν.

1236

ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἰρηκας λόγον;
 ΝΕ. δις ταῦτ' ἀβούλει καὶ τρις ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
 ΝΕ. εὔ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοῶς λόγον.

1240

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
 ΝΕ. τί φῆς; τίς ἐστὶ μ' οὐπικωλύσων τάδε;
 ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.
 ΝΕ. σοφὸς πεφυκῶς οὐδὲν ἐξαυδαῖς σοφόν.

- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖεις σοφά. 1245
- ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
- ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι. 1249
- ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;
- ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
- ΟΔ. υ ἔ υ - υ ἔ υ - υ ἔ υ -
- ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
- ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοι μαχούμεθα.
- ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὄρᾳς
κώπης ἐπιψάνουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ κάμ' εἰ τοι 1255
ταῦτόν τ' ὄψ' εἰ δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.
- ΟΔ. καίτοι σ' ἑάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιπ' οὔτω φρονῆς,
ἴσως ἂν ἐκτός κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετηρήεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα 1265
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
- ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἦκω φέρων.
- ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθὲς λόγοις.
- ΝΕ. οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
- ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
- ΝΕ. ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν 1274

- ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.
- ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
- ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἔμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων 1279
κυρῶ, πέπαυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γὰρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὄστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβῶν
ἀπεστέρηκας, κᾶτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγῶς.
ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
ὁ Λαρτίου παῖς καὶ σύ. ΝΕ. μὴ 'πεύξῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολούμεθα;
- ΝΕ. ἀπάμοσ' ἄγνον Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
- ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
- ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὄπλων.
- ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυθῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
- ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως, 1295
ἐπησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρας,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.
- ΝΕ. ἤ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
- ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
- ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
- ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
- ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

- τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θραδαίς.
- ΝΕ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὄτου
 ὀργὴν ἔλοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ᾧ τέκνον, 1310
 ἐξ ἧς ἐβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὄτ' ἦν
 ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- ΝΕ. ἦσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τ' ἐμ'· ᾧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
 ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά. 1320
- σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 εἴαν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφρις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτη μὲν αἰρη, τῆδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλης,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπίδαιν
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἄνθρω γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεσιῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἣν τάδε ψευσθῆ ἴκων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἢ ἰκίτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἔλθειν, εἶτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφήκας εἰς Αἶδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνοος ὢν ἐμοὶ παρήνευεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δῦσμορος
 εἰς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γάρ με τᾶλλος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἢ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακούς.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαναμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σοῦ καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, εἶτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσων, κᾶμ' ἀναγκάζεις τόδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνῆνεσας,

πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοὺς.

χοῦτῳ διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν, 1370
διπλῆν δὲ πατρός, κού κακοὺς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφνκέναι.

ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.

ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἄτρείως 1376
ἐχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπνον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κάποσώσοντας νόσου.

ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380

ΝΕ. ἂ σοί τε κάμοι λῶσθ' ὄρω τελούμενα.

ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοὺς;

ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τότε;

ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385

ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;

ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΝΕ. οὐκουν ἔγωγε· φημι δ' οὗ σε μανθάνειν.

ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με; 1390

ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.

ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρωῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις

πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;

ὡς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395

ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·

ἂ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι προᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.

NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
σθένω.

NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.

NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ
παρῶν 1405

NE. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
Ἑρακλέους

NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἴρξω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἰῆς μύθων, παῖ Ποϊάντος· 1410

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἑρακλέους
ἀκοῆ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.

τὴν σῆν δ' ἤκω χάριν οὐρανίας
ἔδρους προλιπών,

τὰ Διός τε φράσων βουλευμάτα σοι 1415
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·

σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόνους

ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄρα·ν. 1420

καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.

ἐλθῶν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,

ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκροισθεὶς στρατεύματος, 1425

Πάριον μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφν,
 τόξοισι τοῖς ἑμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἑμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἑμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδῖον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσειτον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστιῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἑμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς·
 ὥς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἠγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς·
 κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλνται.

ΦΙ. ᾧ φθῆγμα ποθεινὸν ἑμοὶ πέμψας 1445
 χρόνιός τε φανείς,

οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κἀγὼ γνώμην ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν·
 καιρὸς καὶ πλοῦς 1450

ἃ δ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρῦμνην.

ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.

χαῖρ', ᾧ μέλαθρον ξύμφρουρον ἑμοί,

νύμφαι τ' ἐνυδροὶ λειμωνιάδες,

καὶ κτύπος ἄρσην ποντοῦ προβλής θ', 1455

οὗ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460

νῦν δ', ὧ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
 δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.

χαῖρ', ὧ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
 καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465

ἐνθ' ἢ μεγάλη μοῖρα κομίζει
 γνώμη τε φίλων χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀλλεῖς,
 νύμφαις ἀλίαισιν ἐπενξάμενοι 1470
 νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

"Dindorf" NPC

51891

